Ferdinandi Leber, Sac. Caes. Reg. Apost. Majestatis a Consiliis, Chirurg. Doctoris, Anatomes, Chir. Theoret. et Practic. Prof. Pub. Ordin. in Univer. Vindobon. &c.; &c.; Praelectiones anatomicae.

Contributors

Leber, Ferdinand, 1727-1808. New, James Wilson, John, active 1790. Bristol Medical Library Society University of Bristol. Library

Publication/Creation

Edinburgi: Apud Carolum Elliot; et Londini apud C. Elliot et T. Kay, 1790.

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/nv68fmdb

Provider

Special Collections of the University of Bristol Library

License and attribution

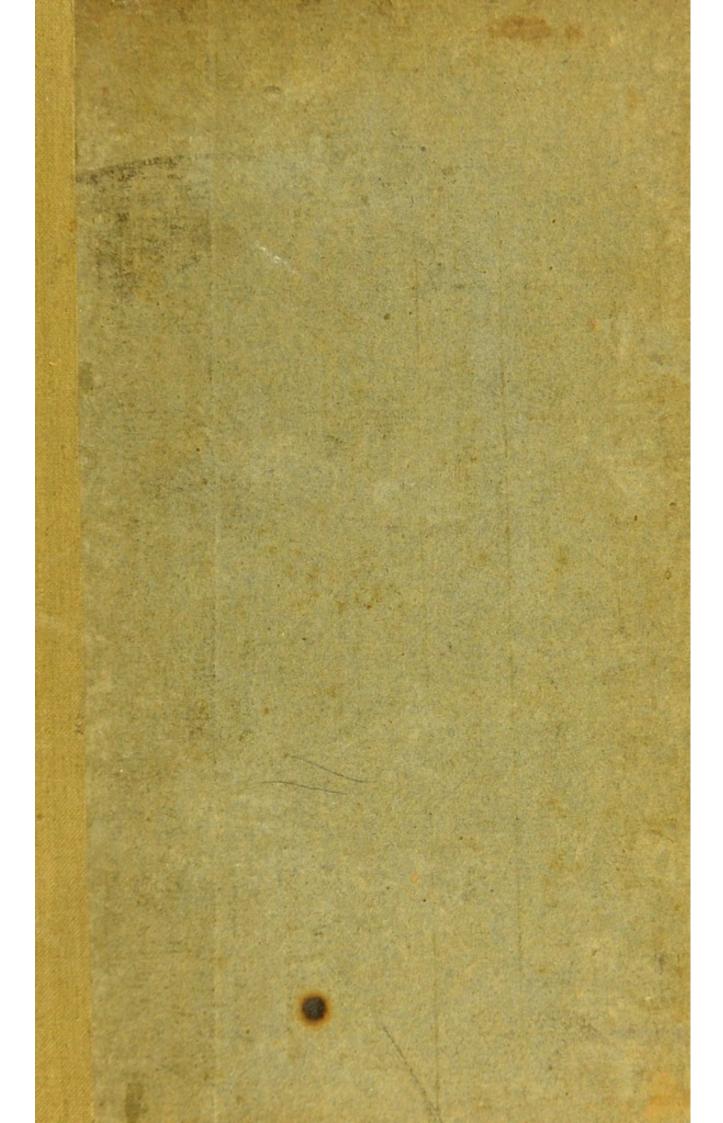
This material has been provided by This material has been provided by University of Bristol Library. The original may be consulted at University of Bristol Library. where the originals may be consulted.

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org

13 ml

Presenter by De New >

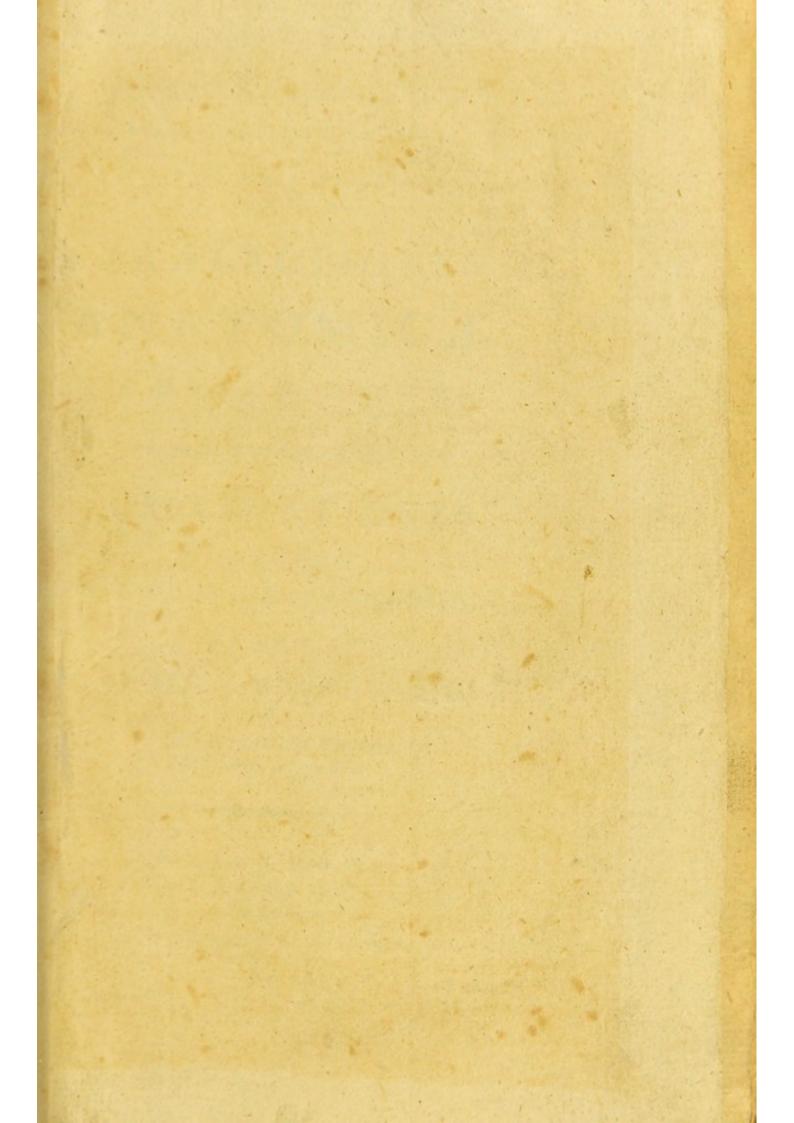
151 2962091

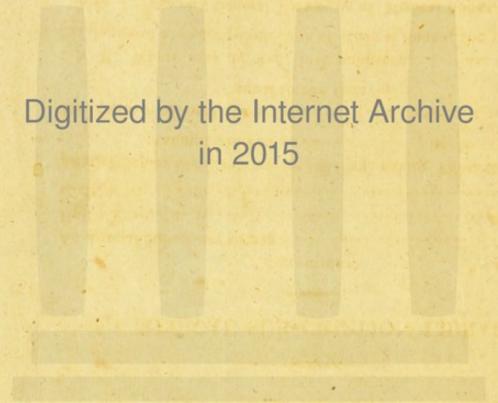

UNIVERSITY OF BRISTOL

MEDICAL LIBRARY

Rest. Med. 18

FERDINANDI LEBER,

Sac. Caes. Reg. Apost. Majestatis a Consiliis, Chirurg. Doctoris, Anatomes, Chir. Theoret. et Practic. Prof. Pub. Ordin. in Univer. Vindobon.

&c. &c. &c.

PRÆLECTIONES ANATOMICÆ:

EDITIONOVA;

CUI NUNC PRIMUM ACCESSERUNT

OBSERVATIONES

QUEDAM

'HYSIOLOGICÆ ET ANATOMICÆ;

CURANTE

JOANNE WILSON, M.D.

Non docentibus, sed discentibus; Non eruditis, sed erudiendis.

EDINBURGI:
APUD CAROLUM ELLIOT; ET
LONDINI
APUD C. ELLIOT ET T. KAY.

MDCCXC.

EERDINAMOTINEBER.

general field and a discharge of the Art of

PHEROTIONES

AVON OFFIC

The Resident Minister Tries To 19

CBSERVATIONES

BREELE

MOTOCKARA TO E OLOCATOR

医子子 并 用 11 3

D.M. MOBILW RIESON, M.D.

HARDEN HE

UNIVERSITY OF BRISTOL MEDICINE

PRÆFATIO

AUTHORIS

IN

EDITIONEM HANC LATINAM.

U Æ in editione Germanica libri hujus non adeo exacta erant, aut quae praetermissa, ea in hac editione partim correxi, partim addidi. Ordinem, quem a 15 abhinc annis, ex quo cathedram conscendi, sequutus in hunc diem sui, optimum, et praelectionibus meis publicis accommodatissimum semper judicavi. Opus hac ratione utilitati, et commodo studentium

tium aptius reddidi. Mens quidem erat, adjungendi ubique cautelas in praxi chirurgica obvenientes, quas et in collegiis publicis semper affero: Mutavi tamen consilium, ne opus justo amplius evaderet.

Dabam Vindobonae, }
Feb. 13. 1777.

TABULA

U il in citrione thereforice libri bejut

source and the chart that brace once non-

the addition Orangers, quem a 15 define and

of stoutiful Andonesis materials and

Transfer or spiral characteristic materials and said black

and the same of the design and the same

in mid

TABULA RERUM

ET

SECTIONUM.

jou smarundem conocietani	in Part
	Page
DE ANATOME IN GENERE .	I
OSTEOLOGIA	7
Ossa Capitis	15
Calvariae ossium nexus	16
Ossa Cranii	18
Os Frontis	ibid
Osa Parietalia	20
Os Occipitis	21
Ossa Temporum	23
Organi auditus	26
Os Spoenoidale	30
Ethmoideum	33
Ossicula Cranii Triquetra -	34
Offa Faciei	
Nafalia -	35
	38
Lacrymalia	39
Zygomatica -	40
Palatina	41

TABULA.

		Page
Os Vomeris		42
Ossa Spongiosa inferiora -	-	43
Maxilla inferior	9.	44
Dentes		46
Cavum Narium	8	49
Orbitae	-	ibid
Cavum Oris		51
Faucium	-	ibid
Partium quarundam compendium	-	ibid
Os Hyoides	DIC ARE	54
Osa Trunci	TORTECE	55
Spinae Dorsi	inten	ibid
Vertebrae in specie	and anim	57
dorsi in specie -	Simon's	60
Lumborum in specie	-	61
Ossa Thoracis	The state of	62
Sternum	and the last	ibid
Costae	inclusion.	64
Pelvis	in canada C	67
Os Sacrum	wind being	ibid
Coccygis	Salaman B	69
Osfa Ilei	to Colon	ibid
Ischii	-	71
Pubis	- Table	72
Extremitates	Sincia 1	74
Ossa Extrem. Super	Tradition !	ibid
Humeri -		ibid

T A B U L A	wii
	Page
Scapulae -	75
Clavicula	77
	78
Os Brachiale	. 80
Ossa Antibrachii	ibid
Cubitus	82
Radius -	83
Ossa manus	O See A Contract of the Contra
Carpus -	ibid
Metacarpus -	- 86
Digiti -	88
Ossa Extrem. Infer.	91
	ibid
Os Femoris	93
Crus	minne of a
Tibia -	94
Fibula	95
Patella -	97
	98
Ossa pedis extremi	ibid
Tarfus -	. 102
Metatarsus -	103
Digiti pedum	1
Ossa Sesamoidea	ibid

OSTEOLOGIA RECENS

ET

SYNDESMOLOGIA.

00-	and the same of th	Page
Ossa rece		105
Perioster	<i>-</i> -	ibid
Color N	aturalis Ossium	107
Cartilag	ines	108
Medulla	a, glandulae articulares et Synovia	110
Vasa et	Nervi Ossium	112
Ligamen	nta in genere	113
76	Maxillae infer	115
50	Ossis Occipitis	116
	Vertebrarum	117
85	Sterni et Costarum	118
bidi	Ossium pelveos .	. 119
	Claviculae et Scapulae .	121
	Humeri .	122
bidi	Ossum Antibrachii .	. ibid
	Carpi	. 124
	Metacarpi .	ibid
	Digitorum	125
	Manus	ibid
	Oss femoris	127
	. Fibulae	129

TABULA.	ix
	Page
Ligamenta Tarsi	130
Metatarfi	ibid
Digitorum pedis	131
Tendinum pedis	ibid
Extremi. Sugar	
MYOLOGIA.	
Musculi in genere •	134
Capitis · · ·	136
Cranii	ibid
Superciliorum • •	137
Palpebrarum • •	138
Bulbi Oculi .	139
Auris	140
externae .	141
Cartilaginum auris	ibid
Auris internae	142
Nasi .	143
Oris et Labiorum	144
Maxillae inferioris	147
Oss Hyoidis .	149
Linguae	151
Pharyngis .	152
Palati mollis et Uvulae	154
Laryngis	155
Rimae Glottidis .	156
Capitis .	158

TABULA.

Mulan	I: C-11:	Page
Ivi aj cui	li Colli	166
400	Dorsi et Lumborum	163
	Ossis Coccygis	167
	Thoracis	168
	Extrem. Super	172
	Humeri	ibid
	Claviculae	173
	Scapulae .	174
	Brachii	175
F.1-42	Antibrachii .	178
	Manus .	181
200	Digitorum quatuor manus	182
A CONTRACTOR OF THE PARTY OF TH	District To P.	1
	Minimi .	184
	Pollicis -	185
	DESCRIPTION OF THE PROPERTY OF	186
hidi	Palmae .	189
	Extrem. Infer.	190
	Femoris	ibid
	Cruris .	195
	Pedis .	198
20.1	Digitorum pedis	201
10.1	Pollicis	203
	Digiti minimi	205
	Abdominales	205
	Ani	209
	Vesicae Urinariae	210
-	Testium .	211

		Page
NEUROLOGIA.		263
Nervi in genere	TO THE	ibid
Cerebrales in Specie .	50	265
Medullae Spinalis in genere	1	276
Cervicales		ibid
Dorfales		280
Lumbares		281
Sacrales		282
ADDITION		-0
ADENOLOGIA -	-	284
Glandulae in genere	6	ibid
in cavo cranii .		286
Oculorum		287
Narium		288
Aurium .	die.	ibid
Oris .	Port	ibid
Faucium		. 290
Colli .	1	ibid
Thoracis		291
Abdominis .		292
Partium genetal. virilium	2 .0	294
muliebrium	1 10	295
Extremitatum .		ibid
Cutaneae		296
TITIMANI CORPORIS DIVISIO		
HUMANI CORPORIS DIVISIO	-	297
Integumenta Corporis		300
Ungues	•	302
Pili o .	0	303

Page	Page
SPLANCHNOLOGIA -	305
Cavum abdominis	ibid
Peritoneum	306
Mefenterium	308
Omentum · · ·	369
Ventriculus	311
Intestina	315
Tenuia in genere	ibid
Speciatim exposita .	317
Crassa	318
Hepar et Cystis fellea	321
Splen	326
Pancreas	328
Glandulae Suprarenales	329
Renes, Ureteres, Vesica Urinaria .	330
Virorum genitalia	334
Mulierum genitalia	342
Uterus gravidus	348
THORAX -	353
Mammae	. ibid
Pleura, mediastinum, Pericard.	355
Cor, partesque cordi propriae	356
Pulmones	360
Collum in genere	361
Larynx et Aspera Arteria	362
Fauces, Pharynx, Oefophagus .	367

TABULA

CAPUT IN GENE				Page
	RE	MHO	WAR	369
Cavum oris		110	112 100	ibid
Lingua .			100000000000000000000000000000000000000	
Nasus		1	*****	372
	1000000		to engine	374
Auris .				376
Oculus .				
Cerebri Meninges			3,112,113	385
Cerebrum			•	395
	93.40		into P.	400
Cerebellum .	hoers missi			404
Medulla Spinalis		-		
			AND THE RESERVE	406

O S S I U M

CONNEXIO FIT,

factor v. g. ul. I com offer

RATIONE MOTUS.

Articulatio nexus offium mobilis, dum offa duo mutuo connexa moventur ad et versus invicem.

Motus hic aut sensibilis, aut obscurus, aut omnino insensibilis est.

I. Primo fub respectu,

Articulatio cum motu manifesto Diarthrosis voca-

Haec triplex est;

A. Articulatio profunda Enarthrofis :

Dum caput magnum offis unius recipitur in foveam, seu acetabulum profundum offis alterius, v. g. caput offis femoris in acetabulum.

B. Articulatio fuperficialis Arthrodia:

Dum caput rotundum ossis in soveam minus profundam recipitur; v. g. ossis brachialis in scapulam. C. Articulatio reciproca, Ginglimus:

Dum offa bina ad modum fere pyxidis cum operculo fibi adnexo (Charniere) junguntur; et motus est reciprocus, sed nonnisi rationibus binis fibi oppositis, scil.

- a. Ginglimus angularis.

 Dum os unum fub motu cum altero angulum facit; v. g. ulna cum offe humeri.
- b. Ginglimus lateralis.

 Dum motus fit lateralis; v.g. radius cum ulna; vertebra fecunda colli cum prima.
- II. Secundo sub respectu vocatur,
 Art. cum motu obscuro, Synarthrosis:
 V. g. ossa carpi, et tarsi cum ossibus metacarpi, et metatarsi.
- III. Tertio sub respectu,

 Art. cum motu non perceptibili, Amphiarthrosis:

 V. g. ossa carpi, et tarsi inter sese.

II.

RATIONE NEXUS IMMOBILIS.

Offium nexus firmus, immobilis, Symphifis.

I. Symphifis mediata, vix mobilis, Triplex est.

A. Synchondrofis; per cartilaginem; V. g. costae cum sterno.

B. Syneurosis; per ligamentum; V. g. os sacrum cum osse coccygis.

C. Syffarcosis; per carnem;
V. g. os hyoides cum sterno; scapula cum costis, &c.

II. Symphifis immediata; firma Denuo triplex eft.

A. Harmonia;

V. g. offa nafi inter fefe mutuo.

B. Sutura; Vera et falfa.

C. Gomphofis;
V. g. dentes cum maxillis.

W. g. or hyolds; cam figure ; losquia cuit, cuiti.

The Strongblide immediates tirmes .

C. Compholis :

Errata baec corrigantur, quae intellectum obscurant.

Pag.

227 1. 27 pro maxillam lege maxillarem

230 l. 29 pro trunca lege trunco

250 l. 16 post umbilicalis infere a

260 l. 4 pro proper lege prope

262 l. 5 pro a lege ad

269. 1. 8. pro inferioris lege superioris

327 ad calc. dele (57.)

345 l. 30 post notentur dele .

363 l. 27 pro cricoide a lege cricoidea

365 ad calc. post interponuntur dele .

372 l. 12 pro parvi lege pari

380 l. 19 pro bafi lege bafi

382 l. 12 pro nerves lege nervea

384 1. 6 pro quicum lege qui cum

386 l. 13 pro propiorum lege propriorum

394 l. 27 pro Prebyopes lege Presbyopes

400 l. 2 pro omne lege omnes

IN OBSERVATIONIBUS.

2 1. 25 pro quibus lege et iis

10 l. 14 pro thoracium lege thoracicum

14 l. 6 pro recte lege recti

24 1. 23 pro pulmonales lege pulmonalis, in paucis exemple

TO THE BINDER.

The Table beginning with

OSSIUM CONNEXIO FIT

To front page 14.

En de face covigorlui, quae intellations objenvents

IN OBSERVATIONIBUS.

a l. of pro quibus typ st its

to l. 14 the chotacium typ thoracicum

the b byte redic type redic

of l. of pre pulmonales type pulmonalis, in pamin crempt

TO THE BINDER.

The Table Acginning with

C.S.S.IUM COMMEXIOFIT

To from page is.

· 外生水生水生水生水生水生水生水生水生水生水生水生水生水生水

OBSERVATIONES PHYSIOLOGICÆ ET ANATOMICÆ;

QUAS COLLEGIT,

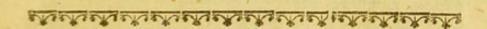
ET

FERDINANDI LEBER

PRÆLECTIONIBUS

ANNEXUIT

E DITOR.

With the trade of the last of

OBBERVATIONES PHYSIOLOGICEET ANATOMICE; OUAS COLLEGIT.

T St

FERDINANDI LEBER
PRALECTIONIBUS
ANNELUIT.

TO TIGI

AND PROPERTY OF THE PROPERTY OF

OBSERVATIONES,

OBSERVATIONES.

&c.

(1). " MULTUM quaesiverunt medici," ait ingeniofus Physiologus, " cuinam horum elementorum universae compagis adhaesio tribuenda esset.
Alii terram, alii," inter quos et noster auctor, " gluten,
alii demum aera, caeteris partibus vinculo esse, sibimet
persuaserunt. Verisimilius autem est, et sanae philosophiae magis congruum, singula elementa semet invicem
attrahere, nullum reliquis vinculo esse. Nam aucta vel
minuta cujusvis elementi copia, totius massae dotes quod
ad sirmitatem vel mollitiem mutantur; restituta restituantur."—Consp. Med. § 79.

(2). Eandem sententiam soverunt Hallerus aliique Physiologi nec pauci: Quicunque autem evolverint illum libellum, in quo sunt experimenta, a Goodwyno curiosi-us instituta, memorata, haud tam facile nostro Austori accredent. Concessit quidem Goodwynus pulmonem sub respiratione imminui atque augeri sub inspiratione: Experientia autem et mathematica instructus, id rejecit, quod de vasorum angulis affirmavit Hallerus, scil. "Sub inspiratione ... vasa ... quae sibi incumbebant proxima, ea a mutuo contactu decedunt, et anguli inter divisi-

ones

ones vasorum majores siunt." "To suppose, with Haller," in pagina 40ma scripsit, "that the angles of these vessels are changed, although the form of the lungs continues the same, is contrary to one of the sundamental principles of geometry."

- (3). Partes, in quas sanguis bonus e venis missus sponte, vel minima saltem arte adhibita, dividitur, sunt,
- 1. Vapor seu Halitus tenuissimus, sere aquosus et leviter olidus;
- · 2. Humor fatis tenuis, qui ferum vocatur; hoc, admoto calore, cogitur in massam tenacem albidam, unde exprimitur,
 - 3. Latex aquosus subsalfus, Serositas nuncupatus;
 - 4. Crassamentum, quod componunt
 - 5. Gluten seu lympha coagulabilis, tenax, albida, et
 - 6. Particulae rubrae, planae, rotundae; quas conflant
- 7. Pars exterior mantica feu vesicula, quae fola rubet, et
- 8. Pars centralis, globofa, folidior, et alba.

Praeter eos nostro ab Auctore memoratos, sanguis quoque continet salem naturae singularis, qui ex alkali et acido phosphori constare videtur.

(4). Scheelius, quo nullus fere Chemicus magis ingeniosus exstitit, haud multis ante annis, analysi sacta, comprobavit, ossa maximam partem ex acido phosphori et terra calcarea componi, quitas certa proportione conjunctis sirmitatem et duritiem suam debere.

Plurimi et clari quidem auctores affirmarunt; materiam offeam a fanguine, eodem fere modo, quo corporis humores, secerni vel separari, et eandem multis in aliis partibus praeter offibus deponi posse. Hinc vasa, ligamenta, membranae in os nec raro conversae videntur.— Vid. Observ. Anat. Walteri, Cap. iii.

Ossa, quovis casu deperdita, cito restituuntur, et frasa coadunantur. An periostei vasa osseam hanc materiam secernunt,

secernunt, et, ut multi putarunt, callus minime inter ofsium fragmenta venit, ea membrana destructa aut ablata. Huic opinioni repugnare videntur aliae partes corporis, ubi nullum adest periosteum, in os conversae.

- (5). Hancce dentium divisionem Joan. Hunter nuper visum est rejicere. Nomen quatuor anteriorum, seil. Incisorum, dentium proprium retinuit; caninos, Cuspidates appellari, proximos his duos, Bicuspidates, et reliquos tres solos Molares antiquo nomine, voluit.—Vide Hunter on the Teeth.
- (6). Negat Hallerus, cartilagines deperditas unquam restitui posse; " ab ossibus cartilagines dissident, quod absumptae non renascantur."
- (7). Plerique affirmarunt Anatomici, medullam, et maxime adipem, in iis deponi cellulis, quales humorem hydropicum continent. Multos autem ante annos obfervabat Haversius, nec non Morgagnius atque Malpighius, medullam et adipem ex globulis pellucidis constare sibi mutuo annexis. Insuper innuit Malpighius unumquemque globulum propria investiri pellicula, aegre tamen oculo pertingenda. Dr. Hunter, de tela cellulosa disserens, huic rei plus luminis adhibuit. Telam celtulosam pro genere, adiposam et reticulatam pro formis ejusdem habuit; in hac nullus deprehenditur, atqui in illa, quippe cui conformatio specialis et ad secernendum et eum continendum accedat, plus minus semper conditur adipis. Hic pinguedinis apparatus, ut recte conjicit, ex vesiculis,

fen

^{2&}quot; Oritur ex vasis laceratis perioslei callus," inquit ingeniosus Murray. " unde dein novum os formatur. Calli originem plurimi ex fractis ossibus deduxerunt; resutatur tamen hacc sententia sactis experimentis et observatione, quod sine fractura costarum tumor quidam callosus ex costis natus sit."—De Redintegr. Part. Corp. Anim. § 28.

feu facculis, oleo capiendo et vasis eidem secernendo aptis, componitur. Qualis adipi structura et forma talis quoque est medullae, et hinc per microscopium visa instar coacervationis margaritarum apparet. Istae forsan cum se communicant vesiculae, quamvis quomodo nondum bene intelligatur.

- (8). Glandulae Haversianae, quas vulgo dicunt, recubantes massa in adiposa cavis articulorum haerente, Anatomicis ab omnibus fere descriptae sunt; easdem autem nullo cum successu quaeritavit Professor Monro; nec corum ducuum orisicia in simbriis, oculo etiam armato, unquam videre potuit. Qua ratione his verbis concludit: "These Fimbriae seem therefore to be ducts like to those of the urethra, which prepare a mucilaginous siquor without the assistance of any knotty or glandular organ." Et paulo infra, "Upon the whole, the synovia seems to be furnished with invisible exhalant arteries, by the ducts of the simbriae, and by oil exsuding from the adipose follicles by passages not yet discovered."—Descrip. of the Burs. Mucos.
- (9). Liquor, qui continctur in Bursis mucosis et cavo articulorum, idem quoad colorem, odorem, saporem, consistentiam, et pondus existit. Portio, acidis fossilibus, aut alkohol adhibitis et commissis, concrescit: Calore admoto inspissatur, et cornea quasi sit crusta.
- (10). Textus ille cellulosus, ad quem noster auctor animum leviter vertit, Bursas Mucosas constituit, quas nuper accurate descripsit et sculptas habuit Professor Monro. Hoc nomen primo iis indidit Albinus, qui tantum sedecim in musculorum historia accensuit. Detegendas ad eas acrius Dostore Monro nemo ante incubuit, qui adeo seliciter successit, ut 140 detexerit in corpore humano, scil. in extremis superioribus singulis 33, in singulis inserioribus 37. Locantur pleraque inter ossa et tendines vicinos,

cinos, paucae inter ossa sibi invicem connexa, atque tendines inter et partes supra positas. Quaedam cum se invicem communicant, natura in junioribus, nec raro, ut videtur, affrictu in senioribus; subinde in cavum articuli vicini patent.

Bursae unica membrana interna constant, tenui, pellucida, firma tamen et robusta; et partibus vicinis connectuntur tela cellulosa communi. Lubricum faciei interioris ex liquore, copiose secreto ab arteriis, vel essus a ductibus simbriarum, oritur.

- (11.) An musculi consulto aut quovis casu destructi, sicut multae aliae corporis partes, regenerantur? Ad hanc quaestionem exponendam multa instituit experimenta cl. Eyting, et quoque Georg. Murray in Tractatu de Redintegratione partium nuper publici juris facto. Quibus ex proximis praesertim colligitur, sibras musculares, vivo animali exsectas, nunquam ipsas prorsus renovari, materiam tamen novam cellulosam quasi, per quam vasa discurrunt omnigena, locum earum implere. Haec nova vero sensibilitatis et irritabilitatis expers materia manet.
- (12). Santorino, Boerhaavio, aliisque magni nominis scriptoribus, persuasum est, musculos ex sibris nervosis formatos vel ortos esse. Praeter autem robur majus ac sirmitatem, musculi vi speciali sese contrahendi, admotis nempe irritamentis, gaudent, qua nervosae ex toto sere destituuntur sibrae; h. e. musculi irritabiles existunt, non autem nervi. Quanquam inde apparet, musculos esse organa singularia neque nervis genita, tamen virtuti nervosae, qualis sit cunque, sanae parent.
- (13). Qui musculi pene, vel penitus, motus sine volun- . tatis imperio persiciunt omnes sere infra numerantur.

tmo, Musculus pupillae oculi, cui stimulo sunt vividioris lucis radii sanae retinae admoti. 2do, Musc. quatuor auris internae, cos exstimulant aeris

num, vesicam urinae, pylorum, &c. qui claudunt.

419, Musc. Diaphragmatis, aliique qui ad sternutamentum et tussim efficiendam conspirant; illos in motum corripiunt irritamina varia naribus, pulmoni applicata.

5to, Musc. respirationi inservientes, tum circa thoracem positi, cum vasis bronchiorum dati.

6to, Musculi abdominis, qui consiliis variis causisque, saepe nolente homine, intenduntur. Fauces, ventriculus, intestina praeter modum incitata, uterus etiam gravidus, nec non vesica lotio distenta, pro eorundem stimulo plerumque existunt.

quarum iis stimulus, qui organorum generandi proprius habeatur.

8vo, Fibrae musculosae, quibus praedita est vesica tum fellis cum urinae; eos stimulant humores intus contenti.

9no, Muscularis tunica, qua gaudet canalis alimentarius a pharynge usque ad anum pertendens: Stimulus earum proprius ingesta omnigena sunt.

10mo, Musculus cordis fibraeque musculares arteriarum et forsitan majorum venarum; quibus omnibus stimulo naturali est fanguis.

quibus alitur et crescit corpus, motus est, qui tunicis arteriarum musculosis fortasse praecipue tribuendus est. Ii quoque motus seu vires, quibus consumitur et decrescit corpus muscularem ad actionem, cujus homo nec conscius sibi vivit, sunt referendi.

Horum musculorum et motuum nonnulli, v. g. musculi respirationis, sphincteres quidam, &c. aliqua ex parte voluntatis imperio subjiciuntur.

Quamvis citra nostrum arbitrium hi fere omnes musculi supradicti stimulo proprio atque determinato moveantur, tamen motus eorum regulares nec raro a mentis aeque ac corporis lactione afficiuntur. Affectiones etiam morbofas atque falutares musculis voluntariis proprias sibi semper quodammodo induunt.

Porro observandum, iftiusmodi musculorum motum atque stimulorum vim, quibus incitantur, rationem sui invicem directam haud semper servare. Namque, stimulo naturali quorundam minuto vel subducto, ipsi motum celeriorem, minus autem validum, aliquando concipiunt. Hoc faltem, fanguine multo detracto, in corde fubinde videre est; contra, stimulo subministrato, languidius aliquando perficiuntur motus. Idem vero plerumque non fecus musculis voluntariis incidit. In hoc tamen egregie distant musculi voluntarii et spontanei, quod, hi sani sibique permissi nunquam fatigantur, illi autem, sano etiam corpore, post labores paulo graviores, labefactantur. Quaeritur: Haecce debilitas et fatigationis fenfus, an ipfis in mufculis voluntariis, an nervofa in vi, jam exhausta quali, elanguente, et, praesertim vehementes post nisus, minus ad mufculos, (quorum stimulus a nonnullis proprius putatur) voluntarios incitandos apta, refidunt ?-Vid. Gul. Practice, MCLXXVIII.

Invitorum motus musculorum justus ad vitam alendam malaque amovenda et arcenda necessarius videtur; eundem movent, corrigunt, dirigunt, sedantque forsitan medicamenta atque res cibariae. Iis quoque musculis maxime incumbunt voluntarii exercitati et quomodocunque incitati; hinc sit, ut spontanei perpetuo ad munera exercenda valeant, nec unquam desatigari dicantur.

- (14). Haec inter tunicas arteriarum vix numerari, quippe quae parum omnibus adfit, debet.
 - (15). Arteriae omnes terminantur aut,
 - 1. In venas fodales,
 - 2. In vafa fecernentia, manage out puroling commit

- 3. In vafa excernentia, aut,
- 4. In cellulas seu sinus speciales.
- (16). Venae pleraeque majores atque vena portae hepatica fibris paucis muscularibus praeditae videntur.
- (17). In libri sui fronte, Observationes Anatomicae dicti, Walterus de venis capitis et colli disceptans: "Valvularum officium est impedire, ne sanguis e corde regurgitet ad cerebrum. His itaque deficientibus, ex facili reditu sanguinis in arterias, sanguinis copia in arteriis cerebri ad rupturam usque ita augetur, ut non modo molle cerebrum comprimat, verum etiam subtilissimae arteriae rumpantur; en itaque causam Apoplexiae, quae non facile remediis internis profligatur." Idem invenit tria capita, quorum venas a trunco penitus replevit; in his injecta non solum ad oculi partem interiorem, cerebrum, periosteum, ossa, meditullium, sed etiam in arterias subtiliores penetraverant.
 - (18). Venae strictius sic dictae oriuntur, aut,
 - 1. Ab arteriis sanguinem vel serum vehentibus, aut,
 - 2. Ab finibus et cellulis specialibus :

Quae ex corporis superficie, cavis atque glandulis conglobatis oriuntur, ea vasa sunt lymphatica.

(19). Accuratius facta comparatione, decima circiter pars sanguinis totius massae intra encephalon circumagitur; quae nimirum quantitas exsuperat quater eam circumactam in simili quoad pondus portione reliqui corporis; namque encephali, eandem fere proportionem ad universi corporis, pondus, quae 1 ad 40 exhibet.

Huc quoque pertinet, ut ad eam a Viro erudito opinionem longe antea prolatam animadvertamus, quam subjicere ipsissimis verbis placuit: "The ends of the lateral sinuses personate the cranium at some distance from the arteries,

arteries, that the returning blood might, as little as poffible, fuffer interruption in its course toward the heart. For any alternate stop of it, especially when occasioned by the stroke of the corresponding artery, must have had a worse effect upon the brain than on other organs; not merely on account of the delicacy of the brain, and the thinnefs of its veins, but, because being inclosed in a case of bone, the blood must continually be flowing out by the veins, that room may be given for the blood that is entering by the arteries. For, as the fubstance of the brain, like that of the other folids of our body, is nearly incompresible, the quantity of blood within the head must be the fame, or very nearly the fame, at all times, whether in health or difeafe, in life, or after death, those cases only excepted in which water or other matter is effused or fecreted from the blood-veffels; for in thefe a quantity of blood, equal in bulk to the effused matter, will be preffed out of the cranium."-Nerv. Syft. C. I. § 4.

- (20)." Non folum ductus thoracicus et vafa lymphatica hepatis ad olei vitrioli tactum contrahuntur et celerrime exinaniuntur, fed imprimis in animali cui plena fuerunt aut chylo, aut lympha, aut liquore caeruleo, quem animalia abforbere coegi, fub ipfis intentis meis oculis, toties vidi haec five lymphatica vafcula five lactea evanescere; non potuerunt visui se subduxisse, nisi expulso, qui replebat, et conspicua reddebat, liquore, lympha, lacte, indigo in aqua dissoluto."—Hall. Opera,
- (21). Quo fit, ut in homine a trunco ad ramos impleri nequeant vafa lymphatica. In piscibus tamen, inquit Hewsonus, facile implentur hoc modo, quoniam iis defunt valvulae. Contra, Dom. Cruickshank, neque in piscibus neque in ullo quo animali cunque valvulas, quippe quae characteres lymphaticorum praecipui existant, deesse assirmat."—Cruickshank, p. 66.

- (22). Multas lites moverunt anatomici de orificiorum lymphaticorum et lacteorum structura. In summo corpore nunquam, etiam miscroscopio adhibito, ab ullo visa sunt: In facie intestinorum interna, Cruickshank teste, orificia viginti et plura ope microscopii villis in singulis insidentia perspiciuntur.
- (23). Vafa lymphatica nulla rubras in venas praeter fubclavias et jugulares terminari cernuntur.
- (24). Vasa lymphatica ubique corporis per glandulas transeunt anteaquam ductui thoracico implantantur, paucis solummodo exceptis, quae in dorso oriuntur. Affirmat tamen Cruickshank virus venereum facile intrare corpus, nullis affectis glandulis inter partes, quibus applicatum est, et ductum thoracium, posse.
- (25). Aer in pulmone forfan reforbetur, itemque aqua, ut in hydrope, diabete, &c. ab aëre ambiente inhalatur. Solidiora etiam abforbentur, veluti medicamenta multa, offeae corporis partes, nodi venerei, exostoses, aliique tumores nec dolentes, &c. Hinc ut arteriae sic lymphatica ad corpus formandum et tornandum conserunt, haec materiam supersuam absorbendo, illae, necessaria quae sit, deponendo.

Est Dom. Cruickshank opinio, solida sieri, quadam fermentatione obtinenti, sluida, anteaquam resorpta suerint; et humorem vi capillari primum attrahi, et dein propelli vi musculari, qua debili, et inerti, minus resorbetur humoris.

Haud pauca documenta habemus, quibus abunde confirmatur, aliquid ab aëre inhalari aquofum, fano etiam quoad potuit corpore. Fontana clar. apud Cruickshank docuit suum aliquot unciis corpus suisse ponderosius, postquam, catharsi praegressa, dio sub humido versatus suit. Huc quoque spectant experimenta a cl. Home in seipsum instituta.—Olim Haenius hydropicos, aqua impletos esse

aeque

aeque facile et cito, potantes ac non, persuasus, humores ab aëre resorbendos esse affirmavit. Exempla plurima docent balneum sitim restinguere et liquores aquosos, in-

gestos per os, inhalationem minuere.

Haud tam facile, ac crediderunt multi, propter causas supra positas, sanguis vel nimis crassus vel nimis sit tenuis: Hoc enim tenuiore quam decet sacto, excretiones aquosae, aut externe aut interne augentur, et ipse sanguis ad justam spissitatem reducitur: Contra, a sanguine nimium inspissato, quod quidem vitium perrarum est, satis praecavit natura: Ita enim corpus humanum constitutum est, ut quamprimum sanguis ad justam spissitatem vel quam minimum ultra redactus suerit, excretiones tenues vel supprimantur vel minuantur, et corpus simul plus humoris ab aëre trahit; sitis quoque tum oritur, et quantum opus suerit ad sanguinem diluendum bibitur"—Consp. Med. Theor. § 533. Rationem his modis in hydrope inhalationis auctae sitisque medici reddere solent.

- (26). "Sensim rariores factae," scripsit Haller, "in poplite fere desinunt, cum in tibia, sibula, pedeque nullae mihi unquam occurrerint." Hewsonius vero unam glandulam infra mediam tibiam descripsit; tres in poplite visae sunt atque descriptae a Dom. Cruickshank.
- (27). Vasa lymphatica intestinorum, ventriculi, hepatis et diaphragmatis, inter sese anastomosi saepe conjunguntur: Et, quoniam vasa quaedam diaphragmatis lymphatica ad subclaviae et jugularis angulum recta tendunt, chylus in corpore recipi potest, quanquam ductus occlusus thoracicus aut ruptus esset.—Cruikshank, p. 86.
- (28). Varie ab auctoribus describuntur cisternae sedes et ductus thoracici cursus. Illa (docuit Cruickshank) e tribus lymphaticorum truncis formatur, hic a tertia vertebra lumborum sinistrorsum incipit, mox in latus dex-

trum

trum transit, in quo ad vertebram quartam dorsi usque ascendit, et denuo in sinistrum flectitur. Digitos 16. 18. sive 20. in homine longus ductus est.

(29). Apud Marchettis vasa lymphatica in cerebri ventriculis, glandula pituitaria, et infundibulo reperta sunt. In cerebro et plexu choroideo apud Ridley. In dura et pia matre ea repererunt vasa Lancissus, Pacchionus, et Fantonus.—Vid. Not. 45.

Vasa lymphatica, teste Monro, in cerebro nondum profecto detecta neque demonstrata sunt: Rationi tamen et verisimilitudini constat, absorptionem intra calvariam eodem ac in caeteris corporis partibus modo persici.—Sunt etiam qui censent glandulam pituitariam officio glandulae conglobatae sungi.—Vid. Nerv. Syst. G. V. § 2.

- (30). Plerique scriptores anatomici aut sinistri lateris lymphatica neglexerunt aut male descripsere. Truncus perbrevis, satis tamen amplus, utpote cujus diameter eam dustus thoracici ipsius sere exaequet; compositus e ramis quatuor, a brachio dextro, glandula thyroidea, pulmone, et capite advenientibus, faciei superiori subclaviae dextrae incumbit, atque demum angulo ab hac vena et jugulari facto inferitur. Truncus secundus absorbentium hic dicitur.
- (31). Nervis relaxatis, filamenta earum haud recla et parallela, fed serpentina quodammodo sunt et intorta. Hacce praediti structura nervi melius in slexuram et extensionem accommodantur, eorumque superficies et pia mater eodem artisicio multum ampliatur.
- (32). Clar. anatomicus dicere amavit, nervos potius cum cerebro et medulla spinali conjungi quam ab iisdem oriri. Fuerunt quidem exempla nec pauca partuum,

qui

qui encephalo omnino fere caruerunt, dum nervi folitae magnitudinis extitêre. Exemplum hujufmodi memoriae prodidit Baglivius; in Prax. Med. Tom. II. Lib. 1. meminit pueri, qui fine cerebro tres annos vixit.

Ex his et casibus similibus Fontana, ingeniosus physiologus, cerebrum non ad vitam, sed ad illius solummodo adjumentum, necessarium esse contendit.

An cerebri pars deleta iterum generatur? Negavit Murray in libello supra citato. Testatus est Cl. Monro nervum ischiaticum ranae sectum postea coaluisse. Cuniculos plures, quibus certa nervorum pars delebatur, experimentis subjecit Fontana, qui duobus in casibus veram regenerationem se vidisse affirmavit.

(33). "In pulpam mollem refolvuntur;" hoc quidem affirmant plerique omnes anatomici: Experimentis autem et observatione instructus accurata, Dr Monro longe antea docuit nervos omnes, opticos etiam et auditorios, apud extremum usque eorum sinem pia matre amictos esse, et insuper longe plurimos, eos maxime inter musculos discurrentes, involucro a dura Meninge aliove textu sirmo, satque tenaci gaudere.

Nervi non modo, ut idem perhibet vir, amictum sibimet a pia matre datum induunt, sed etiam materiam quandam cineraceam atque vim nervosam sui propriam ab ejusdem tunicae vasculis accipiunt.—Nerv. Syst. Ch. X.

(34). Gangliorum usus est materiam gignere cineraceam, quam in nervis videre est, copiamque majorem vis nervorum propriae suppeditare. Hinc nervi, qui ex gangliis exoriuntur, aliquanto crassiores, quam qui antea eadem intraverant. Estne hoc documentum materiam nervosam arteriis circumsus exaugeri?—Vid. Nerv. Syst. Ch. XIX. § 6.

- (35). Eos intra plexus varie distribuuntur et commiscentur sibrae nervosae, cujus sit exemplum conjunctio nervorum opticorum, anteaquam suis foraminibus exeunt, facta. Porro ipsi nervorum funiculi suam intra tunicam plexuum numerum ingentem efformant, contra quod innuit Hallerus de funiculis, nempe, " recta sibique paralleli et similes sunt."
- (36). Nervorum usus atque vis, qualis sit, haud adhuc inter physiologos satis innotuit. Desunt argumenta, quae ullum sluidum a cerebro secerni coarguant; nec utique virtutis electricae doctrinam suffulciunt documenta probabiliora. Certe, ne multa dicam, caliginis plurimum hic subesse hactenus videtur.

Sensum per nervos fieri apud omnes consensum est: De quibusdam autem aliis infra memorandis usibus eorundem nonnihil dubii adhuc nec paucis superest.

Vieussenius, Willisius, Boerhaavius, Santorinus, &c. crediderunt in se habere nervos et vehere, quo decet, eam materiam, qua crescat et nutriatur corpus. Quibus vero innititur haec doctrina, argumenta refellere parum disficile videtur; namque,

1mo, Neque cerebrum atque nervi reliquum ante corpus, neque una ante partem aliam formari videntur, fimul autem gignuntur fimulque evolvuntur omnes. "Perfectum nempe animal existere, quando conceptio accidit, nihilque noviter generari sed unice, quae evolutae inque parvum spatium contractae erant partes animalium, eas expandi, explicare, grandescere, et conspicuas reddi. In ovo plerique, aliique in semine maris, animal latuisse malunt."—Hall. Oper.

2do, Nihil probant membra corporis Paralysi affecta; haec enim aeque imminui possunt ob arterias mali hujus participes participes factas, ac ob nervos laesos, resolutos, et imbecillitate tentatos.

3tio, Ovi membranae, placenta et funis umbilici fine nervis evidentibus crefcunt et nutriuntur.—Vid. Consp. Med. Th. § 352, ; et Observ. on Nerv. Syst. C. XXV.

4to, Ratio subest aeque gravis, cur arterias, ubique corporis dispositas, materiam ad corpus nutriendum aptam secernere, concludamus, ac easdem bilem aut semen aut adipem praeparare.

Motus animalium voluntarii, ut etiam ab omnibus fere creditum, de nervorum actione quodammodo pendent. Ipfa autem de via, qua motus efficiatur, extant duae fententiae praecipuae. Quidam nimirum opinati funt, vim nervofam esse totum per corpus diffusam, et musculos ipfos aliaque organa fua ad munera fungenda accommodare: Iidem porro insistunt parum diversam esse ab ea vi, quam nominavit Hallerus insitam musculorum. Alia vero aliis est opinio: Censuerunt, praeter nervosam, aliam vim, scil. insitam musculis inesse, qua praediti, stimulo vel ipfius mentis vel cujufvis rei externae adhibito, motum concipiunt .- Vid. Hall. Prim. Lin. Cap. XII. § 400. Haec vis musculorum insita non multos ante annos, a medicis quibufdam Incitabilitas falutata est. Ingeniosus experimenta plurima instituit Fontana, quae, vim insitam diversam esse a vi nervosa dicta, satis superque comprobare dicuntur. Experientia vero multa, quo lux huic ipfi rei clara affulgeat, requiritur. Adeat hujusce scientiae cupidus ad ea de Genere Nervoso a Doct. Monro. Smith, Hallero, &c. quae fcribuntur.

(37). Auctor noster hic erravit, hocce enim ganglion primum a Ridley et Cowper descriptum est.—Vid. Rid. Anat. of the Brain, Fig. iii.

- (38). Fasciculus anterior et posterior nervorum spinalium duram matrem locis in diversis perforant: Posterior tantummodo hoc ganglion progignit, et dein fibras suas cum iis fasciculi anterioris commiscet.
- (39). " Organum secernens formari videtur ex vasis fanguinem vehentibus, tum arteriis, tum venis, in cavum hiantibus, qui humorem fecretum, quo debet, deferant. Tale organum in certam figuram cum tela reticulata formatum, et firmiore ejusdem telae membrana obductum, GLANDULA vocatur; qualia funt jecur, renes, testes," &c. -Confp. Med. Theor. § 702.

" Nulla fecretionis ratio aut explicatio hactenus data est; neque profecto fabrica organorum fecernentium hactenus fatis nota est; neque conjecturae bene multae quas medici, tum mathematici, tum chemici, de eorum actione proposuerunt multum verisimilis habent."- Id.

Medicus quidam Gallicus (Janiessen) glandulam se vidisse regeneratam contendit. Experimenta autem ab aliis facta, id restitutum, nunquam similitudinem partis

amissae habere, fatis superque docuerunt.

- (40). Quamvis auctor classes in quatuor Glandulas hic divisit, paulo infra tamen eas compositas atque con-GLOMERATAS dictas, fabricae ratione, parum a se invicem discrepare agnovit. In classes tres igitur rectius dividuntur organa fecernentia.
- (41). Humores fecreti a scriptoribus in classes rediguntur fecundum eorundem qualitates :
- 1. In humores aquofos, veluti urinam, falivam, lacrymas, &c.
- 2. In mucofos humores, tenaces, veluti mucum, qui vias corporis varias oblinunt, femen, liquorem prostatae;
 - 3. In glutinofos, qui varia corporis cava irrorant,

- *. Denique in humores oleofos, scil. adipem, medullam, unguen cutis, fel, cerumen aurium.
- (42). Lites inter hodiernos extant nec paucae de glandularum conglobatarum structura. Ex vasis convolutis, non ex cellulis, constare affirmat Hewsonus; e contrario cellulis plurimis, minime vasis intortis constant, ut Dom. Cruickshank visum est.

Glandulae lymphaticae materiam quandam serosam continent, quae forsan ab arteriis circumpositis secernitur. Hunc succum diversum esse a humoribus perpetuo glandulas transeuntibus censet anatomicus Cruickshank, quoniam ei insunt multi globuli, quorum usus nondum notus est.

- (43). "Nervi perpauci certe eas glandulas adeunt, hinc obtufus harum fenfus, quoties tument et suppurantur, ut in scrosulis sit."—Hall.
- (44). Usus certe magna ex parte latet: In testitudine nullae, nullae in piscibus inveniuntur, in quibusdam avibus quam paucissimae.—Gruickshank, p. 82.

Usum vero quendam proposuit Dom. Hewsonus, scil. partes centrales particularum sanguinis formare et tornare. In hisce enim glandulis, inquit ille, sunt plurimae cellulae, non quales vulgo descriptae, sed minutissimae et per microscopium solummodo visibiles, unde proficiscuntur ductus proprii, qui fluidum singulare, nempe centra supra posita, vehant. Ipsae autem cellulae, in quibus fabricari dicuntur partes centrales, nunquam ab aliis clare visae suerunt. Microscopium hic loci fallax Hewsonum sociumque ejus ingeniosum in errorem duxisse videtur.

(45). "Plexus choroideus est membrana vasculis repletissima, at glandulis destituta, per totos hos sinus protensa."—Heist. Anat. Compend. Clarus insuper tractationis de vasis lymphaticis auctor, judicare, ea corpuscula hocce in plexu pro glandulis conglobatis non habenda esse, videtur. Idem glandulam pituitariam ad lymphaticas pertinere negavit: Primas affirmat hujusmodi, quae dissectoribus sese obtulerunt, in foramine carotico haerere, quarum vasis alia, in collo orientia, sese adjungunt.

- (46.) Hujusce glandulae usus, quem proposuit Dom. Hewsonus, idem est, ac lymphaticarum. Huic opinioni est, ut arbitratur, argumento, quod primis vitae annis, cum particulae sanguinis rubrae maxime necessariae sunt, glandula thymus molis existit majoris.
- (47). Glandulae dorsales conglobatae esse videntur, quarum color pro fluidi resorpti tinctu variatur: Idem observare de glandulis bronchialibus supra descriptis sas est.
- (48). Destructa epidermis cito in viventibus renascitur, ut manifestissime est videre, post Empl. Episp. quam
 ablata fuerint. Est vero aliquid dubii de Retis Malpighiani renovatione. In Æthiopibus cicatrices, post variolam
 relictae, primum aliqua ex parte albescunt, dein colorem
 cineraceum induunt et tandem nigrescunt. Qua ratione
 generari et suum colorem recuperare videtur.

De cuticulae et retis Malpighiani ortu inter sese nondum consentiunt Scriptores Medici. Haud tamen ex aëris actione, ut infra innuit Leber, exoritur cuticula; est enim soetui adhuc in utero latenti. Secundum Leuwenhoeckium ab expansione ductuum cutis excernentium provenit. Ruyschius ab expansione papillarum cutis nervearum ducere originem voluit; et Heisterus ab utrisque opinatus est.

- (49). Murray supra citatus de cutis regeneratione disferens, haec verba: "Non per substantiam analogam natura restituit cutis jacturam; tegitur sensim locus, qui antea orbatus cute, extensione et protrusione cutis vicinae: Ei conveniunt viri illustres Hallerus et Camperus."—P.48.
- (50). Si, ingente inflammatione et suppuratione facta, magna membranae adiposae déperdita fuerit pars, nunquam renovatur, et cicatrix foeda postea relinquitur. Hinc oriuntur, quae variolam graviorem sequi nec raro videntur cicatrices, nulla arte delendae.— Cul. First Lines, DCXXX. Quamvis vero cavernulae adipem continentes non refarciantur, tamen et partibus inflammatis et vulneratis ingeneratur tela reticulata, quae vocatur.

Natura partium redintegrationi perfectae limites, nec quidem latos, imposuit. Canibus aures et cauda mutilatae nunquam restituuntur; nunquam praeputium Judaeis; nullum exemplum glandis penis dissectae, aut sphacelo deperditae, regenerationis notum est. Linguam exsectam vel nasi partem majorem amissam iterum renovatam esse nemo sanus facile credet.

Partes, quibus infunt pauci nervi, citius et perfectius tenasci perditae videntur, veluti ossa, ungues, crines, epidermis, periosteum, &c. Sique aliae partes, quoad materiam regeneratam, amissarum speciem mentiantur, tamen parum genuinae atque verae existunt, sed sensibilitate et irritabilitate, quibus antea gaudebant, nunc prorsum fere destituuntur.

Hic haud ineptum memorare videtur Curtorum Chizurgiam, sub seculi decimi quinti initium restauratam ac laudatam a Taliacotio et postea a Hamelio, &c. Aurium partem, nasi, labiorum detruncatam, restaurasse dicuntur. Hamelius labium leporinum carne gallinacea implevit, idque hoc artificio sanavit. Complebat Bartholinus vulnera abdominis abdominis carne vervecina, quae cito accrescebat. Hallerus modi experimenta ejusdem selici cum successu quoque instituit. Hoc fundamento nititur ars dentes transponendi: Vid. Berdmori aliorumque de dentibus tractationes.

- (51). Haud multos ante annos aliam et novam philosophandi viam ingressi sunt medici; experimenta plures fententias, quae antea lubrico fundamini aut nulli innifae fuerant, nunc vel stabiliunt vel omnino refellunt. Theorias nec paucas, ut cuique lubuerat, de ciborum concoctioni antiquiores proposuerant Medici et Physiologi, quas omnes experientia instructi exploserunt Nuperi. Sanior docet ratio atque experimenta neque calori, neque agitationi, neque triturae, neque fermentationi, neque demum putredini, folam tribuendam esse concoctionem : Succusipfius ventriculi proprius, copiofus fecretus, digestionem ciborum praestare videtur. Liquoris hujus, qui inest ventriculo cujufque animalis, vis folvens in aliis animalibus alia observatur; est tamen omnibus, qualis ad concoquendos cibos, five carnem five fruges, quibus vescuntur, fatis valeat. Hoc plene docuerunt experimenta, et extra et in ipfo hominum corpore nuper instituta a variis auctoribus, praesertim Stevens et Spalanzani. Fatendum tamen est, minime plenam mutationis, quam cibi in ventriculo et intestinis subeant, notitiam adhuc habere medicos: Hoc fatis vero notum est, " quo vehementius fermentatum fuerit in ventriculo, eo fere hominem pejus et tardius concoquere."
- (52). In diversis hominibus canalis alimentarius diversus longitudinem atque amplitudinem observatur; nonnunquam triplo solum, nonnunquam octuplo quam corpus, cujus est, longior existit.

- (53). In ductu hepatico non secus ac in cystico et choledocho inventi ab auctoribus sunt calculi biliarii: "Aliquot ante annos." scribit Wâlterus, "in viri 40^{rii} ductu hepatico, qui ad capacitatem unius pollicis auctus fuit, reperi lapillum magnitudinis nucis moschatae minoris. Vidi in viro 50 annorum ductum hepaticum quinque lapellis subslavi coloris valde inflammabilibus infarctum."—Obs. Anat. C. III. § 10.
- (54). Antiqui jecur habebant organum fanguini praeparando et perficiendo facrum. His autem cum opinionibus pugnat Anatome excultior, quae hepar esse glandulam ad bilem secernendam dicatam satis comprobavit : Esse vasculosum viscus, quod Leber assirmavit, parum negandum, at porro glandulosum esse, quod negavit, aeque certum est.
- (55). Affirmat Hewsonus non cellulosam esse structuram splenis, quod perhibuerunt Anatomici, sed prorsus vascularem. Pondus ejus sex inter et decem uncias sere invenitur in adulto. Situs pro motu diaphragmatis variat; respiratione modo naturali peracta, inter costam octavam et undecimam plerumque haeret. Altius aut demissius invenietur, prout profundior aut levior suerit respiratio.
- (56). In homine plerumque tunicam unam habere dicitur: Praeter autem peritonaeum, Hewsonus assirmat et alteram capsulam sui propriam ei circumjectam esse. Idem quoque perhibuit, sanguinem ex hoc viscere reducem, minime, sicut sanguis venosus in reliquo corpore, aëris actione coire.
- (57). " Num pancreas lymphatica vafa habeat?"
 Rogavit Hallerus; respondit ipse,-" Ignoro et dubito:"

Ea autem saepenumero vidit Cruickshank, eorumque cursum descripsit. Incipiunt a toto hujus visceris ambitu, et in vasa splenica fere desinunt.

(58). Haec, fultis, e Dissertatione Medica Inaugurali Professoris Monro excerpta auscultetis de testium in homine structura: "Quanquam omni procul dubio sit arterias in ductus ferpentinos femen tandem deponere, rationem tamen, qua intercedat haec communicatio, frustra et in homine et in quadrupedibus in conspectum ducere contendi .- Hinc testem animo depingamus, quasi ductuum 300, qui vasis sanguineis ornantur, congeries esset, quorum uniuscujusque diameter 200 pollicis fit, et ejus longitudo pedes circiter 12, flexus 5760 ab origine ad finem perficiens."-De Epididymide differens haec:-Mensuris in variis cadaveribus captis, diametrum ejus ropollicis aequiparantem inveni. Calculis fubductis, apparet, hujusce canalis longitudinem 30 pedes et pollices 11 excedere, et quum, communi flexuum ratione habita; vix ultra 10 pollicis recilineus progrediatur, 11,100 flecti.

Ex dictis patet, semen a ductuum serpentinorum intra testem origine ad vas deserens usque, vasa percurrere, quae singula 16,860 plicantur, et, si in rectitudinem exporrigantur, 42 pedes longitudine excederent.

Vas deferens cavitate tantum exigua donatum, cylindricum ad finem fere pergit, dein ampliatur et serpentino ductu progreditur; adjunctis, ad seminis copiam majorem retinendam, loculis et receptaculis.

Homini et quadrupedibus omnibus viviparis, quae coitum cito celebrant, semen in ampla receptacula, vesiculas seminales dictas, reponitur; iis vero quae in coitu diutius detinentur, v. c. canibus, vesiculae desunt."

- (59.) Hisce ruptis post conceptionem vesiculis nascuntur locum earum supplentia, quae corpora lutea dicuntur: corpuscula ea sunt glandulosa quasi, vasculosa, duriuscula, pene callosa, non cava potius depressa. Vid. Hall. Oper. lib xxix. Qui primus ea detegebat, Volcherus Coiter erat, eleganter descripserunt ea Graasius atque Malpighius.
- (60.) Causas in soeminis cupidinis Venereae Hallerus recensens, inter alias humoris vesicularum copiam et ovorum intumescentiam annumeravit. Caeterae, quas Auctor idem posuit, sequuntur; Nempe, vasa spermatica sanguine tumentia, sanguis solito copiosius ad uterum, vaginam, et vulvam missus; levis vaginae inflammatio a causa quacunque suboriens; aeris calor animalia pleraque ad connubium celebrandum inducit; propria nec quidem parva vi pollent alimenta quaedam; odores denique certa animalia ad veneris dulcedinem trahunt.
- (61). Mery, Morgagni et Winslow, ea saepe viderunt vasa.—Haec Hallerus, "Etsi in homine ea vasa nunquam mihi vidisse contigit, vidi tamen in majoribus bestiis etiam manisestissima." In utero humano gravido numerosa lymphatica et ampla aspexit Dom. Cruickshank. Vid. quod Leber ipse scripsit in pag. 255.
- (62). Permagna inter auctores medicos controversia fuit de usu atque placentae structura. Hodie quoque lis est de nexus modo uterum inter et placentam. Contendunt quidam, humores ab illo ad hanc vasis continuis perferri, alii, venae umbilicalis sines, eodem modo quo in intestinis lactea, liquores absorbere, arteriasque umbilicales suos humores in magna sinuum cava, aut iis similia alia, infundere. In hanc arenam nuperrime descendit ingeniosissimus Jacobus Jestray M. D. qui, in Dispertatione sua Inaugurali, ullum inter materna et partus in placenta vasa pervium

pervium usum esse denegavit. Argumentis hac de re plurimis collatis, demum his verbis concludit: "Si, non solum vasa matris partusque discreta et separata, licet intime inter sese contingentia, subesse; et duplicem in placenta circuitum existere; sed uteri arteriis et venis cellulas, ex ipsis, ut in cole vasis, constantes, interponi, credamus, credulitatis nos culpam speramus essugituros."—Thes. p. 37.

Idem, de placentae usu disceptans, rogat: "Cur partus sanguis ad circumvagandum in placenta dimittitur?" Ipse respondet, eandem ob rationem, qua per pulmonem jam nati circumagitur, nempe, ut "rubedinem reparet, arteriosus siat, iterumque salutiser et vitae par evadat sustentandae." Ipsis verbis subjicere rationem plenam fas sit.

"In humano corpore, sanguis arteriosus in placentam per arterias ab utero materno, per eam ramisicantes, et in cellulas, asperae in iisdem pulmonibus arteriae more, desinentes, desertur. In eandem quoque placentam partus sanguis, vitae, ob peractum in partu circuitum, inimicus, per umbilici arterias demittitur: Quae in exiguos ramulos divisae, in maternorum vasorum cellulas, plexum, eodem, quo arteriae pulmonales rami super asperae arteriae cellulas, modo, efformant.

Quo fit, ut vasa materna, sanguinem vitae accommodum ferentia, partus vasa, eundem vitae inutilem devehentia, contingant, et utriusque sanguinis invicem mutatio fiat. Sanguis pulmonum maternus vitae usui ineptus deveniens, perque venam cavam ad cor resluens, ad ejusdem matris pulmones, ut salutarem virtutem recuperet, perfertur: Partus autem sanguis, jam a materno sanguine accepta vitae sustema sacultate, ad partum alendum et augendum, remittitur." Diss. Med. de Placenta, p. 42.

- (63.) In genere humano nullum adhuc receptaculum fuit repertum, quod quorundam brutorum Sacculo Alantoideo omnino respondere videatur.
- (64.) Opinatus Dr Hunter est, tunicam hancce seu membranam quartam exoriri ex uteri vafis lympham glutinofam effundentibus, quae, primum in gelatinam coacta, demum in membranam fatis firmam abiit.
- (65.) " Modus, quo foetus in utero nutritur, toto coelo differt ab eo post partum : Foetus nutrimentum a primis mensibus fere usque ad tempus, quo vinculis solvis tur, gelatinosum illud liquidum est, amnios dictum," Walt. Observ. Cap I. § 35. Amplexus est Hallerus, illustresque ali: auctores, eandem sententiam : plerique autem medici strenue negant hunc usum esse. Unde colligitur hic humor parum inter medicos convenit; " Ab utero et a matre est, siquidem," scribit auctor supra citatus, " a foetu effe non poteft." Hal. Oper. lib. xxix. § 3.
- (66.) Walterus Berolinensis paucis ante annis evincere conatus experimentis est, " quod nulla existat anastomofis, neque inter truncos majores, neque inter minutiffimos furculos tubulorum lactiferorum mammae muliebris;" Tubuli autem lac vehentes, numerum incerti, a glandulis fuis conglomeratis recta ad papillam quivis procedunt, in quam totidem orificiis definunt .- Cap. II. Observ. Anat.
- (67). Jam fuit supra notatum eas glandulas, bronchiales dictas, conglobatas effe veras, quas transeunt vasa lymphatica pulmonibus exorta. Aliquando, ut docuit Cruickshank, glandulae absorbentium quoque in pulmo. nis substantia visae sunt. Num tubercula, quae nata in Phthifi Pulmonali plurimum faepe increseunt, et demum fuppu-

suppurant, ex hisce glandulis tumentibus, atque schirre affectis, procedunt? Verisimile videtur.

(68). Multa de pulmonis usu hallucinati sunt medici scriptores. Nos magna ex parte latebat verum Naturae consilium, quae hocce organum tam curiose sactum hominibus multisque aliis animalibus tribuit, donec rem obscuram, plurimis institutis experimentis, ingeniosus Dr Goodwynus aggrediebatur. Ratiocinationem et singula experimenta hic loci percurrere longum soret, quapropter conclusiones inde illatas, tantummodo subjicere sas est.

" 1st, The lungs contain 109 cubic inches of air after a complete expiration; and this quantity receives an addition of 14 cubic inches by infpiration.

2dly, The dilatation of the lungs after expiration is to their dilatation after inspiration, as 109 to 123.

3dly, The blood circulates through the pulmonary veffels in all the degrees of natural respiration.

4thly, The circulation through them after expiration is fufficiently free to keep up the health of the fystem.

And hence it follows, that the dilatation of the lungs is not the final cause of respiration."

Sequentia ad usum corum spectant.

" 1st, A quantity of dephlogisticated air is separated from the atmospheric air in the lungs by respiration, and a quantity of fixed air is added to it.

2dly, The dephlogisticated air exerts a chemical action on the pulmonary blood, in consequence of which it acquires a florid colour.

3dly, In ordinary respiration, this florid colour is seen distinctly as the blood passes into the lest auricle; and the heart contracts then with its natural sorce and frequency.

4thly, When respiration is obstructed, the florid colour

is gradually diminished, and the contractions of the left auricle and ventricle soon cease.

5thly, This cellation of contraction arises from a defect of stimulating quality in the blood itself.

And hence it follows,

That the chemical quality which the blood acquires in passing through the lungs is necessary to keep up the action of the heart, and, consequently, the health of the body."

- (69). Modum, quo fit auditus, concinne verbis sequentibus descripsit Dr Gregory: "Hic sensus (auditus) excitatur tremoribus aeris, quos corpora sonantia faciunt. Hos auris externa, cartilaginosa, et meatus auris uterque, colligunt, ad tympanum deserunt et simul intendunt, quo majore vi membranam tympani seriant: Haec membrana, ipsa commota et tremens, malleum sibi annexum commovet, et junctam sibi incudem serire sacit, juvantibus simul propriis mallei musculis: Incus vero suum motum ossi orbiculari et stapedi impertit, qui iterum, tum hoc motu, tum quoque actione sui musculi, ita trahitur, ut pars posterior ejus baseos in senestram ovalem, ipsumque vestibulum impellatur," &c.—Consp. Med. Theor.
- (70). Quam plurimas lites moverunt physiologi et auctores medici de sensibilitate piae et durae matris, cartilaginum, epidermidis, periostei, tendinum, pleurae membranae atque ligamentorum: Hisce partibus inesse sentiendi vim magna contendit cosors scriptorum. Dum semul plurimi eandem adesse vim strenue negant. Quicunque plura de his commentis cupiat, ad frontem Tomi Octavi Oper. Halleri adeat. Hoc demum certum est, cas partes sanas parum acriter sentire, inslammatas egregie dolere, ossibus ipsis non exceptis.

- (71). Pars cerebri cineracea, corticalis, vel exterior haud semper et ubique invenitur, neque in omni loco medulla interior; sed in locis diversis commistae clare observantur.
- (72). "Dubia et difficilis est cerebri redintegratio, si quid a cerebro suerit amissum. Denegavit tamen natura non omnem vim reproductivam, et, nisi praegressa suppuratio aegrotum necet, cavum vulneris cerebri impletum cernimus quoad partem, illa substantia albida, friabili, cellulosa, quae omnium fere partium mollium jacturam restituit."—Murray de Redinteg. part.
- (73). Ventriculi laterales inter sesse communicant cujustdam foraminis naturalis ope infra sornicem conspiciendi. Via inter ventriculos anteriores haecce sinitur anterius a cruribus sornicis anterioribus; posterius utriusque
 plexus choroidei conjunctione; superius ipso fornicis corpore prope ad exortum crurum ejus anteriorum; inferius
 a thalamis nervorum opticorum sinitur. Ab eodem loco
 alia quoque via, quae iter ad tertium ventriculum
 tum ad infundibulum hoc ducit. Ventriculorum omnium
 usus videtur hoc, quod inde piae matris superficies augeatur.—Vid. Nerv. Syst.
- (74). Inter ventriculum quartum et thecam vertebralem communicatio, quam olim falso statuerunt anatomici, nulla intercedit: Namque omnino, ut docet Hallerus, clauditur ventriculus plexu choroideo et pia matre sui propriis.
- (75). Lamina attamen tenuis cineraceae materiae piam infra matrem mox positae invenitur.

- (76). Hocce ligamentum, denticulatum nunc distum, fibris filiformibus piae matri ab altero capite conjungitur, atque ab altero laminae interiori durae matris fibris quoque tenuisimis. Longitudine medullam spinalem fere exaequat. Usus est, medullam, ne ea tenuis laedatur, sustinere—Vid. Observ. on the Nerv. Syst.
- (77). Hic loci Summarium ejus, quod de Vis Nervosæ conditionibus variis, hominum temperamenta afficientibus, dociffimus propofuit Cullen Professor Emeritus fubjungam.—Treatise on the Mat. Med. Vol. I. Chap. I.

VIS NERVOSA

Sensibilitatem, Irritabilitatem, Robur Corporis respi-

I. stole simple trees

DE SENSIBILITATE; quae definitur; ea corporis vivi conditio, qua, rebus certas ad partes fentientes admotis, speciali modo afficitur, hoc est, sensus, quem dicimus, fit.

Sensibilitas, quoad gradum diversis in hominibus pendere potest,

I. De Nervorum sentientium extremorum habitu.

Sensibilitas in extremis singulorum sensuum nervis variatur;

1mo, Prout vis nervea plus minusve mobilis fuerit.

Motus, qui oriuntur in nervoso genere, sunt oscillantes, quales in omni sluido subtili, elatere praedito, obtinere videntur. Hujusce sluidi nervosi densitas atque vis resiliendi quadam ratione sui invicem existunt. In aliis autem atque aliis hominibus haecce proportio diversa est, ita ut, vi resiliendi justo majore, austa mobilitas oritur et

inde

inde sensibilitas; atque aucta densitate, minuitur mobilitas et vis sentiendi.

2do, Prout nervi extremi fentientes plus minusve intensi fuerint.

Tensio nervorum sentientium, quoniam de sanguinis copia vasa versus ea, commista et haerentia iisdem extremis, missi pendet, sit diversa, secundum illius humoris quantitatem, eo missam, necesse est. Hinc tensio majomotum oscillantem sortiorem et sensibilitatis gradum majorem, atque minor, debiliorem et minorem, edit.

II. De Sensorii communis, sive Encephali, statu; 1mo, Quod ad tensionem ejus attinet.

Vasorum cerebri distensio, quacunque ex causa oriens, sensorii sensibilitatem augendo eundem praestat effectum, ac supra comprehensum suit, dum de nervis extremis agebatur. Hujusce distensionis existunt plurimae causae; hinc alia sensibilitatis auctae et variantis ratio redditur.

2do, Quod ad specialem vim ingenitam spectat.

Est habitus sensorii ingenitus, ignotus tamen, qui sensum reslexum, apud philosophos sic dictum, a sensu simplici orientem, eumve comitantem, vividiorem aut languidiorem faciat: Hinc in aliis atque aliis sensibilitatis nascitur modus, qui et temperamenta et characteres hominum morales admodum insignit.

Praeter has modo positas sunt et quaedam aliae causae ascitae, quae sensibilitatis gradum variare queunt.

1mo, Vis cerebri imminuta seu ejusdem debilitas.

Motuum hujusmodi sedes seu centrum encephalon est, unde, volente homine, sluidum majore impetu sorsan et copia in certas corporis partes ad motus voluntarios perficiendos demittitur. Inde quoque nisus sit perpetuus, inscio homine, ad densitatem et plenitudinem justam in nervis extremis sentientibus sustinendam. Hoc vero nisu fatiscente

fatiscente vel debili facto, non sieri potest, quin densitas in partibus sentientibus imminuatur; et hinc primum mobilitas morbosa et dein sensibilitas praeter solitum magna. Densitas tamen adeo imminuere potest, ut et mobilitas et sensibilitas penitus pereant.

2do, Insuper vis sentiendi variari secundum organi, quodcunque sit, statum rerum externarum momina deserentis ad nervos extremos sentientes, potest: Haec autem causa, non nisi in loco, agere videtur.

3tio, Sensibilitas forsan modificationes quasdam sibi trahere, a membranis nervos ad cerebrum usque protenfos investientibus, a textu celluloso atque vasis sanguinem vehentibus quae sibris intercedunt minutis, unde confiantur sasciculi nervei, potest.

II.

DE IRRITABILITATE; quae definitur, ea corporis conditio viventis, qua in certis ejusdem partibus motus seu contractiones, vel propter commercium quoddam eas inter et genus nervosum, vel pulsum aliquem extrinsecus iis illatum, fiunt. Haec potestas in fibra musculari solummodo residet.

Irritabilitas, quoad ejus modum, in partibus, veluti corde, arteriis, diaphragmate, canali alimentario, aliis alia observatur. Haecce autem diversitas non a fibrarum structura ingenita, sed consuetudine agendi, oritur.

Speciali fibrarum quarundam parum admissa, variantes irritabilitatis gradus generalibus in corporis rebus quibusdam investigare oportebit.

Res ipfae circumstantes,

1mo, Vel fibras ipfas musculares, vel, 2do, Sensorium commune, respiciunt.

De fibrarum muscularium statu, conjectura manifestisfima haec est, quod irritabilitas iisdem, ac sensibilitas, legibus gibus regitur, quodque causae utramque afficientes et moventes semper indolis similis sunt.

Haec vero thesis quendam intra limitem intelligenda est; namque eae sunt corporis vivi dotes, quae saepe legibus prorsum diversis pareant. v. g. Potentia stimulorum, qui sensum gignunt, repetitione crebra semper imminuitur; contra, repetiti motus movendi facultatem, hoc est, irritabilitatem augent.

Porro, cum non folum robur, sed justa sibrarum irritabilitas, de tensione sibrarum musculorum magna ex parte pendeat, ea, quae necessaria sit tensio, forsan, sanguine in musculos abunde influente, progigni potest, dum sensibilitas simul nullo fere gradu augetur.

De fensorii habitu notandum hoc est, quod cerebrum absque ullo voluntatis nisu aut impressione externa vim perpetuam exserit, eandemque in omnem corporis vivi partem ita dirigit, ut plenitudinem nervorum sentientium extremitatum, atque sibrarum moventium vim propriam, sussineat.

Haec autem vis vel, ut dici potest, cerebri irritabilitas, effectus suos, moventes in fibras musculorum acturos, facilius aut difficilius praestat aut praestare potest, quo sit, ut modus irritabilitatis in diversis constitutionibus diversus oriatur.

Quo eos irritabilitatis gradus eorumque causas statuere quodammodo possimus, expendantur imprimis origines et effectus voluntatis oportebit.

Voluntas duobus modis oriri potest;

1mo, Ea hominibus a mentis judicantis actu, rerum congruentiam vel inconcinnitatem ad proposita quaedam satisfacienda discernente, exoritur: Inde enim corporis siunt nisus, atque motus ipsum ad consilium exequendum accommodati originem suam trahunt. Voluntas autem ipsa atque motus inde oriundi, non solum tardius aut citius, sed debilius aut vehementius secundum intellectus vires, persicientur; hinc distinctio, quamvis parum adi

usum medicum accommoda, hominum temperamentis interponitur.

interposito, sensus reslexi excitant. Hi varios ejustidem modos, quos appetitus, propensiones, et animi affectus appellamus, producunt. Duo modi priores motum stimulo illi, parti unde oriuntur applicato aliqua ex parte commodum edunt. Hanc ob causam vix aut ne vix quidem ullam a cerebri irritabilitate varietatem accipiunt. Animi affectus, seu desiderii et aversationis modi vehementiores, voluntatem et motus consequentes, quod ad vim et celeritatem, sensuum reslexorum, ideoque sensibilitatis, vigori apte respondentes gignunt. Haec omnia autem multis tenebris obvolvuntur, et quastam forsan varietates subeunt, in quarum nonnullis nexum omnino nullum irritabilitatem cerebri inter et sensibilitatem ejustem apprehendere possumus.

III.

DE CORPORIS ROBORE; quod in vi, qua musculorum fibrae possunt contrahere sese, consistit, pauca demuni dicenda sunt.

Perpetua et naturalis ad contrahendum propensio, quae sibris musculorum vivis inest, a copia et elatere suidi nervosi, iis natura residentis, videtur pendere. Fibrarum muscularium robur et hinc vigor ille naturalis, quo sese semper contrahunt, secundum illius sluidi densitatem forsan existunt. Haec musculorum vis insita, sic dista, tantum validas atque sirmas reddit sibras, nam vis a cerebro dirivata, vulgo nervea dista, est necessaria, quo eae siant contractiones, quibus in corpore motus persiciuntur voluntarii.

In motu voluntario perficiendo impetus, quem exferit vis nervea, ab hominis voluntate regitur modumque varium inde accipit; hinc in eodem homine diversus sit pro re nata oportet. Interea omnes hanc vim eodem cum vigore et impetu exserere plane nequeunt: Hinc iterum unius, aliorum, robur longe exsuperat.

Qui fit, forsan rogaverit aliquis, ut vis cerebri seu nervea diversis in hominibus diversa vigorem existat? Ob medullarium conditionem fibrarum, quae forsan sluido alius densitatis in aliis hominibus natura impleantur.

Haec commentaria, ut supra dictum, de sensibilitate, irritabilitate et corporis robore, e tractatu temperamentorum sussione, a Culleno viro eximii ingenii nuper edito in
fronte Mar. Med. summatim, et accurate quoad potui,
colliguntur. Aequus discernat Lector, an theoriae phaenomenôn corporis vivi omnium rationem plenam reddere
valeant.

FINIS.

DE

ANATOME

IN GENERE.

A NATOME scientia est humani corporis fabricam ope artificiosae partium dissectionis exponens.

Dividitur anatome in partes feptem:

- 1. OSTEOLOGIA offa examinat;
- 2. SYNDESMOLOGIA circa ligamenta versatur;
- 3. MYOLOGIA musculos contemplatur;
- 4. Angiologia vasa exponit;
- 5. NEUROLOGIA nervos describit;
- 6. ADENOLOGIA glandulas evolvit;
- 7. SPANCHNOLOGIA demum de visceribus agit.

PRINCIPIA

A

PRINCIPIA CORPORIS HUMANI; SEU CON-STITUTIVAE ILLIUS PARTES.

Constat corpus humanum partibus folidis, et fluidis: folidae in duras, et molles denuo dirimuntur; sub solidis duris ossa militant, et cartilagines; solidis mollibus musculi accensentur, viscera, omnesque demum partes corporis molles aliae.

SOLIDA CORPORIS.

Corporis humani folida aut fimplicia funt, aut compofita: partes fic dictae firmae, folidaeve fimplices principia fubpeditant nostri corporis; constituunt has ipsas atomi terrei, mediante glutine animali, inter sese invicem nexi. (1.)

Molecularum talium terrestrium glutinis ope cohaerentium series fibram generat simplicem.

Dum fibrae plures fimplices fecundum latitudinem fibi apponuntur, lamina fimplex enascitur.

Ex unione laminarum multarum fimplicium textus cellulosus exfurgit.

Compactior cellulofus textus membranam format.

Convolutae in canalem, liquida circulantia coercentem, plures membranae ideam vasorum exhibent.

Membranae crassae, robustae, elasticae ligamenta audiunt,

Cartilagines componi videntur ex gelatina coagulata elastica, et singulari sibrarum specie.

Ossa partes corporis humani durissimae sunt, et siccissimae, fibris contextae sirmis, fragilibus, insensilibus, tum et glutine inter sibras haerente terrestri, in coagulum ducto.

Nervi

Nervi fasciculi cernuntur molles, orti ex filamentis innumeris candicantibus, pulposis, parallela directione productis; horum interventu et motus, et sensus in corpore persicitur.

Musculi partes sunt organicae motui corporis dicatae; ex nervis compositae, fibris, arteriis, et venis.

Tendines principia finesve musculorum sunt; in his tamen tenaciores fibrae sunt robustiores, arctius ad invicem pressae, colore subargenteo dotatae.

Glandulae partes corporis funt organicae, compactae magis, rotundae, aut oblongatae, membrana propria cinctae, ex arteriis, venis, nervis, contextae; humoris cujufdam determinati fecretioni, aut mutationi dicatae.

Viscera partes sunt organicae, ex vasis, nervis, glandulis, ductibus secretoriis, et excretoriis, celluloso textu, et membranis compositae.

Organon vero, aut pars organica, pars corporis quaevis animata, determinato muneri facra, dicitur.

FLUIDA CORPORIS.

Priusquam partes corporis fluidae seorsim examinentur, ideam praemissse juverit compendiariam oeconomiae animalis.

Ingesti cibi in cavo oris dentibus discerpti, contriti, faliva et aëre misti, actione musculorum linguae, ossis hyoidis, &c. in cavum faucium, et pharyngis, ex his vero per oesophagum in ventriculum deseruntur. Transfeendere vero necessum habent alimenta tum solida, tum liquida, antequam cavum intrant pharyngis, hiatum capitis asperae arteriae ante pharyngem positi: hinc, ne in ipsam illabantur trachaeam, atque sussociationis excitent periculum, epiglottidem illi natura impo-

fuit, quae, dum alimenta trachaeae aperturam exsupeperant, hanc eandem undique exacte obtegit, et hoc mechanismo cibis et potui pro ponte quasi inservit.

In ventriculum nunc delati cibi, admistione bilis faponaceae, fucci pancreatici, tum et motu periftaltico intestinorum, eorumque succo Enterico, magis denuo solvuntur, attenuantur; mucilaginosum diluitur, oleosa cum aquosis permiscentur; hinc demum liquor albus, lacteus, quem chylum dicunt, extrahitur: Chylus hic ipse a copiosissimis finibus vasorum lacteorum in cavum intestinorum tenuium patulis, resorbetur; pars reliqua ciborum crassior, ex qua chylus omnis jam resorptus fuit, in intestina crassa promovetur; ex his vero, interventu motus peristaltici, per anum ex corpore ejicitur. Vafa lactea reforptum chylum in glandulas lymphaticas mesentericas deducunt, a lympha ex inferioribus corporis partibus redeunte attenuandum, diluendum; ex glandulis his ipsis mesentericis fertur in Cisternam Lumbarem, demumque in Ductum Thoracicum, loco fuperiori in collo venae fubclaviae finistrae implantatum; cui venae chylus ex ductu nunc dicto infunditur.

Sanguini admistus chylus in ventriculum cordis dextrum descendit; contractione ventriculi hujus ejusdem, una cum sanguine, ex illo in truncum arteriae pulmonalis, in ramos hujus, et surculos omnes minimos, per pulmones dispersos, ejicitur; tum actione ipsorum vaforum, tum et impetu rapti per vasa sanguinis, cum massa cruoris intime permiscetur; sanguis una cum illo persicitur, compingitur; hinc vero nutriendo corpori, humoribus cunctis, in organis corporis secretoriis desicientibus, resarciendis aptum natum redditur.

Quo vero mutationes nunc enumeratae fanguinis et chyli fieri omnes queant, respirationis mechanismo inspiratus, exspiratusque reciprocis vicibus aer atmosphaericus

rieus facere non parum videtur; fub Inspiratione namque ramos omnes bronchiorum, veficulas pulmonicas, hine ipsos pulmones per omnem ambitum quaquaverfum expandit: expansione hac elongantur vafa haematophora; minus fibi invicem adprimuntur; expeditior per ea fluit fanguis; sub Exspiratione vero angustiores fiunt, magisque contracti pulmones, in angustiores angulos trahuntur vafa omnia (2.), hinc et magis comprimuntur, fanguini libere prius circulanti major fit remora; donec fanguis in ventriculo cordis dextro, et arteriae pulmonalis trunco, majori copia accumulatus novam nobis extorqueat inspirationem. Apparet exin manifesto, quantae sint partes purissimi integrique aëris in haematopoiesi, et dimanante ex ea fanitate. Sed et sub ipfa exfpiratione moleculae plurimae volatiles, aquofae, in putredinem pronae fanguinis ex pulmonibus fugantur: conferre praeterea ad rubrum fanguinis colorem maximam partem videtur aer.

Sanguis, descripta ratione in pulmonibus confectus, liquor ad fpeciem homogeneus, ex integro colore rubro praeditus, coagulabilis, eo laetius purpurafcens, quo fanius, quo meliori nutrimento fultum corpus fuerit, ex quo educitur; fanguis, inquam, hic ipfe a venis pulmonicis in ventriculum finistrum cordis reducitur; ex hoc in aortam, ex aorta in omnes partes corporis proficiscitur; ubi, pro diversa ratione partium et viscerum, diversi secernuntur humores : qui ex his corpori funt inutiles, ex eo prorfum eliminantur; utiles, et laudabiles nutritioni, et conservationi machinae impenduntur.

Chemica fanguinis principia volatili aquofo latice, lympha coagulabili, oleo, fale alcalino, volatili, et fixo fale muriatico, terra alkalina, una cum magna copia aëris, paucoqe ferro, absolvuntur. (3.)

Praecipui,

6 PRINCIPIA CORPORIS HUMANI; &c.

Praecipui, qui ex massa sanguinis secernuntur, succi et humores sunt:

In auribus cerumen.

In lacrymali glandula lacrymae.

In glandulis falivalibus oris faliva.

In glandulis muciparis narium, oris, intestinorum, asperae arteriae, &c. mucus.

In ventriculo succus salivae analogus (succus gastricus.) In hepate bilis.

In pancreate pariter humor falivae aemulus.

In renibus lotium.

In testibus semen.

In membrana adipofa, imprimis vero in omento, pinguedo.

In articulationibus fynovia (liquidum Haversianum.)
In mammis lac; nonnisi quod elaboratum magis sit, a chylo diversum.

In cute materies perspirabilis (perspirabile Sanctorianum, transpirabile insensibile); hanc, si copiosior, et sensibilis magis siat, non jam transpirationem insensibilem, sed sudorem dicunt.

OSTEOLOGIA.

OSTEOLOGIA.

PARS Anatomes, quae doctrinam de Offibus exponit, OSTEOLOGIA dicitur; confiderantur vero offa, vel dum partes ambientes molles omnes omnino ablatae prius fuerint; vel dum quaedam ex illis adnexae offibus manserint.

Hinc Osteologia in siccam, et recentem dirimitur. Examinabimus hanc post illam, quum temporis, quo osteologica Tyronibus traduntur, sic jubeat ratio.

Objectum ofteologiae offa conftituunt aut fingulatim fumpta, aut artis auxilio invicem nexa; ficca; aut recentia, ligamentis fuis naturalibus juncta; aut ex infantis, aut ex hominis adulti corpore petita.

Os vero describitur pars corporis durissima, maxime compacta, inflexilissima, ac insensilissima; constans lamellis multis exiguis, quae denuo ex fibris exsurgunt rigidis debito situ arctissime sibi mutuo appositis. (4.)

Dum elementa corporis longitudinali serie sese excipiunt, fibrae enascuntur ossea; dum sibrae hae ipsae lateraliter, et secundum latitudinem sibi apponuntur, exsurgunt lamellae osseae; has inter essusum haeret gluten sensim coagulatum: his genesis ossium absolvitur. Punctum illud, ubi ossiscatio omnium primo conspicua occurrit, Punctum Ossiscationis appellatur. Ossa nec ex cartilagineis, nec ex membranaceis fibris oriuntur; sed incunabula sua ab ipsis illico repetunt moleculis illis terrestribus, ex quibus semper osseae, nunquam vero molliores, v.g. cartilagineae, tendinosae, musculares, &c. exsurgunt fibrae.

Pro ratione diversa seriei, ac numeri, qua fibrae dictae offeae invicem cohaerent, lamellae etiam producuntur, quoad longitudinem, latitudinem, crassitiem, laevitatem, copiam omnino diversae; lamellae hae ipsae mutuo per strata sibi impositae, denuo nectuntur eminentiis numerosissimis irregularibus, et claviculis lateralibus, ex illarum superficie utrinque enatis. Deducitur ex hac fabrica, quae inter ossa intercedit, diversitas, eorumque triplex substantia.

Discrimen affert in ossibus tum magnitudo, tum sigura; nam vel longa sunt, vel brevia, cylindrica, lata, inslexa, rotunda, angulis praedita, aut sormae prorsum indeterminatae. Occurrunt praeterea in superficie ossium eminentiae, soveae, impressiones, cavitates; atque hae quidem ultimae in plurimorum ossium meditullio adsunt.

Eminentiarum binae funt species: Apophyses, ac Epiphyses. Apophysium, seu Processium sub nomine veniunt prominentiae ex variis ossium regionibus productae, cum ipsa ossis substantia concretae, nec sub decoctione secedentes.

Epiphyses dicuntur eminentiae, finibus, aut lateri cuidam offium, ope periostii, et cartilaginum, adfixae: hanc ob rationem Epiphyses sub decoctione ab osse secedunt. In infantibus Epiphyses laxe adhaerent, tenerae, et vix non cartilagineae indolis sunt.

Prominentiae tales ratione figurae, situs, directionis, et usus, varias indipiscuntur denominationes.

Proceffus

Processus in fine offis cujusdam protuberantes, laeves, rotundi, capita dicuntur; condyli vero audiunt, fi fuperne vel ex lateribus complanati magis fuerint. Pars infra caput haerens angustior, tenuior, reliquam etiam offis partem tenuitate excedens, collum appellatur. Processus inaequales, scabros, tuberositates, seu tubera vocant; acutos vero, et longiores processus appellant spinosos, seu flyloideos, quod spinae, aut styli offerant speciem; proceffibus tenuibus, latis, extremitate scindente praeditis, cristarum, aut linearum scindentium inditum est nomen : alii a forma, quam referre videntur, processus alares, seu pterygoidei, mammillares, seu mastoidei, dentiformes, seu odontoidei dicuntur. Ratione situs, superiores, inferiores, exteriores, interiores vocantur processus. Ratione directionis, obliqui, longi, transvers, &c. audiunt; ratione usus, trochanteres, seu rotatores, &c. &c.

Foveae, impressiones profundiores, et cavitates, aut excipiendis vicinis offibus, ut cum iisdem articulationem constituant, dicantur, ac articulares tum appellantur cavitates, quae jam profundiores, jam superficiariae magis sunt; aut partes excipiunt duras, quin tamen articulationem cum iisdem producant.

Inferviunt praeterea cavitates, ut partes molles tranfire eafdem, tum et adfigi his queant.

Varia, ob magnitudinem et formam offium, impressionibus cavisque induntur cognomina. Si sub initium lata, ampla, parum profunda sint, sub sinem vero magis denuo contrahantur, foveae vocantur: fulcus canalis est in superficie offium secundum longitudinem apertus: Canalis vocatur tubus cavus, circularis, ejusdem plerumque per totum decursum diametri, plus minusve rectus, curvus, longus, aut brevis: foramen aut apertura canalis est, aut ab appositis invicem marginibus exscissis binorum offium efformatur. Dum vero marginis ossis cujusdam

jusdam ea est forma, ac si exsecta inde foret portio, excisio, aut incisso id ipsum vocatur.

Occurrent infuper in offibus cavitates mucilagineae, et labyrinthi; de quibus alia occasione agemus. Operae pretium haud est, ut adnotentur hic speciatim sub nomine inaequalitatum loca quaedam inaequalia offium; etsi id factum ab Auctoribus nonnullis suerit.

Color ficcorum offium a magno praeparantis eadem dependet labore; quo efficitur, ut offa nunc albiffima fint, nunc nonnifi flavicantia maneant. Colorem quod attinet naturalem offium recentium, tum inter sese comparatorum, tum et ratione aetatis diversae consideratorum, in OSTEOLOGIA RECENTI aptior recurret dicendi locus.

Subfantia offium est duplex. Si fibrae et lamellae offium arctiffime fibi invicem adhaereant, et incumbant, fubstantia illorum enascitur firmior, densior, magisque compacta; atque haec quidem in osse omni externam partem absolvit. Substantia haec copiosissima adest in corpore, seu in media parte offium cylindricorum, parcior in extremitatibus; ambit infuper maximam partem offium latorum lorica, feu cortice nonnifi tenuiori. Ubi vero fibris illis ac lamellis interstitia intercipiuntur notabiliora, vel cava prorfum formantur fpecialia, substantia offium rarior est: haec vero ultima rarior offium textura in offibus denuo duplex occurrit: dum enim a lamellis offeis fibrae secedunt, varia ratione incrifpantur, fibique intertexuntur, ut spongiae tandem exhibeant speciem, substantia exsurgit cellularis, spongiosa: altera autem, reticularis dicta, deprehenditur in meditullio offium cylindricorum; componitur haec ipfa fibris offeis longis, tenuibus, interstitia manisesta intercipientibus, sese mutuo decussantibus, ac speciem retis efformantibus.

Gaudent

Gaudent itaque offa longiora Substantia triplici; 1. Compacta, firma, densa; 2. Spongiosa, seu cellulari; 3. reticulari. Reliqua vero nonnisi spongiosa constituit substantia, quae a compacta recluditur.

Interiora offium majores exhibent cavitates, receptacula minora, cellulas, et foramina diversa.

Cavitates majores per totam longitudinem offium cylindricorum cernere licet, ubi fubstantia compacta in canalem magnum, longum flectitur. Cellulae in omnibus adfunt offibus; breves funt, aut longae, circulares, angulares, aut ovales, &c. Foramina quod attinet, aut canalium funt orificia, aut exigua adeo funt, uti pori cutanei.

SCELETON.

Quod si ossa omnia universi corporis legitima et naturali serie sibi mutuo sint unita, unio haec Sceleti sub nomine venit; Sceleton vel artificiale est, nexis silorum metallicorum ope ossibus, vel naturale, ossibus per ipsa ligamenta naturalia, revinctis.

Dividitur Sceleton in caput, truncum, et extremitates.

CAPUT.

Caput cranio et offibus faciei absolvitur.

Cranium constituunt octo ossa: loco antico os frontis, postico os occipitis, superiori et laterali ossa parietalia, laterali et inferiori simul ossa duo temporalia, anteriori sub osse frontis, os ethmoideum, inferiori, os sphoenoideum.

Processui cuivis petroso ossium temporum inhaerent ossicula quatuor auditus; utpote malleus, incus, stapes, et ossiculum

officulum orbiculare: adfunt etiam faepius inter futuras offium cranii officula quaedam exigua, triquetra dicta.

Faciem Anatomici in maxillam superiorem, ac inferiorem dividunt: maxilla superior constat ossibus tredecim, scilicet: 1. Ossibus binis maxillaribus; 2. binis nasalibus; 3. binis lacrymalibus; 4. binis jugalibus; 5. binis palatinis; 6. binis spongiosis inferioribus; et 7. osse vomeris.

Maxilla inferior in adultis nonnifi unico offe compo-

Hinc vero faciem absolvant ossa quatuordecim; inter quae sex sunt paria, duo imparia.

Maxillis binis lege naturali infiguntur dentes triginta duo; ea ratione, ut fexdecim in fuperiori, fexdecim in inferiori adfint maxilla. Calculo itaque fubducto patet, fexaginta duobus offibus caput esse compositum. Jungere his potes fexagesimum tertium, os byoides.

TRUNCUS.

Ad truncum referuntur omnia, quorum caput, et extremitates superiores, ac inferiores limites ponunt. Truncum constituunt spina dorsi, thorax, et pelvis. Spina dorsi denuo constat vertebris viginti quatuor veris, seu legitimis; nimirum, 7 vertebris colli, 12 vertebris dorsi, et 5 vertebris lumborum.

Pelvin component offa quatuor; nimirum duo innominata, os facrum, et os coccygis; offa haecce duo ultima a quibufdam fub nomine vertebrarum spuriarum annumerantur spinae dorsi.

Thorax constituitur ex utroque latere cossis duodecim, quarum septem supremae verae, quinque inferiores spuriae vocantur, omnesque vertebris duplici ratione annectuntur, anterius vero serno, quod ex duabus constat constat partibus, et in extremitate inferiori annexam habet cartilaginem xyphoideam. Absolvitur hinc thorax viginti sex, truncus vero totus quinquaginta quatuor in universum ossibus.

EXTREMIT ATES.

Extremitates quatuor funt; binae fuperiores ad latera thoracis, binae inferiores ex inferiori parte offium innominatorum dependentes; priores brachiorum, posteriores femorum et crurum etiam veniunt nomine.

Extremitates superiores distinguuntur,

- 1. In humerum, ex scapula, et clavicula compositum,
- 2. In brachium,
 - 3. In antibrachium, compositum ex ulna et radio,
- 4. In manum, divisam in carpum, metacarpum et quinque digitos.

Ad carpum referentur octo officula, ordine ab radio ducto; 1. naviculare; 2. lunare; 3. cuneiforme; 4. pisiforme; 5. multangulum majus; 6. multangulum minus; 7. magnum; 8. unciforme.

Metacarpum constituunt offa quinque; et

Digitos quinque, ossa in universum quatuordecim; quorum pollici bina, reliquis vero digitis quatuor, nimirum, indici, medio, annulari, et auriculari tria sigillatim propria, et in totidem series, speciali nomine phalanges dictas, divisa sunt. Patet hinc brachium quodvis, seu extremitatem superiorem quamvis, triginta duobus componi ossibus.

Extremitates inferiores constituunt,

- 1. Offa femoris,
- 2. Crura, divisa in tibiam, fibulam, et patellam,

3. Pes extremus, subdivisus in tarsum, metatarsum, et quinque digitos.

Tarsum component ossa septem; nimirum 1. astragalus; 2. calcaneum; 3. os naviculare; 4. ossicula tria cuneiformia; 5. ossiculum cuboideum.

Metatarso quinque sunt offa ;

Digitis demum quatuordecim; pollici bina, reliquis quatuor digitis tria funt propria; distributa in series tres, quae etiam hic loci phalanges audiunt. Occurrunt praeterea vix non semper inter os primum metatarsi et pollicem osciula bina sesamoidea; quae subin et in manu, rarissime vero inter semur et tibiam, reperiuntur.

Aequales itaque est numerus ossium extremitatum inferiorum, ac superiorum. Omnium vero sceleti perfecti, hominis adulti, ossium numerus ex dictis erit sequens.

		Offa.
In Capite, una cum offe hyoide	i - adig	63
In Trunco -	a controller in	54
In Extremitatibus superioribus	of tradebal a	64
In Extremitatibus inferioribus	stategante a	64
Si	umma omnium	245

Usus offium est, ut corpori universo pro fulcimento, directione, et sirmo partium omnium praesidio, inserviant.

Ossium connexionem TABULIS appositis binis illustrare placuit. Nexus vero ossium aut mobilis est, aut immobilis; varias, quae ad priorem classem spectant species Tabula 1. reliquas Tabula II. exponet.

SECTIO I.

OSSA CAPITIS.

Caput, supremam Sceleti partem, vertebrae primae colli innitentem, antea in cranium et faciem divisimus: Enumerata tum simul suerunt ex ordine offa omnia caput constituentia.

ORDO PRIMUS.

Figuram quod attinet cranii, sphaeram refert cavam, irregularem, anterius, superius, et posterius fornicatam, ex utroque latere compressam, inferius planam et inaequalem. Formatur ab ossibus octo cranii. Faciei tamen ossa triangulum referre magis videntur. Capitis magnitudo, in homine bene formato, ad reliquum corpus se habet, uti unum ad novem. Circa regiones capitis notandum est, vocari mediam, superiorem verticem, inferiorem basin, duas anteriores, laterales, complanatas, tempora; anteriorem faciem, posticam occiput.

Substantiam ossium cranii componunt laminae duae ossea, seu substantia duplicata, sirma, compactaque; lamina exterior crassa est, aequalis, pericranio obtecta; interior vero inaequalis, tenuior, sirmior tamen, dura meninge vestita; lamina, seu tabula cranii vitrea haecultima appellatur.

Tabulis nunc descriptis utrisque interjecta haeret subftantia cellulosa, succo medullari reserta; substantiae caeterorum ossium spongiosae haec est similis; in diverfis tamen cranii locis non adest, quin et in senibus haud raro omnino desicit; hinc vero inaequalis exsurgit ofsium cranii crassities. Probe respiciendum ad ofsium horum structuram sub trepanatione chirurgis est.

In infantibus offa parietalia et os frontis, ad tertium usque aetatis annum, in unum non coalescunt; sed interstitium, quum perfecta nondum ex integro sint, sat notabile intercipiunt, membrana sirma occlusum, sontanellae, aut sontis pulsatilis, sub nomine notum. Tenendum praeterea in genere adhuc est, in infantibus recens natis offa diversa pluribus partibus constare, et sensim demum in unicum os coalescere.

CALVARIAE OSSIUM NEXUS.

Caput, respectu ad nexum ossium mobilem (Tab. I.) sumpto, cum vertebra prima colli ginglymo, et cum maxilla inferiori arthrodia jungitur. Nexum immobilem quod concernit ossium, seu symphysin immediatam (Tab. II.) omnes tres hujus species in capite occurrunt: Nam ossia quaedam faciei, uti ossa nonnulla nasi, harmonia, alia, uti dentes, gomphosi, ossa demum ipsa cranii suturis, inter sese cohaerent.

Suturarum 5 sunt; 3 verae, et 2 nothae, seu spuriae. Sutura coronalis, caput transversim emetiens, os fron-

tis cum offibus parietalibus jungit.

Sutura sagittalis partem supernam cranii in duas acquales partes dirimit, tum et ossa utraque parietalia nectit; exoritur a medio suturae coronalis, ac in medium lambdoideae terminatur.

Sutura lambdoidea unit os occipitis cum offibus fincipitis; inter hanc et dicta nunc offa haerent faepiffime officula parva, triangularis maximam partem figurae. Suturae Suturae nunc enumeratae, futuras veras, seu legitimas, constituunt.

Suturae duae nothae, seu spuriae, quibus, utrinque, os temporum, cum osse parietali nectitur, suturae squammo-sae appellantur.

Suturis itaque, hactenus descriptis, tantummodo ossa cranii invicem junguntur, unde et suturae propriae audiunt; quarum vero ope ossa faciei cum ossibus cranii coalescunt, eae suturae dicuntur communes: Quatuor ex his specialia acquisiverunt nomina; utpote sutura transversalis, conjungens os frontis cum osse nasi; tum et suturae ossis sphoenoidalis, ossis ethmoidalis, ossis que aygomatici; queis dicta nunc ossa cum vicinis vinciuntur. Suturae reliquae, notatu minus dignae, speciali nomine carent.

Commissura vero suturarum verarum perficitur ope majorum, minorumve, sese invicem excipientium, denticulorum ac hamulorum.

Usus Suturarum cranii est, ut, 1. testudo haec fornicata eo aptius formetur; 2. ut, sub partus negotio, earum interventu magnitudo capitis foetus minui queat, quum sic ossa pressione propius invicem accedant, quin et nonnunquam sese mutuo transcendant; quibus omnibus expeditior multo sit transitus. 3. Manifesta intercipiunt interstitia, per quae communicatio sit pericranii cum dura meninge, hinc et vasorum cranii externorum cum internis. 4. Remorantur fracturas cranii, queis hac fabricae lege quodammodo ponuntur termini. 5. Quum cedant, vel et omnino a sese invicem recedant, Encephalon a vi externa, caeterum longe magis futura noxia, haud raro tuentur.

OSSACRANII.

Inter offa octo, cranium constituentia, os frontis, anteriori loco ponitur. Figura offis hujus concham dimidiam sat bene refert. In adultis unico offe constat; in infantibus autem, in duas partes divisum cernitur.

Structura offis frontis, uti offium cranii reliquorum, laminis duabus conftat, fubstantiam spongiosam recludentibus. Offisicatio omnium primo, circa arcus superciliares, incipit.

Notare debemus in offe frontis faciem externam, convexam, prominentem, et faciem internam, concavam; marginem superiorem, margines duos laterales, marginemque inferiorem, quorum tres priores profunde denticulati sunt; margo inferior autem latus et inaequalis est. In margine superiore in infantibus magna satis portio desicit; unde, uti antea dictum suit, fontanella augescit.

Eminentiae offis frontis externae, impressiones, et foramina externa sunt sequentia: 1. In facie convexa illico supra marginem cavi orbitalis, seu orbitae, ex utroque latere eminentiae duae, quibus formantur sinus pituitarii offis frontis; duaeque aliae, arcus superciliares producentes. 2. Apophyses quinque, nempe nasalis una, duae angulares externae, os jugale, duaeque internae, offa lacrymalia attingentes.

Foramina, et impressiones; 1. cava duo magna, partem formantia superiorem orbitarum. 2. Post apophyses angulares internas foveola, cui insidet trochlea musculi obliqui superioris oculi. 3. Infra apophyses angulares externas foveola paulo major, glandulam lacrymalem excipiens. 4. Ex utroque latere pars foveae temporalis. 5. In regione interna arcuum superciliarium excisio, seu foramen,

men, quod foramen dicunt orbitarium superius; transit hoc rami primi, paris quinti nervorum encephali, surculus primus, una cum arteria exigua; cavere itaque Chirurgi debent, imprimis in infantibus, ne hic loci incissones faciant. 6. Faramen orbitarium internum; quod transgreditur surculus rami primi, paris quinti, ad nares tendens, una cum ramo arteriae ophthalmicae.
7. Demum foramen in angulo oculi interno.

Eminentiae, et cavitates internae. In medio linea acuta, quae spina frontalis audit; supra hanc sulcus longus, cui inhaeret sinus longitudinalis; infra hunc soramen clausum, seu eoecum dictum; et infra foramen hoc exsectio magna, recipiens partem cribrosam ossis ethmoidei: soveae duae, queis incumbunt lobi anteriores cerebri; sulci varii innominati, et soveolae minores. Si serrae ope os frontis transversim, versus arcus orbitarios, dissectur, in conspectum veniunt sinus duo pituitarii, a secessu laminarum duarum ossearum enati. Separati, maximam partem, ab invicem sunt mediante diaphragmate osseo; hiant plerumque ad processum angularem internum in nares. In infantibus necdum conspici queunt.

Connexio offis frontis fit cum tribus offibus cranii, et eum quatuor offibus faciei: 1. fuperius cum offibus parietalibus per futuram coronalem; 2. inferius, ac interne cum offe ethmoidali, a quo et futura fimul nomen fuum acquirit; 3. posterius, et inferius cum offe sphoenoideo per suturam sphoenoidalem; 4. inferius, ac anterius cum offibus nasi per suturam transversalem, 5. inferius, ac lateraliter cum offibus lacrymalibus per harmoniam; 6. cum offe maxillari superiori per suturam transversalem; 7. cum processu angulari externo ad os zygomaticum per suturam zygomaticam.

Usus ossis hujus est, ut formet tempora, orbita, sinus frontales et pituitarios; auget insuper odoratus orga-

non, inservit recipiendis lobis anterioribus cerebri, sinuique longitudinali durae meningis: ossa demum vicina cum osse frontis ope suturarum magis minusve manisestarum connectuntur.

Ossa duo Parietalia, aut Bregmatis partem cranii superiorem, partesque laterales constituunt. Latissima sunt, quadrangulum irregulare referentia.

Substantia uti in reliquis cranii offibus est.

Ossistatio in ossium horum medio omnium primo occurrit. Notanda circa haec ossia veniunt sequentia:

1. Facies externa convexa, interna concava.

2. Margines quatuor, quorum superior, isque maximus suturam format fagittalem; in infantibus perfectus margo hic nondum est, unde et auget in his sontanellam; margo anterior cum osse frontis suturam coronalem, posterior cum osse occipitali suturam lambdoidalem generat; margo inferior tempora respicit. Tres marginum horum priores denticulati sunt, ultimus autem cum ossibus temporum per suturam spuriam cohaeret.

3. Anguli quatuor; duo anteriores, quorum unus superior, alter inferior, simulque longissimus est, ac sinistrum os a dextro distinguit; duoque posteriores.

Notandus insuper in facie externa horum ossium arcus semicircularis pro adhaesione musculi temporalis.

Foramina parietalia; unum plerumque ex his in quovis osse est; vasa fanguisera per foramina haec eadem ad sinum longitudinalem feruntur. Interna ossium horum facies sulcos multos irregulares exhibet, queis vasa incumbunt: eminent inter hos ii, qui in angulo anteriori, ac posteriori, tum et ille, qui recipit sinum durae meningis longitudinalem.

Connectuntur offa parietalia, 1. inter semetipsa, marginibus superioribus reciprocis, suturam sagittalem formantia; 2. marginibus anterioribus cum offe frontis coronalem producunt suturam; 3. ope marginum posteriorum cum offe occipitali per suturam lambdoideam coalescunt; 4. per margines inferiores adnectuntur ad os
temporum, et sphoenoidale, quocum suturam faciunt
squammosam.

Usus in eo consistit, ut fornicem producant superiorem cranii, lobos encephali medios obtegentem; tum ut secundum directionem cohaesionis suae sinum longitudinalem excipiant.

Os occipitis, a fitu quem occupat, nominis deduxit orginem; constituit hoc partem cranii posticam, et partem etiam inferiorem: os magnum, latumque est, quadrangulum arcuatum, irregulare, oblongum referens. In adultis integrum est; in foetu autem, uti et in infantibus tenellis, quatuor specialibus componitur partibus, in quarum medio omnium primo conspicitur ossistatio.

Dividitur os occipitis in faciem externam, tum convexam, tum planam, et internam, concavam; in margines quatuor, nimirum in duos superiores, denticulatos, duosque inferiores, inaequales, queis totidem formantur anguli; unus superior, vix non rotundus, duo laterales, unusque inferior, qui speciali nomine apophysis sphoenoidalis appellatur.

In facie externa adfunt eminentiae sequentes: 1. In medio eminentia, tuberositas ossis occipitis dicta; adhaeret huic ligamentum cervicale, et enascitur exin etiam linea acuta, quae spina occipitalis audit. 3. Excurrit transversim supra hancce spinam arcus, cui adsiguntur plures musculi. 4. Condyli duo articulares ex utroque latere prope foramen occipitale magnum siti, ab soveis articularibus superficialibus vertebrae primae colli excipien-

di; eaque ratione articulationem constituentes. 5: Pro-

cessus sphoenoidalis offis occipitis.

Foveae et cavitates sunt: 1. secundum latera spinae occipitalis externae sex occurrunt; nempe, duae superiores, duae inferiores, duaeque mediae. 2. Foveae duae parvae ante condylos articulares insculptae; pluresque aliae exiguae in processu cuneisormi. Excisurae quatuor: duae majores, duaeque minores ad marginem processus sphoenoidalis, cum excisuris apophyseos petrosae ossium temporum, foramina lasera posteriora producentes.

Foramina quinque propria: 1. foramen magnum occipitale, quod transeunt medulla oblongata, nervus accesforius Willissi, et arteria vertebralis; 2. quatuor foramina in condylis articularibus; anteriora duo pro transitu
paris noni nervorum, duoque posteriora, pro transitu
venarum jugularium.

Eminentiae, et cavitates interiores sunt: 1. Eminentiae duae, crucis formam referentes, atque hanc ob rationem spina cruciata ossis occipitis interna dictae; productio spinae hujus ejusdem cruciatae superior in medio, aut lateraliter excavata est, ut recipere queat sinum longitudinalem superiorem. Productiones duae laterales pariter excavatae sunt, ac sinus duos recipiunt laterales; productioni inferiori, seu spinaoccipitali internae etiam dictae, adhaerescit septum occipitale parvum.

Foveae quatuor, per spinam cruciatam internam sejunctae; duae superiores inserviunt recipiendis lobis posterioribus cerebri, duae inferiores cerebello dicantur.

Excavatio longa in processu sphoenoidali, cui medulla incumbit oblongata.

Substantia ossis occipitis binis laminis componitur, queis substantia spongiosa in diversis locis jam copiosior, jam paucior interjicitur; unde et os occipitis superius, ac in medio crassissimum, inferiori loco autem tenuius est. Nexus cum quatuor offibus fit; t. superius cum ossibus parietalibus per suturam lambdoideam; 2. lateraliter cum ossibus temporum pariter per suturam lambdoideam; 3. inferius et anterius cum osse sphoenoideo per apophysin sphoenoidalem; 4. inferius cum vertebra prima colli per ginglymum.

Usus est ossis occipitalis, ut recipiat lobos posticos cerebri, et cerebellum; ut transitum concedat medullae oblongatae, nervis variis, vasisque tum intrantibus encephalon, tum egredientibus; movendo demum infervit, sirmandoque capiti.

Ossium temporum sub nomine veniunt ossa duo, laterales capitis partes occupantia, tempora ita dicta in specie constituentia, tum et ad formandam basin cranii concurrentia. Os totum sigurae irregularis est. In adultis quodvis horum ossium est integrum; in infantibus vero junioribus adhuc dum distingui potest separatio partis squammosae a petrosa. Punctum ossiscationis omnium primo sub initium apophyseos zygomaticae partis squammosae conspicitur: Pars petrosa in soetu septimestri substantia molliori nonnisi componitur.

Dividitur offium horum quodvis in homine adulto in duas partes; fquammofam unam, femicircularem et petrofam alteram, pyramidalem.

In squammosa parte consideranda veniunt:

Facies externa convexa; et interna inaequaliter con-

Margines duo semirotundi, quorum unus os zygomaticum, alter sinciput, et os sphoenoidale respicit.

In parte petrosa notentur,

Tres facies; externa inferior, interna superior, et interna posterior.

Anguli totidem, queis facies dirimuntur.

Apex partis petrofae, respiciens os cuneiforme.

Basis partis ejusdem, os occipitale attingens.

Externe in offe temporum sequentes adsunt apophyses, seu processus.

Processus mastoideus, inferius posteriora versum situs; interne cellulis plurimis, membrana mucosa vestitis, compositus.

Processus syloideus, enatus a parte petrosa.

Processus zygomaticus, oriens a parte squammosa; erassior hic sub initium est, et eminentiam obliquam producit articulationi, et sirmandae cartilagini interarticulari meniscoidi dicatam; per decursum tenuior factus connectitur demum cum processu temporali ossis zygomatici, et una cum hoc eodem pontem zygomaticum esformat.

Cavitates externae funt :

Fovea articularis in facie inferiori.

Fissura foveae articularis in hujus medio.

Orificium meatus auditorii externi in facie externa partis squammosae.

Sulcus infra apophysin mastoideam.

Foramen stylomastoideum, inter apophysin styloideam, et mastoideam; transit hoc portio dura nervi acoustici.

Excifura in parte petrofa, quae, cum alia fimili offis occipitalis, foramen producit lacerum; per quod vena jugularis externa egreditur.

Canalis caroticus; per hunc intrat carotis interna, exit nervus intercostalis magnus.

Pars offea tubae acousticae prope canalem nunc dictum, decurrentis inter partem squammosam, et petrofam ad tympanum.

Interne notentur:

Denticuli exigui, queis perficitur futura squammosa.

Fovea

Fovea cui infident lobi cerebri medii. Sulci etiam varii determinato fine ordine, et numero decurrentes, queis vafa inhaerent.

Sulcus in superiori angulo pro sinu durae meningis medio.

Meatus auditorius internus, in facie postica apophyseos petrofae; transit portio mollis nervi acoustici.

Orificium internum aquaeductus Fallopiani, terminati in antea dictum foramen, inter apophysin styloideam, et mastoideam positum, portionem duram nervi acoustici recipientis.

In basi apophyseos petrosae fulcus pro sinu laterali durae meningis.

Fovea pro vena occipitali.

In angulo posteriori apophyseos petrosae versus medium foramen lacerum.

Interne in apophysi petrosa habitat organon auditus; circa quod ordine notentur sequentia:

- 1. Meatus auditorius externus ;
- 2. Cavitas tympani;
- 3. Labyrinthus, et
- 4. Meatus auditorius internus.

Meatus auditorius externus canalis est incurvus, sex pluresve lineas longus, in adultis ex integro osseus. Meatus hujus orificium externum, in concha incipiens, haeret superius in squammosa, inferius autem in petrosa parte ossis temporum; exhinc oblique interiora versus slectitur canalis, in medio angustior, quam in ambabus extremitatibus; orificium internum undique circumdatur sulco, cui superintenditur membrana tympani. In infantibus recens natis meatus auditorius mollis adhuc dum est; et circulus seu annulus tantum invenitur osseus, cui membrana tympani adhaeret.

Tympanum, aut cavum tympani, cavum est oblongum figurae indeterminatae, meatum auditorium externum excipiens; in regionem anteriorem, posteriorem, ac mediam divisum. Adsunt in regionibus nunc enumeratis inaequalitates variae.

Cavitates, et foramina funt :

Orificium tubae acousticae; est vero tuba acoustica meatus oblongatus, conoideus, partim cartilagineus, partim membranaceus; cujus pars cartilaginea in aurem, pars vero altera membranacea retro nares, in cavum faucium hiat:

Canalis, cui inhaeret musculus tensor tympani; oritur ab orificio tubae, et hamulo exiguo ad fenestram ovalem terminatur:

Cavum ad aperturam fubstantiae cellulofae processus mastoidei:

Fenestra ovalis foramen est oblongum, seu ellipticum, hians in vestibulum, claudendum a stapede:

Fenestra rotunda foramen est minus paulo praecedente, sed omnino rotundum, ducens ad cochleam, membrana speciali clausum.

In cavo tympani haerent officula quatuor fequentia:

- 1. Malleus;
- 2. Incus ;
- 3. Officulum subrotundum, seu orbiculare;
- 4. Stapes.

Circa malleum notentur :

Caput rotundum, tenui cartilagine incrustatum, incudi ginglymo adnexum;

Collum angustum inter caput et manubrium, ex quo enascitur processus longus, tenuis, sulco tubae inhaerens, ad sissuram usque cavitatis articularis ossis temporum productus;

Manu-

Manubrium, fine latescente, processu brevi, conoideo, membrana tympani adligato, tandem terminatum.

Situs mallei in cavo tympani sequens est:

Caput una cum collo fursum spectat, incudi adnexum; manubrium secundum membranam tympani deorsum fertur, et hujus medio, ope extremitatum suarum latescentium, extrorsum nonnihil inslexarum, adnectitur; jungitur etiam per ligamentum exiguum cum majori crure incudis.

Incus, officula auditus reliqua et magnitudine excedens, et robore, dirimitur in corpus, et bina crura.

Corpus anteriora versus haeret, latius magis est, quam crassum, eminentiis binis instructum, et soveolis binis, cartilaginea crusta inductis, excipiendo capiti mallei dicatis.

Crus brevius finitur ad marginem cellularum apophyfeos mastoideae.

Crus longius una cum manubrio mallei, cui ligamenti ope adhaerescit, idem iter emetitur; fine suo interiora versus incurvato officulum orbiculare recipit, cujus interventu cum stapede unitur.

Officulum orbiculare offium omnium corporis humani est minimum; haeret inter crus longum incudis, caputque stapedis; mediantibus binis suos faciebus convexis, offibus nunc dictis duobus affigitur.

Stapes a fimilitudine, quae cum stapede equestri ei intercedit, sortitus suit nomen: notanda circa stapedem veniunt:

- 1. Caput, ex unione binorum crurum enatum; fine fuo excavato officulum orbiculare excipit, atque hac ratione cum crure longiori incudis conjungitur:
- 2. Duo crura, quae, uti in stapede equestri, in arcum slectuntur:
 - 3. Basis, fenestram ovalem obtegens.

Labyrinthus vocatur auris regio, retro cavum tympani haerens, in fenestras duas antea descriptas aperta.

In labyrintho notentur:

- 1. Vestibulum;
- 2. Canales tres femicirculares;
- 3. Cochlea.

Vestibulum cavum est inaequaliter rotundum, inter cochleam et canales semicirculares positum: considerandae in hoc veniunt aperturae sequentes:

- 1. Orificia quinque canalium semicircularium ;
- 2. Fenefira ovalis;
- 3. Scala vestibuli.

Canales tres semicirculares haerent versus basin apophyseos petrosae, et in adultis arcte huic eidem accreti sunt: medium circuli segmentum nonnihil excedunt, in medio angustiores, in extremitatibus latescunt; ratione situs sui, 1. in inferiorem et posteriorem, 2. in superiorem et medium, 3. in exteriorem anticum, dividuntur.

Situs duorum priorum perpendicularis, tertii vero horizontalis est. Canalium horum quivis duos habet exitus, qui tamen omnes quinque solum orificiis in vestibulum terminantur; quum exitus unus canalis superioris cum exitu canalis inferioris in ostium commune confluat.

Cochlea nomen a figura fuit adepta; haeret loco anteriori versus apicem apophyseos petrosae.

Circa cochleam notentur :

- 1. Nucleus, five modiolus cochleae offeus, connoideus, per totam suam longitudinem foraminulis multis pertusus, in apicem tandem terminatus;
- 2. Gyri cavi cochleiformes circa modiolum; abfolvuntur gyris duobus cum dimidio; per medium dividuntur fepto interjecto in binas partes aequales, fcalae dictas. Oriuntur hae a medio modioli, et terminantur in

duas aperturas, quarum prior in vestibulum, posterior in fenestram rotundam tympani abit; unde et illa scala vestibuli, haec scala tympani salutatur. Communicant inter sese, mediante foraminulo exiguo in medio modioli, scalarum harum cavitates;

3. Lamina spiralis est ipsum antea dictum diaphragma, cujus ope cochlea bifariam dirimitur. Lamina haec ipsa maximam partem osea, portio tamen exterior membranacea est; a medullosa undique obducitur tunica.

Meatus auditorius internus meatus est parvus, osseus, interne a facie postica ossis petrosi orificio longitudinali incipiens, versus vestibulum et cochleam decurrens, ac ibi loci ope eminentiae in cavitates duas minores divisus, quarum superior, eaque minor orificium constituit aquaeductus Fallopii, portionem duram nervi acoustici excipientis; altera vero inferior, pauloque major foraminulis plurimis exiguis perforatur, per quae portio mollis nervi auditorii in labyrinthum excurrit.

Aquaeductus Fallopii per faciem superiorem apophyseos petrosae extrorsum fertur; inter canalem semicircularem anteriorem et senestram ovalem, mediante parvo foraminulo, cum cavo tympani comunicat; in parte postica hujus ejusdem cavi inferiora versus descendit, ac aperitur in foramen haerens inter apophysin mastoideam, et styloideam.

Partes nunc enumeratae auris omnes, et fingulae, periofteo fubtili obducuntur.

Substantia partis squammosae ossis temporum componitur laminis duabus osseis, inter quas medulla reconditur: apophysin mystoideam cellulae plurimae, apophysin petrosam substantia sirma, maxime compacta, constituit.

Connexio fit cum offibus quinque cranii:

- 1. Superius cum offe sincipitis, per suturam squammosam;
- 2. Posterius, ac inferius cum osse occipitis, per suturam lambdoideam;
- 3. Anterius, et inferius cum offe sphoenoideo, per harmoniam :

Cum duobus offibus facei:

- 4. Anterius cum offe jugali, per harmoniam;
- 5. Cum maxilla inferiori, per arthrodiam.

Usus est ossis hujus, ut recondat, tueatur organon auditus; ut medios cerebri lobos, et partem cerebelli, excipiat; ut tempora, et partim etiam basin cranii, perficiat.

OS SPHOENOIDALE.

Os SPHOENOIDEUM, BASILARE, CUNEIFORME, MULTIFORME, haeret loco inferiori in basi cranii, ossibus cranii, ac faciei, cunei adinstar quasi intrusum.

Figura vespam, aut vespertilionem, alis expansis, fere refert. In foetu os hoc ipsum quinque partibus componitur; in infantibus autem, a nativitate non procul remotis, partes duae laterales a corpore ossis reliquo separati adhuc queunt.

Obducitur fensim substantia hujus ossis spongiosa lamellis osseis tenuibus; quae per aetatem maxime indurantur; in partibus lateralibus pauca nonnisi medulla laminis dictis haeret interposita.

Dividitur in corpus, et processus ;

In faciem internam, cavum cranii, et externam collum respicientem.

Occurrunt in hisce plurimae eminentiae, et cavitates.

Eminen-

Eminentiae, seu apophyses externae funt !

1. Spina sphoenoidalis inferior haeret in medio corporis offis hujus, recipit os vomeris; a spina hac eadem, eminentia adhuc exigua ad connexionem offis cum offe ethmoidali;

2. Processus duo temporales, seu alae majores, ossa tem-

porum, et fincipitis attingentes;

3. Processus duo orbitales, connexi cum osse frontis et jugali; concurrentes ad formandam partem orbitae;

- 4. Processus duo pterygoidei, quorum quivis in alas duas minores, unam externam, alteram internam, subdividitur: superior processuum horum pars sinis, inferior radix, appellatur;
- 5. Hamulus, in fine alae posterioris, quem ambit musculus posterior palati;
- 6. Processus duo spinosi posteriora, et superiora versus, lateraliter sulco excavati, cui adhaerescit portio cartilaginea tubae acousticae.

Eminentiae internae funt :

- 1. Alae duae minores, tenuissimae, ad formandam fissuram orbitalem superiorem concurrentes;
- 2. Processus quatuor ephippiales; anteriores duo, duo-que posteriores.

Cavitates et foveae externae funt :

- 1. Sinus pituitarii sphoenoidales, cavitates duae sunt, corpori ossis hujus sub ephippio insculptae, magnitudine variae, septo osseo plerumque separatae, ad latera spinae sphoenoidalis in cavum narium haiantes;
- 2. Fovea pterygoidea, ex utroque latere inter proceffus pterygoideos, pro infertione musculorum quorundam;
- 3. Foramina duo pterygoidea ad radicem processium pterygoideorum; orificia sunt duorum canalium, eodem

dem nomine donatorum, quos transit ramus quinti pas ris recurrens;

- 4. Foramina duo spinosa, ad apicem spinae sphoenoidalis, transitum largiuntur arteriae durae meningis mediae;
- 5. Foramina duo sphoeno-palatina, per quae nervi, et vasa haematophora ad membranam feruntur pituitariam.

Cavitates, et foramina interna funt :

- 1. Rimae duae sphoenoidales, seu orbitales superiores; in harum margine extimo sulcus parvus, vel subin et foramen est, pro transitu rami anteriae carotidis externae in cranium;
- 2. Foramina optica, per quae nervus opticus, una cum arteria centrali, transit;
- 3. Fovea inter apophyses quatuor ephippiales, quae Sellae Turcicae sub nomine venit; inhaeret ei glandula pituitaria; foraminula etiam hic loci adsunt varia exigua, in sinum pituitarium ossis sphoenoidalis ducentia: ad apophyses ephippiales posticas utrinque fulcus est pro arteria carotide interna;
- 4. Foramina duo rotunda, pro transitu nervi maxillaris superioris; et
- 5. Foramina duo ovalia, pro transitu nervi maxillaris inferioris.

Connexio offis sphoenoidis sit cum septem ossibus cranii omnibus; cum tribus paribus, unoque impari faciei; Anterius 1. cum osse frontis, 2. cum osse ethmoidali, 3. cum ossibus maxillaribus, 4. cum ossibus zygomaticis.

Lateraliter 5. cum offibus temporum, 6. cum offibus fincipitis; posterius 7. cum osse occipitali.

Inferius 8. cum osibus palatinis, et 9. cum osse vo-

Usus

Usus est, ut contribuat ad formationem orbitarum, et sovearum temporalium, tum et baseos cranii, ad depositionem muci narium; ut demum transitum concedat nervis plerisque encephali.

OS ETHMOIDEUM.

Os ETHMOIDEUM, seu CRIBROSUM os unicum est. Nominis origo deducitur a copiosissimis foraminulis, quibus, cribri adinstar, pertusum est. Haeret loco interiori, ac anteriori, in basi cranii inter os sphoenoidale, radicem nasi, et soveas orbitales; pars ossis hujus superior explet totam excisuram ossis frontis.

Figura irregularis maxime est.

In foetu tribus partibus constat, quae denuo lamellis tenuissimis invicem retortis componuntur.

In adultis partes hae in os unicum coalescunt.

Dividitur os ethmoideum in facies fex, utpote,

- 1. In faciem superiorem, cavum cranii respicientem, laminam horizontalem referentem, cribri adinstar copiosissimis foraminulis pertusam, per quae par primum nervorum encephali ad nares fertur;
- 2. In inferiorem alveolorum apum adinstar exsculptam, nares respicientem;
- 3. In anticam os frontis, hujusque sinus pituitarios attingentem;
- 4. In posticam, per parvam excifuram cum osse sphoenoideo nexam;
- 5. In duas laterales, laeves, tenues, offis hujus partem praecipuam, tum et partem internam orbitarum, constituentes.

Eminentiae funt :

atque hac ratione os hoc ipsum in duas partes dirimens: adnectitur ei processus falciformis durae meningis;

2. Lamina perpendicularis, seu septum ethmoideum, tertur perpendiculari directione a crista galli per medium offis ethmoidis, os hoc in partes duas aequales dividit; et, ubi in facie hujus inferiori eminet, cum offe vomeris jungitur.

Substantia ossis ethmoidis superne et lateraliter lamellis tenuibus, osseis absolvitur; interne ac inferius constat ossibus sic dictis spongiosis superioribus, quorum pars convexa nares, pars concava lateraliter os maxillare superius respicit; in medio sejunguntur ab invicem ossa haecce duo spongiosa per laminam perpendicularem duplicatam; caeterum a membrana pituitaria undique amiciuntur.

Cavitates, et foramina funt :

1. Foramina ossis ethmoidis, in facie hujus superiore, per quae feruntur nervi olfactorii;

2. Foramen orbitale nasi, in facie interiore ossis ethmoidis; transit hoc ramus nervi ophthalmici.

Connexio fit cum offibus feptem; cum duobus nimirum cranii, et quinque faciei; 1. cum offe frontis; 2. cum offe cuneiformi; 3. cum offibus maxillaribus superioribus; 4. cum offibus nasalibus; 6. cum offibus palatinis; 7. cum offe vomere.

Usus ossis ethmoidis est, ut suffulciat simul lobos cerebri anteriores; ut transitum largiatur primo nervorum pari; ut adfigatur ei productio falciformis durae meningis; ut demum contribuat ad formationem organi olfactus.

Ossicula CRANII TRIQUETRA, si adfint, magnitudinis diversae cernuntur; quaedam minima, et angusta, alia latiora, majoraque sunt; numerus etiam eo-

rum

fum determinatus non est. Haerent saepius inter ossa sincipitis, et occipitis, a sutura ipsa lambdoidea interacepta, quam quidem in sutura coronali, et sagittali; omnium rarissime inveniuntur in suturis ossium cranii cum ossibus faciei. Margo ossiculorum horum undique denticulatus est, et cum vicinis ossibus legitimam suturam persicit.

ORDO SECUNDUS.

OSSAFACIEI.

Facies pars est capitis anterior, inferior, minima, triangulum fere referens, in maxillam superiorem, ac inferiorem divisa.

Ad maxillam superiorem referentur offa tredecim, quorum, uno solum excepto, omnia sunt pari.

Maxilla inferior unico offe absolvitur.

Osse maxillaria superiora maxima sunt ossium reliquotum huc spectantium; in media faciei parte anterius ad invicem sita sunt.

Figura, sive separata spectes, sive juncta invicem, irregularis nunquam non est.

Notanda circa haec offa veniunt :

Facies externa, quae externe in facie et palato con-

Interna, maximam partem cavi narium absolvens.

Adfunt in utrifque Eminentiae plurimae, et Concavi-

Eminentiae externae et internae sunt :

1. Processus nasales, laterales nasi partes constituentes, ad os frontis usque producti;

2. Processus orbitales, marginem inferiorem constituunt, partem inferiorem, fissuramque inferiorem orbitarum;

3. Processus jugales, seu zygomatici, cum osse jugali connexi;

4. Processus palatini, anteriorem palati partem faciunt; posteriori loco ossibus palatinis adhaerent;

5. Arcus alveolaris; componitur hic, si bina simul spectentur ossa, alveolis sexdecim; quibus dentes inhaerent: pars postica, in qua alveoli non amplius adsunt, tuberositas maxillaris audit;

6. Spina nafalis, oritur ab unione offium binorum maxillarium interius in cavo narium; adhaeret ei tum pars cartilaginea, tum feptum narium.

Cavitates, et foramina externa, et interna sunt :

1. Excifura magna pro parte nasi cartilaginea.

2. Sulcus in parte superiore, et interna apophyseos nasalis, versus orbitam, pro sacco lacrymali; sulcus hic inferiori loco partem dein constituit canalis nasalis, in cavum narium aperti.

3. Foramen infraorbitale, seu foramen orbitale anterius, seu exterius; illico sub margine orbitali inferiori apertura est canalis, in apophysi orbitali excurrentis, loco posteriori prope sissuram orbitalem inferiorem terminati in foramen orbitale posterius, nervum orbitalem inferiorem transsmittens.

4. Foramen palatinum anterius, in parte antica apophyseos palatinae retro dentes incisores; aperitur hoc superius ad spinam nasalem; et transitum largitur arteriae palatinae arteriori, una cum tunica palatina cavum narium subeunti.

- 5. Foramina varia exigua in tuberofitate maxillari, par quae feruntur nervi alveolares anteriores, producti a nervo orbitali inferiori.
- 6. Ibidem loci impressio parva, ubi adhaerescit ala osfis palatini; tum et proxime impressioni huic eidem sulcus, cum osse palatino, et sphoenoideo canalem generans, cujus finis,
- 7. Foramen palatinum posterius audit: Situm id est retro dentem ultimum molarem in tuberositate maxillari; transitum facit nervo alveolari posteriori.
 - 8. Alveoli, septem, octove ex utroque latere.
- 9. Eminentia transversalis inter partem infimam canalis nasalis, et apophysin mastoideam, cui adhaerescit anterior pars ossis squammosi inferioris.
- 10. Sinus maxillaris, seu antrum Highmori, cavitas magna est in medio hujus ossis, superius sub orbita ad sissuram hujus usque inferiorem; inferius autem ad alveolos usque producta: orificium hujus antri in nares obtegitur partim ab ossibus spongiosis inferioribus, ac palatinis; hinc vero et angustum adeo redditur, ut calamum vix admittat scriptorium.

Offa hactenus exposita, nectuntur tum inter sese invicem, tum et cum ofsibus decem aliis; nempe cum ofsibus tribus cranii, 1. cum osse frontis; 2. cum osse ethmoideo; 3. cum osse sphoenoidali; et cum ossibus sex saciei; utpote 4. cum osse nasali; 5. cum ossibus lacrymalibus; 6. cum ossibus zygomaticis; 7. cum ossibus palatinis; 8. cum ossibus spongiosis; 9. cum osse vomere; et 10. demum cum dentibus.

Usus. Constituunt partem orbitarum, palati, faciei, et cavi narium; tum et inserviunt secretioni muci narium, masticationi, et retinendis sirmandisque dentibus.

OSSA NASALIA.

Ossa ambo NASALIA ad invicem haerent sub basi ossis frontis in parte superiore et media nasi.

Figura horum offium quadrangularis oblongata eft.

Notanda in quovis funt :

Facies duae,

Margines quatuor.

Facies externa convexa, nonnihil introrsum pressa, dorsum nasi efficit.

Facies interna cavum respicit narium.

Margo Superior crassus est, angustus; os frontis attingit.

Inferior tenuis, latus, denticulatus, unitur cum cartilaginibus narium.

Interior planus, unitur cum focio ope harmoniae; interne eminentia parva praeditus est, cui adhaeret septum narium.

Externus jungitur cum apophysi nasali ossis maxillaris superioris.

Ossium horum quodvis versus sinem superiorem foramen habet, quod nervi, aut vasa sanguisera, transeunt.

Connectuntur mutuo per harmoniam; praeterea vero et cum offibus tribus aliis; utpote:

- 1. Cum offe frontis,
- 2. Cum offe maxillari superiori, et
- 3. Ope marginis interni cum offe ethmoideo.

Usus est, ut organon tueantur olfactus, et nasum forment.

OSSA LACRYMALIA.

Ambo ossa Lacrymalia, seu ossa unguis, ossa sium faciei minima sunt, et tenuissima; ossa lacrymalia dicuntur, quod lacrymae supra ossa haecce in nares desluant; vel ossa unguis audiunt, quod magnitudine et sigura unguem digitorum referre videantur: ossium horum quodvis haeret in orbita sui lateris, parte inferiore anguli oculi interni.

Figura offium lacrymalium fere quadrangularis est.
Notanda in his veniunt:

Facies externa concava, versus orbitam tendens;
Facies interna convexa, os ethmoideum respiciens;

Margines quatuor;

Superior, nexus cum offe frontis; Inferior, junctus offi maxillari fuperiori;

Internus, accretus laminae tenui offis ethmoidis;

Externus, adhaerens apophysi nasali ossis maxillaris superioris, donatus in medio sulco, cum semicanali apophyseos nunc dictae sossam pro canali nasali persiciente.

Nexus fit cum offibus quatuor; v. cum offe frontis;
2. cum offe maxillari superiori; 3. cum offe ethmoideo; 4. cum offe spongioso inferiori.

Usus horum offium est, ut fossam pro sacco lacrymali, uti et canalem nasalem perficiant; ut concurrant ad formandam partem orbitarum; ut obtegant labyrinthum narium.

OSSA ZYGOMATICA.

Ossa JUGALIA, seu ZYGOMATICA, OSSA MALAE, sita sunt, ex utroque latere faciei, in parte superiore.

Figura eorum inaequaliter quadrangularis.

Dividuntur

In faeiem externam convexam, et internam concavam, qua pars maxima fossae zygomaticae perficitur; tum in corpus, et apophyses quatuor:

- t. In apophysin, seu processum, frontalem, in angulo oculi externo ossi frontis annexam.
 - 2. In apophysin orbitalem, quae partem facit orbitae.
- 3. In apophysin malarem, cum osse maxillari superiori junctam.
- 4. In apophysin zygomaticam, cum apophysi zygomatica ossis temporum coëuntem, atque sic pontem zygomaticum efformantem.

Cavitates et foramina funt :

- 1. In facie externa foramina varia, pro transitu vasorum, ac nervorum;
 - 2. Fossa zygomatica, sub ponte zygomatico.

Connexio offis hujus fit cum quatuor offibus aliis; 1. cum offe frontis; 2. cum offe maxillari; 3. cum offe temporali; 4. cum offe sphoenoideo.

Usus. Ossa maxillaria superiora fulciunt; faciem formant; partem inferiorem ac lateralem orbitae perficiunt.

OSSA PALATINA.

Ossa palatina haerent loco posteriori in parte superiore palati inter apophyses pterygoideas, et os maxillare superius, secundum cujus latera in parte postica cavi narium ad orbitas usque adscendunt.

Figura triangulum inaequale exhibent; furfum incurvantur; eminentiis, et cavitatibus variis redduntur fuperficie fat inaequalia.

Dividitur quodvis in regiones quatuor: 1. in regionem palatinam; 2. in regionem pterygoideam; 3. in regionem nasalem; 4. in regionem orbitalem; quae denuo marginibus, et saciebus suis gaudent.

Regio palatina locum occupat posteriorem; marginem haec habet anticum, parti palatinae ossis maxillaris superioris adnexum; et posticum, nonnihil inslexum, fornicem palati cum cavo narium persicientem; margini huic adhaeret columella, palatum molle, pluresque huc pertinentes musculi,

Connexio amborum offium in facie superiori lineam producit asperam, cujus medio sulcus pro adhaesione offis vomeris insculptus est; in facie inferiori sulcus est parallelus.

Regionem pterygoideam alii processium solummodo dicunt pterygoideum. Sita pariter est inferius, et posterius inter alas ossis sphoenoidalis, et tuberositatem maxillarem; inaequalis est, ex lateribus introssum pressa, sulci ope a regione palatina, et nasali diremta; sulci hujus sinis foramen palatinum posticum dicitur, quod ramus nervi palatini transit; proxime foramini huic ostiola duo parva

funt, queis terminatur exitus alterius meatus, quem pariter ramus nervi palatini transit.

Regio nafalis tenuissima est, lateraliter adscendit, et duabus gaudet faciebus; interior, nares respiciens a regione palatina linea prominente sejungitur, cui pars posterior ossis spongiosi inferioris incumbit; exterior versus orificium sinus magni pituitarii directa est, quod et partim obtegit.

Regio orbitalis a regione nasali per excisuram separatur; haec vero cum alis ossis sphoenoidis coiens aperturam excitat, quae foramen sphoeno-palatinum dicitur. Regione hac eadem externe lateraliter orificium sinus pituitarii ossis maxillaris superioris tegitur; superius apophysin emittit, ad partem orbitae posticam, sub nomine prosessus orbitalis decurrentem.

Ossa palatina nectuntur dein cum ossibus duobus cranii; 1. cum osse sphoenoide; 2. cum osse ethmoideo: tum et cum ossibus tribus faciei; 3. cum osse maxillari superiori; 4. cum osse spongioso inferiori; 5. cum osse vomeris, et 6. inter sese mutuo.

Usus. Partem formant posticam palati, cavi narium, partemque exiguam orbitae. Obtegunt praeterea partim sinum pituitariam maxillae inferioris.

OS VOMERIS.

Os vomeres nomen denuo adeptum fuit, quod vomerem referat. Os est unicum, in medio cavi narium perpendiculari situ positum, idque bifariam dirimens.

Notanda circa os vomeris funt:

Facies

Facies duae; dextra, et sinistra, cavum narium respi-

Margines quatuor; Superior, inferior, anterior, poste-

Margo superior sulco gaudet longo, spinam sphoenoidalem excipiente.

Inferior, canalem offium palatinorum, et maxillarium fuperiorem ingrediens.

Anterior in lamellas binas finditur, queis intercipitur lamella perpendicularis offis ethmoidis, parsque septi nasi cartilaginea.

Posterior inferne acutus est, adscendens obtusior sensim sit, et ab ossium omnium aliorum nexu liber fauces respicit.

Gonnectitur os vomeris cum ossibus quatuor; 1. cum sphoenoide; 2. cum osse ethmoide; 3. cum osse maxillari superiori; 4. cum osse palatino, et 5. cum septo cartilagineo nasi.

Usus. Cavum narium bifariam dividit; hinc organon olfactus auget; nasum fulcit.

OSSA SPONGIOSA INFERIORA.

Ossa ambo spongiosa inferiora haerent in partibus lateralibus inferioribus cavitatis cujusvis narium; adnectuntur vero anteriori loco eminentiae transversali ossis maxillaris superioris, loco posteriori eminentiae obliquae ossis palatini, ea ratione, ut sub apertura sinus pituitarii ossis maxillaris superioris, et supra aperturam canalis nasalis, locentur.

Figura concham referunt, uti ossa spongiosa superiora, quibuscum, ratione fragilitatis, tenuitatis, et magnitudinis, apprime conveniunt.

Noten-

Notentur in his:

1. Extremitates binae, quarum
Anterior latior, posterior magis acuminata.

2. Margines bini, quorum

Inferior major, crassior, libere in cavo narium haeret; superior tenuior, anterius eminentiae prius dictae transversae ossis maxillaris superioris, posterius lineae obliquae ossis palatini incumbit.

- 3. Facies duae; exterior concava, finum pituitarium offis maxillaris fuperioris, interna convexa feptum narium respicit.
- 4. Apophyses duae; minor recta sursum tendit, et ad sinem canalis nasalis sulcum parvum format. Major secundum ductum marginis superioris horum ossium excurrit, ac partem aperturae sinus pituitarii ossis maxillaris superioris obtegit.

Substantiam lamellae tenuissimae, spongiosae, membrana pituitaria undique vestitae, absolvunt.

Connectantur fingulatim cum tribus offibus; 1. cum offe maxillari superiori; 2. cum offe palatino; 3. cum offe lacrymali.

Usus. Tunicae pituitariae superficiem adaugent, hinc et latius patens organon olfactus reddunt; extremitatem canalis nasalis constituunt; aperturam sinus pituitarii maxillae superioris angustiorem faciunt.

MAXILLA INFERIOR.

Os MAXILLARE INFERIUS, aut MAXILLA INFE-RIOR haeret in parte infima, et maxime antica faciei, totiusque capitis. Ossium faciei omnium est maximum; figura soleam equinam aliquatenus refert. In adultis adultis offe unico, in foetu autem, et infantibus adhuc tenellis, portionibus duabus constat.

Dividitur

- 1. In corpus, seu partem anteriorem, ac mediam, menti nomine in specie notatam;
- 2. In marginem superiorem, et inseriorem, quorum priori soveae 16 conoideae insculptae sunt, alveoli dictae; inhaerent his ope radicum suarum varia ratione sormatarum dentes totidem. Inserior in labrum externum, ac internum dividitur;
- 3. In faciem externam, ac internam; in quibus confpiciuntur foramina maxillaria;
 - 4. In extremitates duas, corpore magis complanatas, utrinque quadrangulum irregulare exhibentes.

Eminentiae maxillae inferioris funt:

- 1. Processus coronoideus, anteriori loco positus, planus, superius acuminatus, deorsum latescens, alligationi mus-culi temporalis dicatus;
- 2. Processus condyloideus, postrorsum situs, in condylum oblongum, cartilagine incrustatum extuberans, situ transversali fere, soveae articulari ossium temporum incumbens. Condylum hunc, seu caput collum excipit, posteriora versus nonnihil intortum, soveola, pro insertione musculi pterygoidei parvi donatum;
- 3. Anguli maxillae inferioris ad extremitates marginis inferioris, ubi os maxillae inferius posteriori loco utrinque sursum retorquetur;
- 4. Spinae menti externae, et internae sub nomine, linea venit, in exteriore ac interiore facie menti, ad maxillae hujus ejusdem symphisin.

Cavitates et foramina funt :

1. Excifura magna semilunaris inter condyloideum processum, et coronoideum;

- 2. In facie interna sub processibus ambobus foramen maxillare posticum, initium canalis, per os maxillare antrorsum excurrentis, et in
- 3. Foramen maxillare externum, in facie offis hujus externa, terminati. Dicantur pro transitu nervi maxillaris inferioris, et arteriae mentalis;
- 4. Alveoli, antea dicti, fexdecim, in margine fupe-

Substantia externe compacta est, interne spongiosa.

Cobaeret maxilla inferior cum cavitate articulari offis temporum per arthrodiam, cum offe byoide per fysfarcosin.

Usus. Masticationi sacrum est, et loquelae, formae etiam concinnae saciei; dentes sexdecim, multaeque partes molles in osse hoc sirmantur.

DENTES.

Infixi DENTES funt in serie continua maxillae tum superiori, tum inferiori, ea lege, ut in homine adulto sexdecim numerantur superiores, sexdecim inferiores; hine in universum triginta duo.

Exigua quidem, durissima tamen omnium corporis humani sunt ossa. Media dentis cujusvis pars extra alveolum prominens, latior, corpus, hujusque pars superior, corona dentis, dicitur; pars vero intra alveolos abscondita, in cuneisormem quasi apicem terminata, radix dentis audit. Radix quaelibet in extremitate sua foraminulo gaudet, per quod nervus, arteria, vena, et periossium internum dentis in cavitatem illam parvam, quae in substantia dentium interiori adest, pertingunt. Circulus, radici et coronae interjectus, collum aut collare dentis dicitur.

Dividuntur

Dividuntur dentes in tres ordines, seu classes.

Quatuor anteriores, medii, lati, scindentes, incisores audiunt.

Hos excipiunt duo canini, ex quibus a quovis latere inciforum unus haeret. Canini duo maxillae fuperioris oculares etiam vocantur.

Caninis posteriora versus adjunguntur utrinque molares quinque; duo ultimi, quum sero plerumque prodeant, dentes sapientiae etiam salutantur. (5:)

Incifores quatuor, ab usu, quem exserunt, ita dicti, in maxilla inseriori minores, et angustiores sunt, quam quidem quatuor in maxilla superiori oppositi. Coronae horum latae, scindentes, ac in infantibus maximam partem serratae, sunt; radices breves, lateraliter latestentes, et planae, in apicem terminantur simplicem, obtusiorem.

Coronae caninorum crassiores sunt, quam in incisoribus, antrorsum convexae, postrorsum rotundae, in apicem obtusum abeuntes. Radices horum longiores, acutiores, quam in aliis dentibus sunt, adeo ut superiores in antra usque nonnunquam penetrent Highmori.

Molares magnitudine different; anteriores minores sunt

Coronae in his terminantur in superficiem latam, pluribus paucioribusve eminentiis scrupeam: in molaribus anterioribus minores plerumque sunt apices, et plerumque duplices solum; in posterioribus vero multo majores, triplices, quadruplices, quin et quintuplices.

Radices molarium longae funt, minusve planae, simplices, duplices, triplices, quadruplices, rarius quintuplices; ab invicem remotae, aut concretae; rectae, vel curvae.

Substantia dentium compacta est; superficies coronae exterior obducitur substantia singulari, Encaustum, vel crusta

crusta adamantina dicta, tenui, candida, vitri adinstar splendente, substantiam compactissimam licet reliquorum ossium sirmitate, duritie superante.

Dentes infiguntur alveolis gomphofi, ea ratione, ut lege naturali dens quivis alveolum fibi proprium, septo interjecto tenui, spongioso osseo, a vicino sejunctum, expleat: collare praeterea dentis gingiva undique cingit.

Dentes mastigationi dicati sunt; dentes enim incisores cibos dividunt, scindunt, canini in minores moleculas lacerant, molares conterunt, comminuunt: praeterea et pronunciationi distinctae litterarum quarundam, et saciei ornandae inserviunt.

Circa dentes notanda in specie adhuc sunt sequentia:

In foetu, tum et in infante tenello primis a nativitate mensibus, haerere in alveolis duplicem dentium ordinem, gingiva reclusum, lamella tenui ossea ab invicem sejunctum; superiores ex his sexto, aut septimo mense, subin vero elapso demum a nativitate anno integro per gingivas erumpere, ea ratione, ut primi prodeant incisores, hos excipiat unus, alterve molarium, sequantur demum canini.

Dentes nunc dicti Primarii, aut Lactei dicuntur: excidunt autem denuo fensim circa septimum aetatis annum; tumque prodit alter ordo, qui hactenus in alveolorum parte infima delituerat; durare solent, nisi morbis forsan afficiantur, dentes hi Secundarii per reliquum vitae tempus; qui ex his omnium postremi prodeunt, duo ultimi, uti antea diximus, Dentes dicuntur Sapientiae.

Confideravimus hucufque offa capitis in fpecie; jam, ut eo melius memoriae fuccurramus difcentium, repetere placuit in compendio partium quarundam calvariae in unum compositae, enarrationem.

CAVUM NARIUM.

ORGANON OLFACTUS, NASI nomine passim veniens, componitur ex ossibus 14. sequentibus; utpote,

- 1. Offibus nafi,
- 2. Offibus maxillae superioris,
- 3. Offe frontis;

Superius interne, ac lateraliter,

- 4. Offe ethmoide, et
- 5. Offibus lacrymalibus; interne, inferius, et posterius denuo offibus maxillae superioris, et
 - 6. Offibus palatinis,
- 7. Offe fphoenoidali; dividit tum
 - 8. Os vomeris nafum in duo cava, in quibus
 - o. Offa fpongiosa inferiora fita funt.

Nasus ipse terminatur anterius binis orificiis in faciem, et orificiis totidem loco posteriori in sauces; quae orificia sub nomine orificiorum nasi anteriorum, et posteriorum sub titulo designantur; ultima speciali nomine et choanae narium audiunt: cavitates nunc dictae per sinus pituitarios frontales, sphoenoidales, maxillares superiores, ac labyrinthum ethmoidalem, plurimum augentur.

ORBITAE.

Binae ORBITAE, queis inhaerent oculi, componuntur septem ex ossibus;

Inferius offe jugali, et maxillari superiori, Superius offe frontis, Interne offe lacrymali, ethmoidali, et palatino, Externe, et in fundo osse sphoenoidali.

C

Notandi

Notandi praeterea arcus duo orbitales; superior ab osse frontis, inferior ab osse jugali, et maxillari superiori productus. Ubi arcus nunc dicti externe ac interne coeunt, angulum faciunt; major est internus, minor externus.

Cavitates, et foramina orbitarum funt;

- 1. Fosfula illico supra angulum externum, pro lacrymali glandula;
- 2. Fosfula superius in angulo interno, concurrens ad formandam trochleam;
- 3. Fossa in angulo interno pro sacco lacrymali; ab osse lacrymali, et apophysi nasali maxillae superioris formata;
- 4. Canalis nasalis, productio est fossae lacrymalis; hiat sub osse spongioso inferiori in cavum narium;
- 5. Fissura, seu rima orbitalis superior, in sundo orbitae, formatur ab osse cuneiformi; transit eam par tertium, par quartum, paris quinti nervorum ramus primus, par sextum, uti et arteria ophthalmica;
- 6. Rima orbitalis inferior, seu sphoeno-maxillaris, effingitur ab osse cuneiformi, maxillari superiori, palatino, et zygomatico; transeunt rimam hanc nervi, et vasa;

7. Foramen opticum, in fundo orbitae offi cuneiformi insculptum; intrat per hoc ipsum nervus opticus;

- 3. Foramen superciliare, saepius nil nisi excisura est, conspicitur in regione interna arcus orbitalis superioris; transmittit nervum frontalem;
- 9. Foramen orbitale interius, seu foramen nasale orbitae, in parte interna orbitae, inter laminam lateralem ossis ethmoidei, et os frontis; transit per hoc ramus nasalis, nervi ophthalmici, in cavum narium;

10. Foramen infraorbitale posterius; in parte postica orbitae exoritur margo, quem canalem infraorbitalem dicunt; canalis hic terminatur anteriori loco in

II. Foramen

11. Foramen infraorbitale anterius, sub arcu orbitali inferiori; per foramina haecce nervus infraorbitalis faciem ingreditur.

CAVUM ORIS.

CAVUM ORIS quinque ex offibus constituitur.

- 1. Offibus binis maxillae superioris,
- 2. Offibus binis palatinis,
- 3. Offe maxillae inferioris,
- 4. Dentibus triginta duobus.

CAVUM FAUCIUM.

CAVUM FAUCIUM component offa decem; Superius spophysis cuneiformis offis occipitalis, Inferius os hyoides,

Anterius apophyses ptergoideae ossis sphoenoidis, ossa palatina, et os vomeris,

Posterius vertebrae tres superiores colli, Lateraliter utrinque apophyses petrosae ossium temporum.

ALIARUM PARTIUM COMPENDIUM.

Eminentiae exteriores in capite sunt:
In ossibus cranii:
Apophyses duae mastoideae,
styloideae,
spinosae,
pterygoideae,
zygomaticae,

Gondyli duo articulares offis occipitis,
Eminentia, et spina occipitalis.
In facie:
Apophyses duae nasales,
orbitales,
palatinae,
maxillares.

Postremae arcus duos faciunt, queis inhaerent dentes ; in extremitate posteriori tuberositatem producunt maxillarem

Spina nafalis,

Condyli duo articulares, et coronoidei processus maxillae inferioris.

Ad foramina capitis externa referentur: Foramina duo in ossibus sincipitis;

in condylis articularibus offis occipitis; inter apophysin styloideam, et mastoideam; posterius in apophysi mastoidea.

Meatus duo auditorii externi in offibus temporum; Tubae duae acousticae in offibus temporum; Foramina duo pterygoidea in osse sphoenoidali;

palatina postica in eodem osse,
inter os cuneiforme, et palatinum,
palatina anteriora in ossibus maxillaribus superioribus,
anterius sub arcu inferiori orbitali,
in parte orbitarum inferiori,
in ossibus zygomaticis,
superciliaria, seu excisurae in arcubus
supraorbitalibus,
nasalia, in ossibus nasalibus,
anteriora, et
posteriora in osse maxillari inferiori.

Foramina

Foramina varia in offe zygomatico, variaque in offibus nasalibus.

Eminentiae internae in cranio funt :

Spina frontalis in offe frontis; crista galli in offe ethmoide;

Alae duae minores offis cuneiformis; Apophyses quatuor ephippiales offis cuneiformis; Apophyses duae petrosae offium temporum; Spina cruciata interior offis occipitis; Cavitates, et foramina interna in cranio funt : Excavatio in fella turcica pro glandula pituitaria; Foveae octo pro cerebro, et cerebello; Sulcus pro finu longitudinali durae meningis in offe

frontali, et fincipitis;

Sulci duo pro finibus lateralibus durae meningis; Impressiones variae, et sulci ab arteriis excavati; Foramina diversa exigua in offe ethmoidali; duo pro nervis opticis in offe cunciformi;

Rima orbitalis superior et

Foramina duo rotunda in offe cuneiformi; ovalia in eodem offe; prope spinam offis hujusce; lacera inter apophysin petrosam, et os occipitis ;

> pro arteriis carotidibus in apophyfibus petrofis offis temporum;

Meatus duo auditorii interni:

Foramina duo anterius in condylis articularibus offis occipitis;

Foramen occipitale magnum.

OS HYOIDES.

Os HYOIDES os est parvum, simplex, in parte anteriori faucium inter basim linguae, et caput asperae arteriae haerens.

Figura offis hujus semilunaris est.

Dividitur in

Corpus, et

Cornua duo majora, et

minora.

Corpus, seu basis vocatur pars lata, crassa, media, antrorsum inaequaliter protuberans, postrorsum excavata : instructa est

Margine superiori, et inferiori; facie externa, ac interna; extremitate dextra, et sinistra, queis adhaerent cornua majora.

Cornua majora annectuntur utrinque radice sua ipsi corpori ossis; apice versus processum styloideum ossis temporum adscendunt, eique, uti et posterius cornubus cartilaginis thyroideae, per syndesmosin adhaerent; pars eorum media inferiora versus nonnihil inslexa, lataque est.

Cornua minora ad nexum majorum cum corpore offis conspiciuntur; ope ligamenti subcartilaginei basi adhaerent.

Connectitur os hyoides tam per fyndesmosin, quam per fysfarcosin 1. cum capite laryngis; 2. cum processus styloideo; 3. cum maxilla inferiori; 4. cum scapula; 5. cum sterno; 6. cum lingua.

Usus. Linguam fulcit; deglutitioni dicatur, ad articulatam vocem multum facere dicitur.

Offin columnam nane di cum componentia, q

Shearand fibi famt fimillions; different taimen so

SECTIO H. middenno estilo

OSSA TRUNCI,

Truncum, sceleti secundam partem, ad quam ossa omnia referuntur, inter caput et extremitates haerentia, divisimus jam antea

In spinam dorsi;

In thoracem, et

In pelvin. Notatum simul tum fuit, quot singula haecce offibus componantur, de quibus nunc in specie agendum erit.

ORDOPRIMUS.

ergui, pur antica craffibium donatar, luce

OSSA SPINAE DORSI.

SPINA DORSI dicitur columna illa offea, a condylis articularibus offis occipitis ad os facrum ufque excurrens.

Series offium spinae dorsi omnium simul sumtorum columnam refert antrorsum rotundam, postrorsum eminentiis plurimis, et cavitatibus inaequalem; interne cavam; lateraliter columnae huic eidem foramina multa sunt insculpta, in canalem usque interiorem spinae dorsi penetrantia.

Ossa, columnam nunc dictam componentia, quoad figuram sibi sunt simillima; disferunt tamen magnitudine; connectuntur invicem interjectis cartilaginibus, seu synchondrosi; proprio nomine vertebrae dicuntur.

Spina dorsi integra constat vertebris viginti-quatuor, in tres ordines divisis; quae ex his loco superiori positae sunt, vertebrae vocantur colli; duodecim mediae, vertebrae dorsi; quinque inferiores, vertebrae lumborum. Referunt Auctores nonnulli huc et novem vertebras insimas, os sacrum, et os coccygis constituentes, easque, discriminis gratia, vertebras nothas, seu spurias appellant, nos vero hasce ad pelvin retulimus, ac, ubi de pelvi agetur, simul considerabimus.

Vertebra quaevis dividitur

- 1. In faciem superiorem, et inferiorem;
- 2. In marginem supernum, ac infernum;
- 3. In corpus, et in 7. processus, aut apophyses :

Corpus, pars antica crassissima donatur, loco anteriori, plus minusve rotunda peripheria, posteriori, excisura magna: facies tum superior, tum inferior obducitur cartilagine, quae ex stratis composita, et partim ligamentosae indolis esse videtur.

Processus septem funt :

- 1. Duo superiores, oblique adscendentes; quorum ex utroque latere unus loco haeret superiori;
- 2. Duo inferiores, oblique descendentes, quorum ex utroque latere unus loco haeret inferiori; cartilagine omnes ex aequo obducuntur;
- 3. Processus duo transversi, unus ex utroque latere an-
- 4. Processus spinosus, posteriori loco productus, in epiphysin terminatus. Processus hi postremi simul sumti spinam sic dictam dorsi proprie constituunt.

Cavitates, et foramina funt :

- illum, cui medulla spinalis inhaeret, magnum, ab initio spinae dorsi ad sinem usque productum, concurrit; canalis hic in collo, et lumbis amplior, in dorso angustior est;
- 2. Excifurae quatuor, ea ratione dispositae, ut ex us troque latere una adsit superiori, altera inferior; coëunt hae cum excisuris superioribus, aut inferioribus vertebrarum vicinarum, atque tum foramina lateralia vertebrarum producunt, quae nervi dorsales transcunt. For ramina nunc dicta major sunt in collo, et lumbis, ac ex lateribus decurrunt, minora vero in dorso, et postrore sum magis disponuntur.

Substantia corporum vertebrarum spongiosa, foraminibus plurimis pervia, processuum compacta est.

Connexio spinae dorsi cum capite per ginglymum, cum offe sacro per synchondrosin sit; vertebrae omnes inter sese invicem junguntur, ope processum obliquorum, per diarthrosin, corpora per synchondrosin. Vertebrae dorsales cohaerent insuper cum costis.

Usus spinae dorsi est, ut corpus erectum teneat; motum simul necessarium relinquat liberum; caput, ac truncum suffulciat; medullam spinalem recludat, tuetatur; nervis inde ortis per foramina lateralia transitum faciat.

VERTEBRAE CONSIDERATAE IN SPECIE.

VERTEBRAE COLLI septem primae, et superiores spinae dorsi sunt. Different a reliquis:

1. Corpora, antrorsum potissimum, planiora, et tenuia

- 2. Facies superiores vertebrarum colli quinque inseriorum ex uno latere versus alterum transversim, inseriores autem a postica parte anteriorem versus excavatae sunt:
- 3. Cartilagines eis interjectae crassiores quam in vertebris dorsi sunt:
- 4. Processus spinosi supremarum duarum recti sere sunt; ordine vero a tertia ducto deorsum slectuntur; apices simul bisurcantur, brevioresque, quam in vertebris aliis sunt:
- 5. Processus obliqui in genere magis obliqui sunt, quam quidem in vertebris omnibus aliis, cartilagine ea ratione obducti, ut nunquam non processus obliqui inferiores vertebrae colli superioris, cavitatem superficialem habeant, qua excipiatur processus obliquus superior vertebrae priori subjectae:
- 6. Processus transversi, excepta solummodo vertebra prima, et ultima, brevissimi sunt, initio duplici orti, in apicem acutum terminati; foramine praeterea speciali gaudent, per quod arteriae, venaeque vertebrales afcendunt, et descendunt.

Praeter haec generaliora, circa vertebram colli primam, fecundam, et feptimam notanda in specie veniunt sequentia:

Vertebra prima, quum caput sustineat, Atlas dicitur. Processus ei spinosus nullus est, sed hujus loco parva donatur eminentia, ne scilicet impediatur slexus capitis in posteriorem partem; soramen vertebrae hujus magnum multo majus, quam in reliquis omnibus est: corpore componitur parvo, tenui, duro tamen, sirmoque; annulum inaequalem refert, qui in arcum anteriorem majorem, vices corporis obeuntem, et posteriorem minorem distinguitur;

Ante-

Anterjorem; in facie externa, eminentia, in interna, fovea cartilagine incrustata obsidet, quae processum dentisormem, seu odontoideum vertebrae secundae excipit; utrinque cavitas, et eminentia adest, cui ligamentum afsigitur transversale, processum odontoideum in situ sirmans.

Processus transversi oriuntur a medio laterum initio latiori; longiores multo sunt, quam in vertebris sex sequentibus colli; in apicem obtusiorem desinunt; foramina directione perpendiculari sese excipiunt; multae praeterea adsunt impressiones a musculis variis, iisdem affixis.

Processus obliqui superiores non adsunt, sed horum loco cernuntur cavitates duae, cartilagine obductae, excipientes condylos articulares ossis occipitis per ginglymum: processus inferiores superioribus e regione supponuntur, eadem fere ratione cavitatibus instructi, minores tamen sunt, et cum processibus obliquis superioribus vertebrae secundae colli uniuntur. Sub processibus obliquis superioribus adest sulcus, quem arteriae, venaeque caput subeuntes, transcunt.

Conjungitur superius cum capite per ginglymum; inferius cum vertebra secunda colli ope processuum obliquorum inferiorum, et processus odontoidei per ginglymum lateralem.

In vertebra secunda colli, quae Axis, seu Epistropheus etiam dicitur, corpus adest crassius, robustius, quam in vertebris colli caeteris. Processus transversi brevissimi, obliqui, foraminibus pertusi; processus spinosus latus est, bisariam profunde sectus, superius per eminentiam acutam in partes binas laterales, inferius per lineam in duas cavitates divisus. In facie superiori corporis adest processus dentiformis, cartilagine obductus, soveam vertebrae primae colli intrans, eique per ligamentum transversale,

tum et foramini occipitali magno per ligamenta duo alia lateraliter adfixus.

Vertebrae septimae colli corpus latitudine reliqua omnia superat; facies hujus inferior sere plana; processus spinosus raro sissus, vix non rectus, omnium reliquorum longissimus; in processibus transversis soramen subin adest, quod arteria transit cervicalis posterior.

VERTEBRAE DORSI IN SPECIE.

Duodecim VERTEBRAE DORSI vertebras colli proximae excipiunt. Magnitudine per descensum sensim increscunt; corpora harum crassiora, latiora; facies superior, et inserior planior; retrorsum magis excavatae funt, quam vertebrae colli. In lateribus corporum versus processus transversos tam in superiori, quam et inseriori margine utrinque excavatio est, cartilagine obsita; duae inseriores, una cum superioribus duabus, vertebrae sequentis soveam semper formant, cui inseritur costarum extremitas postica major; hinc quaevis costa inter duo vertebrarum corpora recipitur.

Processus transversi magis postrorsum tendunt; a superioribus inferiora versus magnitudine decrescunt; in extremitatibus foveae adsunt articulares, cartilaginibus obductae, in quas recipiuntur extremitates costarum posteriores minores. Foveae autem hae ipsae in vertebris duabus ultimis dorsi plerumque deficiunt.

Processus obliqui directionem vix non perpendicularem observant; facies cartilaginea superiorum elatior paulo est, ac antrorsum tendit; inferiorum vero excavata aliquantum, posteriora respiciens.

Processus spinosi vertebrarum quatuor supremarum dorsi longi adeo non sunt, latiores etiam, et rectiores, quam

quam in sequentibus. Dum, contraria ratione, spinosi processus vertebrarum inferiorum superius scindentes magis sunt, inferius crassiores, ex lateribus angusti; obliqua magis directione deorsum tendentes, arcte sibi superimpositi: in undecima, et duodecima dorsi vertebra spinosi processus latitudine denuo augentur, minuuntur longitudine.

VERTEBRAE LUMBORUM IN SPECIE.

VERTEBRAE quinque LUMBORUM postremae, vertebras dorsi excipientes, maximae omnium sunt.

Corpora harum majora, crassiora, latiora, corporibus vertebrarum reliquarum omnium.

Processus spinosi ex lateribus lati, superius scindentes, inferius linea eminente in labia duo divisi; sursum erecti, extremitate crassiore praediti.

Processus transversi longiores, tenuiores quam in vertebris lumborum, excepta solum prima, postremaque lumborum vertebra, in quibus plerumque breviores sunt; directio horum recta magis est; posterius complanati, anterius laeves sunt.

Processus obliqui omnes oblongi, superiores excavati, inferiores convexi; facies cartilaginibus vestitae concavae introrsum, convexae extrorsum tendunt.

Cartilagines interarticulares crassiores, quam in reliquis omnibus.

Foramina medium corporis transeuntia magna, ampliora, quam quidem in reliquis sunt, antrorsum plana, postrorsum vix non angulosa.

ORDO SECUNDUS.

OSSA THORACIS.

THORAX, seu PECTUS, trunci altera pars, cavum refert fornicatum osseum, superne angustius, inferne latius, anterius complanatum, posterius secundum longitudinem cavum, ex lateribus convexum.

Componitur thorax feptem offibus:

In parte postica vertebris dorsi duodecim; in antica sterno, et adfixa huic Cartilagine Ensiformi; lateraliter costis viginti quatuor.

VERTEBRAS DORSI paulo ante vidimus.

STERNUM.

STERNUM, seu os STERNI, secundum logitudinem, partem thoracis anteriorem, mediam, cartilaginibus costarum verarum interceptam, format.

Substantia spongiosa est.

Figura plana, inaequaliter lata, fere triangularis: In adultis constat partibus binis, in junioribus vero pluribus: lineis transversalibus partium, queis in juventute componebatur, definiuntur limites.

Dividuntur passim

In partem superiorem, inferiorem, et hujus appendicem;

In faciem internam, et externam;

In marginem dextrum, et sinistrum;

In extremitatem superiorem, et inferiorem.

Pars superior latissima, simulque crassissima est; inferiora versus tenuior, angustior; triangulum fere, aut quadrangulum irregulare exhibens.

Hujus

Hujus extremitas superior crassior est inferiori, in medio excisura donatur; extremitas inferior angusta est, tenuis, parti inferiori sterni accreta.

Pars inferior angustior in genere, et longior est superiori; extremitas hujus superior, angustior, extremitati inferiori partis superioris adhaeret; extremitas vero inferior, latior, cum cartilagine ensisormi coalescit.

Facies externa nonnihil convexa, interna concava.

Margines bini laterales obliqui, sat crassi sunt; cavitate donati articulari, cartilagine obducta, claviculam excipiente; sub hac ipsa plures excisurae adsunt, cartilagines costarum excipientes.

Pars infima, aut appendix sterni, nomen suum acquisistivit a similitudine, quam cum mucrone, aut ense habet;
unde Cartilago, seu Processus Enssormis, seu Xiphois, seu
Cartilago mucronata vocatur. Figura hujus varia est,
mox rotunda, mox acuta, nonnunquam et profunde
bisurcata; jam introrsum, jam extrorsum slexa, vel et
foramine pertusa. Nec minor inconstantia circa longitudinem est, quum nunc tertiam pollicis partem, nunc
pollicem integrum, plerumque vero unum cum dimidio exaequet.

Cavitates, et foramina offis hujus funt;

- 1. Excisura magna in extremitate superiori, ut decurrere queat aspera arteria;
- 2. Cavitates duae articulares in marginibus lateralibus, claviculas excipientes;
- 3. Excijurae septem, aut foveae in margine quovis laterali, pro adhaesione cartilaginum costarum 7. verarum.

Connectitur sternum superius cum clavicula per arthrodiam, ex lateribus cum septem costis veris per synchondrosin. Usus. Costas fulcit; anterius pulmones tuetur, et cor; mediastinum, diaphragma musculi, nonnulli eidem affiguntur.

COSTAE.

Costae partes constituunt laterales thoracis, arcuum ad instar incurvatae, a vertebris obliquo, et transverso fere decursu antrorsum, et deorsum ad sternum feruntur, eique adhaerent ea ratione, ut extremitas dextrae et sinistrae costae semper sibi invicem obversa sint.

Figura semicirculum referunt.

Ordinaria lege viginti quatuor funt ; quarum ex utroque latere duodecim numerantur.

Dividuntur in genere in Veras, et Nothas, seu Spu-

Costae verae septem ex utroque latere supremae dicuntur, ope cartilaginum suarum sterno anterius annexae, et cum costis lateris oppositi circulos totidem integros persicientes.

Nothae, seu breves vocantur costae, quae priores utrinque sequuntur quinque, sternum non attingentes, sed cartilaginibus suis invicem nexae; duae ultimae prorsus haerent liberae; hinc spuriae costae unius lateris cum aliis lateris oppositi circulum integrum, verarum adinstar, non absolvunt.

In costa quavis notentur,

Pars media, seu corpus,

Extremitas anterior, et posterior,

Margo superior, et inferior,

Facies externa, et interna.

Corpus costae primae breve est, latius tamen corporibus costarum omnium insequentium. Facies superiora, et inferiora, margines autem exteriora et interiora respiciunt, adeo, ut costa haec ipsa faciem superiorem, ac inferiorem, marginem anteriorem, et posteriorem habeat. In costis sex reliquis veris corpus angustius, et, prout costae ipsae magis descendunt, sensim longius sit; facies etiam paulatim antrorsum et postrorsum, margines sursum, ac deorsum vertuntur. Corpora costarum spuriarum ex ordine denuo decrescunt, ut ultima omnium brevissima sit.

Longitudinis costarum ea est ratio, ut verae a superioribus deorsum continuo increscant, spuriae vero ita decrescant: idem et circa longitudinem cartilaginum tenendum; costae omnes digito circiter transverso ab invicem remotae sunt; posteriora versus magis tamen ad sese accedunt.

Extremitates anteriores omnes, uti antea dictum fuit, depressa magis sunt posterioribus; fovea parva ibidem adest, cui implantatur cartilago.

Cartilagines costarum septem superiorum a costis ad sternum usque seruntur, et soveis totidem, huic sini dicatis, implantantur. Differunt ab invicem ratione longitudinis, latitudinis, slexibilitatis, et curvaturae. Costae primae cartilago brevis, durior, sirmiorque est; reliquarum slexiliores sunt; supremae tres eandem sere cum costis suis observant directionem; sequentes vero tres magis semper incurvantur, et angulum essiciunt, a quo ad sternum sursum ascendunt, magisque ad sese mutuo accedunt. Costarum spuriarum cartilagines sternum insum non attingunt, sed tres illarum priores, inter semetipsas cohaerent, ac uniuntur cum cartilagine costae ultimae verae; quartae demum, quintaeque nothae costae cartilagines haerent liberae, et musculis solummodo vicinis, membranisque annectuntur.

Extremitates posseriores altius omnes locantur anterioribus; pro varia crassitie vertebrarum, quibuscum cohaerent, ab invicem sunt remotae.

Margines bini, quorum superior crassus, et rotundus, inferior scindens est, labio externo, et interno sunt instructi: in costa prima, et secunda vera margo superior scindens est, postrorsum tendens, inferior magis rotundus, et anteriora respiciens.

Eminentiae costarum funt :

1. Caput magnum, superiori, et inferiori loco donatum facie, per lineam eminentem divisa, cartilagine obducta, soveas articulares vertebrarum dorsi intrante: caput primae costae, duarumque ultimarum faciem nonnisi unicam habent cartilagine obductam; reliqua duplici instruuntur;

2. Collum, angustius, tenuius, caput magnum excipit;

3. Caput minus adhaeret extremitati anteriori colli; facies hujus cartilaginea convexa est, extremitatibus processiuum transversorum vertebrarum dorsi unita; in costa undecima, et duodecima caput minus non adest;

4. Angulus costae eminentia est obliqua, inaequalis, plus minusve lata, ad extremitatem costae cujusvis posticam haerens.

Externa costarum superficies convexa, interna concava est, in hac versus marginem inferiorem sulcus adest, ab angulo cujusvis costae antrorsum excurrens, vasa haematophora, et nervos maximam partem recipiens.

Sulcus hie in costis infimis veris, et supremis spuriis manifestior est, ac in reliquis.

Substantia costarum externe compacta, interne spon-

Nexus costarum loco posteriori duplex est: Caput magnum unitur foveis articularibus vertebrarum; caput put minus jungitur processui transverso vertebrae subjectae.

Anteriori loco junguntur costae, mediantibus epiphyfibus suis cartilagineis, sterno; tres nothae superiores ope cartilaginum cohaerent inter sese mutuo, tumque costae nectuntur verae ultimae. Motus capitum majorum sit per ginglymum, minorum per amphiarthrosin.

Usus costarum. Partes formant thoracis laterales; sub respiratione thoracis cavum angustius, majusve reddunt; pulmones, et cor tuentur; musculi eis adhaerent varii; exterius mammae iisdem incumbunt.

ORDO TERTIUS.

PELVIS

PELVIS in trunci regione infima haeret : a figura fua fortita est nomen.

Dividitur :

- 1. In duas alas, seu partes laterales supremas;
- 2. In cavum; cujus notetur introitus, et exitus.
 Componitur pelvis ossibus octo sequentibus;
 Posterius ex osse sacro, et ose coccygis,
 Lateraliter ex ossibus Ilium,
 Anterius ex ossibus pubis,
 Inferius ex ossibus Ischii.

I.

Os sacrum sic nominatum, uti videtur, suit, quod pars hace animalium priscis temporibus Diis sacra suerit. Partem trunci posticam et inferiorem constituit; cunei adinstar ossibus pelveos reliquis hacret intrusum, atque hinc pro basi totius spinae dorsi haberi poterit. Eandem ob rationem Anatomici nonnulli os sacrum, et

os coccygis sub nomine vertebrarum spuriarum vertebris accensuerunt.

Os hoc magnum triangulum refert oblongum, cujus basis loco superiori haeret, apex deorsum spectat, et introrsum curvatur. In adultis osse unico absolvitur; in junioribus dividi potest in 5. vel 6. partes.

Circa os facrum notentur;

- 1. Basis elata furfum,
- 2. Apex deorsum directus, os coccygis excipiens,
- 3. Facies anterior, vel interior, excavata; posterior, aut exterior, convexa,
- 4. Margines duo cartilaginibus incrustati laterales, quorum interventu cohaeret cum osse ilei; eminentiae plurimae, cavitates, et foramina.

Cavitates, et foramina funt :

- 1. Foramina decem, duplici serie decurrentia in facie offis anteriori, producta ab excisuris eoëuntibus binarum yertebrarum; superiora horum foraminum sat magna sunt, inferiora magnitudine sensim decrescunt; transeunt paria totidem nervorum sacralium;
- 2. Foramina decem duplici serie decurrentia in facie ossis postica, musculis obtecta, pro transitu nervorum minimorum, et vasculorum;
- 3. In medio foramen, aut canalis, uti in vertebris; inhaeret huic cauda equina.

Margines laterales sat lati superius sunt, et inaequales. Notanda est facies magna cartilaginea, cujus interventu os sacrum cum osibus ilei jungitur.

Eminentiae funt;

- 1. Apophyses duae verae obliquae superius in basi hujus ossis, conjunctae cum vertebra ultima lumborum;
- 2. In facie postica, eminentiae loco processium obliquo-

3. In facie anteriori, vestigia separati in plures partes ossis in junioribus.

Substantia spongiosa est.

Connexio fit superius cum vertebra ultima lumborum; inferius cum osse coccygis, lateraliter cum ossibus innominatis ope cartilaginum, et ligamentorum.

Usus. Trunco intero basim suppeditat; pelveos partem facit posticam; finem caudae equinae excipit; musculi varii eidem annectuntur.

II.

Os coccygis adhaeret basi, aut parti inferiori ossis facri; exiguum est; figura pyramidem refert inversam.

In infantibus os coccygis componitur partibus tribus, aut quatuor; coalefcunt vero hae per aetatem in partem unicam, non ultra fejungendam; remanentibus tamen vestigiis separati olim in plures partes ossis.

Circa coccygem adhuc notentur:

- I. Facies anterior, seu interna, excavata,
- 2. posterior, seu exterior, convexa,
- 3. Basis, apici offis facri accreta,
- 4. Apex, aut extremitas inferior, antrorsum nonnihil inflexa, haerens libere.

Connexio cum offe facro fit per synchondrosin, arthrodian, et diarthrosin, cum offibus ischii per syndesmosin.

Usus. Partem constituit pelveos; incumbens intesti-

III.

Ossa ILEI constituunt partes laterales supremas pel-

Figura irregularis est.

In offium horum quovis notentur:

Facies interna, concava, exterioris adinstar musculis obtecta, postrorsum inaequalis, partim cartilagine obducta, quae laterali parti ossis sacri unitur;

Facies externa antrorfum inacqualiter convexa, tum et nonnihil excavata est;

Margo supremus, seu crista ilei oritur a spina iliaca posteriori, et excurrit ad spinam usque iliacam anteriorem superiorem: margo hoc in ossibus recentibus arcum refert cartilagine vestitum, in labium externum, et internum divisum. Extremitates hujus cristae processus spinosi ossis ilei dicuntur;

Pars infima, seu basis ossis ilei magnam partem acetabuli, excipiendo ossi semori dicata, tum et maximam partem excisurarum iliacarum constituit.

Eminentiae offis ilei funt ;

1. Spina iliaca posterior, haeret loco posteriori ad initium marginis superioris, ubi os ilei cum osse sacro jungitur;

2. - anterior superior, sita est anterius ad

finem marginis fuperioris offis ilei;

3. - anterior inferior illico fub priori;

4. - - obliqua, quae os ilei ab offe pubis feparat;

5. Linea transversalis, excurrens a spina obliqua, directione transversa, postrorsum ad os usque sacrum; faciem internam ossis ilei ob osse ischii, et pubis separans.

Cavitates et foramina funt;

1. Cavitas iliaca externa, et

2. - - interna; illa in externa, haec in interna offis hujus adest facie;

3. Excifura inter spinas interiores iliacas.

Fabrica

Fabrica offium horum componitur laminis duabus tenuibus, queis interjacet fubstantia cellulofa: pars offium horum posterior, et inferior crassissima est, media vero tenuissima, et compacta.

In infantibus crifta offis ilei cartilaginea eft, dein vero fub forma epiphyseos cum offe conjungitur. Extremitas magna inferior in infantibus offea ex integro nondum eft.

Connexio offium ilei cum offe facra fit per fynchondrofin, cum offibus ifchii, et pubis per fynoftofin.

IV.

Ossa ischii, coxae, f. coxendicis constituunt infimas partes laterales pelveos.

Figura irregularis eft.

Notentur in offibus hifce;

- 1. Corpus, quod partem infimam, et maximam acetabuli conftituit;
- 2. Tuberositas Ischii pars est marginis inferioris ossis ischii, cui sedentes innitimur; variis gaudet impressionibus, pro infertione musculorum;
 - 3. Spina ischii in parte offis postica, et superiori;
- 4. Crus parvum, cum offe pubis nexum, ad formationem foraminis ovalis concurrens;
- 5. Foramen ovale apertura magna est, ex unione ossis ischii, et ossis pubis enata: in margine superiori donatur excisura obliqua pro transitu vasorum, nervique ischiatici brevis, caeterum vero aperturam hancce totam musculi duo obturatores tegunt;
- 6. Tres incisurae; posterior inter spinam, et protuberantiam ossis ischii, pro transitu m. obturatorum internorum; lateralis, inter protuberantiam ossis ischii, et acetabulum,

acetabulum, pro transitu m. obturatorum externorum; anterior ad marginem acetabuli pro ligamentis.

Connexio offium ischii cum offibus pubis, et ilei per suturas sit.

Substantia, a substantia offium latorum omnium non discrepate pars superior, et posterior horum offium lata, et crassa; inferior, et anterior angustior, tenuiorque est.

In infantibus recens natis pars horum offium, quae ad formandum acetabulum concurrit, spina, et protuberantia cartilagineae adhucdum sunt indolis,

V.

Ossa Pubis constituent partem anteriorem pelveos. Figura irregularis.

Notentur in his;

- 1. Pars crassior, et maxima, concurrens ad formandum acetabulum: in extremitate hujus antica prominentia parva est, spina ossis pubis dicta;
- 2. Crus parvum inferiora versus, unitum cum simili ossis ischii, ad formationem foraminis ovalis concurrens;
 - 3. Margo superior; et
- 4. - inferior, incifura donatus, constituens partim foramen ovale;
- 5. Pars interna, aut anterior, cum offe pubis ex latere altero unita.

Connexio offium pubis inter sese fit per synchondrosymphisin; cum o. ilei, et ischii per suturas.

Ossa haec tria ultima ex utroque latere posita, es nempe ilei, ischii et pubis, plerique Anatomicorum uno nomine sub ossibus innominatis complectuntur; hinc

vero et pelvin dividunt in os facrum, os coccygis, et

Notanda circa haec offa in specie adhuc funt;

Conjungi ea synostosi ad formandum acetabulum dicatum excipiendo ossi femoris; necli itaque, mediante hoc eodem acetabulo, cum capite ossis femoris per enarthrosin.

Acetabulum hoc haeret inferius in facie externa, ubi ossa haecce tria invicem coëunt. Oblique extrorsum vertitur; notanda in eo sunt: Margo cum excisura, cavum articulare, hujusque excavatio sundo insculpta.

Margo multum prominet, circulum tamen integrum circa acetabulum non absolvit, sed anteriorem, et inseriorem partem versus sensim depressior sit, tandem vero excisura prorsum interrumpitur; per hanc vasa acetabulum ingrediuntur: in ossibus recentibus marginis desectum ligamentum supplet robustum, slexile. Cavum ipsum inductum est cartilagine laevissima, in recentibus ossibus marginem aliquantum exsuperante, hinc vero cavum augente. Cartilago tamen nunc dicta non totum acetabulum, sed anteriorem solumnodo hujus partem obducit: tum sequitur excavatio inaequalis, obtecta cartilagine glandulam articularem, et ligamentum rotundum excipiens.

Usus ossium horum omnium est, ut forment acetabulum pro excipiendo osse femoris, tum et pelvin.

Usus vero pelveos sequentibus absolvitur; partem intestini ilei, intestinum rectum, vesicam urinariam; in viris vesiculas seminales, et ductus spermaticos; in seminis vaginam uteri cum partibus vicinis adhaerentibus excipit, tuetur. SECTIO TERTIA.

EXTREMITATES.

ORDO PRIMUS.

OSSA EXTREMITATUM SUPERIORUM.

BRACHIA, EXTREMITATES SUPERIORES dependent, uti antea diximus, ex utroque latere thoracis, cui affiguntur, ultra pelvin usque. Divisimus tum simul in partes quatuor;

- I. In humerum,
- 2. In brachium,
- 3. In antibrachium, et
- 4. In manum; quae omnes partes offibus fimul componuntur triginta duobus; atque haec ipía nunc speciatim considerabimus.—Quae circa ossa brachii unius afferentur, dicta etiam sint circa ossa brachii alterius.

Extremitates superiores datae nobis ad perficiendos labores, tuendumque corpus fuerunt.

OSSA HUMERI.

Humerus, pars brachii prima, componitur offibus binis, scapula, et clavicula: locus, ubi offa haecce bina coëunt summitas humeri dicitur.

SCAPULAE

SCAPULAE.

Os SCAPULAE, seu OMOPLATAE, situm est posterius ac superius in dorso. Excurrit a prima ad septimam circiter costam.

Figura, vix non triangularis eft; caeterum os hoc latum est, planum, tenue; in foetu quinque mensium offeam indolem jam acquifivit. Concocution featuring contr.

Notantur in scapula;

- 1. Facies anterior, et posserior,
- 2. Margo superior, anterior, et posterior,
- 3. Anguli tres; Superior, externus; inferior; anterior, feu superior internus, tang a quitto g unispoy au manugit
 - 4. Eminentiae quaedam, et manil seil zo inclusioni
 - 5. Cavitates. ... malardo rarraga a mumas tor cur

Facies posterior, seu externa, inaequaliter elata est; per fpinam scapulae bifariam dividitur : pars superior angusta, inferior multo latior est; ambae musculis obsidentur.

Facies antica, seu interna, inaequaliter excavata, et lineis multis eminentibus inscripta est, queis musculus adhaeret incumbens.

Margo superior minimus, et tenuissimus est; haeret inter collum fcapulae, et angulum fuperiorem exter-

Margo posterior, seu externus, a nonnullis etiam basis fcapulae vocatur; omnium hic est longissimus, prope fpinam dorsi a superioribus oblique descendit ea ratione, ut inferius a vertebris dorsi fiat remotior : labio gaudes externo, et interno.

Margo anterior, vel internus, craffiffimus reliquorum est: a collo oblique descendit postrorsum ad angulum inferiorem; inferiorem; fulco in duo labia manifeste dirimitur, quorum exterius tenue, interius crassum, et rotundum est.

Anguli tres in scapula ita collocantur, ut superior externus dicatur, qui inter marginem posteriorem, et superiorem haeret;

Alter, inter marginem posticum, et anticum positus, in adultis cartilagine obductus, angulus inferior audit;

Anterior denique, vel et superior internus est, qui margini superiori ac inferiori interjicitur; maximus hic est, et collum scapulae quoque dicitur.

Eminentiae scapulae funt ;

- 1. Spina scapulae, faciem posticam bifariam diri-
- 2. Processus coracoideus, seu rostro corvino similis, ob figuram ita vocatur; oritur a parte anteriori marginis superioris, exhinc sursum adscendit, et antrorsum slectitur, ubi demum in apicem obtusum terminatur: adhaerent ei musculi varii:
- 3. Acromion productio est spinae scapulae lata, complanata, in anteriori parte, pro nexu cum clavicula, facis cartilaginea instructa.

Cavitates funt ;

- 1. Cavitas glenoidea in extremitate colli scapulae, ovalis sere formae, inferne latior, superne angustior, cartilagine obducta, caput ossis brachialis excipiens;
- 2. Fovea parva in fine acromii, cui adnectitur clavi-

3. Cavitas supraspinata: et

4. Cavitas infraspinata, in facie postica scapulae.

5. Excisurae tres in parte superiori scapulae, ob diversam magnitudinem dividuntur in parvam, haerentem inter marginem superiorem, et processum coracoideum; in magnam, quam spina cum collo constituit; et in mediam a processi coracoideo, et cavitate glenoida

Substantia scapulae spongiosa, externe lamellis compactis obsita est. Substantia vero ipsa spongiosa variam observat crassitiem; in collo enim, et processu coracoideo est crassissima, minus crassa in margine inferiori, et spina: omnium minima hujus portio per corpus ossis distribuitur, unde et diaphanum sere omne est.

Nexus fit, 1. cum offe brachiali per arthrodiam; 2. cum clavicula per fynarthrofin; 3. cum capite, offe hyoide, sterno, costis, et vertebris per systarcosin.

Usus. Os brachiale cum ea articulatur; trunci partem tuetur posticam; musculorum variorum sibi infertorum motum aptiorem perficit; tum denique onera portantibus in specie infervit.

CLAVICULA.

CLAVICULA horizontali fere situ superius in antica thoracis parte inter acromion, et partem sterni lateralem superiorem ponitur.

Figura Latinam litteram f. ad speciem refert.

In foetu jam perfecta et decen er incurvata est.

Dividitur, offium omnium cylindricorum adinstar, în corpus, et extremitatem anteriorem, ac posteriorem.

Corpus cum extremitate anteriori arcum constituit; unde os ipsum externe convexum, interne concavum redditur. Corpus habet facies binas; superiorem planiorem, inferiorem sulco superficiali, cui vasa subclavialia incumbunt, notatam.

Extremitas anterior craffior est posteriori, sere triangularis, lateraliter cavitati supremae sterni unita.

posterior tenuior, latior, planior praeceden-

te; superne, ac inferne eminentiis variis inaequalis; extrorsum slexa, ut arcum faciat parvum : facie plana, subrotunda articulari, cartilagine obducta, acromio connexa, gaudet.

Substantia spongiosa est, lamellis compactis incrusta-

Connectitur clavicula extremitate anteriori cum sterno per arthrodian; extremitate posteriori superius, et posterius cum acromio denuo per arthrodian.

Usus. Extremitates superiores sirmat, ne antrorsum nimis supra thoracem volutentur; vasa quaedam majora tuetur; scapulam, et humerum thoraci nectit.

OS BRACHIALE.

Os BRACHIALE, vel et os HUMERI, nomen suum a situ acquisivit; incipit inter acromion, et antibrachium a thorace, et utrinque secundum hujus latera dependet.

Figura cylindrica est.

Dividitur hinc, ad modum offium omnium cylindricorum, in binas extremitates, quae in junioribus erant epiphyses; ac in partem mediam, seu corpus.

In extremitate superiori notandae sunt eminentiae, et cavitates sequentes;

- jus centrum oblique postrorsum versus cavitatem articularem scapulae, in quam et recipitur, versum est.
 - 2. Collum, pars angustior, capiti subjecta est;
- 3. Tuberculum majus, apice sursum erectum, capiti e regione oppositum, facie duplici instructum, queis musculi annectuntur;
- 4. Tuberculum minus, lateraliter magis positum; facie pro musculorum insertione pariter donatum: inter ambas

ambas hasce protuberantias sulcus adest sat profundus, deorsum excurrens, tendinem bicipitis musculi longum excipiens.

In extremitate inferiori adfunt condyli articulares tres :

- 1. Condylus externus inaequaliter oblongus, reliquorum omnium minimus, protuberantiae magnae extremitatis fuperioris e regione fubjicitur:
- 2. Condylus internus praecedente major, magisque reliquis protuberans est. Condylis hisce binis musculi adnectuntur varii:
- 3. Inter condylum externum, ac internum, condylus haeret capitatus, cartilagine obtectus, ab extremitate fuperiori radii excipiendus.

Inter hunc, et externum haeret in medio trochlea humeri, cui inferitur os ulnae.

Tres praetera adfunt foveae parvae, duae anteriores, una posterior;

- 1. Fovea major, illico supra foveolam internam trochleae posita, coronam cubiti ad slexuram excipit;
- 2. Minor, exteriora versus, supra condylum capita-
- 3. Posterior reliquarum maxima, immediate post foveolam latiorem trochleae locatur, ut sub extensione brachii olecranon intrare eandem queat.

Corpus superne crassius magisque rotundum; inferne planius, tenuius est. Lineae in hoc adsunt eminentes tres: prima ab tuberculo majori; altera ab tuberculo minori ad extremitatem inferiorem decurrit; tertia condylum externum extremitatis inferioris attingit; lineis his ipsis os in totidem facies dividitur.

Subflantia in corpore compacta, interne reticularis, medulla repleta, in quavis extremitate spongiosa est.

Connexio fit superius cum scapula per diarthrofin;

cum radio per ginglymum lateralem, et angularem; cum ulna per ginglymum angularem.

Usus ejus est, ut ad formandum brachium concur-

rat.

OSSA ANTIBRACHII.

ANTIBRACHIUM, uti antea diximus, binis offibus componitur; unum horum in interiori latere, versus digitum minimum dispositum, os ulnae dicitur, alterum, in latere externo versus pollicem, radius vocatur.

CUBITUS.

CUBITUS, seu ULNA, situm habet in latere interno antibrachii a trochlea humeri versus digitum minimum; radio longior est.

Figura ulnae inaequalis, triangularis, superius crassior, inferiora versus sensim tenuior. Dividitur, uti ossa cylindrica omnia, in extremitatem superiorem, inferiorem, et corpus.

In extremitate superiori adsunt processus duo; Major audit olecranon, seu processus anconcus;

Minor, acutus, anterior, corona cubiti dicitur; fub hoc ipfo adest eminentia parva, cui tendo musculi brachialis interni affigitur.

- 1. Cavitas sigmoidea major inter processus nunc expositos, cartilagine obducta, linea eminente a corona ad tuberculum per medium decurrente, bifariam divisa; partes hae ambae denuo sulco transversali sejunguntur. Dicatur unice insertioni trochleae humeri:
 - 2. Cavitas sigmoidea minor in latere coronae externo, carti-

cartilagine pariter obducta, ut rotari super eam queat pars lateralis extremitatis superioris radii.

Extremitas inferior angustior, minorque superiori

eft; in hac notentur;

1. Capitulum anterius parum excavatum, cartilagine undique obductum;

2. In latere hujus, versus tuberculum, processus siyloideus eubiti excisura a capitulo sejunctus: capitulum una cum processu hoc eodem speciem malleoli in latere interno, et inferiori antibracaii constituit.

Pars capitulo subjecta angustior, collum dicitur.

Corpus dividitur in facies tres, et angulos totidem; priorum una, excavata, haeret ex latere cavitatis figmoideae minoris; altera, rotunda, angusta, sub tuberculo; tertia complanata in latere opposito.

Angulus exterior scindens est, a cavitate sigmoidea minori descendens; angulo huic adnectitur ligamentum interosseum; duo reliqui interni discriminantur in unum superiorem, et alterum inferiorem; a tuberculo ambo exoriuntur.

Substantia, uti in offe humeri, et ossibus omnibus cylindricis, triplex est.

Connexio fit superius cum trochlea humeri per ginglymum angularem; inferius cum carpo per arthrodian; lateraliter, superius ac inferius cum radio per ginglymum angularem.

Usus. Ad formationem facit antibrachii; flexionem, et extensionem, tum et rotationem internam, et externam illius reddit faciliorem, cartilagine paritor obducta, ut rotari tupor cam quicat

pars lateralis extremitatis faperioris radii.

Radius situs est in latere externo antibrachii versus pollicem.

Figura cylindrica, inaequalis, triangularis.

nisi quod radius aliquanto brevior sit.

Capitulum, aut extremitas juperior, tenuius est extremitate inferiori, excavatum, cartilagine tectum, pro insertione condyli capitati ossis humeri; margo, versus ulnam, cartilagine latiori instruitur, cum cavitate sigmoidea ulnae unita. Capitulum collum excipit, interiora versus in eminentiam inaequalem, cui tendines adhaerent musculi bicipitis, terminatum.

- Extremitas inferior radii lation, tribus faciebus, toti-

Tacies duae latae cum una angustiori adsunt; latarum una sub slexione humeri retrorsum sacta superiora tenens, sat aequalis, modice tamen excavata est; facies altera latior sub ante dicta humeri positione inferiora respicit; inaequaliter convexa haec est, lineis quibusdam eminentibus in sulcos tres, vel quatuor longitudinales divisa, quibus inhaerent tendines musculorum; facies angustior secundum longitudinem excavata est, ope excisurae suae sigmoideae, cartilagine tectae, inferiorem extremitatem ulnae attingit, excipit. Anguli bini circumscribunt saciem angustam, sieque tres omnes sacies ab invicem separant; tertius angulus, sub antea dicta brachii positione exteriora respiciens, haeret inter sacies ambas latas, et in apicem obtusiorem sinitur, quem pracessum styloideum radii dicunt.

Angulus

Angulus nunc dictus, et apex obtufus exteriora verfus speciem malleoli una constituunt. Extremitas inferior radii integra terminatur in excavationem superficialem, triangularem, oblongam, cartilagine investitam, linea tenuissima in duas partes divisam, quae ossa prima
duo carpi excipiunt.

Corpus extrorium nonnihil flexum faciebus tribus donatur; una externa rotunda, binis internis planis; tum et tribus angulis; fuperior, ac inferior obtusi sunt, et saciem rotundam a planis disjungentes; tertius internus acutus est, facies nunc dictas ab invicem separans, ligamentum interosseum sirmans: faciebus his ipsis varia inhaerent loca inaequalia pro adhaessone musculorum.

Connexio fit fuperius cum condylo capitato humeri per ginglymum lateralem, et angularem; inferius cum offe naviculari, femilunari, et cunciformi carpi per arthrodian; fuperius, et lateraliter cum ulna per ginglymum lateralem.

Usus. Concurrit ad formandum antibrachium; facit et ad flexionem manus exteriora, et interiora verfus.

OSSA MANUS

1. Os multangulum majus . . .

A sinciforme

MANUS componitur ossibus carpi, METACARPI, et DIGITORUM.

Os naticulare gaudet facilitus quatuer a liperium, can can extreditude Her Roy A. D. nona, inferium,

CARPUS haeret inter antibrachium, et metacarpum; absolvitur ossibus octo exiguis, irregulari sigurae praeditis, in duas series distinctis manufacturi accitations

Figura

Figura carpi quadrangularis est. Notentur;

Facies duae, quarum exterior, dorsum manus respiciens convexa, interior concava, et eminentiis quatuor instructa est, queis ligamentum adhaerescit carpi internum transversum;

Margines quatuor;

Superior convexus, adhaerens antibrachio;

Inferior, nexus cum metacarpo;

Exterior, magnus, radium, aut pollicem, et adams

Interior parvus alnam, aut digitum minimum respi-

Serierum quaevis componitur offibus quatuor; quorum ea, quae in *superiori* haerent, cum offibus antibrachii, quae in interiori, cum offibus metacarpi junguntur.

In ferie prima, a radio versus ulnam, funt :

- 1. Os naviculare; mus and mand to enter
 - 2. Semilunare;
 - 3. cuneiforme ; aubana
 - 4. pififorme.

Ossa nunc enumerata omnia donantur faciebus suis specialibus articularibus, cartilagine obductis, cum ossa bus vicinis unitis.

Offa seriei secundae funt;

- 1. Os multangulum majus;
- L. ADATEM STREET METAGE.
- 3. capitatum; et
- 4. unciforme.

Os naviculare gaudet faciebus quatuor; superiori, convexa, cum extremitate inferiori radii nexa; inferiori, cartilagine grandiori, et minori vestita, quarum prior cum osse primo seriei secundae, posterior cum osse seriei ejustem cohaeret; interna, quae duabus cavitatibus instruitur; major os capitatum, minor os seriei ejustem cohaeret; interna, quae duabus cavitatibus instruitur; major os capitatum, minor os series.

semilunare excipit; os hoc ipsum unam ex quatuor protuberantiis carpi producit; externa facies haeret libera;

Os alterum seriei primae, seu semilunare denuo facies quatuor habet articulares;

Superiorem convexam rotundam; haec una cum facie convexa offis navicularis protuberantiam longiusculam constituit, ac ab excavatione inferiori radii excipitur;

Inferiorem concavam; haec cum simili ossis navicu-

Internam, fere triangularem pro offe cuneiformi;
Externam, pro offe naviculari.

Os cuneiforme tertium est seriei primae; faciebus hoc articularibus quatuor sequentibus instructum est; prima, protuberans marginem carpi superiorem absolvit; altera unitur cum osse unciformi; tertia cum semilunari; quarta cum pisiformi.

Os pisiforme quartum est seriei primae; secundam hoc protuberantiam carpi format; saciem nonnisi unicam cartilagineam habet, ossi cuneiformi nexam.

Altera series offium carpi incipit ab

Osse multangulo majori; os hoc tertiam producit carpi protuberantiam; in latere antico, sulco instruitur, cui inhaeret tendo slexoris pollicis proprii. Quatuor huic sunt facies articulares; superior concava ossi adhaeret naviculari; inserior os primum metacarpi excipit; interna sursum, os secundum carpi seriei primae respicit; inferius nectitur cum extremitate ossis secundi metacarpi; externa haeret libera.

Os multangulum minus os alterum carpi seriei secundae constituit. Notantur in hoc facies cartilagineae sequentes: superior, parva, connexa cum osse naviculari; inferior adhaeret extremitati inferiori ossis secundi metacarpi; exterior jungitur cum osse carpi primo seriei secundae: fecundae; interior excipit os carpi tertium seriei secun-

Os capitatum, os facit tertium carpi seriei secundae; capite donatur hoc superius exiguo rotundo, cartilagine incrustato, cavitatem intrante, quam formant ossa duo prima carpi seriei primae; inferius faciem habet inaequaliter triangularem, conjunctam cum osse metacarpi tertio: facies externa, omnium minima, unitur ossi multangulo minori; facies interna attingit faciem ossis unciformis.

Os unciforme os quartum carpi feriei fecundae est.

Notanda in hoc funt : corpus, processus, et facies tres.

Processus prodit ex parte interna corporis, complanatus est, inflexus, et quartam protuberantiam in metacarpi concavitate excitat. Facies interna unitur faciei ossis capitati; superior, partim convexa, partim concava est, ut adaptetur faciei infernae ossis cuneiformis; inferior linea eminente curva in facies binas subdividitur, quae excipiunt ossa duo ultima metacarpi.

Protuberantiis quatuor carpi adhaerescit ligamentum

transversale internum carpi.

termadar !

Connexio horum offium fit sequenti ratione: cum ofsibus antibrachii junguntur per arthrodian; inter sese per synarthrosin; cum ossibus metacarpi per ginglymum angularem.

Usus horum offium est, ut manum reddant slexiliorem, variisque muneribus obeundis aptiorem.

METACARPUS.

Carpum METACARPUS insequitur; componitur hie osibus quinque parvis cylindricis, metacarpum inter ac digitos haerentibus.

Figura

Figura quadrangularis eft. sujud sillo tatimorte A

Notanda veniunt in metacarpo; a acimanima alisana

Racies binac; enregul , tudos uel noitre retimental

Exterior convexa, dorfum manus, et and and and

Interior concava, palmam manus abfolvens

Margines quatuor ; quorum ad amillo iguesism anu

Posterior, aut superior, carpum,

Anterior, aut inferior, digitos respicit:

Exterior cum pollice, et millignol muinto museup

Interior cum digito minimo in eadem linea fertur.

Dividuntur, ad morem offium omnium cylindrico-

In extremitatem anticam, posticam, et office to mus

In corpus.

Substantia offibus hisce cum substantia ossium cylindricorum denuo est eadem. Louis inoireme impoliceu.

In offibus omnibus metacarpi, primo folum excepto, extremitates carpo obversae triangulares sunt, cartilagine inductae, et ex lateribus fasciculis exiguis cartilagineis pariter instructae.

Corpus offium horum angustum est, ac ab angulis tribus in facies totidem subdivisum. Facies externa convexa, partem dorsi manus constituit; reliquae duae interiora versus nonnihil concavae sunt.

Extremitates anticae, digitos attingentes, capitulum referunt, ex lateribus compressum, cartilagine vestitum; illico sub capitulo hoc eodem os quodvis eminentiis binis obtufis donatum cernitur.

Os metacarpi primum a quibusdam pro phalange prima pollicis habetur; atque Auctores hi quatuor folum offa ad metacarpum referunt : quum vero ad offa metacarpi reliqua magis accedat, his ipfis a nobis etiam estib mesivat de sinibutigatol en de Extre-

Extremitas offis hujus postica cavitatibus suis, et eminentiis, eminentias et cavitates offis multanguli excipit.

Extremitas antica, seu caput, superne plana, caeterum vero ossibus metacarpi reliquis similis, et cum phalange pollicis prima juncta est. Os ipsum reliquorum omnium metacarpi ossium brevissimum, simul vero et crassissimum est.

Os alterum metacarpi fertur ad indicem digitum, reliquorum omnium longissimum. Extremitas postica, seu superior jungitur ossi multangulo parvo; extremitas antica, seu inferior phalangi primae indicis.

Os tertium metacarpi extremitate cohaeret posteriori cum osse capitato carpi, anteriori cum phalange prima digiti medii.

Os quartum cohaeret extremitate posteriori cum osse unciformi, anteriori cum digito annulari.

Os quintum metacarpi omnium minimum, et breviffimum est trium reliquorum. Facies hujus postica non triangularis, uti in reliquis, sed aequaliter lata est, et faciei mediae ossis unciformis, extremitas anterior autem phalangi primae digiti minimi adjungitur.

Nexus offis metacarpi primi cum offe multangulo carpi per arthrodian, reliquorum vero offium metacarpi cum carpo per ginglymum angularem fit: omnia demum cohaerent extremitatibus fuis anterioribus cum digitis per arthrodian.

DIGITI.

Digiti ultimam, et anteriorem manus partem constituunt; in quavis manu quinque digiti adsunt, ratione crassitiei, ac longitudinis ab invicem diversi.

Haerent

Haerent ad extremitates anteriores offium metacarpi.

Figura pyramidi longiori, extrorfum convexae, introrfum concavae fimilis est.

Digitorum quivis offibus tribus, pollex autem offibus binis componitur, quae offa in totidem distribuuntur series, seu phalanges; phalanges denuo variae sunt magnitudinis; ac in primas, seu postoriores, in medias, et in ultimas, seu anteriores dirimuntur.

In offium horum quovis notentur, uti in offibus cunctis cylindricis, corpus, et extremitates binae.

Pollex duas tantum phalanges habet, quum primam ad offa metacarpi retulerimus. Phalanx prima pollicis, posterius excavata, cartilagine vestita, utrinque eminentiis exiguis cincta, os primum attingit metacarpi. Corpus nonnihil inslexum est ea ratione, ut facies externa convexa, interna subconcava sit; in facie concava lineae cernuntur binae inaequales, queis ligamentum transversum annectitur; extremitas antica, phalangem ultimam, aut anteriorem pollicis attingens, trochleae adinstar formata, cartilagine tecta, et utrinque soveola parva donata est, eminentiisque exiguis, ut excipere queat extremitatem posteriorem phalangis anterioris.

Phalanx altera prima brevior est; extremitas hujus posterior cavitate donatur duplici, cartilagine incrustata, ubi eminentiae trochleae phalangis primae inferuntur; facies corporis externa planior est; extremitas anterior marginem hemisphaericum, omnino inaequalem, semilunarem refert.

Phalanges digitorum quatuor reliquorum sibi invicem sunt simillimae, et sola differunt magnitudine. Phalanges digiti indicis, et annularis quoad magnitudinem vix differunt. Digito medio phalanges longissimae, auriculari minimae, et brevissimae sunt. Eadem magnitudinis ratio inter digitos intercedit. In phalangibus

M

feriei primae, ac secundae facies convexae, et concavae manisestius distinguuntur, quam in phalangibus seriei postremae, ubi facies planissimae sunt. In priorum facie concava linea cernitur inaequalis, cui annectuntur ligamenta transversa pro sirmandis musculis; linea vero haec ipsa in phalangibus ultimis non adest. Extremitates posteriores seriei primae rotunda donantur concavitate, in quam recipiuntur ossa metacarpi; extremitates anteriores trochleam referunt, et cum phalangibus secundae seriei junguntur; extremitates ambae vestiuntur cartilaginibus.

In phalangum seriei secundae extremitate posteriori duplex adest excavatio, cui semper inseritur trochlea statim dicta phalangum primae seriei. Extremitates harum anteriores excipiuntur denuo trochlea sua in evacuationes extremitatum posteriorum phalangum ultimarum.

Phalanges digitorum ultimae, ad modum phalangis ultimae pollicis, margines habent femilunares, queis affiguntur tendines musculorum digitos flectentium.

Connexio phalangum digitorum primarum cum ossibus metacarpi per arthrodian fit; phalanx prima pollicis cohaeret cum ose sibi proprio metacarpi per ginglymum angularem; eadem connexionis ratio per phalanges digitorum subsequentes omnes obtinet.

Usus digitorum in specie est, ut organon tactus suffulciant; praeterea vero, una cum ossibus metacarpi, et extremitatibus superioribus, universis laboribus exercendis, corporique tuendo dicantur.

ORDO SECUNDUS.

OSSA EXTREMITATUM INFERIORUM.

Extremitates binae inferiores ultimam sceleti partem absolvunt: dependent utrinque secundum lineam rectam ex acetabulis ossium innominatorum, et

In femur,

In crus, ac

In pedem extremum distinguuntur; quae omnia ossibus constant triginta.

OS FEMORIS.

Os FEMORIS omnium corporis humani ossium est longissimum, cylindricorum vero maximum, crassissimum, et robustissimum.

Situm est inter acetabulum ossis innominati, et tibiam; situm tamen non ex integro perpendicularem, sed non-nihil obliquum habet, adeo, ut extremitates superiores magis ab invicem remotae sint, inferiores autem propius ad sese mutuo accedant.

In juventute manifesto patent oculis ossis hujus epiphyses. Ad modum ossium omnium cylindricorum in partem mediam, seu corpus, binasque extremitates dividitur.

Corpus, antrorsum flexum, faciebus tribus instructum est; anteriori convexa, duabusque posterioribus, planis, et linea longiori, maxime inaequali, eminente, ab utroque

trochantere deorsum producta, ab invicem discretis: Linea haec inferius bisurcatur, et ad inferiora usque excurrit ossis capita, unde demum facies triangularis, plana exsurgit. Adest etiam circa lineam hanc eandem inaequalem, foramen unum, vel et plura, quae in ipsum ossis penetrant cavum, et vasa illuc deducunt.

In extremitate superiori notandae sunt eminentiae, et cavitates sequentes:

- i. Caput, sphaera est, supremum ossis occupans, dimidia cartilagine vestita, oblique introrsum, et nonnihil sursum tendens, ab acetabulo ossis innominati excipienda: directionis tamen ratio non in omni sceleto plane eadem est; in centro hujus sphaerae foveola parva adest, cui affigitur ligamentum rotundum semoris:
- 2. Collum, caput immediate excipiens, tenuius est superius, inferne latius, terminatum in oram inaequalem,
 cui adhaerescit ligamentum capsulare, tum et in processus duos, qui speciali nomine trochanteres dicuntur.
 Directio hujus jam magis jam minus obliqua est, et pro
 hujus diversa ratione capitis diversa est positio, ut magis minusve obtusum cum corpore ossis constituat angulum:
 - 3. Trochanter major eminentia est magna inaequalis collo adnata, exteriora respiciens, capitique obversa. Facies hujus externa inaequalitatibus donatur plurimis pro musculorum insertione; facies interna inaequaliter cava est. In basi hujus trochanteris fovea specialis adest profundior; trochanter vero ipse in apicem demum obtusiorem terminatur. Partibus hisce omnibus tendines affiguntur musculorum hic sitorum:
 - 4 Trochanter minor in posteriori, et insima colli parte haeret, interiora spectans. Eminentiae adsunt variae pro annexu musculorum.

Inter

Inter utrumque trochanterem posteriora versus linea longitudinalis est, cujus ope excavatio posterior major redditur: anterius etiam inter trochanteres linea cernitur magis eminens, basin colli claudens.

Extremitas inferior crassa, lataque est; adsunt hic eminentiae, et cavitates sequentes:

1. Condyli duo magni trochleam referentes, anterius
fibi maxime vicini, posterius ab invicem remoti, atque
ideo in condylum externum, et internum divisi; prior major paulo est; ambos cartilago vestit:

2. Posterius ambobus condylis excisura rotunda intersicitur; excavationem generans poplitis, et vasa poplitea excipiens, ambiens. Praeter hanc excisuram in quovis condylo

3. Excavatio semilunaris cernitur, cui affiguntur ligamenta cruciata; multae praeterea adfunt impressiones pro adhaesione musculorum; lateraliter in quovis condylo eminentia adest, cum plurimis inaequalitatibus; anterius inter condylos excavatio haeret, excipiens patellam.

Subflantia, ut in offibus cylindricis omnibus, compacta est in corpore, in extremitatibus utrisque spongiosa, in cavo interno reticularis, medulla repleta.

Connexio offis femoris fit cum tribus offibus: fuperius cum acetabulo offis innominati per enarthrofin; inferius cum tibia, et patella per ginglymum angularem.

Usus. Partem extremitatum inferiorum praecipuam constituit.

CRUS.

Caus altera extremitatum inferiorum pars est.

Haerent

Haerent crura inter os femoris, et pedem extremum, offibus constant tribus; nempe binis longis: 1. tibia; 2. fibula; et 3. parvo rotundo, quod patellam dicunt.

I B I A.

TIBIA inter os femoris est, et pedem extremum, in latere antico, et interno, recta deorsum fertur, figura cylindrica, et fere triangularis, sup rne crassior, inferne tenuior est; extremitates ambae in juventute pro epiphysibus habendae funt.

Dividitur in extremitatem superiorem, inferiorem, ct. corpus.

In extremitate superiori eminentiae, et cavitates sunt :

- 1. Caput, compositum binis condylis, externo uno, altero interno; quivis foveam superne habet profundam, cartilagine incrustatam, excipientem condylos ambos offis femoris:
- 2. His eminentia duplex interjicitur, cui affiguntur ligamenta cruciata:
 - 3. Retro condylos incifura poplitea, profunda est:
- 4. Anterius occurrit spina tibiae; annectitur huie ligamentum patellae, ac tendo musculorum extenforum tibiae, queis patella etiam firmatur :
 - g. Foveola, cui inhaeret apex patellae; sub hac
- 6. In condylo externo posteriora versus facies cartilaginea parva, fibulam recipiens.

Extremitas inferior superiori tenuior est: in hac denuo adfunt sequentes eminentiae, et cavitates :

I. Excavatio longitudinalis in latere externo, fibulam excipiens: 2. In

2. In latere interno processus, malleolum internum constituens; hujus extremitati sulcus insculptus est, cui inhaeret tendo musculi tibiae postici:

3. Inferius in extremitate cavitas articularis transverfalis, cartilagine obducta, eminentia planiori bifariam divisa, a malleolo interno longior reddita, astragalum

excipiens.

In corpore cernuntur anguli tres, faciefque totidem;

1. Angulus anterior descendit a spina tibiae; superne acutus, inferne subrotundus est; 2. anguli duo postici, quorum unus posticus internus dicitur, rotundus, ad malleolum internum descendens; alter, posticus externus audit, eique adhaeret ligamentum interosseum. Anguli nunc enumerati tres facies ab invicem sejungunt, 3. Facies interna haeret inter angulum anteriorem, et posticum internum, nonnihil convexa est, ac a periosteo solum, et integumentis corporis communibus obtegitur. 4. Externa, angustior, inaequaliter plana, ab angulo anteriori, et postico externo limitatur. 5. Posterior angulis duobus posticis intercipitur; insculptum huic, ad distantiam palmae a condylis, foramen est, per quod arteria substantiam ossis ingreditur.

Connexio fit cum quatuor offibus, superne cum osse femoris per ginglymum angularem, partim etiam cum semoris condylo interno per ginglymum lateralem; inferius cum astragalo, per arthrodian; lateraliter superne, ac inferne cum sibula per amphiarthrosin, et arthrodian.

FIBULA.

FIBULA, seu sura, alterum cruris os longum est.

Hacret

Haeret in latere externo, nonnihil posteriora versus, angulo postico externo tibiae fere opposita.

Figura longa, cylindrica, tenuis, inaequaliter triangularis, quoad firucturam cum offibus cylindricis reliquis convenit: convenit etiam cum hisce quoad divifionem in corpus, binasque extremitates.

Extremitas superior, aut caput fibulae, plana, oblique posita est; interiora versus facie articulari cartilagine obducta, cum tibia conjuncta, gaudet; postrorsum in apicem obtusum terminatur: sub capite collum situm est.

Extremitas inferior latior est, magisque oblonga, fere triangularis, malleolum externum constituens; magis hic deorsum descendit, quam internus; in facie interna ambit eum cartilago; ad formationem cavitatis articularis, astragalum excipientis, malleolus hic externus concurrit; in postica parte sulcum habet, quem transit tendo musculi peronei longi, et medii.

Corpus triangulum inaequale refert, tenuissimum et versus medium introrsum nonnihil slexum est: notantur in hoc anguli tres, et totidem facies.

Angulo interno adhaeret ligamentum interoffeum; defcendit hinc ea ratione, ut angulo tibiae postico externo directe obvertatur.

Angulus externus superior, et externus inferior magis minusve scindentes sunt.

Facies externa haeret inter angulum inferiorem, et internum.

Facies postica superne convexa parum, una cum externa, inferiora versus torquetur introrsum, et ab angulo superiori, ac externo inferiori circumscribitur. Internam claudunt angulus superior, ac internus; linea vero obliqua faciem hanc bisariam dirimit.

Connexio fit, 1. superius, et inserius cum tibia per synarthrosin; 2. inserius cum astragalo per arthrodian.

Usus.

Usus. Nexum cum pede extremo firmat, et securi-

PATELLA.

PATELLA os illud parvum est, quod inter condylos ossis femoris, et in tibia haeret, spinae tibiae recta super-impositum. Figura inaequaliter triangularis, et complanata est; dividitur in basin, apicem, latera, et faciem internam, et externam.

Basis pars crassissima offis est, superius os semoris respiciens.

Apex obtusus est, respiciens tibiam, cujus spinae ligamento, et tendine antea dicto robusto annectitur. In apice soveola parva inaequalis adest, cui ante dictus tendo musculorum extensorum tibiae implantatur.

Facies externa convexa, inaequalis, versus basin crenata; interna concava, cartilagine tecta, linea eminente a basi ad apicem usque in foveas duas articulares divisa, a quibus trochlea ossis femoris excipitur.

Substantia, interne spongiosa, externe lamella tenui substantiae compactae amicta.

Connexio fit 1. cum tibia per syndesmosin; 2. mediante facie cartilaginea cum trochlea offis femoris per ginglymum angularem.

Usus. Articulationem ossis femoris cum tibia sirmiorem reddit, ne corpus antrorsum ruat; tendini musculorum extensorum tibiae pro trochlea quasi inservit.

OSSA PEDIS EXTREMI.

Pes extremus, ultima sceleti pars, componitur tarso, metatarso, et digitis.

In genere hic notentur:

Margo internus, et externus, extremitas anterior, et pofterior, facies convexa superior, seu dorsum pedis, et facies concava inferior, seu planta.

TARSUS.

TARSUS, inter tibiam et metatarfum fitus, constat ossibus septem, 1. ex astragalo, 2. calcaneo, 3. ex osse naviculari, 4. ex osse cuboideo, 5. ex ossibus tribus cuneiformibus.

Horum offium maxima duo priora funt; medium locum tenent duo fequentia; minima omnium funt ultima.

ASTRAGALUS posteriori loco superne haerens, partibus binis constat, majori, seu corpore, minori, processum referente: locus, ubi partes hae duae coëunt, collum vocari poterit.

Corpus seu pars postica, faciem habet superiorem, inferiorem, duasque laterales; superior magna est, cartilagine obducta, trochleam dimidiatam referens, parti inferiori tibiae connexam. Facies lateralis interior, et exterior productio videtur superioris; exterior latior est interna, et a malleolo externo obtegitur; interna cavitate magna praedita est, ac ab interno malleolo tegitur. Facies inferior concava, cartilagine vestita, calcaneum excipit; in margine externo fulcus est insculptus, cui ligamentum capfulare annectitur.

Processus, aut anterior pars loco superiori per excavationem, inferiori per ampliorem excifuram, a corpore distinguitur. Faciem habet anticam, oblique convexam, cartilagine tectam, osi naviculari adhaerentem; faciei inferiori cartilagines duae fejunctae sunt, calcaneo adaptatae.

CALCANEUM posteriori loco infra praecedens situm os pedis extremi maximum eft, cujus bafin conflituere videtur. Figura maxime inaequalis est: dividitur in corpus, et processium anteriorem, ac internum.

In corpore cernitur loco postico eminentia aspera, cui tendo Achillis alligatur.

Facies superior dividitur in duas partes; posterior inaequalis, anterior convexa, cartilagine vestita est, et concavitatem aftragali ingreditur.

Inferior angusta, posterius eminentia duplici dotata est, annectitur huic tendo plantaris.

Interna lateralis parum excavata est, ut eo facilior fiat transitus vasorum, nervorum, et tendinum quorundam musculerum.

Externa lateralis ligamentis tantummodo et integumentis corporis communibus tegitur.

In processu anteriori seu majori notentur;

- 1. Superne excavatio inaequalis cartilagine obducta, processum aftragali excipiens;
- 2. Inferne eminentia, cui adhaeret flexor digitorum
- 3. Anterius facies cartilagine vestita, partim concava, offi cuboideo nexa.

In latere externo facies maxime inaequalis, eminentia, et concavitate instructa, cui musculus digiti minimi abducens, ac digitorum extensor brevis adhaeres-

Processus internus, aut lateralis, a corpore, et processu majori procedens, concavitatem auget faciei internae calcanei; facie parva cartilaginea superius, et inferius ipsemet instructus est.

Os NAVICULARE ante astragalum interiora versus situm est: notetur in hoc;

Facies posterior, concava, cartilagine vestita, faciem astragali convexam excipiens;

Anterior, convexa, duabus lineis in facies tres minores cartilagineas discreta, quae ossa cuneiformia recipiunt;

Ora subrotunda, in interno pedis latere in apicem obtusum terminata; exterius os cuboideum attingens; affiguntur huic tendines binorum musculorum.

Os CUBIFORME ante calcaneum exteriora versus ponitur; faciebus sex gaudet.

Superior inaequalis, dorfum pedis respicit.

Inferiori obliquus fulcus infculptus est, cui ligamentum rotundum, et tendo musculi peronei longi inhaerent.

Posterior cartilaginea, lata, partim convexa, partim concava, calcaneum excipit.

Anterior, linea divisa os metatarsi quartum, et quintum excipit.

Exterior, omnium minima, fulco exiguo donatur, cui inhaeret tendo musculi gastrocnemii postici.

Interior, longissima, facies duas cartilagineas habet, una os naviculare, altera vero os cuneiforme tertium excipit.

Ossa tria cuneiformia ante os naviculare ad invicem sita, cuneos referent, ossibus reliquis intrusos, unde et nominis dependet ratio. In quovis notentur: basis, apex, et facies quatuor, quarum una anterior, una posterior, duaeque laterales sunt.

Os CUNEIFORME PRIMUM maximum est; haeret in latere interno pedis ante os naviculare.

Basis convexa, inferiora respicit.

Apex furfum, verfus dorfum pedis tendit.

Facies postica fere triangularis, concava, faciei anticae, et internae ossis navicularis adhaeret.

Antica femilunaris, os primum metatarfi excipit.

Interna inaequalis, superius nectitur ossi cuneiformi fecundo, inferius ossi fecundo metatarsi.

Facies lateralis externa libera haeret.

Os CUNEIFORME ALTERUM, reliquorum minimum, fitum est inter primum, et tertium, ante os naviculare.

Basis inaequalis, brevis, sursum reflexa est.

Apex deorfum tendit.

Facies postica triangularis, coit cum facie media offis navicularis.

Antica os alterum metatarfi attingit.

Interna jungitur offi cuneiformi primo.

Os cuneiforme Tertium haeret inter os cuneiforme fecundum, et cuboideum; notentur in hoc:

Basis, dorsum pedis spectans;

Apex deorfum tendens;

Facies posterior triangularis, faciei anticae externae ossis navicularis juncta;

Anterior, pariter triangularis, os metatarfi tertium ex-

Interna lateralis, fuperius coiens cum cuneiformi altero, inferius cum offe metatarsi secundo;

Externa lateralis os attingit cuboideum.

Substantia offium tarsi omnium spongiosa est.

Connexio fit 1. inter sese per amphiarthrosin; 2. anterius cum ossibus metatarsi per synarthrosin; 3. poste-

rius,

rius, loco superiori, calcaneum nectitur cum tibia, et fibula per arthrodian.

Usus. Pedem flexiliorem, et muneribus exercendis aptiorem, reddunt.

METATARSUS.

METATARSUS, pedis extremi pars altera componitur offibus quinque cylindricis, inter tarfum, et digitos ad invicem fitis.

Figura horum quadrangulum oblongum refert.

Confiderentur in his:

Facies superior convexa, et inferior concava;

Margo anterior, digitos, et

Posterior, offa tarsi respiciens;

Margines bini laterales.

Quodvis horum 5 offium ad modum cylindricorum omnium dividitur in extremitatem posticam, anticam, et corpus.

Extremitates posteriores excavatae, ossa tarsi attingunt.

Anteriores, capite convexiori instructae uniuntur phalangibus primis digitorum; utrasque vestiunt cartilagines.

Magnitudine plurimum differunt. Primum brevissimum simul, et crassissimum est : reliqua quatuor longiora sunt ; extremitates etiam horum posteriores crassiores sunt anterioribus.

Corpus gaudet faciebus tribus, et totidem angulis; unde et figuram habent triangularem.

Facies una superior est, reliquae laterales funt.

Anguli duo ex lateribus haerent, tertius plantam refpicit.

Connexio

Connexio horum offium posterius cum offibus tarsi per ginglymum angularem: anterius cum phalangibus digitorum primis per arthrodian sit.

Usus. Corpus, dum erecti stamus, fulciunt; dorsum pedis, et plantam constituunt.

DIGITI.

DIGITI PEDUM ultimam efficiunt partem pedis, et totius sceleti; haerent in margine anteriori metatarsi, et nomine pollicis, seu digiti maximi, secundi, tertii, quarti, et quinti, seu minimi, insigniuntur.

Quoad figuram, divisionem, et substantiam, conveniunt cum offibus digitorum manus; quivis enim in tres phalanges dividitur, excepto folum pollice, qui duabus tantum instructus est. Phalanges horum etiam breviores funt, quam phalanges digitorum manus.

Connexio phalangum digitorum pedis cum ossibus metatarsi per arthrodian sit; connexio vero phalangum seriei secundae cum phalangibus seriei primae, et phalangum seriei tertiae cum phalangibus seriei secundae per ginglymum angularem.

Usus. Sub incessu, motibusque variis eo firmius corpori suppeditant fulcrum.

OSSA SESAMOIDEA.

Ossa sesamoidea-nomen suum a figura, quae illis cum seminibus lini intercedit, acquisiverunt. Magnitudine tamen multum ab invicem differunt. Reperiuntur imprimis inter phalangem primam, et secundam pollicis

pollicis manus, et pedis; fubin etiam adhaerent condylis offis femoris, offi cuboideo tarfi.

Numerus determinatus non est.

Substantia spongiosa est, lamella compacta, tenui ob-

Us. Tendinibus pro trochleis quasi inserviunt, motum eorum reddunt faciliorem, robur augent.

OSTEOLOGIA

OSTEOLOGIA

RECENS,

ET

SYNDESMOLOGIA.

SECTIOI.

OSSA RECENTIA.

DIXIMUS antea osteologiam dirimi in binas partes, quarum una ossa sicca, altera ossa recentia contemplatur. Agemus jam de osteologia sic dicta RECENTI: In hac vero examinantur sequentia:

- 1. PERIOSTEUM INTERNUM, et EXTERNUM.
- 2. CARTILAGINES.
- 3. MEDULLA OSSIUM.
- 4. GLANDULAE ARTICULARES.
- 5. SYNOVIA.
- 6. VASA, et NERVI OSSIUM.
- 7. LIGAMENTA OSSIUM.

PERIOSTEUM; ET COLOR NATURALIS OSSIUM.

Periosteum membrana tenuis quidem, sed robusta, magis, minusve diaphana, maxime elastica est, | O faciei faciei ossium externae, ac internae superintensa. Teagit ossa corporis omnia, exceptis solum dentibus. Facies externa laevis est, interna pro varia ratione inaequalis ossium superficiei inaequalis. Diversa acquirit nomina, prout diversa amicit partes; sic cranium tegens, dicitur pericranium; vestiens cartilagines perichondrium audit; obducens ligamenta peridesmium adpellatur.

Structura membranae hujus plurimis vafis instructae componitur stratis diversis membranaceis, quae jam plures, jam pauciores sibi mutuo superincumbunt: strata haec ipsa denuo constant serie sibrarum membranacearum, quae, si seorsim spectentur, directione parallela decurrunt; in periosteo autem universo arcte sibi sunt intertextae.

Connexio sequenti sit ratione: facies periostei interna cohaeret, ope vasorum, sirmissime cum ipsa ossis substantia; facies externa connectitur cum textu celluloso, et musculis; quum vero in senibus vasa plurima sensim aboleantur, exsiccescant, et in sibras abeant, periosteum in his non sirmiter adeo, uti in juvenibus, ossibus adhaeret.

Periosteum internum oriri videtur a vasis, nervisque, substantiam ossis transeuntibus, et per superficiem horum internam dispersis. Membrana haec, periosteo externo adhuc tenuior, non solum medullam ossium cylindricorum, sed et omnes ossium cavernulas undique obducit.

Arteriae, venae, et nervi periostei exoriuntur a vicinis partibus. Quamplurimis ramificationibus quaquaversum disperguntur, et textum integrum referunt: quaedam in cavum usque ossium penetrant.

Usus periostei est:

1. Ut vafa excipiat, ordinet, quo demum in offium

cylindricorum interiora medullam fecernant, et os ip-

2. Ut epiphyses cum osibus ipsis nectat;

3. Ut musculi, et tendines eidem inserantur; etsi quidem et nonnulli tendines persorent periosteum, os-fique immediate adhaerent;

4. Ut offa ab aëre externo, aliifque noxis defendat,

dum vulnus ad illa ufque adactum fuit.

COLOR NATURALIS OSSIUM.

Color Naturalis ossium recentium varius est; quaedam albent, rubent alia, aliaque ex alba caerulescunt; substantia praeterea ossium compacta alba, spongiosa vero subrubra, et ex albo subcaerulea est; hinc corpus ossium cylindricorum albet, extremitates nunquam non rubent.

Aetas etiam diversitatem quoad colorem offium adfert. In adultis offa in genere cernuntur alba, in infantibus rubicundiora: haec tamen semper de corpore offium, et substantia compacta solum tenenda sunt; offium enim substantia spongiosa in senibus subsusca sit.

In aetate confistenti ossa omnia in genere rubriora manisesto sunt, quam quidem in senio; in illa enim quamplurima ossium vasa aperta adhuc sunt, et sanguinem transmittunt, quae in senio sensim coalescunt: non tamen haec dicta sint in universum de subjectis omnibus ejusdem aetatis: varium enim vitae genus notabile denuo circa haec omnia affert discrimen. Ossa hominis, ab ipsa tenella aetate duro labori adsueti a motu non interrupto sirma prius, et compacta siunt; quum vasa inter lamellas osseas decurrentia inde comprimantur, in sibras abeant, et eandem ob rationem citius albescant, quam in homine commodiori, otiofo vitae genere utente.

Dentes, uti albuginea oculi tunica, in Europaeis, aliifque gentibus colore nitent margaritaceo nonnihil subgriseo; in Aethiopibus autem, et dentes et albuginea tunica oculi candore niveo a reliquis maniseste distincto donantur.

Offa hominum, qui ob luem veneream frictione mercuriali fuerunt usi, vel et argentum vivum usu interno in corpus receperunt, nunquam alba adeo evadunt, uti in sceleto eleganti foret requisitum; hinc et in hunc scopum adhiberi nequeunt.

Colorem offium naturalem chirurgus ut noscat, utilissimum, et saepe omnino necessarium est ratione morborum diversi generis, vulnerum, aut operationum, circa ossa instituendarum.

Addendum dictis adhuc est, notandum etiam probe Chirurgis esse ubinam ossa inaequalia, scabra, aspera, aut laevia sint, ut sic sciant in statu praeternaturali, quid secundum naturam, quid contra hanc sit, aut esse possit.

CARTILAGINES.

CARTILAGO corpus firmum, laeve, elasticum, colore margaritaceo praeditum, extremitates ossium obtegens, hisque arctissime accretum.

Firmitas harum, seu durities inter firmitatem ossis, et ligamenti medium tenet locum.

Substantia cartilaginum constare videtur gelatina, coagulata, ac inspissata, cui sibrae interspersae sunt sui generis: certum saltem id est, partes, quibus componuntur cartilagines, cartilagineae semper, nunquam vero offeae esse indolis.

Superficies externa cartilaginum laevis, aequalis, membranaque tenui vestita est, quae perichondrium audit, et ceu productio periostei habetur: tenuior tamen multo est, et minori, quam periosteum, sensilitate videtur instructa esse.

Per totam cartilaginum crassitiem cavitates omnino nullae occurrent, nec cellulae; hinc et nullam continent medullam, aut succum medullarem; pori nulli cernuntur manifestiores, sed foraminula solum minima pro transitu vasculorum exilissimorum. (6.)

Dividuntur cartilagines trifariam:

- 1. Ratione figurae;
- 2. - fitus;
- 3. - ufus.

Ratione figurae convexae funt, aut concavae, hemifphaericae, femilunares, triangulares, oblongae, ovales, vel demum figurae indeterminatae.

Ratione situs, cartilagines dicuntur interarticulares, quod inter offium articulationes haereant; liberae hae funt, nec cum offibus concretae: huc referuntur cartilagines inter condylos offis femoris, et tibiae; in articulatione maxillae inferioris; inter nexum sterni, et claviculae.

Ratione usus vel sunt obducentes, quibus in extremitatibus ossium condyli, et soveae articulares obducuntur, vel unientes, quorum ope bina ossa sirmiter inter sese mutuo uniuntur.

Usus cartilaginum est:

1. Ob superficiem earum laevem, et lubricam, ossa articulatione mobili inter se juncta, facile et abs majori affrictu supra sese volutari queunt; quo mechanismo motus horum longe expeditior redditur;

- 2. Flexilitate sua varias, pro diversis motibus requisitas, formas recipere queunt;
- 3. Elasticitate sibi propria situm, formamque naturalem, pristinam denuo recuperant, quamprimum inpressio recesserit; facere etiam elasticitas cartilaginum potest, ut motus articulationum facilior siat, et promtior;
 - 4. Articulationes ipfas lubicras reddunt, confervant;
- 5. Ossa demum varia immobilia sirmiter invicem uniunt.

MEDULLA; GLANDULLAE ARTICULARES; SYNOVIA.

MEDULLA OSSIUM pars est sanguinis oleosa, pinguissima, jam fluidior, jam et crassior, in ossium internis tum cellulis horum osseis, tum tubis medullaribus ossium cylindricorum contenta.

Diximus jam antea, cellulas omnes offeas, et cavernulas offium vestiri a periosteo interno; hoc totidem
inibi producit folliculos, aut sacculos, in cellulas, et cellulares vesiculas subdivisos, quibus medulla continentur,
quorumque orificia omnia inter sese invicem communicant: hinc et medulla exsiccata botros, aut series globulorum lateraliter in omnem ambitum sese excipientium referre videtur. Textus hic non multum differt
ab eo, qui in aliis corporis cellulosis partibus conspicitur, ubi pinguedo accumulatur; ea solum intercedente
differentia, textum medullam coercentem minorem
multo, et subtiliorem esse. (7.)

Medulla ex fanguine per arterias fecernitur, in fubfrantiam offium penetrantes, ubi, in innumeros ramulos exiguos divifae, fuccum fuum medullarem in destinatas demum demum exonerant cellulas. Sanguis a fecretione hac refiduus, excipitur a venis, et per eandem viam ex offe in maffam fanguinis revehitur.

Copia vasorum subtilium una cum incremento aetatis sensim decrescit; nam, etsi majores vasorum trunci secretioni medullari dicati per incrementum corporis majores indies fiant; surculi tamen inde enati capillares
paulatim coalescunt, et, prout majori minorive copia
dispersi sunt, majorem minoremque medullae ruborem
conciliant. Petet hine ratio, cur medulla in infantibus
rubeat, in aetate virili ex albo slavescat, in senibus vero
limpida, et aquosa sit.

Medulla ipia fenfilis non est, cellulae autem quibus reconditur, magna senfilitate gaudent; demonstrant hanc fententiam morbi dolore stipati in ossium interiori parte enati.

Usus. Medulla inter lamellas offium transudans fragilitatem horum facilem minuit; ossa enim humectans facit, ut haec facilius cedant, atque sic vi externae resistant: veritatem hujus consirmat experientia, quae nobis monstrat; fracturas ossium facilius enasci in hominibus, quorum succus medullaris a morbis corruptus est; facilius etiam enasci fracturas in senibus quam junioribus, etsi quidem in his ultimis frequentior fracturarum sese osseratore.

Anchylosin etiam avertit medulla, quum per foraminula circa articulationes praesentia transeat, articulationem ipsas juncturas intret, atque ibi loci una cum humoribus aliis ita dictam synoviam constituat.

GLANDULAE HAVERSIANAE (8.) glandulae speciales funt molles, ac tenerae, in articulationibus haerentes. Latius in ADENOLOGIA exponentur.

Glandulae hae situ adeo commodo in articulationibus recubant, ut motu ipso leniter quidem premi, nun-

quam

quam vero, nisi enormior multo vis inferatur, contundi queant. Sitae maximam partem sunt ad margines ligamentorum capsularium, vel in cavitatibus, et soveis specialibus articulationum.

Liquidum glandularum harum, Ieni pressione ex iis emulgendum commiscetur liquidis aliis hic loci confluentibus, ut lubricatione hac ipsa motus articulationum reddatur facilior, et attritus, exsiccatio, et detritus cartilaginum impediatur.

Synovia fuccus est albumini ovorum fere similis in cavitatibus articularibus ope ligamentorum articulationes ambientium reclusus.

Constat synovia:

- 1. Mucilaginoso liquore glandularum articularium,
- 2. Partibus oleosis medullae, quae per foraminula in extremitatibus ossium disposita in cavum articulare transudant.
- 3. Liquido aquoso, exhalante ex finibus ultimis arteriolarum minimarum in facie interna ligamentorum articularium. (9.)

Usus. Partes omnes ad articulationem facientes laeves, lubricas, flexiles conservat, ut facile supra invicem volutentur, et hinc tum impediatur attritus reciprocus, tum et concretio articulorum.

VASA, ET NERVI OSSIUM RECENTIUM.

Ossa instructa sunt arteriis suis, et venis, a vicinis partibus semper exorientibus.

Arteriae distribuuntur in periosteo per omnes externas ossium partes, cartilagines, ligamenta, glandulas articulares, tum per foraminula inter lamellas ossium haerentia interiorem ossium intrant substantiam, ubi denuo denuo in periosteo interno distribuuntur, cellulas ossium retis adinstar perreptant, et medullam, aut succum medullae similem, illuc secernunt.

Usus. 1. os nutriunt; 2. succum oleosum, quem medullam dicimus, secernunt.

Nervi pariter a vicinis proficifcuntur partibus, per ante dicta foramina offium ingrediuntur interiora, et per externas, internasque illorum propagantur partes. Praesentiam horum manisesto evincit ingratissima illa sensatio.

SECTIO II.

SYNDESMOLOGIA.

LIGAMENTA IN GENERE.

LIGAMENTA membranae funt albae, robustae, elasticae, tum ossa immobilia, tum et extremitates ossum mobilium invicem nectentes.

Membrana communi crassiores, et fortiores sunt, cartilagini tamen duritie, et robore cedunt; ut adeo medio fere loco inter has ambas ponantur.

Fabrica corum constat fibris plurimis tenuissimis, robustis, invicem intertextis, quibus pro diversa situs ratione aut ligamentum latum, aut tenue, aut expansio ligamentosa consicitur.

Dividuntur Ligamenta;

1. In articularia, proprie dicta, quibus extremitates ultimae binorum ossium, articulationem mobilem facientium, mutuo connectuntur;

2. In ligamenta, quibus aut offa duo articulatione immobili nexa uniuntur, vel et quibus partes aliae, inprimis autem musculi, adhaerescunt, et unde motus horum facilior redditur.

Ad primam classem pertinent :

1. Ligamenta capsularia; hace ex ambitu ossis unius enata extremitate altera eadem ratione ossi alteri undique annectuntur:

Nectunt offa invicem, ne ex articulatione recedant, effluxum fynoviae fimul impediunt: talia, v. g. funt ligamenta jungentia os innominatum cum offe femoris, condylum maxillae inferioris cum offe temporum;

- 2. Ligamenta, non integrum ossis unius ambitum, sed lateralem quamdam partem solummodo amplectentia, et ossialteri annectentia:
- 3. Ligamenta, offa duo intra ipsam articulationem invicem colligantia: v. g. ligamenta cruciata nectentia caput tibiae cum condylis offis femoris; ligamenta rotunda, quorum ope cohaeret caput offis femoris cum acetabulo.

Ad alteram classem referuntur:

- 1. Ligamenta connectentia offa duo immobilia; v. g. ligamenta offis facri;
- 2. Ligamenta, nectentia cartilaginem cum offe quodam ; v. g. ligamenta, quibus apex sterni conjungitur cum cartilagine costae septimae;
- 3. Ligamenta cartilaginibus, et ossibus annexa, simul tamen dicata et partibus aliis, inprimis musculis, aut horum tendinibus, ut partes nunc dictas in situ retineant, dirigant, coërceant, directionem illarum in quibusdam motuum speciebus reddant magis determinatam, e. s. p. Huc referas: ligamenta annularia, ligamenta transversa, ligamentum Poupartii, ligamenta interossea, ligamenta obturatoria, ligamentum

ligamentum cervicale, &c. quae omnia musculorum dicantur annexui.

Ligamenta vasis copiosis gaudent: arteriae in illorum faciem internam hiant, et liquidum exhalant, quod, synoviae unitum, ligamenta nunquam non humectat, et slexilia servat. Venae sanguinem residuum absorbent, ac in massam sanguinis revehunt. Vasa haec, uti et nervi a vicinis partibus, semper exoriuntur.

Ex dictis patet: motum offium articulationis cujufpiam eo effe faciliorem, magisque expeditum, quo minoribus ligamentis offa illa instructa, et quo debiliora, et longiora ligamenta ipsa fuerint: ex opposito autem motum eo magis esse limitatum, quo major ligamentorum adest copia, aut quo breviora et robustiora haec cadem sint.

Usus ligamentorum sequentibus absolvitur:

Ligamenta capfularia offa duo invicem connectunt, et fynoviae effluxum impediunt. Ligamentis reliquis offa junguntur, ac in debito fitu retinentur. Praeterea vero et musculorum tendines ad ligamenta sirmantur.

LIGAMENTA IN SPECIE.

LIGAMENTA MAXILLAE INFERIORIS.

LIGAMENTA, quorum ope condyli maxillae inferioris alligantur cavitatibus articularibus offis temporum, funt:

Ligamentum capsulare; componitur hoc fibris firmis, ac robustis, ab ambitu soveae articularis ossis temporum enatis, adhaerentibus cartilagini inter hanc articulationem positae, tandem vero collo condyli articularis maxillae inferioris per omnem ejus ambitum assixis:

2. L. laterale maxillae inferioris oritur a facie interna anguli maxillae inferioris prope foramen illius posticum; adhaerescit margini posteriori soveae articularis ossis temporum.

LIGAMENTA NECTENTIA OS OCCIPITIS CUM VERTEBRIS COLLI.

Condyli articulares ossis occipitis nectuntur cum soveis articularibus vertebrae colli primae, tum et cum vertebris colli reliquis ope ligamentorum sequentium:

1. L. capfularium; oriuntur haec, ex utroque latere, a basi condylorum articularium ossis occipitis, inseruntur circa marginem sovearum articularium vertebrae colli primae:

2. L. lati anterioris; ligamentum hoc enascitur a margine anteriori foraminis magni occipitalis, adhaerescit ad arcum anteriorem vertebrae colli primae, haerentem inter processum obliquum superiorem, et eminentiam, quae corpus vertebrae hujusce constituit:

3. L. lati posterioris; firmitate cedit hoc praecedenti; oritur a margine postico foraminis occipitalis magni; adhaeret ad arcum posticum vertebrae colli primae, qui a processu obliquo superiori ad eminentiam usque, vices processus spinosi in vertebra prima colli obeuntem, extenditur:

4. L. processus odontoidis; oritur a margine antico foraminis occipitalis magni; alligatur processui odontoidi vertebrae colli secundae:

5. L. Cervicale, seu nuchae; oritur principio latissimo a protuberantia postica ossis occipitis, descendens inde sensim contrahitur; extremitatibus suis processibus spinosis vertebrarum colli demum adhaeret.

LIGAMENTA

LIGAMENTA VERTEBRARUM RELIQUARUM.

Vertebrae omnes uniuntur invicem ligamentis sequentibus, tum quibusdam propriis, tum communibus omnibus; sunt haec:

1. L. transversa vertebrae colli primae; oriuntur ex utroque latere ex marginis anterioris vertebrae colli primae latere interno; ad latus oppositum transversim feruntur, et processui odontoideo vertebrae colli secundae adhaerent: retinent haec processum nunc dictum sub semirotatione capitis in suo situ:

2. L. posticum commune vertebrarum, ligamentum robustum, latumque est, ortum a vertebra colli prima, obtegens dein faciem convexam vertebrarum omnium, iisdem adhaerens, ad os sacrum demum terminatum:

3. L. anticum commune vertebrarum ligamentum illud latum est, quod a processu odontoideo vertebrae secundae colli enatum, faciem vertebrarum omnium concavam, seu internam, obtegit, iisdem, prioris adinstar, adhaerescit, et ad os sacrum terminatur:

4. L. interspinosa ligamenta brevia, firmaque sunt, secundum longitudinem spinae totius dorsi a processu spinoso uno ad alterum excurrentia, hacque ratione processus spinosos omnes invicem sirmantia:

5. L. intervertebralia oriuntur, initio a vertebra colli fecunda ducto, a marginibus vertebrarum, et decursu decussato a vertebra una ad alteram proficiscuntur:

6. L. intertransversalia, ligamenta brevia, exigua, processibus transversis interposita, ab apice processus transversi unius ad apicem processus transversi alterius, priori superimpositi feruntur:

- 7. L. capsulari a processum obliquorum adhaerescunt, undique processibus obliquis:
- 8. L. nectentia vertebram lumborum ultimam cum osse sacro: ligamenta sunt ejusdem indolis, uti in vertebris reliquis; os sacrum cum vertebra lumborum ultima conjungunt.

LIGAMENTA JUNGENTIA STERNUM, ET COSTAS.

Sterno, praeter ligamenta, quorum ope costae et claviculae cum illo nectuntur, et quae mox exponentur, ligamenta duo sequentia propria sunt;

- 1. Membrana sterni propria, expansio sirma, tendinea est, sibris longitudinalibus composita, faciem internam, et externam sterni obducens;
- 2. L. cartilaginis mucronatae oriuntur, ex utroque latere unum, a cartilagine costae septimae verae, parteque vicina sterni; exhinc oblique descendunt, cartilagini xiphoideae implantanda.

Costae posteriori loco cum vertebris, anterius cum sterno ligamentorum ope uniuntur; ligamenta annexa extremitatibus eostarum posterioribus sunt:

- 1. L. capfularia capitulorum majorum costarum; oriuntur circa capituli majoris costae cujusvis ambitum; sibrisque latescentibus terminantur circa cavitates articulares vertebrarum. Uniuntur itaque horum ope capita costarum majora cum corporibus vertebrarum;
- 2. L. capsularia capitulorum minorum, oriuntur ab ambitu capituli minoris cujusvis costae; extremitates annectuntur ad foveam articularem apici processus cujusvis transversi vertebrarum dorsi insculptam;

- 3. L. interna colli costarum oriuntur a margine superiori colli costarum; terminantur in facie inferiori processus transversi suprapositae vertebrae dorsi;
- 4. L. externa colli costarum oriuntur a facie externa marginis superioris colli costarum omnium, oblique adscendunt, et ad marginem externum processus supraimpositi inferioris obliqui vertebrarum dorsi finiuntur. Ligamentum hoc ipsum in vertebra dorsi prima desiecit;
- 5. L. dua specialia; fibris latioribus orta a margine inferiori costae ultimae, annectuntur processui transverso vertebrae lumborum primae, et secundae.

Ligamenta extremitatibus costarum anterioribus adnata

- 1. L. capsularia cartilaginum costarum verarum oriuntur undique circa extremitates cartilaginum costarum septem supremarum verarum; sine suo adhaerescunt peripheriae cavitatum articularium sterni. Ex ligamentis his ipsis multae in facie anteriori prodeunt sibrae, per faciem externam radiatim latus oppositum versus excurrentes:
- 2. L. costarum ipsarum propria, quibus cohaerent costae inter sese, descendunt a cartilagine una directione perpendiculari recta ad alteram; uniuntur his et cartilagines costarum quinque interiorum spuriarum inter sese mutuo.

LIGAMENTA OSSIUM PELVEOS.

Ligamenta, quibus ossa innominata tum inter semetipsa, tum et cum osse coccygis, et vertebris lumborum uniuntur, sunt: r. L. tria ossis ilei postica, seu ileo-sacra, crassa et robusta sunt; enascuntur a spina posteriori iliaca, exhinc oblique descendunt, et processui primo, tertio, et quarto spurio transverso ossis sacri adsiguntur:

2. L. duo facra-ischiatica, oriuntur principio latiori a processu quarto spurio transverso, parteque tota laterali ossis facri, tum et a basi ossis coccygis, per decursum contrahuntur eorum sibrae, et oblique antrorsum latae spinis ossis ischii inseruntur:

3. L. pelveos transversale superius, et inferius; ligamenta haecce duo oriuntur a margine postico ossis ilei, transversim excurrunt ea ratione, ut superius feratur ad processum transversum vertebrae ultimae lumborum, inferius ad processum primum transversum ossis facri:

4. L. obturans foraminis ovalis, oritur ex toto ambitu marginis foraminis ovalis, et in superiori solum parte foraminis hujus ipsius aperturam intercipit pro transitu vasorum obturatoriorum, et nervorum. Hic loci etiam sedes est quarundam specierum herniarum:

5. L. inguinale, seu Poupartii, seu Fallopii; ligamentum hoc robustum constat maximam partem expansione tendinea musculi abdominalis descendentis obliqui; oritur a spina iliaca inferiori, et terminatur ad cristam ossium pubis. Sub ligamento hoc eodem exeunt vasa femoralia ex pelvi. Hic etiam loci occurrunt herniae quaedam, femorales dictae:

6. L. capfulare coccygis ambit basin coccygis, et apicem oslis sacri:

7. L. longitudinalia coccygis, oriuntur a facie interna coccygis, terminantur in offe facro. Ligamenta haecce tria firmant nexum offis coccygis cum offe facro:

LIGAMENTA CLAVICULAE, ET SCAPULAE.

Clavicula cohaeret anterius cum sterno, et costa prima, posterius cum scapula ope ligamentorum sequentium:

- 1. L. interclaviculare, ligamentum angustum, longum, robustum tamen retro, sternum ab extremitate anteriori claviculae unius ad alteram decurrit:
- 2. L. capsularia antica claviculae ligamenta duo brevia, robustaque sunt, ex utroque latere ab ambitu anterioris extremitatis claviculae enata, terminantur circa marginem cavitatis articularis sterni, qua clavicula excipitur:
- 3. L. rhomboidea oriuntur utrinque a facie inferiori aspera extremitatis anterioris claviculae, oblique hinc ad costam primam lata ejus cartilagini adfiguntur:
- 4. L. capsularia postica parva, et robusta sunt; extremitatem posticam claviculae, et acromii scapulae in circulum amplectuntur, hincque ossa haecce mutuo connectunt:

Scapula ligamentis sequentibus cum extremitate postica claviculae jungitur:

- 1. L. trapezoideum scapulae oritur a facie interna processus coracoidei, terminatur ad extremitatem posticam claviculae:
- 2. L. consideum scapulae oritur a radice processus coracoidei; inseritur eminentiae asperae extremitatis posticae claviculae:
- 3. L. proprium scapulae anticum oritur a facie externa processus coracoidei; alligatur margini postico acromii:

4. L. proprium scapulae posticum oritur a medio marginis superioris, terminatur ad radicem processus coracoidei.

LIGAMENTA HUMERI.

Extremitas humeri superior cohaeret cum cavitate scapulae, inferior cum ossibus antibrachii per ligamenta.

L capfulare humeri oritur principio circulari a capite humeri, et undique etiam adhaeret margini cavitatis glenoideae scapulae. In superiori ligamenti hujus ipsitus parte apertura longitudinalis est, per quam tendo secundus musculi bicipitis ad partem superiorem cavitatis hujus articularis deorsum fertur. Augetur praeterea ligamentum nunc expositum sibris tendineis tendinum musculorum vicinorum.

LIGAMENTA OSSIUM ANTIBRACHII.

Ossa antibrachii ligamentis variis junguntur tum cum osse humeri, tum inter sese, tum denique cum carpo.

Ligamenta cubiti funt :

1. L. capfulare; ambit extremitatem inferiorem offis humeri, supra condylos offis hujus descendit; et annectitur margini scindenti tuberculi cubitalis, et coronae cubitalis, uti et ligamento capsulari radii:

2. L. braehio-cubitale, seu laterale internum, oritur ab eminentia antica, et superiori condyli articularis offis humeri, supra ligamentum capsulare descendit, ac lateri interno processus coronoidei ulnae implantatur:

3. L. brachio-radiale, seu laterale externum, oritur a condylo externo ossis humeri, ligamentum capsulare pariter

pariter superscandit, et fibris expansis ligamento radii coronario adhaerescit.

Ligamenta radii funt:

1. L. coronarium, seu orbiculare, oritur a margine postico cavitatis semirotundae ossis ulnae; inseritur circa marginem circularem capitis superioris radii:

2. L. capfulare, seu facciforme, oritur a margine incifurae semilunaris in extremitate inferiori radii, anterius, et posterius caput totum ulnae laxe obducit. Ligamenta haecce bina concurrunt, ut facilius extrorsum et introrsum verti queat radius:

3. L. capfulare oritur ex ambitu marginis cavitatis glenoideae extremitatis inferioris radii, et capitis cubiti inferioris; cingit offa tria prima carpi:

4. L. duo transversa; unum horum a cavitate articulari ulnae deorsum ad os unciforme, et cuneiforme carpi fertur; alterum a processu styloideo radii ad os proficiscitur naviculare:

5. L. obliquum oritur a protuberantia minori ulnae, fpatium a ligamento interosseo superius interceptum oblique emetiens, ad radium hujusque tuberculum tendit, eique adnectitur:

6. L. interosseum, ligamentum latum et robustum est, inter ulnam et radium haerens. Adfigitur angulo interno radii, et angulo externo ulnae. Versus extremitatem superiorem ossium antibrachii spatium, uti antea dictum fuit, intercipit, quod sigamentum obliquum occupat.

Componitur ligamentum hoc fibris sese mutuo decussantibus, hinc inde interstitia exigua intercipientibus, per quae vasa feruntur; faciebus duabus ligamenti hujus latis musculi multi adhaerescunt.

LIGAMENTA CARPI.

Ossa carpi tum inter sese, tum cum antibrachio, et osse bus metacarpi, sequentibus ligamentis uniuntur.

Ligamenta carpi propria funt :

- 1. L. offium carpi commune capfulare dicitur illud, quo feries prima offium carpi cum ferie horum offium fecunda jungitur:
- 2. L. ossium carpi brevia ligamenta sunt exigua, brevia, quibus tum ossa carpi in unam continuam seriem nectuntur, tum et series ipsae invicem uniuntur; ligamenta vocantur obliqua, transversa, capsularia, et propria ossium carpi:

Ligamenta, quorum ope carpus cohaeret cum brachio anteriori, fupra jam exposita fuerunt.

Ligamenta, quae carpum jungunt offibus metacarpi, fub ligamentis metacarpi recensebuntur.

LIGAMENTA METACARPI.

Ossa metacarpi uniuntur loco posteriori tam cum ossibus carpi, quam et inter sese mutuo; sit hoc

- 1. L. articularibus; haec brevia, et firma funt ligamenta, queis feries offium carpi fecunda connectitur cum extremitate posteriori offium metacarpi; ratione situs varii, diversaeque fibrarum directionis ligamenta dicuntur dorsi manus, lateralia, recta, perpendicularia;
- 2. L. interosseis metacarpi; haec exigua sunt; et extremitatem anteriorem, et posteriorem ossis metacarpi unius

unius cum extremitate posteriori, et anteriori ossis alte-

LIGAMENTA DIGITORUM.

Ligamenta phalanges digitorum quatuor tum inter sese, tum cum ossibus metacarpi, pollicem vero cum osse carpi multangulo magno unientia, sunt:

- 1. L. capfularia phalangum digitorum conjungunt extremitates anteriores offium metacarpi cum extremitatibus posterioribus phalangum digitorum quatuor seriei primae. Hinc in quovis digito a phalange una ad alteram decurrunt, atque sic phalanges omnes simul sirmant:
- 2. L. lateralia phalangum digitorum ligamenta robusta sunt, quorum ex quovis latere unum ab osse uno ad os alterum supra positum fertur, et ligamento capsulari articulationis implantatur:
- 3. L. capsulare pollicis cingit extremitatem posticam phalangis primae pollicis, adhaerescit ex omni ambitu ossi multangulo magno carpi.

LIGAMENTA MANUS, TENDINES MUSCU-LORUM MANUS IN SITU SUO RETINEN-TIA.

Ligamenta, quibus tendines musculorum manus in situs suo debito retinentur sunt:

1. L. carpi transversale externum; ligamentum hoc robustum oritur ab osse pisiformi carpi, et processu styloideo cubiti, transverso decursu per dorsum manus fer-

tur, et, magis expansum, in facie hujus externa, ac processu styloideo radii terminatur; fibras quasdam emittit transcendentes musculum abductorem pollicis: interligamentum hoc ipsum, et ossa transcunt tendines musculorum extensorum carpi, et digitorum:

- 2. L. sex vaginalia Winslowii, seu transversalia tendinum extensorum; ligamenta haecce brevia sub priori haerent, alligata tum huic eidem, tum et subjectis offibus, et tendines musculorum extensorum vaginae adinstar amicientia:
- 3. L. tendinum extensorum transversa ligamenta brevia funt, transversim excurrentia in dorso manus sita, a tendine uno ad alium exporrecta:
- 4. L. carpi transversale internum robustum et sirmum ligamentum in facie interna carpi eminentiis hujus quatuor adhaeret; sub ligamento hoc eodem transcunt tendines musculorum slexorum digitorum:
- 5. L. palmaria transversa adnectuntur capitibus offium metacarpi, exhinc transversim feruntur, musculos lumbricales metacarpi obtegunt, et tum offibus metacarpi, tum ligamentis vaginalibus tendinum flexorum implantantur:
- 6. L. vaginalia tendinum flexorum oriuntur a ligamento transverso interno, tendines vaginae adinstar ambiunt, et una cum hisce palmam transcendentes ad extremas usque digitorum phalanges proficiscuntur, ubi una cum tendinibus musculi perforantis terminantur:
- 7. L. vaginalia, seu cruciata phalangum tum transversa, tum et decussata directione seruntur supra ligamenta
 statim dicta vaginalia a margine uno ad marginem alterum lateris oppositi phalangis; adhaerescunt itaque
 marginibus phalangum, et sic tendines in situ suo magis
 sirmant:

3. L. tendinum flexorum accessoria, ligamenta hacc parva, firma tamen oriuntur a prima et secunda digitorum phalange; amiciuntur a ligamentis vaginalibus tendinum, et in tendinibus musculi perforantis et perforati evanescunt.

LIGAMENTA ARTICULATIONIS OSSIS FE-MORIS CUM ACETABULO.

Ligamenta duo nectentia caput offis femoris cum acetabulo offium innominatorum firmissima sunt, ac robustissima ligamentorum corporis universi omnium.

- 1. L. capsulare crassium, amplum, et sortissimum oritur a tota peripheria marginis acetabuli, et a spina inferiori iliaca; supra caput ossis femoris descendit ac infertione circulari adnectitur collo toti, basique colli ossis nunc dicti:
- 2. L. teres, seu rotundum, robustum, tenax, non ex integro rotundum, sed nonnihil complanatum est. Or ritur intra ipsam articulationem ex cavo acetabuli; et soveolae, in capite ossis semoris conspicuae, inseritur.

RIS CUM TIBIA, FIBULA, ET PATELLA.

Ligamenta quibus offa haecce tria, tum et cartilagines illis interjectae semilunares invicem uniuntur, sunt :

facie externa condyli interni offis femoris, ad quatuor circiter

circiter digitos transversos dein descendit, et inseritur parti superiori condyli interni tibiae.

- 2. L. laterale externum latum adeo non est, crassius tamen praecedente, et exoritur a facie externa condyli externi ossis femoris, hinc descendit, ac in ligamenta duo finditur, quorum majus adnectitur faciei externae condyli externi tibiae, minus vero superius capiti sibulae:
- 3. L. capfulare; oritur loco fuperiori a tota peripheria condylorum amborum offis femoris, inferius adnectitur marginibus condylorum tibiae, anterius margini toti patellae, quae hic loci vices ligamenti capfularis obit. Ligamentum hoc augescit multum anterius ab expansione fasciae latae, et tendinibus musculorum vicinorum:
- 4. L. posticum oritur posterius ab eminentia condyli externi femoris, supra ligamentum capsulare oblique descendit, et sub condylo tibiae interno inseritur:
- 5. L. alare majus, et minus, ligamenta bina lata sunt speciem alarum referentia, e duplicatione ligamenti capsularis exsurgentia; adhaerent lateribus patellae, et in pinguedine ibi loci posita evanescunt.
- 6. L. cruciata ligamenta duo robusta sunt, intra ligamentum capsulare situ decussato sibi superimposita: anterius oritur ab eminentiis cavitatibus superficialibus condylorum tibiae interceptis, exhinc oblique adscendit, soveae semilunari condyli externi ossis semoris implantandum: posterius oritur ab iisdem eminentiis, per incisuram inter condylos ambos ossis semoris haerentem oblique adscendit, et soveae semilunari condyli semoris interni affigitur.
- 7. L. cartilaginum semilunarium vocantur sic ligamenta duo, cartilagines inter condylos semoris, et soveas superficiales articulares tibiae haerentes, semilunares,

nares, tum inter sese, tum et cum tibia, et semore connectentia.

Instructae cartilagines hae ligamentis sunt et aliis minoribus, quorum ope adhaerescunt-tuberculis tibiae, tum et ligamento, quo ambae invicem conjunguntur.

8. L. patellae ligamentum robustum est, oriens ab incifura apicis patellae, exhinc recta descendens, et anterius spinae tibiae adnatum.

LIGAMENTA FIBULAE.

Ligamenta unientia fibulam cum tibia sunt :

- 1. L. capsulare extremitatis superioris, ambit hoc caput fibulae, et condylo externo tibiae adhaerescit:
- 2. L. interosseum, ligamentum latum, robustum ligamento interosseo antibrachii simile, inter tibiam et sibulam haeret expansum. Adfigitur hinc angulo toti postico tibiae, illinc angulo interno sibulae, componitur sibris robustis sirmiter sibi invicem intertextis hinc inde interstitia minora pro transitu vasorum intercipientibus. Superne aperturam relinquit a musculis ex utroque latere positis obtegendam. Faciebus ligamenti hujus latis adhaerescunt nonnulli musculi ad pedem extremum proficiscentes:
- 3. L. extremitatis inferioris, ligamenta quatuor brevia, robusta, sirmaque sunt; duo ex his latus anterius duoque posterius occupant; a tibia ad malleolum sibulae oblique feruntur.

LIGAMENTA TARSI.

Ligamenta jungentia astragalum cum tibia, et fibula sunt:

- 1. L. fibulae anticum, oritur a facie anteriori malleoli externi, oblique antrorsum migrat, et processui astragali superius inseritur:
- 2. L. fibulae medium, oritur ab apice malleoli externi, decursu perpendiculari deorsum fertur, et in facie calcanei externa laterali terminatur:
- 3. L. posticum sibulae oritur a margine inferno, et postico malleoli externi, oblique postrorsum slectitur, ac processui astragali implantatur:
- 4. L. tibiae deltoideum, oritur a margine tibiae, et apice malleoli interni; terminatur tum ad processium astragali, tum ad peripheriam eminentem ossis navicularis:
- 5. L. capfulare, oritur ab ambitu toto marginis foveae articularis tibiae, adhaerescit undique circa astragalum.

LIGAMENTA METATARSI.

Ossa metatarsi tum inter sese, tum posterius cum tarso vinciuntur sequentibus ligamentis:

- 1. L. capsulare jungit os metatarsi pollicis cum osse cuneiformi tarsi.
- 2. L. articulatoria conjungunt extremitatem posteriorem ossium metatarsi cum ossibus tarsi. Plura hic adsunt, quae ratione situs diversimode adpellantur, v. g. ligamenta plantaria, pedis dorsalia, lateralia;

3. L.

3. L. transversa dorsi pedis tria sunt, in dorso pedis situ transverso ea ratione posita, ut ab ossibus binis metatarsi unum semper intercipiatur:

4. L. transversa plantae etiam tria sunt; uniuntur cum ossibus metatarsi in planta eodem modo, uti priora in pedis dorso.

5. L. interossea metatarsi denuo tria sunt: ponuntur uti praecedentia, lateraliter tamen, inter ossa metatarsi.

LIGAMENTA DIGITORUM.

Digiti pedis uniuntur inter sese, et cum ossibus metatarsi ligamentis sequentibus;

1. L. capfularia ambiunt extremitates posticas phalangum digitorum seriei primae, et extremitates anticas offium metatarsi: eadem ratione ambiunt et extremitates phalangum reliquarum, hincque conjungunt phalanges tam cum extremitatibus ossium metatarsi, quam et inter sese.

L. lateralia, ex lateribus phalangum ab una ad alteram excurrunt, et ubique capfulis articularibus adhaerescunt.

Ligamenta haecce omnia, eadem ratione, uti in manu, in dorfo pedis ab expansione tendinum musculorum extensorum, in planta ab expansione tendinum muculorum flexorum augescunt.

LIGAMENTA RETINENTIA TENDINES PEDIS IN SITU SUO.

Tendines musculorum pedis eadem ratione uti tendines musculorum manus coercentur in dorso, et planta pedis pedis ope ligamentorum, ne ex fitu suo debito sub motu validiori removeantur. Ligamenta haecce sunt:

- 1. L. vaginale tibiae, ligamentum est fortissimum enatum ab angulo anteriori in extremitate inferna tibiae, tendines musculorum hic haerentes omnes firmiter ambiens, et in facie externa fibulae terminatum:
- 2. L. transversum tarsi, seu cruciatum ligamentum duplex est: unum oritur in latere pedis externo supra malleolum sibulae externum; alterum a processu calcanei: ligamenta haecce bina invicem decussantur ad nexum tibiae, et tarsi, tumque primum affigitur malleolo interno, alterum faciei internae ossis navicularis. Ligamento hoc eodem sirmantur tendines musculorum digitalium:
- 3. L. tendinum peroneorum, oritur a parte anteriori calcanei, inferitur in latere externo eminentiae nunc dicti offis:
- 4. L. laciniatum, oritur ab ambitu malleoli interni, radiatim expanditur, et fibris fuis diductis tum evanescit in pinguedine ibi haerente, tum in membrana propria musculi abductoris pollicis, tum demum in facie interna calcanei: vaginae adinstar ambit tendines, et vasa excavationem calcanei transeuntia:
- 5. L. vaginale extensoris pollicis amicit vaginae adinftar tendinem hujus musculi:
- 6. L. vaginale flexoris proprii pollicis; includit, uti vagina, tendinem dicti musculi in excavatione calcanei; inseritur faciei inferiori, et laterali hujus offis.
- 7. L. vaginalia tendinum flexorum; vocantur fic ligamenta vaginas referentia, quibus tendines musculorum flexorum recluduntur in facie phalangum inferiori, seu concava:
- 8. L. accessoria tendinum flexorum brevia, sed robusta funt; uti in digitis manus a phalangibus digitorum pedis

pedis exoriuntur, et a vagina tendinum inclusa in tendinibus his iifdem evanescunt.

L. tendinum extensorum transversa, vocantur hoc nomine ligamenta parva, quae a tendine uno horum musculorum ad alterum feruntur, ac eosdem in situ suo retinent.

MYOLOGIA.

MYOLOGIA.

MUSCULI IN GENERE.

MUSCULUS pars carnofa corporis humani est, cujus ope motus sensibilis producitur.

Musculi componenter sibris duplicis generis: sub primam classem referenter sibrae rubentes, molles, irritabiles, ac sensiles, hae sibrae dicuntur carnae; Sub altera classe comprehensae sibrae tenuiores, tenaciores, fortiores, caloris candicantis, subargentei sunt, " parum autem irritabiles vel sensiles;" hae, dum in fasciculum angustiorem, et rotundum collectae sunt, tendinum, dum vero in superficiem majorem, latam expanduntur, expansionis aponeuroticae nomine veniunt.

Quivis musculus dividitur in partes tres, nempe mediam, seu ventrem, nunquam non sibris carneis constantem, in principium, et finem; partes hae duae ultimae plerumque tendineae sunt; prior punctum sixum, haec punctum mobile, vel et voce simplici tendo dicitur.

Musculi diversa acquirunt nomina ratione magnitudinis, sigurae, situs, directionis, compositionis, usus, partiumque queis annectuntur; hinc musculi dantur magni, medii, parvi, lati, triangulares, rotundi, pectorales, brachiales, obliqui, transversi, tricipites, biventres, pronatores, slexores, cleidomassoidei, coracoidei.

In omnibus musculis deprehenduntur fibrae molles, longae, tenues, textu copioso celluloso, quo obducun-

tur, in fasciculos colligatae; fasciculi hi ipsi junguntur ope textus ejusdem cellularis, maximam partem pinguedine repleti in fasciculos majores; fasciculi hi septis membranaceis ab invicem discreti sunt, donec multi tales fasciculi membrana communi tenui cellulari obducti musculum constituant. Membrana haec simplex est, laevis, saepius pinguissima, et a textu celluloso enata, tunica dicitur cellulosa musculi: textus autem cellulosus, tendines ambiens, et nunc dicto simillimus, vagina appellatur. (10.)

Fibrae, queis musculi componuntur, aut secundum horum longitudinem excurrunt, aut semicirculares sunt, aut obliquae, aut transversae; si omnes eadem directione ferantur, musculus oritur simplex, si vero varia directione in eodem musculo excurrant, musculus enascitur compositus; interim tamen musculi majores omnes in genere, qui ex aliis minoribus enascuntur, musculi audiunt compositi. (11.)

Musculi omnes instructi sunt nervis, (12.) per sibras hujus carneas tenuissimas distributis, tum et arteriis, ac venis, magna copia inter ipsas musculares sibras per tunicam ante dictam cellulosam propagatis, ubi sub specie retis subtilissimi evanescunt, et musculo colorem rubrum conciliant. Tendines vero vasis solum gaudent lymphaticis.

Usus musculorum est, ut instrumenta motuum in corpore sint: motus autem in plerisque musculis ex imperio siunt animae, in quibusdam tamen, v. g. in corde, in intestinis, (13.) per vim insitam.

MUSCULI

MUSCULI CAPITIS.

Musculi capitis aut illico sub integumentis haerent cranii communibus; aut referendi sunt ad oculos, aures, nasum, os, labia, maxillam inferiorem, os hyoides, linguam, pharyngem, palatum molle, caputque asperae arteriae; aut demum dicantur motui ipsius capitis.

MUSCULI CRANII

Sunt:

Musculi duo frontales, et musculi duo occipitales; deferibuntur ab Auctoribus quibusdam, quum expansione aponeurotica invicem connexi sunt, sub communi nomine musculi epicranii, aut digastrici cranii: considerabimus tum frontales, tum occipitales seorsim.

Musculi frontales musculi duo tenues sunt, quorum quovis ex latere unus oritur circa medium marginis orbitalis ex parte hujus interiori principio subcarneo: uniuntur sub initium tum invicem, tum et ope sibrarum quarumdam cum musculis superciliorum, orbicularibus palpebrarum, et nasi; exhinc oblique extrorsum versus adscendunt ad suturam coronalem, ubi tendinei maxime evadunt; adhaerescunt sirmiter membranae ossibus sincipitis superintensae, et una cum expansione tendinea musculorum occipitalium galericulum sic dictum aponeuroticum constituenti.

M. occipitales nomen adepti funt ab offe, cui incumbunt : oriuntur ex utroque latere a spina externa offis

ccci-

occipitalis, versus processium mastoideum transversim tendentis; tenues, et sub initium tendinei adscendunt a partibus posticis oblique sursum, spatium duorum circiter digitorum transversorum emensi, terminantur in expansionem latam aponeuroticam, cum tendine lato frontalium coëuntem, et, uti antea dictum suit, galericulum aponeuroticum formantem, cuti sirmissime, pericranio autem laxe solummodo adhaerentem; unde et cutis una cum galericulo hoc eodem facile movetur: extenditur utrinque ad collum usque, et musculos, ibi loci positos, obtegit.

Usus quatuor horum musculorum est, ut frontem corrugent, et denuo exporrectam reddant, supercilia elevent, et cutim motu reciproco antrorsum aut postrorsum ducant.

MUSCULISUPER CILIORUM.

Corrugator superciliorum situs est retro partem inferiorem musculi frontalis; oritur autem ad nexum ossis nasalis cum osse frontis, sibras tum emittit secundum arcum orbitalem sursum et extrorsum ambitum emetientes circularem; evanescunt tum in musculis supra positis, tum et in integumentis palpebrarum communibus.

Usus. Cum socio agens supercilia mutuo adducit, cutim, intra supercilia in rugas longitudinales contrabit.

MUSCULIPALPEBRARUM.

Ad palpebras ex utroque tres referentur mufculi:

1. Orbicularis palpebrarum,

2. Levator palpebrae superioris,

3. Depressor palpebrae inferioris.

1. Orbicularis palpebrarum tenuis, fatifque latus est: fibrae musculi hujus carneae annectuntur in ambitum margini toti orbitae; dum ad os pervenerunt zygomaticum, tenuiores evadunt, et latiores; in palpebra superiori crassiores sunt, magisque sibi invicem adhaerentes, sibris demum intertexuntur musculi frontalis; decussantur praeterea musculi orbicularis sibrae in angulo oculi externo, et interno, tendinem etiam in angulo interno emittunt parvum, processui nasali maxillae superioris annexum.

Us. Palpebras claudit, unde et ab aliquibus sphincter oculi dicitur.

2. Levator palpebrae superioris tenuissimus, incipit tenui tendine in fundo orbitae prope foramen opticum, antrorsum fertur; per decursum magis magisque latescit, et ope tendinis latioris adhaeret cartilagini tarso palpebrae superioris.

Usus ex denominatione constat.

Depressor palpebrae inferioris oritur subin ab osse zygomatico, maximam partem vero e fibris platysmamyoidis per genas ascendentibus, exhinc oblique ascendit, et tarso palpebrae inferioris annectitur.

Usus ex denominatione patet.

MUSCULI BULBI OCULI.

Motui bulbi oculi fex dicati funt musculi; obliqui duo, et quatuor recti;

- 1. Obliquus superior, seu magnus,
- 2. Obliquus inferior, seu parvus,
- 3. Rectus Superior,
- 4. Rectus inferior,
- 5. Rectus internus,
- 6. Rectus externus.
- 1. Obliquus superior, seu magnus, aut trochlearis, oritur tendine tenui proxime ad foramen opticum internum inter musculum oculi superiorem, et internum rectum, exhinc antrorsum fertur, tendine longissimo tenui transsit trochleam compositam ex canali insculpto ossi frontis in angulo orbitae interno, et ex cartilagine in medio excavata, et ope duplicis ligamenti hic loci alligata; trochleam hanc egressus retrorsum slectitur, et faciei posticae bulbi oculi prope rectum oculi externum implantatur.

Ufus. Bulbum oculi deorsum, et introrsum trahit.

2. Obliquus inferior, seu parvus, oritur in sovea parva haerente in processu nasali ossis maxillaris superioris versus marginem orbitae, et proxime ad orisicium canalis lacrymalis ossei; exhinc ambit oculi bulbum, et implantatur demum huic eidem tendinis latioris ope in postica, et laterali parte retro musculum rectum externum.

Usus. Bulbum oculi introrsum, et simul sursum, movet.

Musculi recti bulbi oculi tum a situ, tum ab ossicio, sua acquisiverunt cognomina:

1. Rectus

- 1. Rectus Superior, attollens, aut Superbus;
- 2. Rectus inferior, deprimens, aut humilis;
- 3. Rectus internus, adducens bulbum, aut bibitorius;
- 4. Rectus externus, abducens bulbum, aut indignatorius.

Musculi nunc dicti quatuor enascuntur ope tendinum exiguorum proxime ad foramen opticum ab ipsa periorbita, seu periosteo orbitam investiente; exhinc carnei recti antrorsum feruntur, et tendinum latiorum interventu inseruntur tunicae bulbi oculi scleroticae.

Usus ex descriptione elucescit.

MUSCULI AURIS.

Musculi Auris distinguuntur in externos, et internos. Externi denuo dirimuntur in duas classes.

Tres referentur ad aurem externam, annexi partibus circumpositis aliis:

- 1. Auricularis Superior, externus,
- 2. Auricularis anterior, externus,
- 3. Auricularis posterior, externus.

Quinque alii, exigui quidem, semper tamen praesentes, dicantur cartilaginibus auris;

- 1. Tragicus,
- 2. Antitragicus,
- 3. Transversus auriculae,
- 4. Major belicis,
- 5. Minor helicis.

Musculi Auris interni, quatuor funt, valde exigui;

- 1. Musculus mallei externus,
- 2. Laxator tympani,
- 3. Tenfor tympani,
- 4. Stapedius.

MUSCULI AURIS EXTERNAE.

1. Auricularis fuperior externus, aut attollens componitur fibris tenuissimis carneis, exorientibus ab expansione aponeurotica musculorum frontalium, et occipitalium prope regionem temporalem; fibrae hae transcendunt dein expansionem aponeuroticam musculi temporalis, et tendinis ope implantantur helici interiori, partim et exteriori prope cavitatem innominatam auris externae.

U/us ex nomine notus est.

2. Auricularis anterior, externus, reliquis minor, exoritur in basi processus zygomatici a membrana tendinea musculi temporalis, transversim fere retrorsum excurrit, et sub initium helicis externae adhaerescit parti contiguae conchae.

Usus. Agens partem hanc conchae intendere vide-

3. Auricularis posterior externus, aut retrahens transversim fere situs est; haud raro duplex occurrit, et duobus
praecedentibus robustior est. Oritur ab expansione
aponeurotica musculorum cervicalium ad processium
mastoideum ossis temporum, transversim anteriora versus migrat, et parti convexae conchae affigitur.

Usus. Concham retrahit.

MUSCULI CARTILAGINUM AURIS.

1. Tragicus exiguus, fere quadratus est, oritur a maregine tragi, terminatur anterius, et exterius in eodem trago. Usus. Tragum tendit, et ostium auris forsan nonnihil dilatat.

2. Antitragicus, oritur a radice helicis interioris, inferitur inferius in parte superiori antitragi.

Us. Ostium conchae dilatat.

- 3. Transversus auriculae, oritur a parte superna conchae, transversim posteriora versus excurrit, et helici interiori annestitur.
- 4. Major helicis exterioris angustus, et oblongatus oritur a parte antica processus acuti cartilaginei exterioris helicis, secundum ductum helicis hujus adscendit, et eidem implantatur.
- 5. Minor helicis exterioris, oritur a parte inferna helicis exterioris, secundum hujus slexuram externe adscendit, et margini hujus ejusdem inferitur.

Usus. Musculi nunc dicti duo cartilagines auris tendere videntur, ut remissiores soni eo distinctius percipiantur.

MUSCULI AURIS INTERNAE.

- 1. Mallei externus oritur a processu spinoso ossis sphoenoidei inter processum squammosum et petrosum ossis temporis prodeunte; transit dein sissuram exiguam cavitatis articularis ossis temporum, et annectitur processui longissimo mallei. Dubitant multi, an et musculus legitimus sit, quum a membrana spongiosa rubra distingui nequeat.
- 2. Laxator tympani minimus est, et tenuissimus: oritur superne a margine membranae tympani ad sinem meatus Auditorii externi, ubi adhaeret membrana tympani, terminatur tendine tenuissimo ad manubrium mallei proxime ad processum hujus minorem.

Ufus

Usus hinc est, ut manubrium mallei retrorsum, et extrorsum ducat, sicque intensam membranam tympani relaxet. Dubitant nihilosecius Anatomici celeberrimi, an verus musculus sit.

3. Tensor tympani adhaeret ope tendinis minimi processui ossis sphoenoidei inter canalem carotidis internae, et orificium pro arteria durae meningis, excurrit in sulco sibi proprio tubae Eustachii, et ibidem loci amicitur a vagina membranacea, una cum sulco canalem integrum producente; tum sensim tenuior sactus annectitur circa sinem canalis, deorsum, et extrorsum circa trochleam slexi, initio manubrii mallei.

Usus. Agens manubrium mallei, et cum hoc fimul et membranam tympani introrfum ducit; sicque intendit.

4. Musculus stapedius parvus est, cono cartilagineo inclusus, exit ex hoc tendo musculi, antrorsum proficiscitur, et capiti stapedis sub incude adhaeret.

MUSCULI NASI.

Naso tria musculorum paria propria sunt; ex utroque latere haerent tres;

- 1. Levator alae nasi, labiique superioris,
- 2. Constrictor vel compressor nafi,
- 3. Depressor alae nasi;

Referunt huc aliqui et

- 4. Nasalem labii superioris.
- 1. Levator alae nasi, labiique superioris oritur tendine duplici a processu nasali ossis maxillaris superioris, in lateribus nasi descendit, et parte interiori sua inseritur oinnis narium, exteriori autem labio superiori, et sphinceri laborium.

Usus. Agens dilatat pinnas narium, et labium superius elevat; hinc nares dilatat.

2. Constrictor, vel compressor nasi, musculus tenuis oritur ab eminentia ossis maxillae superioris supra dentes molares principio angusto; decurrens, pinnasque narium superscandens latescit, et partim confunditur in dorso nasi cum socio, partim in pinnis narium evanescit.

Usus: Dum uterque agit, pinnae apprimuntur septo narium intermedio, sicque nares coarctantur.

3. Depressor alae nasi oritur ab osse maxillari superiori, et alveolis dentium superiorum incisorum, et caninorum; latescens dein adscendit, et septo, partique insimae narium, implantatur.

Usus. Nasum deorsum trahit, et nonnihil constringit.

Nasalis labii superioris. Vide circa hunc Musculos oris, et labiorum. Nro 7.

Usus, apicem, septumque narium deorsum trahit.

MUSCULI ORIS ET LABIORUM.

Labii attribuimus duodecim musculos; quorum octavus et undecimus simplices, reliqui omnes duplices sunt:

- I. Levator labii superioris, alaeque nasi,
- 2. - proprius labii superioris,
- 3. - anguli oris,
- 4. Zygomaticus major,
- 5. - minor,
- 6. Buccinator,
- 7. Nafalis labii superioris,
- 8. Orbicularis labiorum,

Depressor anguli oris, seu triangularis,

10. - - Labii inferioris, seu quadratus,

11. Latissimus colli, seu platysmamyoides.

12. Latissimus colli, seu platysmamyoides.

1. Levator labii superioris, alaeque nasi, V. musculos nasi, n. 1.

Usus patet ex denominatione.

- 2. Levator proprius labii superioris, aut incisivus, oritur ab osse maxillari superiori ad marginem infraorbitalem tendine minimo: sibrae carneae oblique introrsum ad labium procurrunt superius, ibique loci permiscentur cum sibris orbicularis labiorum.
- 3. Levator anguli oris, seu caninus, fibris tenuibus compositus oritur ab osse maxillae superioris illico infra foramen orbitale anterius tendine duplici, sed brevissimo, exhinc ad angulum oris descendit, et in orbicularem demum terminatur labiorum.

Usus tum hujus musculi, tum praecedentis ex deno-

4. Zygomaticus major longus est, ac tenuis; oritur a parte ossis Zygomatici connexa cum processu Zygomatici ossis temporum: sibrae musculi hujus in fasciculum quasi collectae ab exterioribus interiora versus oblique descendunt, et decussantur cum sibris musculi elevatoris anguli oris, et sphincteris labiorum, in quo et evanescunt.

Usus. Musculo utroque ex latere suo agente, anguli coris ab invicem diducuntur: agente nonnisi unico, angulus oris, et gena lateraliter sursum elevantur.

5. Zygomaticus minor, fi adfit (nam faepe deficit) minimus est, et oritur proxime sub priori paulo magis interiora versus, deorsum descendit, et in musculo terminatur labiorum sphinctere. Usus. Agit uti prior.

6. Buccinator exoritur ab alveolis dentium molarium fuperiorum, descendit ab alveolis molarium inferiorum: fibrae hujus carneae conjunguntur et loco anteriori in angulo oris cum sphinctere labiorum.

Usus. Sub masticatione cibos dentibus subjicit; sub inflatione instrumentorum musicorum aërem aut retinet magis, aut pro lubitu musici foras emittit. Notandum adhuc circa musculum hunc eundem est, perforari eum in medio a ductu salivali Stenoniano.

7. Nafalis labii superioris componitur fibris paucis carneis, ab apice nasi, huicque contiguo septo narium exortis, ad labium superius descendentibus, hinc exteriora
versus ad angulum oris productis, et in orbiculari labiorum evanescentibus.

Usus: Agens aut septum narium, et apicem nasi deorsum trahit, aut angulos oris contrahit, hinc labium superius corrugat.

8. Orbicularis labiorum, aut sphincter oris, latus satque crassus, inprimis versus angulos labiorum est, totum emetitur oris ambitum ea ratione, ut sibrae labii superioris decussentur cum sibris labii inferioris ad oris angulos: hanc ob rationem musculis hic ab auctoribus quibusdam in superiorem, ac inferiorem subdividitur, quorum quisque siguram semicircularem habet; ossi annectitur nulli, sed a musculis roboratur vicinis, in eum sibras mittentibus.

Usus. Os contrahit, labia corrugat.

9. Depressor anguli oris sat tenuis, et triangularis est, unde a quibusdam musculus triangularis labiorum dictus suit: oritur principio carneo a margine maxillae inferioris e latere menti sibris magis expansis, quae adscendentes contrahuntur in fasciculum angustiorem; determinantur

minantur demum decuffatae cum fibris sphincteres labiorum ad angulum oris.

- 10. Depressor labii inferioris tenuis est, ab initio ad finem usque ejustem latitudinis, hinc, quum anguli quatuor enascantur, ab auctoribus nonnullis musculus quadratus menti dictus fuit: oritur a mento, inferitur in medium labii inferioris, ubi cum sphinctere labiorum, et cum depressore anguli oris, confunditur.
- 11. Levator menti, aut incifivus inferior oritur ab excavatione offis maxillaris inferioris, fupra mentum impressa, illico infra dentes incifores, deorsum descendit, et ad marginem inferiorem menti terminatur in cutim.

Uss. Labium inferius, ac mentum elevat.

12. Latissimus colli, seu Platysmanyoides cum socio suo partem totam anteriorem, tum et partes laterales colli obtegit: latus et tenuis musculus oritur a clavicula, et ab humero, per collum ad labia oblique fertur, et sere ad aures usque producitur; evanescit demum insensibiliter in cute faciei.

Us. Cutim colli deorsum, et oblique nonnihil ad latera ducit, collo partim superintendit.

MUSCULI MAXILLAE INFERIORIS.

Maxilla inferior quinque gaudet musculorum paribus: hinc ex utroque latere simul sumptis musculis decem movetur;

- 1. Maffeter,
- 2. Temporalis,
- 3. Pterygoideus internus,
- 4. externus,
- 5. Biventer maxillae inferioris.

1. Masseter, musculus crassus, et robustus oritur principio duplici, vel et triplici a Zygomate, et margine infimo ossis malae, oblique nonnihil descendit, et adhaerescit demum faciei externae anguli maxillae inferioris.

Notandum adhuc est, excurrere supra masseterem ductum salivalem parotidicum.

Usus. Concurrit ad elevandam maxillam inferiorem et os claudendum.

2 Temporalis, musculus latus, et complanatus enascitur a peripheria semicirculari conspicua ex lateribus cranii; adnectitur itaque ossi frontis, sincipitis, et temporali, obtegit hinc superficiem omnem interceptam, foveam temporalem, et Zygomaticam, ac a laminis binis pericranii hic loci dehiscentis amicitur; fibrae carneae prope pontem Zygomaticum magis ad se mutuo accedunt, ab externa parte plurimum tendinescunt, ab interna indolem priorem carneam retinent, pontem Zygomaticum transeunt, et ope tendinis robusti adhaerescunt processui coronoideo maxillae inferioris. Musculum hunc eundem a superiori, et inferiori parte expansio fortis aponeurotica obducit.

Usus. Maxillam inferiorem elevat, et partim ad latera ducit.

3. Pterygoideus major, aut internus, oritur fibris carneis a cavitate foveae pterygoideae, quam fere explet, ex interiori latere alae externae: hinc oblique descendit ad angulum maxillae inferioris, et tendineus factus inferitur faciei ossis hujus ejusdem internae eadem fere ratione, uti masseter terminatur e latere externo.

Usus. Maxillam inferiorem elevat, et ad latus movet.

4. Pterygoideus minor, aut externus, situm sere transversum habet in processu pterygoideo externo, et capite maxillae inferioris, principio parvo tendineo adhaeret faciei externae processus pterygoidei externi, tum et parti parti maxillae inferioris, proceffui huic eidem contiguae: tum postrorsum, et partim extrorsum fertur, et annectitur extremitate altera foveolae maxillae inferioris, anterius capiti hujus ejusdem maxillae proxime subjectae, tum et ligamento ibi haerenti capsulari, et margini cartilaginis interarticularis.

Usus. Maxillam inferiorem antrorsum ducit, hinc efficit, ut dentes incisorii, et canini inferiores ante superiores promineant; atque id quidem sit, dum ambo musculi simul agunt, si vero agat unicus, maxilla inferior oblique antrorsum ducitur.

5. Digastricus maxillae inferioris oritur principio tendineo ab interna parte maxillae inferioris, prope hujus symphysin supra mylohyoideum, crassus illico carnosusque factus ad duos circiter transversos digitos oblique extrorsum, et deorsum progreditur; tendineus dein adhaerescit expansioni aponeuroticae obductae ossi hyoideo; tum sursum, et postrorsum trans musculum stylohyoideum, quem persorat, latus, in ventrem mutatur carnosum secundum, qui demum ope tendinis soveae processus mastoidei ossis temporum inseritur.

Usus. Maxillam inferiorem detrahit; os apertit; es hyoideum, ore clauso, elevat.

MUSCULI OSSIS HYOIDIS.

Offi byoidi propria funt quinque musculorum paria; quorum ex utroque latere quinque haerent;

- 1. Sternobyoideus,
- 2. Coracobyoideus,
- 3. Stylobyoideus,
- 4. Mylohyoideus,
- 5. Geniobyoideus,]

1. Sternehyoideus longus, tenuis, et complanatus est: oritur superius, et nonnihil lateraliter ab interna facie sterni sibris carnosis, secundum partem colli anticam adficendit, et margini inferiori baseos ossis hyoidei adhaerescit.

Usus. Os hyoideum detrahit.

2. Coracobyoideus, longiffimus, priori tenuior, enascitur a margine superiori scapulae; fibrae carneae oblique valde adscendunt; implantatur lateraliter parti infernae baseos offis hyoidis.

Ujus. Agens os hyoides detrahit, et ad latus ducit.

3. Stylobyoideu, longus, et vix non teres est; oritur tendine breviori a basi processus styloidei ossis temporum; inseritur ossi hyoidi, imprimis ad nexum cornuum majorum cum osse reliquo: fibrae musculi hujus carneae, sub finem imprimis, ab invicem diducuntur, ut transire easdem queat tendo musculi digastrici.

Usus. Agens os hyoides lateraliter, et sursum mo-

4. Mylobyoideus latus est, sed tenuis, adhaeret minimis partibus internis lateralibus maxillae inferioris, bassique ossis hyoidis; oritur a vicina dentis molaris postremi sere ad symphisin usque maxillae inferioris in loco maxime anteriori hujus ejusdem maxillae; exhinc oblique introrsum progreditur, et secundum longitudimem conjungitur cum socio lateris oppositi mediante tendine tenuissimo; inseritur omnium ultimo parti supernae baseos ossis hyoidis.

5. Geniobyoideus exiguus est, longius culus, complanatus, oriens a symphisi maxillae inferioris versus os hyoides recta deorsum excurrens, hujusque basi sub praecedente infertus.

Usus. Ambo os hyoides antrorsum, et sursum mo-

MUS-

MUSCULI LINGUAE.

Linguae dicantur fex musculorum paria:

1. Ceratogloffus,

2. Bafiogloffus,

3. Chondrogloffus,

4. Genioglossus,

5. Stylogloffus,

6. Lingualis.

1. Ceratoglossus enascitur a cornu majori ossis hyoidis, oblique nonnihil adscendit; et parti laterali linguae implantatur.

Usus. Linguam retrorfum, et ad latera movet.

2. Basioglossus oritur a basi ossis hyoidis, hujusque margine superiori; sibrae carneae versus medium linguae evanescunt.

Usus. Linguam retrorsum, et introrsum ducit.

3. Chondroglossus minimus est, et, si adsit, sibris paucis componitur carneis, exortis a cartilagine nectente cornua majora cum basi ossis hyoidei, linguae lateraliter infertis.

Usus : Agit uti prior.

4. Genioglossus enascitur fibris carneis crassioribus a symphisi maxillae inferioris, secundum longitudinem linguae postrorsum excurrit, ejusdemque parti inferiori inferitur.

Usus. Agens linguam antrorfum ducit.

5. Styloglossus longus hic est, ac tenuis, ope tendinis longiusculi enascitur a parte externa processus styloidei, oblique descendit versus latera linguae, huic adhaerescit, extremitatem suam exhinc producit apici linguae inserendam.

Usus. Agentibus utrisque lingua retrorsum, et sursum ducitur, agente unico ad latus agentis movetur.

6. Sub nomine musculi linguales veniunt fibrae omnes carneae, queis corpus linguae constituitur.

Usus. Agentibus hisce fibris lingua contrahitur, incurvatur, latior, aut angustior redditur.

MUSCULI PHARYNGIS.

Tubi alimentaris, aut pharyngis, pars superior constat maximam partem sibris carneis, diversis partibus vicinis adhaerentibus, unde et tot nominibus ab auctoribus superior constata. Reduci tamen omnes ad sex sequentia musculorum paria.

Tres pharyngis fphincteres funt :

- 1. Constrictor pharyngis Superior,
- 2. medius,
- 3. inferior,
- 4. Salpinopharyngeus,
- 5. Palatopharyngeus,
- 6. Stylopharyngeus.
- 1. Constrictor pharyngis superior: quum copiosa adec musculi hujus sint capita, anatomici diviserunt illum in totidem separatos musculos, et quemvis horum speciali notarunt nomine.

Fibrae illius carneae enascuntur a genioglosso, a ceratoglosso, a buccinatore, ab hamulo, et lamina interna apophyseos petrosae internae, a musculo circumstexo palati, a stylopharyngeo, aliisque pluribus, oblique retrorsum adscendunt, et ex utroque latere partem superiorem pharyngis ambiunt, et simul cum constrictore pharyngis medio uniuntur.

2. Constrictor pharyngis medius oritur a cornu offis hyoidis, fibrae carneae oblique postrorsum adscendunt, partem pharyngis ambiunt mediam, ex utroque latere coëuntes angulum producunt acutum, et in tendinem demum abeunt tenuem subacutum, processui cuneisormi offis occipitalis prope condylos adnexum.

3. Constrictor pharyngis inferior latus est, ac tenuis; oritur tum a processu inferiori cartilaginis thyroideae, tum et a cartilagine cricoidea sibris latioribus carnosis; hae, uti in priore, oblique postrorsum adscendunt, partem amiciumt pharyngis inferiorem, et ex utroque latere coëuntes angulum constituunt acutum sere persectum. Ob duplicem hunc exortum Auctores nonnulli binos distinctos ex hoc secerunt musculos, quorum priorem vocarunt thyropharyngeum, alterum autem cricopharyngeum. Alii denuo constrictores nunc enumeratos tres omnes in unum contrahunt sub nomine musculi sphincteris gulae.

Usus trium horum musculorum ex denominatione cujusvis patescit.

4. Salpingopharyngeus oritur a falpingis acousticae extremitate posiica, hujusque parte tam ossea, quam cantilaginea; exhinc oblique antrorsum descendit, cum stylopharyngeo conjungitur, et in pharyngem terminatur.

Usus. Pharyngem elevat, hinc dilatat.

5. Palatopharyngeus oritur a margine postico ossis palatini, basi columellae, tum et a processu pterygoideo interno, supra palatum molle excurrit, ad sinem hujus ad latus, et nonnihil postrorsum slectitur, in facie pharyngis laterali descendit, stylopharyngeo, et salpingopharyngeo conjungitur, demumque tum in pharyngem, tum in cartilaginem thyroideam terminatur.

Usus cum praecedente idem est; simul tamen, cum socio agens, palatum molle deorsum trahit.

6. Stylopharyngeus oritur posterius a medio processus styloidei sibris minimis tendineis, quae tamen illico evadunt carneae, et in sasciculum teretem adunantur; collectae sic oblique interiora versus descendunt, permiscentur sibris palatopharyngei, terminantur demum in latera pharyngis, et cartilaginis thyroideae.

Usus. Agentibus utrisque, pharynx elevatur, diducitur, brevior sit; agente unico, lateraliter elevatur.

MUSCULI PALATI MOLLIS, ET UVULAE.

Palatum molle, seu velum pendulum palatinum, una cura uvula, gaudet musculis sequentibus:

1. Palatopharyngeus,

2. Constrictor isthmi faucium;

3. Levator palati,

4. Circumflexus palati,

5. Azygos uvulae.

1. Palatopharyngeus. Vide fupra musculos pharyngis, Num. 5.

Usus. Palatum deorsum ducit.

2. Constrictor isthmi faucium minimus hic est; enascitur inferius ex latere radicis linguae in arcu palati mollis anteriori, seu minori; sursum adscendit, partem arcus hujus ipsius constituit, et in uvulam implantatur.

Usus. Palatum molle versus radicem linguae detra-

3. Levator palati mollis musculus est robustus, carnosus, oriens ab extremitate processus petrosi ossis temporum, tum et a parte cartilaginea tubae acousticae; expansus magis ad uvulam descendit; cum socio ex altero latere Jatere sibi obviam eunte arcum posticum, aut majorem veli penduli palatini format, et ad radicem uvulae demum finitur.

Usus. Palatum molle foraminibus posticis nerium, et salpingi applicat.

4. Circumflexus palati, aut palatinus posicus, oritur prope praecedentem ab eodem processu petroso, a processu acuminato alae internae ossis cuneiformis, et a parte cartilaginea salpingis, hinc expansus descendit per semicanalem hamuli pterygoidei, tendo retrorsum slectitur, et socio unitus affigitur margini laevi ossis palatini.

Usus. Tendit veli penduli partem posticam mollem, deorsum parum, et antrorsum ducit; forsan salpingem simul aperit.

5. Azygos uvulae oritur loco postico a commissiura osfium palati, in facie postica veli penduli recta descendit ad usque apicem uvulae, ubi et finitur.

Usus. Columellam constringit, breviorem reddit.

MUSCULI LARYNGIS.

Laryngi, seu capiti asperae arteriae, propria sunt tria musculorum paria:

- 1. Sternothyroideus,
- 2. Hyothyroideus,
- 3. Cricothyroideus.
- 1. Sternothyroideus longus est, complanatus, tenuis; oritur a facie superna, ac interna sterni, a vicina parte claviculae, et a cartilagine costae primae; exhinc, supra glandulam

glandulam thyroideam adfeendit, et parti laterali cartilaginis thyroideae annectitur.

Usus Cartilaginem thyroideam, hinc et laryngem,

deorfum trabit.

2. Hyothyroideus; musculus hicce tenuis, complanatus, et angustus oritur tum a basi ossis hyoidis, tum ab hujus cornu, deorsum fertur, supra praecedentem implantatur lateri cartilaginis thyroideae.

Usus. Laryngem elevat.

3. Cricothyroideus oritur a parte anteriori cartilaginis cricoidis, inferitur lateraliter cartilagini thyroideae.

Usus. Cartilagines ambas propius ad invicem ducit.

MUSCULI RIMAE GLOTTIDIS

Sunt:

- 1. Cricoarytenoideus posticus,
- 2. - lateralis,
- 3. Thyroarytenoideus,
- 4. Arytenoideus transversus,
- 5. - obliquus.
- 1. Cricoarytenoideus posticus obtegit una cum socio lateris oppositi medium fere totum posticum cartilaginis cricoidis; oritur posterius ab hujus parte convexa, oblique introrsum, ac sursum adscendit, et basi cartilaginis arytenoidis afsigitur.

Usus. Una cum focio rimam glottidis maxime diducit, hinc ampliorem eam omnino reddit.

2. Cricoarytenoideus lateralis exiguus est, et enascitur a facie laterali cartilaginis cricoidis, versus cartilaginem arytenoiden adscendit, et prope priorem basi cartilaginis dictae lateraliter annectitur.

Usus.

Usus. Agentes utrique cartilagines arytenoideas diducunt, hinc rimam glottidis ampliant.

3. Thyroarytenoideus tenuissimus oritur a parte inferiori, ac interna cartilaginis thyroideae, adscendit, et supra basin cartilaginis arytenoidis, parti hujus ejusdem anteriori, illico supra crycoarytenoideum lateralem, inferitur.

Usus. Agentes utrique partem anteriorem rimae internae glottidis angustiorem reddunt.

4. Arytenoideus transversus museulus simplex est, sub priori positus; transverso decursu loco posteriori fertur a margine interno cartilaginis unius arytenoideae ad marginem internum cartilaginis oppositae, sibras saepius mittit in arytenoideos obliquos, et una cum his ad epiglottidem excurrit.

Usus. Rimam glottidis contrahit, et angustiorem

5. Arytenoideus obliquus tenuissimus, angustus, et musculorum rimae glottidis omnium minimus, oritur a basi cartilaginis unius arytenoidis, oblique adscendit ad partem posticam, et superiorem alterius, ea ratione, ut musculi nunc disti ambo sese mutuo decussent, et dexter feratur ad cartilaginem sinistram, sinister ad dextram; hoc sacto supra partem anticam cartilaginum antrorsum slectitur, et ad epiglottidem usque proficiscitur, in cujus latere evanescit.

Usus. Agentes utrique rimam glottidis angustiorem

Referent huc Auctores nonnulli musculos tres epiglottideos, unum elevatorem, duosque abductores; verumtamen musculorum horum fibrae haud raro ex integro deficiunt, aut exiguae adeo sunt, ut specialium musculorum nomen non mereantur.

MUSCULI CAPITIS.

Motui capitis dicantur tredecim musculorum paria, et

Caput antrorfum flectunt,

- 1. Sterno-mastoideus,
- 2. Cleido-mastoideus,
- 3. Rectus anticus major,
- 4. - minor,
- 5. lateralis capitis;
 Caput retrorfum movent,
- 1. Splenius capitis,
- 2. Biventer cervicis,
- 3. Complexus major,
- 4. Complexus minor, seu trachelo-mastoideus,
- 5. Rectus posticus major,
- 6. - minor;

Caput in circulum rotant,

- 1. Obliquus inferior capitis, seu major,
- 2. - Superior - minor.
- 1. Sterno-mastoideus oritur a parte superiori sterni, et extremitate antica claviculae tendine duplici; qui musculorum duorum sejunctorum exhibent origines, illico tamen invicem uniuntur; tum postrorsum adscendit, et ope tendinis robusti annectitur tum processui mastoideo ossis temporum, tum ossi occipitis.
- 2. Cleido-mastoideus pars solummodo est sterno-mastoidei, a clavicula exoriens.
- 3. Rectus anticus major, seu longus oritur a parte antica processum transversorum vertebrae colli sextae, quintae, quartae, et tertiae; versus processum sphoenoidalem

noidalem offis occipitis adfcendit, huicque, ante condy-

- 4. Reclus anticus minor pollicem circiter longus est; oritur a basi processus transversi vertebrae colli primae, versus processum sphoenoidalem ossis occipitis oblique adscendit, et ibidem loci prope priorem adhaeret.
- 5. Rectus lateralis longitudine praecedenti fere fimilis oritur a parte superiori processus trrnsversi vertebrae colli primae; tum oblique extrorsum, et sursum latus annectitur demum ossi occipitis, ubi hoc prope apophysin mastoideam connectitur cum osse temporum.

Musculi nune dicti omnes, ex uno solum latere agentes, caput ad suum latus inclinant.

- 1. Splenius; musculus hicce complanatus, et latus oritur a processibus spinosis vertebrarum quinque supremarum dorsi, ac inferiorum colli, oblique adscendit, et adhaeret parti laterali ossis occipitis usque ad initium processus mastoidei.
- 2. Biventer cervicis oritur a processibus spinosis vertebrarum dorsi, ventre duplici auctus ad os occipitis adscendit, eique, prope complexum majorem, affigitur.
- 3. Complexus major, oritur tendinibus multis exiguis a processibus transversis vertebrarum dorsi duarum, aut trium superiorum, et vertebrarum sex inferiorum colli; inferitur superius soveae inaequali in medio ossis occipitis.
- 4. Complexus minor, seu trachelo-massoideus, tenuis, et angustus est; oritur ab iisdem processibus transversis uti major, cujus tendinibus sub initium etiam jungitur; sursum fertur, coit cum splenio, et infra hunc annectitur margini postico processus massoidei.
- 5. Reclus posticus minor enascitur a processu spinoso vertebrae colli secundae, oblique nonnihil extrorsum,

et sursum excurrit, et affigitur offi occipitis sub complexo majori.

- 6. Rectus posticus major oritur ab eminentia postica vertebrae colli primae, oblique parum adscendit, et, prope priorem, adhaerescit viciniae foraminis magni occipitalis.
- 1. Obliquus inferior enascitur a processu spinoso vertebrae colli secundae; sub initium tendineus, mox carneus sit, oblique extrorsum versus extremitatem processus transversi vertebrae colli primae progreditur, illiusque parti posticae annectitur.
- 2. Obliquus superior oritur ope tendinis ab extremitate processus transversi vertebrae colli primae; oblique valde postrorsum adscendit, ac annestitur demumi ad lineam transversam inferiorem ossis occipitis, illico supra finem recti magni postici.

MUSCULI COLLI.

Motum colli producunt decem musculorum paria, si partes quinque musculi scaleni pro musculo sumamus unico: sunt vero sequentes:

Collum retrorfum flectunt,

- 3. Splenius colli,
- 2. Spinalis cervicis,
- 3. Interspinales cervicis;
 Antrorsum ducit,
- 1. Longus colli,

In gyrum movent,

- 1. Transversalis cervicis, seu colli magnus,
- 2. Cervicalis descendens :

Ad

Ad latus flectunt ;

- 1. Scalenus,
- 2. Intertransversarii priores colli,
- 3. posteriores colli,
- 4. Levator scapulae.
- 1. Splenius colli musculus specialis non est, sed pars folummodo splenii capitis, fine duplici processui transverso vertebrae colli primae, et secundae adhaerentis.
- 2. Spinalis cervicis oritur a processibus transversis vertebrarum quinque, aut sex superiorum principio tendinescente; tendines hi illico uniuntur, in ventrem abeunt carneum, qui in tendinem mutatus adfigitur processibus spinosis vertebrae colli secundae, tertiae, quartae, quintae, et sextae.

Usus. Collum antrorsum flexum elevat; et oblique ad latus, ac retrorsum ducit.

3. Interspinales cirvicis: musculi hi quinque exigui siti sunt inter processus spinosos vertebrarum sex inferiorum colli; primus oritur a parte superiori vertebrae colli septimae, et sinitur in parte inferna, et interna processus spinosi vertebrae colli sextae; hujus ad normam adhaerescunt et reliqui processibus spinosis vertebrarum colli.

Usus. Processus propius ad invicem adducunt, collum antrorsum slexum erigunt, et postrorsum ducunt.

1. Longus colli oritur a corpore vertebrarum trium fupremarum dorfi, in collo adfcendit, corporibus adhaerescit vertebrarum colli, et terminatur ad eminentiam anteriorem vertebrae colli primae.

Usus. Collum retrorsum flexum erigit, antrorsum, et nonnihil ad latus ducit.

1. Transversalis cervicis, seu colli magnus, adhaeret longissimo dorsi, quocum saepius arcte conjungitur:

oritur ab extremitatibus processuum transversorum vertebrarum dorsi quatuor, aut sex supremarum totidem tendinibus parvis; hinc adscendit, et mediantibus tendinibus variis adnectitur processibus transversis vertebrarum colli sex inferiorum.

Usus. Collum ad latus ducit, et oblique postrorsum curvat.

2. Cervicalis descendens; oritur tendinibus brevioribus a costa tertia, quarta, quinta, et sexta superiori, mox carnosus factus retro levatorem scapulae, et complexum minorem adscendit; inseritur processibus transversis vertebrarum colli sex inferiorum, ubi et splenio colli jungitur.

Usus. Collum fere, uti prior, movet.

1. Scalenus oritur a facie externa costae verae primae, secundae, saepe et tertiae; hinc oblique adscendit ad processus transversos vertebrarum colli, quibus ex ordine, ab ultima ad primam usque adhaerescit; inter musculum hunc eundem nervi haerent, et vasa sanguisera brachium petentia; facili negotio dirimi potest in musculos quinque alios minores; hinc apud Albinum, aliosque Anatomicos, recensetur scalenus colli anterior, posserior, medius, lateralis, et minimus.

2. Intertransversarii priores colli, musculi hi sex breves, et exigui seruntur a processu transverso vertebrarum colli uno ad alium; oritur quivis a parte superiori, et postica processus transversi vertebrae colli, et terminatur in parte inferiori, et antica processus vertebrae colli suprapositae.

U/us. Collum ad latus flectunt; in latus oppositum

flexum denuo erigunt.

3. Intertransversarii posteriores colli, praecedentium adinstar a processi transverso colli uno ad alium adscendunt; enascitur quivis a parte superiori et antica processis

cessus transversi, et proficiscitur ad partem inferiorem et posticam processus transversi superioris.

Usus horum, uti praecedentium, est idem.

4. Levator scapulae musculus est longus, sat latus, oriens ex parte postica a processibus transversis vertebrae colli secundae, tertiae, quartae, et quintae, inseritur parti superiori anguli scapulae.

Usus. Collum ad latus, et nonnihil retrorsum ducit;

anteriora versus flexum simul cum aliis elevat.

MUSCULI DORSI ET LUMBORUM.

Motul communi dorsi, et lumborum dieantur sequentes musculi;

- 1. Multifidus Spinae,
- 2. Longiffimus dorfi,
- 3. Sacrolumbaris.

Motui vertebrarum dorsi in specie dicantur;

- 1. Spinosus dorsi magnus, f. semispinalis,
- 2. Interspinales dorsi,
- 3. Intertransversarii dorsi.

Motui vertebrarum lumborum dicantur;

- 1. Quadratus lumborum,
- 2. Intertranfversarii lumborum,
- 3. Interspinales lumborum,
- 4. Pfoas parvus.
- 1. Multifidus spinae posteriorem occupat spinae dorsi partem. Oritur tendinibus quatuor a quatuor eminentiis dorso ossis sacri inhaerentibus; adscendit hinc oblique versus processus spinales, ac tendinibus suis ibi loci adhaerescit vertebris omnibus spinae dorsi, (excepta solum vertebra colli prima) ea ratione, ut nectatur processibus

cessibus superioribus obliquis vertebrarum omnium lumborum, processibus transversis vertebrarum omnium dorsi, et processibus descendentibus obliquis vertebrarum sex inferiorum colli: tendines musculi hujus non ad unicam solum seruntur vertebram, sed sibras plures mittunt et ad vertebram secundam, tertiam, quartam, quin et quintam suprapositam.

Usus. Ope adhaesionis suae multiplicis spinam dorsi antrorsum slexam retinet, erigit, retrorsum slectit, parumque ad latus ducit, seu rotat

Inferior musculi hujus pars ab Anatomicis quibusdam speciali nomine sacer lumborum dicitur.

2. Longissimus dorsi; musculus hic longus, et crassus enascitur sibris carneis a parte posteriori, interna, et superiori ossis ilei, tum et posterius a processibus spinosis superioribus ossis facri, et ope tendinis latioris a spinis vertebrarum quatuor inferiorum lumborum; affigitur praeterea per sibras carneas processibus transversis, et obliquis vertebrarum lumborum, adscendit exhinc musculo sacrolumbari unitus per totam longitudinem dorsi, et adhaerescit tum angulis, tum processibus transversis vertebrarum septem superiorum dorsi.

3. Sacrolumbaris musculus est longus, superius angustus, et tenuis, inferius latus et crassus, exoriens loco posteriori a parte superiori, et externa ossis ilei et sacri ope tendinis latioris; hinc ad processum usque transversum vertebrae infimae colli adscendens ibique demum loci terminatus; per hunc decursum adhaerescit ope sibrarum plurimarum carnearum proc. transversis omnibus vertebrarum lumborum, et ope tendinum plurimorum parti posticae costarum fere omnium; ab exortu suo ad costam usque ultimam arcte unitus est musculo long ssimo dorsi: superius cohaeret cum m. cervicali descendente.

Usus. Una cum musculo longissimo dorsi lumbos, et spinam dorsi, dum antrorsum inclinantur, retrorsum ducit, erigit, et parum ad latus slectit; costas, queis tendinibus suis adhaeret, imprimis deorsum trahit.

MUSCULI DORSI.

fpinosos dorsi magnus situs est lateraliter ad proc, spinosos dorsi: oritur a processibus spinosis vertebrae primae lumborum, et vertebrarum trium insimarum dorsi ope tendinum totidem specialium; per decursum confunditur cum m. longissimo dorsi, et terminatur ad proc. spinosos vertebrae dorsi sextae, quintae, quartae, tertiae, et secundae.

Usus. Dorsum sustinet, ergit, retrorsum, et nonnihil ad latus, slectit.

Semispinalis dorsi ALBINI pars, uti videtur, prioris est.

2. Interspinales dorse oriuntur a proc. spinosis vertebrarum dorse, uti interspinales cervicis a proc. spinosis vertebrarum colli.

Us. Vertebras rachidis deorsum, et propius ad invicem ducunt, hinc partem spinae dorsi inslexam erigunt, dein retrorsum slectunt.

3 Intertransversarii dorsi oriuntur eadem ratione a proc transversis vertebrarum dorsi, uti musculi intertransversarii colli, a proc. transversis colli: notandum tamen est, musculorum horum inferiores crassiores esse, et majores; superiores autem, quo altius haerent, eo et fieri minores, adeo ut summi ligamenta magis, quam musculos referant.

Usus. Vertebras dorsi propius ad invicem ducunt, rachidem ad latus slectunt; in latus oppositum slexam retinent, erigunt.

MUSCULI LUMBORUM.

1. Quadratus lumborum oritur principio tendineo tum a spina posteriori iliaca, et a labio interno ad marginem ossis ilei superiorem, tum et a proc. transversis vertebrarum trium, aut quatuor inferiorum lumborum ope totidem tendinum; inferitur labio interno costae ultimae spuriae.

Usus. Lumbos ad latus flectit, in latus oppositum flexos retinet, erigit.

2. Intertransversarii lumborum musculi sunt breves, lati, et crassi. Oriuntur, et terminantur eadem ratione, uti intertransversarii colli, et dorsi; notandum vero circa eos simul est, inseri quatuor primis proc. transversis lumborum, quintum vero vertebrae supremae lumborum, insimaeque dorsi.

Usus. Lumbos ad latus ducunt; in latus oppositum flexos, retinent, erigunt.

3. Interspinales lumborum, sat lati, tenues, sub exortum sinemque tendinei sunt; proficiscitur primus a proc. spinoso vertebrae ultimae lumborum ad proxime suprapositum; secundus sic fertur a proc. spinoso secundo ad tertium; eadem ratione fertur unus a tertio ad quartum, a quarto ad quintum, ultimus demum a proc. spinoso quinto lumborum ad proc. ultimum spinosum dorsi.

Usus. Lumbos antrorsum flexos elevant, retrorsum, processus etiam spinosos propius ad invicem ducunt.

4. Psoas parvus, adest hic saepe quidem, non tamen semper. Oritur principio angusto, tenui, et sere tendineo lateraliter a margine inferiori vertebrae ultimae dorsi,

dorsi, et a margine superiori vertebrae primae lumborum; tum carnosus evadit, denuo tamen terminatur tendine lato, tentique in loco illo ossis pubis, ubi os hoc cum osse ilei cohaeret. Emittit praeterea in latere externo ex sine suo tendinem latiorem, et tenuiorem, obtegentem psoam magnum una cum m. iliaco interno, et descendentem ad regionem pubis, ubi cum aponeurosi fasciae latae semoris coit.

Usus. Lumbos antrorfum, et simul ad latus flectit.

MUSCULI OSSIS COCCYGIS.

Ad os coccygis referentur musculi quatuor; ex utroque latere haerent duo;

- 1. Curator coccygis, f. facrococcygaeus, et
- 2. Ischio-coccygaeus.
- 1. Curvator coccygis musculus est parvus, oblongus, angustus, et tenuis, oriens a parte inferiori faciei internae ossis sacri; ope tendinis terminatur ad ossiculum secundum, tertium, imprimis vero quartum ossis coccygis.

ALBINUS ab officio suo musculum hunc curvatoreme coccygis dicit; slectit autem officulum hoc ipsum antrorsum; in quibusdam subjectis ligamentum magis quam musculum refert.

2. Ischio-coccygaeus, exiguus, tenuis, ex utraque extraemitate tendineus, in medio autem carnosus est. Oritur a processu spinoso ossis ischii; terminatur tendine latoin facie interna ossis sacri, et coccygis.

Usus. Os coccygis antrorsum versus spinam ischii ossis slectit; retrorsum slexum in situm naturalem reducit: Firmat et unionem coccygis cum parte insima ossis sacri.

MUSCULI THORACIS.

Mufculi thoracici funt :

- I. Intercostales externi,
- 2. interni,
- 3. Levatores costarum longiores,
- 4. breviores,
- 5. Serratus posticus superior,
- 5. inferior,
- 7. Triangularis sterni,
- 8. Infracostales,
- 9. Diaphragma.
- 1. 2. Intercostales externi, et interni, musculi sunt, quibus repletur spatium costis interceptum. Externi oriuntur ab extremitate postica costarum; fibrae musculorum oblique antrorsum excurrunt, et terminantur ad exortum cartilaginum costalium; interni enascuntur a sterno; fibrae eorum ratione inversa ab anteriori loco posteriorem versus obliquo cursu feruntur, ac ad angulos cujusvis costae terminantur; replent hinc posteriores soli spatium omne inter cartilagines, unde et intercartilaginei vocantur. Series horum musculorum quaevis affigitur margini inferiori costae superioris, et margini superiori costae subsequentis inferioris.

Usus amborum est, ut costas propius ad invicem ducant; quum etiam costa suprema reliquis minus mobilis sit, costas simul elevant.

3. Levatores costarum longiores quatuor sunt, costis quatuor inferioribus proprii; decursus horum ea est ratio, ut proximam quamque semper superscandant costam, quin eidem adhaereant, inferantur vero primam

fubfe-

subsequae; oritur hinc musculorum horum primus decurrens ad costam nonam, a processu transverso vertebrae dorsi sextae, decurrens ad costam undecimam a proc. transverso octavae, decurrens ad costam undecimam a proc. transverso decimae.

Oriuntur omnes principio tendinei; tum, carnofi facti, inferuntur fine denuo tendineo parti fupernae, ac externae coftarum; uniuntur faepius per hunc decurfum musculis intercostalibus, et levatoribus costarum brevioribus.

Costas elevant; qui costis duabus ultimis proprii funt, easdem simul retrorsum ducunt.

4. Levatores costarum breviores costis numero respondent, duodecim siquidem ex utroque sunt latere. Oriuntur ab extremitatibus processuum transversorum vertebrarum dorsi undecim supremarum, vertebraeque ultimae colli; ea ratione, ut quivis horum musculorum oriatur a processu illo transverso, qui supra costam haeret, ad quam musculus decurrit; terminantur omnes ope tendinis ad eminentiam costae cujusvis scindentem, quae ad hujus a vertebra secessum conspicitur; tum et ad partem externam marginis superioris costae. Fibrae, quo magis ad vertebras accedunt, eo et rectiores siunt; quo magis ab illis removentur, eo magis evadunt obliquae.

Usus. Initium costae primae firmant, reliquas, musculorum aliorum ope adjuti, elevant.

5. Serratus posticus superior situs est sub m. rhomboideo, et cucullari: oritur principio lato tendineo a ligamento cervicali, processibus spinosis, vertebris binis insimis colli, binisque supremis dorsi; exhinc oblique antrorsum descendit, ac ope digitationum latarum tam carnosarum, quam tendinearum inseritur costae secundae, tertiae, quartae, et quintae verae. Usus. Costam, cui adhaeret, elevat.

6. Serratus posicus inferior haeret sub m. latissimo dorsi; oritur tendine latiori a proc. spinosis vertebrarum trium infimarum dorsi, duarumque supremarum lumborum, exhinc adscendens carnosus sit, et inferitur digitationibus latis carnosis costis quatuor infimis spuriis.

Usus. Costas, queis inseritur, deorsum, et retrorsum ducit.

7. Triangularis sterni oritur tendinibus quatuor sat latis a costa secunda, tertia, quarta, et quinta loco anteriori ex parte interna cartilaginum dictarum costarum, quarum ope costae hae sterno adhaerent; sibrae musculi hujus tum carnosae mox siunt, et invicem uniuntur, obliquo decursu ad sternum descendunt, ac terminantur in tendinem longum, ac tenuem, sterno prope marginem cartilaginis xiphoidis adnexum.

Usus. Cartilagines costarum, a quibus oritur, deprimit, introrsum trahit. Costam imprimis secundam deorsum, sequentes autem magis introrsum ducit.

8. Infracostales musculi sunt tenues, plani, carnosi, numero indeterminato ex utroque latere faciei costarum internae posteriora versus adhaerentes; oriuntur a capitulis minoribus costarum, oblique deorsum excurrunt, ac terminantur in costarum angulis, ea tamen ratione, ut non angulo proximae, sed angulo secundae, vel et tertiae suppositae costae adfigantur.

Usus. Facere videntur, ut costae deorsum, ac nonnihil introrsum ducantur.

9. Diaphragma vocatur musculus robustus, latus, duplex, cujus ope cavum thoracis a cavo abdominis sejungitur: oblique interjectus est nunc dictis binis cavis, adeo, ut pars anterior altius, inferior et posterior profundius multo haereat, fornicem quasi constituit, cujus facies

facies fuperior convexa thoracem respicit, pleura obtecta, inferior concava abdominis spectat cavum, et peritonaeo investitur. Oritur musculus hic a locis diversis; anterius carnofus enascitur ab interna, et superiori parte cartilaginis xiphoidis, et ex utroque fimul latere a cartilaginibus costae sextae, et septimae verae, costarumque fequentium spuriarum, fibrae carneae versus medium coeunt, et tendinem triangularem constituunt, postrorfum, et deorsum properantem : inferiori loco diaphragma ex utroque latere bina denuo, plerumque vero quatuor habet principia; veniunt haec fibris carnofis, et tendineis a processi transverso primae, et a corpore secundae lumborum vertebrae, tum et fibris tendineis a vertebra lumborum tertia, et quarta, ac a cartilaginibus illarum intermedils (Tenendum vero est, principia haecce posteriora ex latere dextro profundius nunquam non haerere, quam ex latere finistro) sibrae nunc enumeratae omnes carneae factae illico adfcendunt, mox denuo tendinescunt, uniuntur tendini diaphragmatis a fuperioribus descendenti, simulque tendinem generant diaphragmatis latum, in quo notandi funt fasciculi quatuor fibrarum speciales; haerent enim ex his unus posteriori loco, alter decursu recto a latere dextro ad finistrum pergit, tertius dextrorfum, quartus finistrorfum adfcendit.

Foramina insuper in diaphragmate notanda sunt diversa, et orificia: ac primo quidem inter principia diaphragmatis posteriora cernitur apertura, quam transit aorta, ductus thoracicus, et subin etiam truncus venae azygos, una cum nervis binis intercostalibus magnis; quae omnia extra saccum pleurae ponuntur.

Foramen aliud adest oblongum ante, et supra aperturam praecedentem inter musculos inferiores dextri, et finistri lateris; foraminis nunc dicti pars lateralis, et postica carnea, anterior autem tendinea est; descendit per hoc ipfum oefophagus, et par octavum nervorum in abdomen.

Ex latere dextro in medio tendinis lati foramen adest magnum fere quadrangulare, fasciculis ante dictis quatuor sibrarum tendinearum cinctum; per foramen hoc vena cava ex hepate proficiscitur ad cordis ventriculum anteriorem, et pleura ibidem loci unitur cum peritonaeo. Foramen antea dictum angustius hinc reddi potest, ultimum vero parum nonnisi contrahi, quum sibrae contrahere sese non possint.

Adfunt demum et foramina in diaphragmate adhuc alia, quae nervi plures minores, et vasa haematophora transeunt.

Dum contrahuntur fibrae diaphragmatis carneae, fuprema illius pars versus abdomen descendit, et cavum thoracis hinc longius reddit, sub motu hoc eodem concava diaphragmatis pars planior sit; hepar ideo, ventriculus, splen, &c. deorsum premuntur: costae etiam insimae spuriae, sub contractione diaphragmatis, introrsum et postrorsum trahuntur.

MUSCULI EXTREMITATUM SUPERIORUM.

Musculi extremitatum superiorum dividuntur in m. humeri, brachii, antibrachii, et manus.

MUSCULI HUMERI.

Ad humerum referuntur clavicula, et scapula: hue spectant sequentes musculi:

Z. Cu-

- 1. Cucultaris, f. trapezius,
- 2. Subclavius,
- 3. Serratus anticus major,
- 4. minor,
- 5. Rhomboideus,
- 6. Levator scapulae.

PRO MOTU HUMERI.

Cucullaris, s. Trapezius, musculus magnus, latus, et tenuis est, dorsi, collique magnam partem obtegens. Oritur principio carnoso a parte superna, et media ossis occipitis, processibus septem spinosis vertebrarum colli, et a processibus septem supremis, nonnunquam vero et omnibus omnino spinosis vertebrarum dorsi: sibrae ejus carneae versus humerum angustius coëunt, tendinescunt, et ad spinam terminantur acromii, partemque posticam claviculae.

Usus. Scapulam, et claviculam diversa ratione movet; ac vel retrorsum caput versus elevat; aut recta postrorsum, vel deorsum trahit. Dum musculus hie ipse undique contrahitur, humerum retrorsum versus rachidem ducit.

PRO MOTU CLAVICULAE.

Subclavius, musculus hic exiguus oritur tendine complanato ab eminentia, quam costa prima ad nexum suum cum cartilagine habet; excurrit dein carneus secundum claviculam per faciem hujus inferiorem, et parti claviculae inferiori, ac posticae adnectitur. Usus. Claviculam versus sternum ducit; tura et antrorsum, deorsumque movere valet.

PRO MOTU SCAPULAE.

1. Serratus anticus major latissimus est, satisque tenuis; oritur sibris tendineis brevibus a facie externa costarum sex inferiorum verarum, duarumque supremarum
spuriarum, totidemque digitationibus, quarum tres inferiores uniuntur digitationibus musculi abdominalis obliqui externi: tum, carnosus factus, oblique adscendit,
versus extremitatem suam angustior sensim sit, et faciei
internae anguli anterioris inferni scapulae adhaerescit.

Usus. Scapulam deorsum ducit.

- 2. Serratus anticus minor oritur digitationibus fuis a costa secunda, tertia, et quarta vera; oblique adscendit, et tendine brevi, complanato affigitur processui coracoideo scapulae, quam thoracem versus antrorsum, et deorsum ducit.
- 3. Rhomboideus; musculus hicce tenuis oritur tendineus a processibus spinosis vertebrarum quatuor, aut quinque inferiorum colli, et vertebrarum quatuor, aut quinque supremarum dorsi; carnosus factus oblique deorsum nonnihil ad basin scapulae descendit, cui et adhaeret; fertur subin ad angulum usque inferiorem scapulae, ibique loci conjungitur cum musculo latissimo dorsi. Dirimunt Auctores nonnulli musculum hunc eundem in alios binos, quorum superiorem parvum, inferiorem magnum rhomboideum dicunt; superstua tamen haecce videtur divisio.

Usus. Scapulam oblique retrorsum, simulque sur-

4. Musculus Patientiae, seu levator scapulae, forsan huc etiam spectat; descriptionem ejus v. superius sub mus-culis colli.

Usus. Scapulum antrorfum elevat.

MUSCULI BRACHII.

Motus brachii novem dicantur musculi :

- I. Deltoides,
- 2. Supraspinatus,
- 3 Coracobrachialis,

Hi brachium elevant;

4. Pectoralis major,

Brachium deorsum, et antrorsum ducit ;

- 5. Teres major,
- 6. Latiffimus dorfi,

Brachium retrorfum ducunt;

- 7. Subscapularis,
- 8. Infraspinatus,
- 9. Teres minor,

Brachium rotant.

1. Deltoides crassus, robustissimus musculus nomen a sigura sortitus suit, quum sere triangularis sit, et Graecam litteram A. referat: oritur principio lato, tendineo a parte media, et postica claviculae, acromio, spinaque scapulae; versus partem ossis brachii anteriorem excurrens angustior semper evadit, et sibris tum tendineis, tum carneis annectitur eminentiis ibi loci positis longitudinalibus, inter quas et sibrae demittuntur. In septem alios minores musculos dirimi facile potest.

Usus. Brachii os recta extrorsum elevat, contracta

contracta

contracta vero magis parte postica, postrorsum du-

2. Supraspinatus replet cavitatem totam superiorem scapulae; oritur ab ejus cavitatis parte postica, sub acromio caput ossis brachii superscandit, ejusque protuberantiae magnae tendine brevi, plano, crassoque externe adhaeret.

Usus. Os brachii antrorsum elevat, simulque oblique extrorsum ducit.

3. Coracobrachialis oritur principio tum tendineo, tum carneo a proc. coracoideo, ubi caput exoritur brevius musculi bicipitis, cui et per longius spatium junctus est, adeo ut pro parte illius haberi fere posset; secedit dein a dicto nunc musculo, et terminatur versus medium ossis brachii in parte hujus inferiori, ac interna. Perforatur a nervis brachii cutaneis externis.

Usus. Os brachii, et claviculam propius ad invicem ducit; illud ad latus corporis ducit.

4. Pectoralis major; musculus hic magnus, crassus, et carnosus oritur tendineus a parte tota antica claviculae, a tota longitudine sterni, ubi cartilagines costarum verarum omnium ossi huic affiguntur: cohaeret etiam externe cum tendine lato musculi abdominalis obliqui externi, enatae ab his partibus sibrae carneae sursum adscendunt, superiores vero oblique deorsum feruntur, et mediae decursu transverso proficiscuntur ad os brachii ea ratione, ut per decursum angustiores semper siant, ac tendine robusto, et lato ad digitos quatuor transversos sub capite ossis brachii adnectantur lineae acutae, ab eminentia magna descendenti. Ab ortu musculi hujus sibrae plurimae tendineae proficiscuntur versus sternum, uniuntur cum sibris socii ab altero latere advenientibus, simulque sic constituunt expansio-

nem aponeuroticam, supra sternum expansam, eique sirmiter adnatam.

Usus. Brachium, situ naturali secundum corpus deorsum pendens, versus latus hoc, et simul antrorsum parum ducit: brachium recta elevatum, deprimit, et antrorsum movet; antrorsum elevatum, ad pectus slectit. Dum sibrae m. hujus descendentes solae agunt, os brachii elevant; dum agunt solae transversae, os dictum anteriora versus movetur; dum agunt solae adscendentes, non tantum os brachii, sed et scapula tota deorsum ducitur.

- 5. Teres major: musculus oblongus, laevis, crassusque oritur ab angulo inferiori scapulae, adscendit, et tendine expanso inferitur inter eminentias ambas ossis brachii, quod retrorsum, et deorsum movet.
- 6. Latissimus dorsi; oritur tendine lato a costis quatuor infimis spuriis, prope harum cartilagines, a processibus spinosis vertebrarum dorsi sex, vel octo inferiorum, vertebrarum omnium lumborum, ossis sacri, et a parte postica spinae iliacae: per decursum contractior, ad angulum proficiscitur inferiorem scapulae, et terminatur in tendinem, unitum cum tendine m. teretis majoris, assigendum demum parti superiori, et internae ossis brachii.

Usus. Os brachii deorsum, et ad dorsum ducit; sursum elevatum deprimit: scapulam, et claviculam, inprimis ope sibrarum suarum carnosarum inferiorum deorsum, et postrorsum slectit.

7. Subfcapularis occupat faciem totam dorso obverfam scapulae; oritur a parte ejus postica usque ad collum fere ossis hujus, scapulae ad morem augustior sensim sit anteriora versus decurrens, donec tendine sat
lato in eminentia parva anteriori ossis brachii terminetur. In musculos plures exiguos sejungi facile potest.

Usus. Os brachii introrsum notabiliter ducit hine antagonista est m. infraspinati, et teretis minoris.

8. Infraspinatus, uti m. praecedens cavitatem supra spinam, sic iste cavitatem totam infra illam sitam occupat; enascitur a sacie tota convexa, uti et a margine inferiori scapulae; praecedenti major, et sub initium latior est, per decursum trianguli adinstar sensim angustior sit, donec tandem ope tendinis brevis crassi et lati superiori, et posteriori parti eminentiae ejusdem, uti prior, affigatur.

Usus. Brachium rotat, dum partem illius anteriorem a thorace extrorsum removet.

9. Teres minor exoritur a margine, anguloque inferiori scapulae, principio partim carneo, partim tendineo, adscendit hinc, et latior semper sit, donec demum eminentiae magnae illico penes infraspinatum, uti et parti inferiori colli ossis brachii, adnectatur.

Usus. Eandem cum infraspinato exferit actionem.

MUSCULI ANTIBRACHIL

Motul Antibrachii dicantur sequentes musculi:

1. Brachiaeus internus,

2. Biceps brachii,

Antibrachium flectunt;

3. Triceps brachii,

4. Anconaeus,

Antibrachium extendunt;

5. Pronator rotundus,

6. - - quadratus,

7. Supinator longus,

8. - - brevis,

Pronatores, et supinatores funt.

1. Brachineus

chii, ubi finitur deltoides, ope tendinis bicornis quafi; inter quae cornua inferitur apex deltoidis; affigitur dein fibrarum carnearum ope interne toti lineae acutae offis brachii, ab eminentia magna inferiora versus decurrenti, articulationem superscandit, et faciei internae, ac anticae coronae cubiti adhaerescit.

Usus. Antibrachium flectit.

- 2. Biceps brachii, componitur musculis binis, in extremitate folum unitis: prior exoritur ope tendinis brevis, latique a proc. coracoideo, et ad medium ufque offis brachii descendit, alter enascitur tendine tenuiori, et longiori a parte fuperna marginis cavitatis articularis scapulae, fertur tendo hic ipse per ligamentum capsulare fupra caput offis brachii, in fulco ambabus eminentiis intercepto ad medium fere brachii descendit, uniuntur ibi loci ambo tendines, et musculum constituunt, in parte interiori offis brachii ad articulationem ufque proficifcentem, ibique partim ope tendinis angusti subteretis ad eminentiam radii afperam, fub hujus collo prominentem terminatum, partim in membranam aponeuroticam expansum, quae musculos omnes, in facie interiori antibrachii sitos, obtegit, et ad tres circiter digitos transversos, ante articulationem carpi evanescit. Dum aponeurofis haec fub venaesectione laeditur, symptomata faepius oriuntur mala, aliunde nota.
- Usus. Radium, supra ulnam antrorsum rotatum, retrorsum slectit; brachium insuper slectere valet.
- 3. Triceps brachii. Sub hoc nomine Anatomici nonnulli tres describunt speciales musculos, nimirum: Anconaeum magnum, externum, et internum. Primus, seu
 longus oritur ope tendinis a parte insima colli scapulae,
 carneus in facie postica ossis brachii descendit. Alter,
 seu brevis, enascitur a latere externo ossis hujus ejusdem.

Tertius oritur inferius a latere externo ossis brachii, confluunt tum invicem in parte hujus inferiori, et simul constituunt tendinem communem robustum latum, ad olecranon alligatum; exhinc demum membrana lata, tenuis aponeurotica, adinstar membranae aponeuroticae musculi biciptis per partem anticam, et posticam antibrachii expanditur, musculos omnes obducens, versus finem antibrachii terminanda.

U/us. Totus caeterum hic musculus recta descendit, et agens antibrachium extendit; pars longior brachium ad latus corporis, et parum retrorsum, ducit.

4. Anconaeus oritur tendine angusto forti a condyli externi oslis brachii parte inferiori; terminatur in facie convexa ulnae illico infra tricipitem.

Usus. Concurrit ad extensionem brachii.

5. Pronator rotundus oritur a condylo interno offis brachii; fertur exhinc obliquo tramite ad radium, cujus margini externo annectitur tendine latiori.

Usus. Radium et ulnam, hinc et manum, radii motum sequentem, introrsum rotat.

6. Pronator quadratus quandrangulum regulare exhibet; enascitur a parte inferiori, facieque interna cubiti, transversim fertur ad partem vicinam inferiorem, ac internam radii

Usus. Praecedentium actionem juvat.

7. Supinator longus oritur fat complanato, tenuique principio a condylo externo offis brachii: descendit per faciem totam convexam radii, in cujus medio tendinescit, tendine demum tenuiori inseritur parti anticae condyli radii inserioris.

Usus. Radium ad ulnam in utrumque latus movet, hinc et manum non solum extrorsum flectit, sed et extrorsum flexam introrsum reducit.

8. Supinator brevis enascitur a condylo offis brachii externo

externo principio tendineo, et ab eminentia partis superioris, et externae cubiti principio carneo; recta antrorfum, et deorsum ad partem superiorem, et internam radii, ad quatuor circiter transversos digitos sub hujus collo, descendit, radium ex integro ambit, et in illius medio terminatur.

Usus. Manum introrsum flexam extrorsum ducit, quum radium, circa ulnam versum, retrahat.

MUSCULI MANUS.

- 1. Radialis externus,
- 2. Ulnaris externus,

Manum extendunt ;

- 3. Ulnaris internus,
- 4. Radialis internus,

Manum flectunt.

1. Radialis externus, duplici gaudet principio, unde etiam in longiorem et breviorem dirimitur. Oriuntur ambo fubtendinei a condylo inferiori, et externo offis brachii; descendunt secundum faciem externam radii; in hujus medio abeunt in tendines tenues complanatos, qui in extremitate inferiori radii per sulcum ibi loci positum transeunt, et in dorso manus finiuntur ea ratione, ut tendo m. longioris basi offis primi metacarpi, tendo brevioris basi offis metacarpi secundi adnectatur.

Usus. Manum extrorfum flectunt.

2. Ulnaris externus oritur a condylo externo offis brachii, et a toto fere facie externa ulnae : descendit secundum hanc, et in illius medio abit in tendinem, evanescentem in superiori parte offis metacarpi quarti, et basi phalangis primae digiti minimi.

Ufus. Manum retrorsum, et simul extrorsum parum flectit; eandem et elevat.

5. Ulnaris internus. Oritur a condylo interno offis brachii, descendit secundum partem externam ulnae, et tendine suo adnectitur offi pisiformi, et unciformi carpi.

Usus. Manum flectit, et introrsum ducit.

4. Radialis internus oritur tendine sat lato a condylo interno ossis brachii, per ulnam oblique descendit; tendo ejus, circa medium ossis hujus incipiens transit sub ligamento carpi transversali interno, et inseritur plerumque parti internae, et superiori ossis primi metacarpi.

Usus est idem, uti praecedentis.

PRO MOTU DIGITORUM QUATUOR MA-NUS.

- 1. Extensor digitorum communis,
- 2. Perforatus, f. sublimis,
- 3. Perforans, f. profundus,
- 4. Lumbricales,
- 5. Interossei externi, et
- 6. interni.
- 1. Extensor digitorum communis enascitur tendineus a parte postica, et inseriori condyli externi ossis brachii, externe secundum longitudinem antibrachii descendit, sed jam sub initium finditur in partes tres carnosas, quarum quaevis terminatur in tendinem: tendines hi tres omnes una transeunt sub ligamento carpi externo, et supra dorsum manus ad digitos proficiscuntur tres priores, ubi latiores siunt, et ope sibrarum plurium tendinearum invicem nectuntur; quivis supra dorsum sui digiti producitur ad usque basin phalangis anterioris, ubi demum omnes evanescunt.

Abit

Abit musculus hie nonnunquam in tendines quatuor, tumque tendo unus ad digitum etiam minimum prosiciscitur. Tendines hi, antequam ultimo terminentur, adhaerent ope sibrarum phalangibus digitorum reliquis.

Usus. Phalanges digitorum omnes tres extendunt; ultimam et flectere queunt.

2. Perforatus, s. fublimis. Oritur a condylo interno ossis brachii, ab extremitate superiori cubiti, a medio radii, et a ligamento ejus interosseo; corpus carnosum in medio cubiti abit in partes quatuor, quae in totidem mutantur tendines; transeunt hi simul per ligamentum carpi internum, et supra palmam ad suum quisque properat digitum; antequam vero phalangem digitorum, in quibus terminantur, secundam attigissent, perforantur a tendinibus musculorum perforantium.

Ufus. Digitorum phalangem primam, et secundam introrfum flectit.

3. Perforans, s. profundus oritur a parte superiori, et media ulnae, ac a ligamento interosseo; in tendines tum abit quatuor, excurrentes sub ligamento interosseo interno ad extremitates usque phalangum anteriorum digitorum; per hunc decursum perforat, uti antea dictum fuit, musculos impositos. Tendines musculi hujus, et prioris excurrunt in vagina membranacea, a ligamento carpi interno abscedente, ac in phalangibus binis digitorum primis circa mediam sui partem a ligamentis annularibus eorum aucta.

Usus. Tertiam phalangem digitorum in specie, tume et alteram ac primam introrsum flectit.

4. M. Lumbricales musculi quatuor sunt tenues, exigui, oblongi. Oriuntur a tendinibus musculi persorantis sub ligamento carpi, antrorsum ad digitos feruntur, ac ope tendinis brevioris lateri interno phalangis primae implantantur. Spectari poterunt ceu priorum adjutores.

Usus. Phalanges primi ordinis ad palmam flectunt.

5. M. Interossei externi, et interni interstitia vacua inter ossa metacarpi replent. Tres externi, totidemque interni sunt; externi explent interstitia ossium metacarpi in dorso manus; oriuntur omnes tres a parte inferiori, ac a lateribus ossium metacarpi; evanescunt tendinibus complanatis in partibus digitorum lateralibus, ea ratione, ut primus lateri externo digiti minimi assigatur. Interni ossibus metacarpi imponuntur magis, quam intersternuntur; ortum suum repetunt ab extremitate superiori ossium metacarpi, queis adhaerescunt: terminantur eo modo, ut primus lateri interno indicis, alter lateri externo digiti annularis, tertius lateri externo digiti minimi adnectatur.

Usus. Internorum quivis digitum suum antrorsum versus pollicem, simul et introrsum nonnihil slectit: si digitus palmam versus incurvatus suerit, magis adhuc ope musculi hujus slectitur. Externorum quilibet digitum suum retrorsum slectit, seu a pollice abducit, et simul introrsum nonnihil slectit: si digitus palmam versus incurvatus suerit, magis denuo versus illam, sed simul oblique parum ad latus per hunc musculum slectitur.

PRO MOTU DIGITI INDICIS.

- 1. Extensor indicis proprius,
- 2. Abductor indicis proprius.
- 1. Extensor indicis proprius enascitur exterius a medio cubiti, et in parte hujus inferiori a ligamento interosseo anti-

antibrachii. Tendo ejus transit una cum m. extensore digitorum communi sub ligamento carpi externo; et terminatur in phalange tertia digiti indicis.

Usus. Indicem extendit solum, dum indicare quid volumus; extrorsum etiam, et parum retrorsum versus digitum medium slectit.

2. Abductor indicis proprius oritur a parte superiori osfis metacarpi ex latere hujus interno principio carneo, versus os metacarpi indicis excurrit, eidem adhaeret, ac tendine complanato parti superiori phalangis primae digiti indicis adnectitur. Enascitur subin principio duplici.

Usus. Indicem a digitis reliquis pollicem versus abducit, ac ad palmam nonnihil flectit.

PRO MOTU DIGITI MINIMI.

- 1. Extensor proprius digiti minimi,
- 2. Abductor digiti minimi,
- 3. Flexor parvus digiti minimi.
- 1. Extensor proprius digiti minimi enascitur tendine sat longo a condylo externo ossis brachii, extrorsum secundum cubitum carneus ad medium hujus usque excurrit, tum vero in tendinem longum, et tenuem terminatur, qui cum m. extensore digitorum communi cohaeret, una cum eo ligamentum carpi externum subiens supra dorsum manus properat, digitum minimum petit, et phalangibus digiti hujus ejusdem, uti extensor communis digitis reliquis, adhaeret.

Usus. Phalanges tres digiti minimi extendit, primam et extrorfum flectit.

Aa

2. Abductor digiti minimi. Carneus enascitur ab osse pisiformi carpi, et a ligamento transversali interno metacarpi, terminatur in tendinem, qui cum tendine musculi praecedentis connectitur, et ossi metacarpi ultimo, partique superiori phalangis primae digiti minimi adhaerescit.

Usus. Digitum minimum ab annulari abducit, et una cum offe suo metacarpi palmam versus flectit.

3. Flexor parvus digiti minimi exiguus est, et ab Auctoribus multis pro parte habetur praecedentis, ab aliis vero pro metacarpiaco: enascitur ab osse unciformi carpi, et ligamento carpi interno; finis, et insertio huic cum praecedenti communes sunt. In subjectis multis omnino non adest: si vero adsit, phalangem primam, et hinc digitum totum minimum ad palmam, versus pollicem slectit.

PRO MOTU POLLICIS.

- I. Abductor pollicis, 1. thenar,
- 2. brevis,
- 3. Antithenar, f. opponens,
- 4. Hypothenar, f. abductor pollicis,
- 5. Flexor brevis pollicis,
- 6. longus pollicis,
- 7. Extensor minor pollicis,
- 8. Extensor major pollicis.
- 1. Abductor pollicis, f. thenar, enascitur tendineus ab externa, et media fere parte cubiti, et a ligamento interosseo; exhinc radium obliquo decursu petit, eundem ambit, et ad os metatarsi pollicis usque ei affigitur;

evanescit demum tendine plano in extremitate dicti ossis superiori.

Usus. Os metacarpi pollicis palmam versus slexum extendit, nonnihil postrorsum ducit, et hinc pollicem a manu removet. Pars tendinis musculi hujus conjungitur cum abductore pollicis brevi, et sic musculum hunc in actione sua juvat.

2. Abductor pollicis brevis exoritur a ligamento carpi interno, et ab offe carpi multangulo majori, recte tramite proficifcitur ad condylum fuperiorem phalangis primae pollicis, cui parte tendinis fui inferitur; pars altera fuperfcandit articulationem phalangis hujus cum offe metacarpi, in dorfum manus fertur, et cum tendine m. extenforis pollicis connectitur.

Usus. Pollicem a manu removet, nonnihil postror-

3. Antithenar, enascitur ab offe metacarpi primo, et secundo, exhinc oblique ad pollicem fertur, ejusque phalangi primae tendine robusto implantatur.

Usus. Pollicem introrsum flectit, hinc palmae, et digitis e regione fere opponit.

4. Hypothenar enascitur ab osse multangulo magno, et a ligamento carpi interno, exhinc ad poslicem migrat, et ope tendinis, cum tendine slexoris brevis pollicis uniti, capiti superiori phalangis primae inseritur.

Usus. Pollicem introrsum in medium palmae, dein et ad digitum medium ducit.

5. Flexor brevis pollicis, enascitur fibris tendineis interne a parte inferiori offis carpi cuneiformis, capitati, et multanguli minoris, tum a ligamento carpi interno, et a capitibus proximis offium metacarpi; inferitur tendine suo phalangi pollicis primae, et secundae; quaedam fibrarum suarum tendinearum conjunguntur cum m. extensore majori, abductore breviori, et inferiori adductore pollicis.

Usus. Phalangem primam pollicis in palmam flectit; os ejus metacarpi retrorsum, simulque extrorsum nonnihil ducit.

6. Flexor longus pollicis: uti musculo persorante gaudent digiti, sic et pollex proprio instructus est slexore: enascitur hic, uti ille a ligamento interosseo antibrachii, et a medio radii, in sacie hujus interna una cum tendinibus m. persorantis digitorum descendit, sub ligamento carpi interno transit, pollicem versus slectitur, et in phalangis secundae parte suprema terminatur.

Usus. Phalangem pollicis ultimam, primamque palmam versus slectit.

7. Extensor minor pollicis oritur illico sub m. abductore longo pollicis ab ulna, et ligamento interosseo, versus partem anticam capitis inferioris radii oblique excurrit, transiens ibi loci tendine suo tenui, planoque per
ligamentum carpi ad dorsum pollicis pertingit, et unitur
cum tendine m. extensoris pollicis majoris. Terminatur subin musculi hujus tendo in capite superiori phalangis primae pollicis.

Usus. Si extremitate sua uniatur cum tendine m. extensoris majoris, phalanges ambas pollicis extendit, et extrorsum nonnihil ducit: si vero tendine suo phalangi pollicis primae nectatur; eadem ratione phalangem primam solum movet.

8. Extensor major pollicis, oritur uti prior ab ulna, ligamento interosseo, et facie externa radii principio latiori, tenuiori, sed ex integro fere carneo, oblique nonnihil descendit, et in tendinem robustum, fere teretem mutatur, qui sub ligamento carpi externo transit, dorsum pollicis petit, et cum tendine m. extensoris minoris

plerumque unitus, faciei externae phalangis ultimae pollicis prope illius bafin adhaerefcit.

Usus. Phalanges ambas pollicis extendit, et extror-

fum, postrorsumque ducit.

PROPALMA.

1. Palmaris brevis,

2. longus.

drangularis, sub ipsis integumentis communibus haerens; oritur ope membranae latae aponeuroticae tum a facie externa ligamenti carpi interni prope pollicem, tum ab ipso exortu tendinis lati m. palmaris longi; abit paulo post in fasciculos aliquot carnosos; hi vero abeunt denuo in aponeurosin, per cutim evanescentem.

Usus. Initium palmae, ubi situs est, contrahit, hinc

2. Palmaris longus, oritur tendine brevi a condylo interno offis brachii, corpore donatur carnoso exiguo, quod plerumque in tendinem longum, et angustum abit; hic in parte interna antibrachii descendit; ligamentum carpi internum superscandit, cui adhaerescit, palmam petit, et in aponeurosin expanditur totam palmam obducentem, et ex partibus quatuor specialibus compositam, quarum quaevis ad digitum suum excurrit, et parti internae ossium metacarpi, basique digitorum inferitur. Aponeurosis haec tendines, musculos, vasa, et nervos palmae tuetur.

Usus. Cutim palmae contrahit.

MUSCULI EXTREMITATUM INFERIORUM.

Musculi motui extremitatum infe orum dicati dirimuntur, ad morem ossium, ad quae pertinent, in musculos femoris, cruris, et pedis.

MUSCULI FEMORIS.

Movendo femori inserviunt tredecim musculi

- 1. Psoas magnus,
- 2. Iliacus internus,
- 3. Pectineus,
- 4. Triceps femoris,
- 5. Obturator externus,
- 6. Glutaeus magnus,
- 7. medius,
- 8. parvus,
- 9. Pyriformis,
- 10. Obturator internus,
- 11. Gemellus,
- 12. Quadratus femoris,
- 13. Musculus fasciae latae.
- 1. Psoas magnus oritur principio subtendineo a margine inferiori vertebrae ultimae dorsi, et a vertebris quatuor superioribus lumborum, harumque processibus
 transversis; descendit in facie interna ossis ilei, tendinescit, et cum m. iliaco conjungitur; unitus huic progreditur inter spinam anteriorem, et inferiorem iliacam,
 et eminentiam proxime adsitam obliquam ossis pubis,
 transit

transit demum sub ligamento Poupartii versus trochanterem minorem semoris, cui et adhaeret.

Usas. Os femoris antrorsum elevat, et simul exteriora versus retrahit.

2. ILIACUS INTERNUS enascitur a facie tota interna ossis ilei: fibrae ejus carneae angustius semper contrahuntur, tendineae factae uniuntur psoae magno, transeunt una cum eo, uti statim dictum suit, per ligamentum Poupartii, terminantur demum sic unitae in trochantere semoris parvo. Adest saepius musculus parvus adhuc alius, enatus a spina iliaca inferiori, et antica, descendens in latere hujus externo, et infertus lineae transversali ossis semoris illico infra trochanterem minorem. Vocatur ab aliquibus musculus iliacus parvus.

Us. Eandem cum priori exferit actionem.

3. Peclineus oritur a linea acuta offis pubis, inferiora, et exteriora versus proficiscitur, terminatur demum in linea aspera infra trochanterem parvum offis semoris.

Usus. Femur unum alteri adducit, antrorsum parum elevat, et partem anticam illius extrorsum vertit.

Triceps femoris constat tribus specialibus partibus; unde et ab Anatomicis quibusdam in tres distinctos dirimitur musculos:

- 1. in longum;
- 2. in brevem;
- 3. in magnum introrsum proficiscentem femoris mus-

Exoritur primus tendine robusto a margine antico offis pubis prope symphisin; exhine deorsum, et exterorsum tendit versus medium lineae asperae offis femoris, cui alligatur.

Secundus enascitur illico infra praecedentem ab osse pubis,

pubis, terminatur in linea aspera ossis femoris supra tendinem praecedentis.

Tertius enascitur ab eminentia, et facie antica offis ischii; fibrae carneae, ad morem binorum praecedentium descendunt, et lineae eidem asperae adnectuntur. Dum coierunt invicem omnes, abeunt demum in tendinem communem, secundum os semoris descendentem, inferius loco posteriori eminentiae condyli interni adnexum.

- Usus. Musculi nunc enumerati tres femur unum alteri interiora versus adducunt.

5. Obturator externus oritur externe a parte antica offis pubis et ischii, tum et anteriori loco a margine medio externo, posteriori demum a margine inferiori foraminis ovalis offium innominatorum, sibrae carneae inter marginem inferiorem acetabuli femoris, et tuberositatem ischiaticam per excisuram ibi loci positam transversim fere deorsum nonnihil proficiscuntur; terminantur posteriori loco ex latere interno ad basin trochanteris majoris femoris.

Usus. Una cum praecedente femur introrsum flectit, simul etiam extrorsum rotat.

6. Glutaeus magnus musculus est latus, crassus, et carnosus: exoritur carnosus magis quam tendineus a parte dimidia postica marginis externi ossis ilei; ab ligamento externo ischiatico, ubi connectitur cum tendine m. dorsi longissimi, latissimi, et sacrolumbaris; tum et a margine externo ossis sacri, a parte postica laterali ossis totius coccygis, a facie demum interna fasciae latae. Musculus hic sub exortu suo adeo latus angustior sensim sit, dum per trochanterem majorem semoris oblique deorsum fertur, donec in tendinem abeat crassum, satque latum, qui in facie externa semoris conjungitur eum sascia lata, et ad quatuor scilicet transversos digi-

tos infra trochanterem majorem in parte femoris poste-

Usus. Femur postrorsum versus rachidem elevat, et parum extrorsum rotat; femur antrorsum slexum ab altero abducit.

7. Glutaeus medius, haeret sub praecedenti, et enascitur a facie tota externa ossis ilei, hujusque crista superiori, sibrae ejus, uti in priori, per descensum semper magis contrahuntur; demum vero in tendinem abeunt robustum, superius in facie externa trochanteris magni terminatum.

Ufus. Femar unum ab altero exteriora versus re-

8. Glutaeus parvus haeret sub binis prioribus: enascitur a latere faciei totius externae ossis ilei; sibrae radiatim excurrunt, et sensim denuo angustiores siunt;
terminantur demum in tendinem brevem robustum, in
latere antico margini anteriori trochanteris magni adsixum.

Usus. Femur, uti prior, extrorsum flectit.

9. Pyriformis a figura fua dictus, oritur lateraliter ab offe facro, et parte vicina inferiori, et postica ossis ilei; oblique fere, parum tamen deorsum, per excisuram ischiaticam transit, et terminatur ope tendinis longi in cavitate retro majorem trochanterem sita. Unitur tandem tendo ejus cum tendine communi m. obturatoris interni, et gemelli.

Usus. Femur, antrorsum flexum, extrorsum retrahit; inferiora versus flexum a temore altero removet.

10. Obturator internus obturat foramen ovale offis innominati ab interno latere, uti externus ab externo. Oritur autem fibris tendineis a tota fere peripheria hujus ejusdem foraminis, uti et ligamento, foramen claudente. Intercipiunt fibrae hae tendineae spatium exi-

Bb

guum pro transitu nervorum, et vasorum ex pelvi in semur proficiscentium. Tendo ejus transit per excisuram inter tuberositatem et spinam ossis ischii; slectitur in hac eadem excisura circa os ischii, extra pelvin transverso sere tramite dilabitur ad partem trochanteris totius superiorem, et internam, cui annectitur.

Usus. Rotat femur uti pyriformis, sed recta; antrorsum slexum ab altero removet.

et inferiorem. Oritur plerumque principio conjuncto externe a spina, et tuberositate ischiatica: secodit dein in musculos binos, in communem tendinem denuo confluentes, qui cum obturatore interno jungitur, et in cavitate antea dicta retro majorem trochanterem terminatur.

Ufus. Obturatorem internum in actione fua juvant.

12. Quadratus femoris longitudine latitudinem superat; exoritur a margine externo tuberositatis iischiaticae; sibrae carneae femur transverso tramite petunt, et terminantur in linea trochantere majori minorique intercepta.

13. Musculus fasciae latae. Musculus hic exiguus planus enascitur tendineus a latere externo spinae anterioris, et superioris iliacae, illico carnosus sit, et sibris tendineis brevibus evanescit in sacie interna fasciae latae.

Ipfa autem fafcia lata membrana est robusta aponeurotica enata a latere externo cristae superioris iliacae, a ligamento Poupartii, a ligamento musculi abdominalis obliqui externi, et a parte inferiori ossis facri, magnique trochanteris, descendit in semore, omnes vix non musculos circa illud positos includit; dum genu transcendit, musculos omnes ambit cruris, et in hujus demum extremitate terminatur. Usus. Musculus fasciae latae fasciam tendit, partem anticam femoris introrsum ducit.

MUSCULI CRURIS.

Motui tibiae dicantur musculi decem, qui omnes a fascia lata includuntur:

- 1. Rectus cruris,
- 2. Vastus externus,
- 3. - internus,
- 4. Cruraeus, f. cruralis,

Crus extendunt :

- 5. Biceps cruris,
- 6. Semitendinosus,
- 7. Semimembranofus,
- 8. Gracilis,
 - 9. Sartorius,
 - 10. Popliteus,

Crus flectunt.

1. Reclus anticus cruris oritur tendine duplici robufto; cujus pars una enascitur a spina anteriori, et inferiori ossis ilei, altera a margine superiori acetabuli; exhinc anterius recta in semore descendit, et unitur inferius cum m. crurali, ex lateribus autem cum musculis binis vastis cruris; inseritur demum una cum his ipsis in poplitem, et partem anteriorem ligamenti, quo patella cum tibia sirmatur.

Usus. Genu flexum extendit.

2. Vastus externus oritur a parte anteriori, et externa trochanteris magni ad hujus basin, ubi et cum glutaeo magno cohaeret; oblique exin descendit, latus externum semoris sere totum tegit, alligatur demum tendine dine lato, crasso, brevique margini externo patellae, et parti anteriori condyli superioris tibiae; conjungitur etiam cum ligamento patellae, et fascia lata.

Usus. Genu extendit.

3. Vastus internus obtegit latus totum internum femoris, uti prior externum. Oritur ab eminentia obliqua, sub trochantere minori sita; uti praecedens descendit, et ope tendinis lati inseritur lateri interno patellae: conjungitur cum tendine musculi cruris antici recti, et cum fascia lata: sibris quibusdam tendineis affigitur etiam ex latere interno capiti superiori tibiae.

Usus. Genu pariter extendit.

4. Cruraeus oritur anterius a latere externo offis femoris, ad patellam descendit; et, sibris carneis in tendineam indolem prius mutatis, conjungitur cum tendine communi binorum vastorum, et una cum hisce tendinibus in aponeurosin abit, patellam obtegentem, et, uti antea dictum suit, tibiae adnatam.

Usus. Concurrit hinc etiam ad extensionem genu.

g. Biceps cruris componitur musculis binis, qui in extremitate primum sua coëunt in communem tendinem. Unus illorum paulo longior est, et enascitur tendine brevi, robusto, latoque a tuberositate Ischiatica; cohaeretque ibi loci cum m. semitendinoso: brevior autem exoritur in medio sere semoris a linea aspera, quae in ossis femoris parte posteriori conspicitur. Descendunt ambo parum exteriora versus, et, tendinei sacti, in tendinem robustum, complanatum, brevem abeunt, qui lateri externo capitis superioris sibulae affigitur.

Usus, Genu postrorsum slectit; slexo vero eodem tibiam, parte sua anteriori prius introrsum versam, extrorsum rotat.

6. Semitendinosus dicitur, quum pars media inferior mero tendine absolvatur: enascitur tendine angusto crasso crasso a tuberositate ossis ischii, unitur parti longiori m. bicipitis cruris, terminatur postea in tendinem longum, crassum, complanatum, ex parte postica secundum ductum semoris recta descendentem, et faciei internae infra caput ossis tibiae, illico sub m. gracili adnatum.

Us. Genu postrorsum slectit. Dum slexum est, tibiam, parte sua anteriori extrorsum prius versam, introrsum movet.

7. Semimembranosus sic dicitur, quod pars media inferior solo tendine lato membranaceo persiciatur. Enascitur tendine longo, crasso, et sere tereti a parte superiori tuberositatis ossis ischii, secundum semur descendit, et adhaerescit loco posteriori illico infra caput internum tibiae.

Usus cum praecedente idem.

8. Gracilis, musculus est longus, et tenuis, oriundus tum ad symphisin ossium pubis a ligamento ossa haec connectente, tum infra illam a margine ossis pubis; defeendit exhinc in latere interno capitis hujus prope spinam tibiae.

Usus. Genu postrorsum flectit; dum flexum est, itibiam ea ratione rotat, ut pars anterior pedis extremi obvertatur pedi alteri.

9. Sartorius longissimus fere musculorum corporis comnium est: oritur tendine brevi a spina anteriori, et superiori iliaca, superscandit tum oblique musculos omnes in facie semoris anteriori positos, latus genu internum petens; tendinescit ibi, et ope tendinis sat lati terminatur sub capite tibiae interiori.

Usus. Genu postrorsum flectit; tibiam ea ratione rotat, ut pars antica pedis extremi obvertatur pedi alteri, et ut sedentes semur unum alteri, sartorum in morem, superimponere queamus.

10. Popliteus fitus est oblique sub poplite; enascitur autem tendine exigue, brevi a condylo externo semoris, superscandit hinc oblique ligamentum capsulare, cui adhaerescit, interiora petit, et in facie postica extremitatis superioris tibiae terminatur.

Usus. Tibiam, flexo genu ea ratione rotat, ut pars anterior pedis extremi obvertatur pedi alteri.

MUSCULI PEDIS.

Motus pedis dicantur musculi octo, tum tarso, tum ossibus metatarsi adnexi:

- 1. Gemellus, five gastrocnemius,
- 2. Soleus,
- 3. Plantaris,

Pedem extendunt :

- 4. Tibialis anticus,
- 5. Peroneus tertius,

Pedem flectunt :

6. Tibialis posticus,

Pedem introrsum vertit :

- 7. Peroneus longus,
- 8. - brevis,

Pedem extrorfum vertunt.

nine musculi duo crassi, lati nonnihil, oblongi, sub exortu separati, sub sinem coëuntes, hinc musculum unum
constituunt digastricum; oriuntur ex toto sere tendinei
loco postico, et lateraliter illico supra condylos ambos
ossis semoris, ea ratione, ut unus proficiscatur a latere
externo, alter ab interno: corpora horum musculorum
carnosa bina sub sura in unum constuunt, et tendinem
formant

formant communem, latum, robustum, qui cum tendine musculi solei unitus tendinem generat crassissimum, validum, sub nomine tendinis Achillis notum. Descendit hic versus calcaneum, angustior parum sit, et terminatur, magis denuo diductus, in facie postica nunc dicti ossis.

Usus. Calcaneum elevant, plantam postrorsum ducunt, hinc pedem extremum extendunt.

- 2. Soleus oritur principio duplici, lato, tendineo fuperius a parte postica spinae tibiae; adhaerescit tum margini postico spinae tibiae internae ultra medium hujus ossis usque, latior sensim per decursum sit, et cohaeret tendini gastrocnemii, cum quo tendinem sormat Achillis, et eandem exserit actionem.
- 3. Plantaris enascitur tendine complanato exiguo a condylo externo femoris; in corpus abit cornosum, quod mutatur mox in tendinem longum, tenuem, angustum, descendentem inter m. soleum, et gastrocnemium, cum tendine communi unitum, et faciei externae faciei posticae ossis calcanei adnexum.

Usus idem cum gastrocnemio.

4. Tibialis anticus oritur superius infra condylum tibiae a facie ejus externa, secundum hanc descendit, et in tendinem abit robustum, qui ligamentum transversale tarsi transit, et ope extremitatis duplicis tum faciei superiori convexae ossis primi metatarsi annectitur.

Usus. Partem anticam pedis extremi elevat, et hinc flectit.

Pereneus tertius oritur secundum longitudinem partis dimidiae inferioris fibulae, tendo transit per ligamentum transversale tarsi, et terminatur in parte postica, et superiori ossis quinti metatarsi.

Usus. Una cum praecedenti pedem extremum flectit.

5. Peroneus tertius oritur secundum longitudinem partis dimidiae inferioris sibulae, tendo transit per ligamentum transversale tarsi, et terminatur in parte postica, et superiori ossis quinti metatarsi.

Usus. Una cum praecedenti pedem extremum flectit.

6. Tibialis posticus oritur carneus loco superiori a parte postica tibiae, et sibulae, illico infra articulationem ossium horum invicem; carneus descendit, ac in tendinem abit, retro malleolum internum ad pedem extremum excurrentem, ubi in plures portiones sinditur, et in facie interna pedis tum ossi naviculari, tum parti posteriori, et inferiori ossis cuneisormis primi, et tertii tarsi, tum et non raro parti inferiori ossis metatarsi tertii assigitur.

Usus. Pedem extremum oblique introrsum, et postrorsum elevat; hinc plantam introrsum, et postrorsum

rotat.

7. Peroneus longus enascitur superius a facie externa sibulae, secundum illam descendit, et tendine suo retro malleolum externum per ligamentum, quod illi cum m. peroneo brevi commune est, transit in plantam, ubi in facie interna ossis metatarsi primi evanescit.

Us. Plantam extrorfum, et parum postrorsum

rotat.

8. Peroneus brevis oritur anterius a medio fibulae, in tendinem mox abit, qui una cum tendine m. praecedentis retro malleolum externum per ligamentum utrique commune transit, et faciei convexae offis metatarsi quinti inseritur.

Usus. Praecedentem in actione sua juvat.

MUSCULI DIGITORUM,

- 1. Extensor longus digitorum pedis,
- 2. - brevis -
- 3. Flexor longus, f. perforans digitorum pedis,
- 4. brevis, f. perforatus - -
- 5. Lumbricales,
- 6. Interoffei inferiores,
 - 7. - Superiores.
- 1. Extensor longus dig. ped. oritur tum a parte anteriori ligamenti interossei, et parte inferiori, et antica tibiae, tum a facie interna sibulae, secundum longitudinem horum ossium descendit, oblique antrorsum per lig. transversale tarsi ad dorsum pedis proficiseitur, et in tendines quatuor ibi loci sinditur, qui in faciebus superioribus convexis digitorum quatuor minorum terminantur.

Usus. Phalanges horum digitorum extendit; phalangem primam et elevat.

2. Extensor brevis digitorum pedis, oritur a facie externa et superiori calcanei, per dorsum pedis oblique introrsum pergit, et sinditur ibi in partes quatuor, quarum quaevis mutatur in tendinem tenuem, planum, satque longum; primus, et maximus horum adhaeret faciei superiori phalangis primae pollicis, tres reliqui, tendinibus extensoris longi uniti inseruntur phalangibus extimis digitorum trium sequentium.

Usus. Digitos, ad quos fertur, rectos reddit, dum phalanges omnes digitorum minorum, et primam pollicis extendit; elevat simul phalangem primam tum pollicis, tum et digitorum minorum. 3. Flexor longus s. perforans, enascitur a medio faciei posticae tibiae, et a ligamento interosseo, tendineus factus, retro malleolum internum ad calcaneum properat, cui ope ligamenti specialis adhaerescit, et ubi conjungitur cum fasciculo sibrarum carnearum, quae oriuntur a calcaneo, et ab aliquibus pro genuino habentur m. plantari. Fertur ab hoc ligamento oblique antrorsum, et extrorsum ad medium usque plantae, ubi tendo quadrifariam sinditur; partes hae per sissuras tendinum quatuor m. perforati transeunt, et phalangi tertiae digitorum quatuor minorum inplantantur.

Usus. Phalanges digitorum omnes tres digitorum quatuor minorum deorsum slectit.

4. Flexor brevis, s. perforatus dig. ped. haeret sub aponeurosi plantari, enata a facie inferiori calcanei, plantam totam tegente, et capitibus ossium metatarsi adhaerente. Sub aponeurosi itaque hac musculus hic situs
est, oritur a facie inferiori, et interna calcanei per decursum abit, uti prior, in tendines quatuor, qui in extremitatibus suis sinduntur pro transitu tendinum m.
perforantis, demum vero faciei internae phalangis mediae digitorum quatuor minorum inferuntur.

Usus. Seriem fecundam, et primam phalangum digitorum quatuor minorum deorsum flectit.

5. Lumbricales musculi sunt quatuor exigui, tenues, m. lumbricalibus manus simillimi, enascuntur a tendine m. perforantis digitorum, ope tendinum exiguorum parti inferiori, et posticae phalangis primae digitorum quatuor ultimorum adhaerent, ubi sibris quibusdam tendineis cum m. perforante uniuntur.

Usus. Phalanges primas quatuor digitorum versus plantam, et simul oblique antrorsum flectunt.

6. Interossei inferiores tres spatium inter ossa metatarsi in planta, uti superiores in dorso pedis, explent. Oriuntur untur tendinibus angustis ea ratione, ut primus secundum longitudinem partis inferioris, internae ossis metatarsi tertii enatus terminetur in latere interno phalangis primae tertii digiti; alter autem exortus 2 parte interna, et inferiori ossis metatarsi quarti, inferatur parti internae phalangis prima digiti quarti; tertius demum, ortus a parte interna, et inferiori ossis metatarsi quinti, inferatur ope tendinis sat longi, et lati, parti denuo internae phalangis primae digiti minimi.

Usur. Phalangem primam digitorum quatuor minorum versus pollicem, et simul postrorsum nonnihil ducunt.

7. Interoffci superiores quatuor sunt: primus enascitur inferius a lateribus ossis primi metatarsi, et superius ab osse metatarsi secundo, terminatur in latere interno phalangis primae digiti secundi, tres reliqui oriuntur a facie interna ossium metatarsi trium ultimorum, et a facie externa ossis metatarsi secundi, tertii et quarti; siniuntur tendinibus exiguis in latere externo phalangis primae digitorum.

Usus. Phalangem primam digitorum quatuor minorum a pollice abducunt, et simul postrorsum parum slectunt.

PRO MOTU POLLICIS.

- 1. Extensor proprius pollicis pedis,
- 2. Flexor longus pollicis pedis,
- 3. brevis
- 4. Adductor pollicis pedis,
- 5. Transversalis pedis,
- 6. Abductor pollicis pedis.

Extensor proprius pollicis pedis oritur anterius a parte interna, et media fibulae, a ligamento interosseo, subin et ab ipsa tibia, carneus factus, uti m. tibialis anticus per lig. transversale tarsi transit, ac in dorso phalangis extimae pollicis terminatur; tendo hic utrinque emittit membranam latam, tenuem, aponeuroticam, phalanges pollicis exacte ambientem.

Usus. Phalangem primam, et ultimam pollicis extendit, retrorsum flectit.

2. Flexor longus pollicis pedis, enascitur posterius a parte media, et inferiori fibulae, tendine suo retro malleolum internum oblique in plantam descendit, ac in parte inferiori phalangis primae, et ultimae pollicis terminatur.

Usus. Phalangem ultimam, et primam pollicis deorfum flectit.

3. Flexor brevis pollicis oritur tendinoso sat lato, tenui tamen principio, parte infima ossis cuneisormis tertii, subin et ab osse cuboideo tarsi, decursu recto ad initium pollicis excurrit, et parte tendinis sui inseritur ossibus sesamoideis, inter articulationem pollicis et ossa metatarsi positis; altera parte adhaerescit phalangi pollicis hujus primae. Unitur etiam cum tendine mabductoris, et adductoris pollicis.

Usus. Phalangem pollicis primam deorsum flectit.

4. Addustor pollicis oritur tendineus a parte inferiori ossis metatarsi quarti, tertii, et subin secundi, ac a tendine m. peronei longi, fertur hinc ad pollicem, et inferitur tendine suo parti posticae, inferiori ossis sesamoidei interni, primaeque phalangis pollicis. Tendo musculi hujus unitur cum praecedente et transverso pedis musculo.

5. Transversalis pedis oritur plerumque tendine lato tenuisimo ab extremitate antica ossis quinti metatarsi,

et partim ab aponeurosi plantari, exhinc transversali itinere plantam emetitur; inseritur demum ossi sesa-moideo, ubi insertio est m. adductoris pollicis, cujus extremo etiam unitur

Ufus. Contractione sua partem plantae anteriorem, supra quam excurrit, cavam reddit, quum pollicem ad digitos posteriores, hos vero ad pollicem denuo adducat.

6. Abductor pollicis oritur tendinibus latis, tenuibus a calcaneo, ab offe naviculari, et cuneiformi : coeunt hi omnes illico in musculum, qui tendine longo, crasso, et complanato in extremitate antica ossis primi metatarsi, et parte postica phalangis primae pollicis terminatur.

Usus. Pollicem a digitis reliquis abducit; concurrit etiam cum reliquis, ut pes extremus introrsum, et deorsum flectatur.

PRO MOTU DIGITI MINIMI.

- 1. Flexor brevis digiti minimi pedis,
 - 2. Abductor digiti minimi pedis.
- 1. Flexor brevis dig. min. oritur tendineus a parte inferiori, et postica ossis ultimi metatarsi; inferitur parti posticae inferiori phalangis primae digiti minimi, tum et margini externo faciei inferioris ossis ultimi metatarsi.

Usus. Phalangem digiti minimi ultimam deorsum flectit.

2. Abductor digiti minimi oritur tendineus a facie tota externa calcanei, excurrit hinc ad os metatarsi quintum, et terminatur ope tendinis tenuioris exteriora versus, tum in extremitate ossis hujus superiori, tum et in basi phalangis primae digiti minimi.

Usus. Digitum minimum cum osse metatarsi deorsum slectit, et digitum hunc a reliquis abducit.

MUSCULI ABDOMINALES.

Musculi abdominales vocantur musculi, qui abdomen ambiunt.

Decem funt, quorum ex utroque latere quinque locantur:

- 1. Obliquus externus abdominis,
- 2. internus
- 3. Transversus abdominis,
- 4. Rectus abdominis,
- 5. Pyramidalis.
- 1. Obliquus externus abdominis musculus est latus, tenuis, posterius ad exortum suum carnosus, anteriori, et inferiori loco in aponeurofin terminatus. Oritur fuperius, at nonnihil lateraliter a costis octo, aut novem infimis ope digitationum carnofarum octo, vel et novem; quatuor supremae uniuntur cum digitationibus quatuor mufculi impositi serrati majoris antici, inferiores cum digitationibus ferrati inferioris et postici, ac cum latissimo dorfi; fertur tum oblique antrorfum, et deorfum; anteriori loco adnectitur fecundum totam longitudinem lineae albae abdominis; terminatur ad criftam ilei, tum anterius ad os pubis ope tendinis, conjuncti cum tendine musculi oppositi obliqui externi, ea ratione, ut partes tendineae musculorum horum binorum ad os pubis sese invicem decuffent : finditur exin tendo hic loco infimo ex lateribus abdominis, ut transire queant in viris vasa spermatica, in feminis ligamenta uteri rotunda, ex cavo abdominali prodeuntia: fiffura haec fub nomine annuli abdo-

inguinalism; infra annulum hunc conjungitur cum musculo abdominis transverso, et una constituunt ligamentum tendineum, spinae iliacae inferiori, anterius osfis pubis adnexum, sigamentum inguinale, FALLOPII, aut poupartii dictum; exhinc deorsum magis descendit, ac fasciae conjungitur latae. Sub ligamento hoc eodem excurrunt tendines musculi psoae magni, et iliaci interni, tum et arteriae, venae, nervique crurales: hic loci cernuntur herniae sic dictae semorales.

- 2. Obliquus internus priori subjacet; oritur fibris tendineis a proceffibus spinosis, et transversis vertebrarum trium, aut quatuor infimarum lumborum, a parte fuperna offis facri, ac a margine toto fuperiori, et antico offis ilei; adfcendit hine et inferiori, posteriorique loco antrorfum, et oblique furfum ; affigitur margini inferiori partis cartilagineae costarum omnium spuriarum, binarumque infimarum verarum ad sternum usque, et processum xiphoidem; anterius abit in aponeurosin firmam, cujus pars superna, et inferna simplex primum fupra mufculum abdominis rectum lineae albae abdominis implantatur, dein vero in bina secedit strata, quorum unum fupra rectum abdominis, alterum vero fub eodem ad lineam proficiscitur antea dictam albam, ubi denuo ambo invicem coëunt, ac tum in linea hac evanescunt, tum offi alligantur pubis.
- 3. Transversus abdominis oritur principio tendineo loco posteriori a processibus transversis, et spinosis vertebrarum quatuor ultimarum lumborum, inferiori vero a labio interno marginis superioris, et antici ossis ilei, et pubis: superius enascitur a facie interna costarum omnium spuriarum, binarumque ultimarum verarum; extenditur ad cartilaginem usque xiphoidem sterni. Abeunt tum sibrae tendineae musculi hujus ejusdem anteri-

us in tendinem latum, qui cum aponeurofi musculi obliqui interni cohaeret, ac in linea alba abdominis terminatur.

Usus. Ex unione tendinum horum trium musculorum exsurgit in medio abdominis expansio illa aponeurotica, quam recepto termino lineam albam dicunt.

4. Rectus abdominis tres transversos digitos latitudine aequat, et in medio abdominis longitudinali decursu lineae abdominis albae adjacet. Oritur a cartilagine xiphoide, et a costis tribus ultimis veris, primaque spuria ope diversarum productionum, seu digitationum. Descendit hinc in linea alba abdominis inferiora versus, et annectitur tendine lato tenui labio interno marginis superioris ossis pubis.

Notandum circa musculum hunc in specie est, praeditum esse ab exortu suo usque ad umbilicum, saepius et infra hunc eundem, lineis tribus, vel quatuor tendineis latioribus, quas inscriptiones musculi, resti tendineas vocant; transversim inscriptiones hae musculi hujus sibras resta descendentes intersecant. Vagina resti abdominis musculi intersectionibus, seu transversis lineis nunc expositis adhaerescit; contribuere videtur ad majorem illius sirmitatem.

5. Pyramidalis musculorum abdominalium omnium minimus, inferius in medio situs est; oritur a parte anteriori, et superiori ossis pubis, adscendens magis semper, magisque contrahitur, ut pyramidem referat, extremitate demum tendinea in linea alba abdominis evanescit, emissis etiam sibris plurimis tendineis in rectum abdominis. Musculus hic saepe ex integro desicit, saepe unicus solum adest, isque tum in medio haeret, et robustior est: si vero ex integro desiciat, rectus inferius latescit, et crassior est, ut desicientis obeat vices.

Usus,

Usus. Musculi abdominales quinque abdomen confiringunt, viscera contenta omnia premunt, excretionem faecum, lotii, foetus exclusionem et placentae promovent. Viscera abdominalia comprimentes diaphragma fursum agunt, hine cavum thoracis angustius reddunt, et pulmones simul comprimunt. Motus etiam corporis in varium sensum faciliores reddunt. Musculis his ipsis accenseri etiam meretur diaphragma, partem abdominis superiorem reddens angustiorem, viscera abdominalia deorsum, hine musculos dictos extrorsum premens.

MUSCULI ANI.

Tria funt musculorum paria;

- 1. Levatores ani,
- 2. Transversus perinaei,
- 3. Sphincler ani internus,
- 4. externus.

Levator am, aut musculus ani latus, musculus latus, tenuisque est, oriens principio tendineo a spina ossis ischii, huicque propinqua facie interna ossis hujus ejustem, ab interna parte ossis ilei, ad hujus nexum cum osse ischii, anterius demum a parte interna, et superna ossis pubis; sibrae carneae tum radiatim descendunt ad partem intestini recti posticam, ubi tum ossi coccygis adhaerent, tum uniuntur cum sphincere ani interno, sicque posteriori loco ambiunt intestinum rectum, anteriori vero in viris collum vesicae urinariae, glandulam spermaticam, et vesiculas spermaticas, in feminis partem vaginae uteri.

Usus. Ambo simul agentes partem posteriorem intestini recti antrorsum ducunt, et simul elevant, ne, sub D d deposidepositione alvi, foras prodeat. Comprimere simul parum videntur glandulam spermaticam, bulbum ure-thrae, et vesiculas spermaticas.

Sphincter ani internus annulus est oblongus carnosus, robustus, crassus, constans sibris orbicularibus intestini recti, orificium ani ambiens, et exacte claudens.

Sphincler ani externus musculus latus est, tenuis, carnosus, compositus binis fibrarum fasciculis, ex lateribus
excurrentibus, et anteriori, posteriorique parte coëuntibus, sub angulis acutis posterius, et superius textui carnoso adnexo ossi coccygis, anterius autem, et inferius
membranae intestini recti, medio et lateribus musculis
acceleratoribus, bulbo demum urethrae implantatis;
conjungitur ope fibrarum plurium cum spinctere interno, in seminis cum sphinctere vaginae.

Usus. Orificium ani musculo hoc clauditur, constringitur, ne faeces omni tempore exeant, tum et ne intrare quid intestinum rectum queat.

VESICAE URINARIAE

Proprius eft

SPHINCTER VESICAE: Constat fascia fibrarum carnearum, in viris a sphinctere ani, in seminis a sphinctere vaginae exortarum, collo vesicae urinariae undique adnexarum, idque constringentium, ne lotium effluere semper queat. Referendae huc etiam sunt sibrae carneae, constringentes vesicam urinariam, ejusque cavum minuentes; quod quidem in Splanchnologia latius exponetur.

TESTIBUS

Dicatur

CREMATER TESTICULORUM; oritur musculus hic, testi cuivis in specie proprius, a fibris secedentibus musculi obliqui interni abdominis, et a tendine hujus ejusdem, qui sub nomine ligamenti Poupartii notus est, una cum vasis spermaticis in scrotum descendit, ibique expanditur in vaginam, qua posterius primo, tum vero ab omni simul latere testis amicitur, comprimitur, elevatur, evacuatur. Referunt huc Anatomici nonnulli et tunicam carnosam scroti; haec tamen non carnoso, sed celluloso denso textu absolvitur, unde huc referenda non est.

MUSCULI PENIS,

Tunt :

- 1. Erectores, seu ischio-cavernosi,
- 2. Transversus perinaei primus,
- 3. fecundus;
- 4. Acceleratores,
- 5. Compressor prostatae.
- 1. Erectores penis oriuntur a tuberofitate ischiatica sub corporibus cavernosis penis; hinc antrorsum, et introrsum adscendunt, ac corporibus cavernosis implantantur. Ex hoc eorum situ facile apparet, dicatos eos non esse, uti prius autumabant auctores, peni erigendo, sed abducere illos potius hunc eundem ab ossibus pubis deorsum,

deorsum, sicque in directione inter perpendicularem, et horizontalem media retinere.

2. Transversus perinaei primus oritur tendine exiguo tenui a tuberositate ischiatica, ad exortum erectoris penis (aut clitoridis in feminis) excurrit, carnosus illico factus, ad os ischii, jungitur cum erectore penis, et tum medio bulbi urethrae inseritur, tum in acceleratorem abit.

Us. Bulbum urethrae constringit, hunc eundem concutit, et retrorsum trahit.

3. Transversus perinaei alter pariter a tuberositate ischiatica, et ante bulbum in urethram desinit.

Usus. Urethram dilatat.

4. Acceleratores oriuntur ex utroque latere a corporibus spongiosis, ambiunt dein urethram, et in media, insimaque parte bulbi coëunt; posterius uniuntur etiam cum sphinctere ani.

Usus. Agentes bulbum comprimunt, concutiunt, retrorfum trahunt.

In fenibus, ubi mufculi nunc dicti jam debilitati funt, ultimae lotii guttae ex bulbo nunquam penitus exprimuntur; hinc arte fupplenda est natura.

5. Compressor prostatae, oritur a facie interna ossis pubis, inter partem infimam symphiseos horum ossium, et foramen magnum. Musculus hicce tenuis inslexus retrorsum excurrit, prostatam amplectitur, et vel in parte inferiori hujus evanescit, vel vero conjungitur cum socio, ex opposito latere adveniente.

VAGINAE UTERI

Dicatur

Constrictor cunni, oritur utrinque a sphinctere ani; augetur et fasciculo alio sibrarum carnearum, ab osse ischii enatarum; secundum exortum labiorum vulvae antrorsum fertur, et cruribus clitoridis implantatur.

Usus. Agens latera vaginae comprimit, eamque fic angustiorem reddit.

CLITORIS

Instruitur

ERECTORIBUS BINIS CLITORIDIS; quivis ex suo latere enascitur ab offibus ischii; terminatur in corpus spongiosum clitoridis.

Usus idem est, ut erectorum penis virilis.

ANGIO-

ANGIOLOGIA.

ATOGOTA

VASAIN GENERE.

VASA omnia corporis humani aut fanguifera sunt, aut lymphatica: de his postremis in speciali sectione agemus.

Vafa dirimuntur in arterias, et venas.

ARTERIA canalis est membranaceus, slexilis, conoideus, vibrans, ramis innumeris per corpus propagatus, sanguinem a corde acceptum in omnes partes deferens.

VENA canalis est flexilis, conoideus, membranaceus, non tamen vibrans, sanguinem a partibus omnibus ad cor reducens.

Figura conoidea est; basis coni tum arteriarum, tum venarum in corde est; apices obversi funt partibus a corde remotissimis.

Arteriae itaque deducunt sanguinem a basi ad apicem, venae ab apice ad basin.

Componentur ARTERIAE membranis, seu tunicis sequentibus;

1. Extima tunica ubique enascitur a cavis, quae arteriae transcunt; in capite a dura meninge, in thorace a mediastino, in abdomine a peritonaeo. (14.)

2. Sequitur cellulosa, priori subjecta, arterias laxe ambiens; in arteriis magnis saepe pinguedine turget; vasa ordinat, nutritioni majoris arteriae dicata.

3. Muscularis; componitur fibris arcuatis, muscularibus, plures ex his circulum integrum absolvunt.

4. Priori

4. Priori subjecta absolvitur textu tenui celluloso, musculari arcte adhaerente.

5. Ultima et interna alba, firma, laevissima est.

Instructae sunt tunicae hae ipsae arteriolis nutrientibus, venis ac nervis.

Ortus arteriarum omnium, aut ab

Arteria pulmonali, enata ex cordis ventriculo anteriori feu dextro, aut ab

Art. Aorta, exorta ex ventriculo cordis posteriori, seu sinistro repetendus est.

Finiuntur in (15.)

1. Venas exiguas, aut

2. In fuperficiem externam corporis,

3. In cava majora, minoraque, ubi rorem fubtiliffimum exhalant:

4. In vafa excretoria, liquidum corpori noxium excernentia; v. g. vafa cutanea,

5. In ductus, seu sinus speciales, in quos sanguinem subinde exonerant, v. g. in tubis Fallopianis, in pene, &c.

6. In vafa fecretoria, v. g. in hepate, testibus, &c.

7. In glandulas, quorsum etiam succum specialem de-

Usus. Sanguinem a corde ad partes corporis omnes deferunt; ex eo liquida nutritioni, vitaeque sacra secernunt, inutilia ex corpore eliminant.

VENAE eadem gaudent structura, excepta solum tunica musculari. (16.)

Differunt ab arteriis :

1. In genere tenuiores, debiliores illis funt;

2. Harum

- 2. Harum diameter amplior diametro arteriarum, quae cum illis nectuntur; exceptionem faciunt arteriae pulmonicae, eadem fere cum venis pulmonicis diametro praeditae;
 - 3. Copia harum in corpore adest major;
 - 4. Non vibrant;
 - 5. Arteriis minus profunde haerent;
 - 6. Interius pluribus donantur valvulis.

VALVULA dicitur plica semilunaris mobilis, a tunicis binis internis producta, facie concava cor, convexa partes a corde remotas respiciens. Margine semilunari annectuntur parieti interiori vasis, ex quo oriuntur; margo externus in hujus lumine libere sluctuat. Adest saepius non nisi unica: subin et duae, aut tres ex ordine parietibus adhaerent.

Usus. Impediunt ne fanguis versus apicem, aut partem angustiorem venarum retrogrediatur. (17.)

Oriuntur venae,

- 1. Ex corporis superficie;
- 2. Ex superficie cavorum internorum corporis;
- 3. Immediate ex finibus ultimis arteriarum;
- 4. Ex cavitatibus specialibus, v. g. corporibus cavernosis penis, urethrae, vaginae uteri, &c.
 - 5. Ex glandulis lymphaticis. (18.) Exonerant omnes fanguinem fuum,
 - 1. In venam cavam magnam;
 - 2. In venas pulmonales;
 - 3. In venam portae, demum vero in atria cordis.

Usus. Venae sanguinem ex omnibus partibus reducunt ad cor: liquida tenuiora in externa, et interna corporis superficie resorbent, et ad cor deserunt.

SYSTEMA ARTERIOSUM IN GENERE.

AORTA, ex corde vix enata, emittit arterias coronarias cordis; tum finistrorsum versus spinam dorsi arcum magnum; descendit secundum illam sub nomine aortae descendentis.

Ex parte convexa ARCUS AORTAE veniunt rami fequentes tres:

- 1. Arteria innominata, ex qua
 - a. Carotis dextra, et
 - ¿. Subclavia dextra:
- 2. Carotis finistra;
- 3. Subclavia finistra.

Carotis quaevis abit in externam, et internam :

CAROTIS EXTERNA largitur ramos quatuor; Anterius,

- 1. Thyroideam fuperiorem,
- 2. Sublingualem, feu raninam,
- 3. Maxillarem inferiorem,
- 4. - externam; ex qua
 - a. Art. mentalis,
 - b. coronaria labiorum,
 - c. angularis;

Posterius quatuor,

- 5. Art. pharyngeam adfcendentem,
- 6. occipitalem,
- 7. auditoriam externam, tum,
- 8. temporalem, ex qua

Art, frontalis.

In latere interno maxillae inferioris prope condylum articularem carotis externa vocatur Art. maxillaris interna; ex hac veniunt;

E e

T. Art

- I Art. fphoenomaxillaris; ex hac
 - a. Art. durae matris anterior,
 - b. Art. alveolares superiores, et
 - c. Art. maxillaris fuperior.
 - 2. Art, alveolares inferiores,
 - 3. Art. durae matris media, seu sphoeno-spinosa.

CAROTIS INTERNA, seu cerebralis, intra cranium dat, Art. ophthalmicam, s. orbitalem internam, ex qua

- a. Art. ciliares, et plerumque
- b. Art. centralis retinae.

Carotis interna tum bifurcatur in ramos duos principes, quorum prior audit

- a. Art. cerebralis anterior, alter
- b. Art. - posterior.

ART. SUBCLAVIA largitur ramos quatuor sequentes principes;

- 1. Mammariam internam, ex qua
 - a. Mediastina,
 - b. Thymica,
 - c. Pericardiaca, ex qua denuo Diaphragmatica fuperior, et Trachaealis, feu gutturalis inferior;
- 2. Art. cervicalem, denuo in ramum anteriorem, et posteriorem divisa;
- 3. Art. vertebrales, hae intra cranium unitae generant Basilarem.

Ex illis venit ulterius

- a. Auditoria interna,
- b. Art. durae matris posterior, et
- c. Spinalis anterior, ac
 - d. - posterior.
- 4. Art. intercostalem superiorem.

Truncus

Truncus fubclaviae, ad axillam progreffus Art. axillaris, haec ad brachium producta Art. brachialis vocatur.

Art. axillaris dat ramos quinque sequentes;

- 1. Mammariam externam,
- 2. Thoracicam inferiorem,
- 3. Scapularem externam,
- 4. - internam,
- 5. Humeralem.

Art. brachialis primo multos ramos laterales emittit, tum bifurcatur in cubito, faepius jam fuperius ad exortum in ramos duos;

- :. In Art. cubitalem,
- 2. In Art. radiaeam, seu radialem.

Cubitalis emittit ramos quinque;

- 1. Cubitalem recurrentem,
- 2. Interoffeam externam,
- 3. internam,
- 4. Arcum palmarem,
- 5. Digitales.

Radialis dat radiaeam recurrentem: inferius in palma duas digitales, una cum ramis variis, cum ramis cubitalis unitis.

Ex trunco AORTAE DESCENDENTIS exfurgunt in thorace rami tres;

- 1. Bronchialis,
- 2. Oefophagea,
- 3. Intercostales inferiores.

In abdomine rami octo;

- I. Art. Coeliaca, ex qua
- A. Duae diaphragmaticae inferiores,
- B. Coronaria stomachica,
- C. Hepatica; ex hac vero

- 1. Pylorica,
- 2. Gastrica major, s. dextra, ex hac
 - a. Duodenalis,
 - b. Gastroëpiploicae dextrae,
- 3. Art. cyfticae, f. capfulares,
- D. Splenica, ex qua
 - 1. Pancreatica,
 - 2. Gastrica minor, seu sinistra, ex qua a. Gastroëpiploicae sinistrae.
 - b. - mediae.
 - 3. Breves,
 - 4. Epiploicae.
- II. Mesenterica, seu mesaraica superior, ex qua Colica superior, seu dextra.
- III. Renales, seu Emulgentes, ex quibus
- 1. Adipofae,
- 2. Suprarenales.
- IV. Art. Spermaticae.
- V. Mesenterica inferior, ex qua
- 1. Colica finistra, et
- 2. Haemorr, interna.
- VI. Lumbares.
- VII. Sacrales.
- VIII. Iliacae, quae dividuntur in
 - 1. Internas, et
 - 2. Externas.

Iliaca interna dat ramos quinque:

- 1. Iliacam parvam,
- 2. Gluteam,
- 3. Ischiaticam,
- 4. Pudendam communem, f. internam, ex qua
 - a. Haemorrhoidales externae, et
 - b. Pudenda externa;

5. Obturatoriam.

Iliaca externa dat

- 1. Epigrasticam, et
- 2. Iliacam externam minorem.

Truncus iliacae externae, sub ligamento Poupartii femur ingressus, art. cruralis audit; haec ad poplitem usque delata art. poplitea vocatur.

Art. cruralis per decursum ramos varios mittit in musculos femoris.

Art. poplitea bifariam dirimitur; ramus unus art. tibialis anterior, alter tibialis posterior appellatur; ex hac veniunt;

- 1. Tibialis interna,
- 2. Peronea, f. fibularis,
- 3. Plantaris interna et externa,
- 4. Arcus plantaris, ex quo enascuntur Digitales.

ARTERIA PULMONALIS, VENAEQUE PUL-MONALES IN GENERE.

Arteria pulmonalis, ex corde enata, in ramos duos finditur; quorum primus

Art. pulmonalis dextra, alter

finistra, dicitur.

Venae pulmonales ramis quatuor terminantur in corde.

VENAE IN GENERE.

- 1. Venae quatuor pulmonales.
- 2. Vena cava fuperior, et inferior.
- 3. Vena portae.

VENA

VENA CAVA IN GENERE.

Vena cava dividitur in superiorem, et inferiorem.

RAMI CAVAE SUPERIORIS funt;

- 1. Subclavia dextra, et finistra; recipiunt hae ramo varios venientes ex
 - a. Mediastino,
 - b. Pericardio,
 - c. Glandula thyroidea,
 - d. thymo; recipiunt et venam
 - e. Thoracicam internam,
 - f. Bronchialem, et
 - g. Intercostales superiores,
 - 2. Jugulares externae, et
 - 3. internae.

Vena jugularis externa recipit

- 1. Frontalem,
- 2. Angularem,
- 3. Temporalem,
- 4. Auricularem,
- 5. Sublingualem,
- 6. Occipitalem;

Vena jugularis interna recipit

- 1. Sinus laterales durae matris,
- 2. Gutturalem, f. laryngeam,
- 3. Maxillarem internam.

Rami venae azygos funt

- 1. Vertebrales,
- 2. Intercostales inferiores,
- 3. Bronchiales,
- 4. Pericardiaca,

5. Diaphragmatica.

Vena subclavia ad axillam novo nomine vena axillaris dicitur; recipit;

- 1. Scapulares,
 - 2. Thoracicam fuperiorem, et inferiorem,
 - 3. Brachialem, mostrolitati .c
 - 4. Cephalicam, 2000 essures ima A.
- 5. Bafilicam, pointing spaidff at
 - 6. Medianam, deireiles
- 7. Salvatellam, page 1
 - 8. Cephalicam pollicis,
 - o. Digitales. Cephalica policit peding.

RAMI CAVAE INFERIORIS funt ; pormus II ...

- 2. Hepaticae,
- 3. Renales; ex quibus
- a. Capfulares, LAATHOY, AVIV
 - b. Adipofae,
 - c. Spermatica finistra, ex renali finistra;

... Vena laphena pedia

- 4. Spermatica dextra,
- 5. Lumbares,
- 6. Sacrales,
- 7. Iliaca dextra, et finistra, quarum quaevis iliacam internam et externam recipit.

In Iliacam internam, f. hypogastricam sanguinem

- 1. Obturatoria,
- 2. Pudenda dorfalis,
- 3. Haemorrhoidariae externae;
- 4. Pudendae internae.

In Iliacam externam abit

Epigrastica.

mea.

ARTROL SAIGHTEA

Truncus iliacae externa, dum femur ingreditur, femoralis, seu cruralis, ad poplitem autem vena poplitea dicitur.

Recipit femoralis fenfim;

- 1. Pudendas externas,
- 2. Ischiaticam,

Rami Popliteae funt ;

- 1. Tibiaea anterior,
- 2. posterior,
- 3. Peronea,
- 4. Surales,
- 5. Cephalica pollicis pedis,
- 6. Vena faphena pedis,
- 7. Plantares,
- 8. Digitales.

VENA PORTAE IN GENERE.

Vena portae dirimitur in ramos binos, unus
Ramus ventralis, alter,
Vena portae hepatica dicitur.

In ramum ventralem terminantur;
Mefaraica,
Splenica,

Haemorrhoidalis interna.

Ramus hepaticus distribuitur ramulis plurimis per to-

RAMI ARCUS AORTAE IN SPECIE.

ARTERIAE AORTAE truncus enascitur ex ventriculo cordis finistro; ad exortum suum valvulis tribus semifemilunaribus instructus est, quarum ope regressus sanguinis in cordis ventriculum impeditur. Hinc ad pollices aliquot ascendit, ex latere sinistro postrorsum in arcum curvatur, inferiora versus descendentem, et ad quartam dorsi vertebram aortae descendentis nomine notum.

Aorta cordis ventriculum finistrum nunc egressa, antequam per pericardium adhuc prodeat, largitur.

Arterias duas coronarias cordis; enascuntur hae ex aortae trunco maximam partem supra ipsas semilunares valvulas; rarius infra has easdem, ut valvulis obtegi queant.

Dextra oritur inter aortam, et art. pulmonalem :

Sinistra enascitur inter cordis atrium sinistrum, et aortam. Ambae recurrunt ad cor, ramis invicem uniuntur, per substantiam cordis disseminantur, tandem vero in venas cordis abeunt. Rami nonnulli feruntur ad atria cordis, et pericardium, uti et ad tunicas aortae.

Ex parte arcus dicti convexa oriuntur tres rami prin-

Primus, ex latere dextro dicitur art. innominata; haec in duas magnas arterias alias illico finditur.

Inferior ex latere dextro cum trunco principe simul excurrens, claviculari petens, art. subclavia dextra dicitur.

Altera fecundum laryngem ad encephalon adfcendens art. carotis dextra audit.

Ramus secundus, medius, ex arcu aortae enatus, carotis finistra vocatur.

Tertius, finistrorsum magis situs, subclaviam sinistram constituit, dextra semper minorem. In quibusdam subjectis arteriarum harum divisiones, et exortus variant: rarius tamen similes aberrationes occurrunt.

Ambae earotides lateribus afperae arteriae vicinae, una cum jugularibus venis, et octavo nervorum pari textu cellulofo unitae ad marginem ufque fuperiorem cartilaginis thyroideae recta fere afcendunt. Ibi loci finduntur fingulae in ramos binos praecipuos; anterior carotis externa, posterior carotis interna, seu cerebralis audit.

I.

A. CAROTIS EXTERNA ascendit a margine cartilaginis thyroideae ad maxillam inferiorem, retro hanc ad condylum maxillae articularem fertur; tumque A. maxillaris interna dicitur; per hunc decursum ramos, emittit sequentes;

Ex margine interno illius oriuntur,

- 1. A. thyroidea, seu laryngea superior; hace distribuitur per glandulam thyroideam, per musculos laryngis, et ossis hyoidis; surculos etiam mittit in glandulas jugulares, et cutim;
- 2. A. sublingualis, seu ranina, oritur illico supra praecedentem; distribuitur per substantiam, et musculos linguae, et glandulas sublinguales;
- 3. A. maxillaris inferior fertur ad parotidem, glandulas fublinguales, palatum molle, et musculos vicinos;
- maxillae inferioris antrorfum fupra masseterem ad usque latera menti, ubi A. mentalis dicitur. Haec emittit ramum, qui ad angulos labiorum in ramos duos minores sinditur: superior ex his procurrit secundum musculum orbicularem labii superioris, inferior secundum orbicularem labii inferioris usque ad labii medium, unitur tum socio ab altero latere advenienti; ac dein sub nomine A. labialium, seu coronariarum labiorum, veniunt.

 A. mentalis, missis quibusdam in musculos menti ramulis, ascendit ad latera nasi, ubi denuo quaquaversum ra-

mos spargit, et ad angulum oculi pertingit internum sub titulo A. angularis; evanescit haec in sphinctere palpebrali, et frontali;

5. A. pharyngea afcendens oritur posterius ex carotide externa ad ipsam trunci hujus bisurcationem; ramulos mittit in pharyngem, et sauces; ramus per foramen lacerum ad duram usque meningem producitur.

Ex margine externo carotidis externae veniunt:

- 1. A. occipitalis; ramulos haec mittit in musculum's styloideum, et digastricum; inter apophysin styloideam, et mastoideam ad musculos fertur extensores capitis; ramus unus per foramen inter apophysim styloideam, et mastoideam, alter subin per foramen jugulare, et alter denno per foramen occipitale magnum ad duram meningem fertur. Conjungitur haec etiam cum a. vertebrali, et cervicali;
- 2. A. auricularis, seu auditoria externa, oritur prope praecedentem; fertur ad aurem externam, ad membranam tympani, et ad tempora.

Emissis hisce ramis carotis externa per parotidem supra processum zygomaticum, et musculum temporalem ascendit; parotidi, et faciei ramulos largitur; tum in

Art. temporalem abit, mittentem ramum in musculum frontalem, et palpebras, qui a. frontalis vocatur.

Truncus carotidis externae retro maxillam inferiorem fertur, et a. maxillam internam emittit.

A. maxillaris interna, uti statim dictum suit, continuatio trunci carotidis externae est, quae ad processium maxillae inferioris condyloideum nomen mutat; praeterlabitur processum hunc, et, emissis in musculos pterygoideos ramis aliquot, subdividitur in ramos tres sequentes: I. A. sphoeno-maxillaris fertur per foramen proprium in ala majori ossis sphoenoidei insculptum ad partem mediam cerebri; evanescit in temporibus, vertice, et crassa meninge.

Notandi imprimis sunt rami tres sequentes:

Primus, per fissuram ossis sphoenoidei intrans distribuitur in facie anteriori durae meningis, sub nomine a. durae matris anterioris.

Ramus alius transiens per canalem orbitalem, ramulos mittit in finum pituitarium, et dentes maxillae superioris, sub nomine alveolarium superiorum; alius proficiscitur in faciem, et palpebras, vocatur ab Anatomicis nonnullis A. maxillaris superior.

- 2. Ramus 'alter arteriae maxillaris internae transit per canalem maxillae inferioris, et in alveolos, ac dentes ramos emittit, a. alveolares inferiores dictos. Egreditur anteriori loco per foramen anticum canalis hujus ejus-dem, et cum a maxillari externa ibi loci conjungitur.
- 3. Ramus tertius transit per foramen spinosum ossis sphoenoidei, distribuitur per partem mediam durae meningis; hincque a. durae matris media, s. sphoeno-spinosa, vocatur. Surculus rami hujus excurrere dicitur ad aquaeductum Fallopianum, alter ad cochleam.

II.

A. CAROTIS INTERNA f. CEREBRALIS statim ad exortum suum a trunco principe posteriora versus secedit, et quin ramum ullum emittat, ductu serpentino ad foramen usque caroticum ascendit: tum per canalem caroticum antrorsum lata cavum cranii ingreditur, serpentinis semper sub reptatibus, laminis durae meningis inclusa, in medium fertur sinus cavernosi ephippii, ibique loci emittit

A. ophthalmicam, f. orbitalem: haec fub nervo optico antrorfum, et introrfum, producta, orbitam intrat, ramulos

mulos ablegat in glandulam lacrymalem, musculos oculi, et surculum parvum in nares; largitur dein et art.
ciliares, per tunicam oculi choroideam et ligamentum
ciliare distributas, uti et a. centralem retinae; haec postrema oritur ex trunco ipsius arteriae ophthalmicae, vel
ex ramo arteriarum ciliarium, pulpam nervi optici subit,
mediam intrat tunicam retinae, et sub specie retis arteriosi distribuitur per totam tunicae hujus superficiem.

Ex arteria hac eadem oriuntur vafa tunicae hyaloideae, uti et arteria postica lentis crystallinae.

Truncus carotidis internae incurvo ductu fertur dein per finum cavernosum, ex lateribus ephippii ad processus hujus superiores adscendit, duram meningem perforat, retrorsum slectitur, et in ramos duos principes abit, sub nomine a. cerebralis anterioris, et posterioris notos.

A. cerebralis anterior unitur cum focia ex altero latere adveniente, secundum columnas cerebri sursum, et postrorsum properat, et parti cerebri mediae, posticaeque, tum ventriculo ejus tertio, fornici, et nervorum opticorum thalamis, ramos mittit.

A. cerebralis posterior per fissuram Sylvianam ad partes fertur laterales cerebri, plexui venoso surculos suppeditat, et conjungitur ope rami sat magni, cum ramo 2. vertebralium.

Notandum hic adhuc in specie est, non solum ramorum carotidis internae, sed et trunci ipsius ad ingressum in cavum cranii tunicarum mutari fabricam, easque tum tenuiores, debilioresque longe reddi quam omnium aliarum corporis universi arteriarum sunt tunicae. (19)

A. SUBCLAVIAE duae funt, dextra, et sinistra; prima oritur ex a. innominata, posterior ex ipso arcu aortae.

Retro

Retro claviculam, et sub hac eadem ad marginem feruntur superiorem costae primae, ubi et terminantur.

Ex fubclavia quavis oriuntur rami quatuor fequentes principes.

I.

A. mammaria interna; oritur ex parte antica, et inferiori a. fubclaviae, ad medium claviculae, interne fecundum longitudinem costarum ad sternum descendit, et ramos emittit quatuor sequentes;

- 1. A. mediastinam, per mediastinum distributam;
- 2. A. thymicam, ad thymum excurrentem;
- 3. A. pericardiacam, pericardium, exhinc vero diaphragma petentem, unde et a. diaphragmatica superior ibi loci dicitur;
- 4. A. trachealem, f. gutturalem, reptatibus serpentinis secundum asperam arteriam ad glandulam thyroideam, et laryngem ascendentem, arteriae laryngeae saepius unitam, surculos exiguos quosdam ad partem superiorem scapulae plerumque mittentem.

Oriuntur nonnunquam arteriae hae omnes ex latere dextro ex ipfo a subclaviae dextrae trunco.

Mittit a. mammaria interna preterea etiam ramos ad musculos intercostales, et mammas, cum mammaria externa unitos, descendit dein, ad latus cartilaginis xiphoidis ex cavo thoracis egreditur, et in musculo abdominali recto terminatur, ubi sese jungit a. epigastricae. Veniunt etiam ramuli quidam exigui in musculos abdominales reliquos et peritonaeum.

A. cervicalis, f. mufcularis colli oritur loco fuperiori ex trunca a. fubclaviae, plerumque ad ipfum jam exortum in ramum posticum et anticum finditur.

Ramus

Ramus anterior, seu a. cervicalis anterior excurrit retro a. carotidem, et maximam partem in musculos distribuitur, ab osse sterni in collum ascendentes, uti et in musculos quosdam colli, in musculos pharyngis, et glandulas laryngeas.

Ramus posterior, seu a. cervicalis posterior enascitur interdum et ex a. vertebrali; sub processu transverso vertebrae septimae colli ad musculos quosdam colli, et scapulae fertur, in quibus et evanescit. Ramus hujus unitur saepius a. occipitali.

saunem confluents posteriu.III

rangent dusevis conitit ; rami

A. Vertebrales ambae oriuntur ex a. fubclaviis ; finiftra tamen fubin, etfi rarius id fiat, ex ipfo arcu aortico procedit. Ambae, quin ramum ullum emittant, ad vertebras colli tendunt, exhinc per foramina proceffibus transversis vertebrarum harum insculpta sursum ascendunt ea ratione, ut primo per foramina vertebrae colli quintae, quartae, et tertiae reptatibus serpentinis producantur. Per hunc decurfum mittunt ramulos in mufculos colli, et involucra medullae fpinalis. Procedunt exin per foramen vertebrae colli fecundae oblique furfum, et extrorfum, inter processium transversum vertebrae colli fe undae, et primae antrorfum et extrorfum tendunt, majorem curvaturam posteriora versus faciunt, et foramen vertebrae colli primae subeunt; volvuntur ibi circa fulcum processui transverso vertebrae dictae infeulptum; demum vero duram meningem perforant, ac per foramen magnum occipitale cavum ingrediuntur cranii, fecundum medullam oblongatam afcendunt, ac inibi fub angulo acutiffimo in truncum unum communem coëunt, qui a. bafilaris dicitur. Arteria haec, quam alii et a. cervicalem dicunt, perforat dein fub ponte Varolii duram meningem, et ramos fuos, hine inde

inde cum ramis carotidum unitos, mittit in medullam oblongatam, in cerebrum et cerebellum: rami alii arteriae hujus ipsius notatu magis digni sunt:

- I. A. auditoria interna, fertur una cum septimo nervorum pari ad partes auris internas:
- 2. A. durae matris posterior, per partem posticam durae meningis dispersa.
- 3. A. spinalis posterior, et anterior; oriuntur hae non ex a. basilari, sed ex ipsis a. vertebralibus; ambarum enim vertebralium ad ingressum suum in cavum cranii ramum quaevis emittit; rami hi illico in truncum communem consluunt, posterius secundum medullam spinalem descedentem, unde et a. spinalis posterior dicitur: Altiori paulo loco vertebralium quaevis similem emittunt ramum, qui pariter cum socio suo in unicum abit truncum, anterius secundum medullam spinalem descendit, et exin a. spinalis anterior dicitur. Arteriae ambae spinales uniuntur in medulla spinali cum surculis quibusdam a. intercostalis.

IV.

A. intercostalis superior, oritur ex a. subclavia, subin et trunco a. cervicalium. Excurrit in facie interna costarum trium, aut quatuor superiorum verarum prope harum capita, et cuivis ramum largitur, qui in costae cujusvis margine inferiori antrorsum excurrit, et turn musculis intercostalibus, tum pleurae immergitur. Surculi parvi per foramina lateralia ad medullam spinalem tendunt.

Dum truncus a. subclaviae supra costam primam trans musculos scalenos colli ex cavo thoracico egressus est, art. nunc dicitur axillaris; ex hac oriuntur rami imprimis sequentes;

1. A.

- in mammas, et musculos thoraci impositos. Ramus unus excurrit inter m. pectoralem majorem, et deltoidem prope venam cephalicam brachii secundum longitudinem humeri inferiora versus:
- 2. A. thoracica inferior distribuitur per musculos scapulae, et dorsi:
- 3. A. fcapularis externa, et interna; externa inhaeret excifurae marginis superioris scapulae; dividitur per musculos scapulae, et circa articulationem humeri; interna tum in musculos, tum in glandulas cavo subaxillari incumbentes surculos mittit:
- 4. A. humeralis oritur nonnunquam ex art. brachiali; distribuitur per musculos scapulae, et humeri.

Emissis nunc dictis ramis sub tendine m. pectoralis majoris emergit, et nunc vocatur

Art. brachialis. Ad ipsum jam exortum in ramos duos nonnunquam bifurcatur; maximam vero partem trunco nonnisi unico ex latere interno brachii supra m. coracoideum humeri, et m. anconaeum, tum et secundum marginem internum m. bicipitis brachii retro venam basilicam ad condylos usque ossis humeri defeendit.

A cavo subaxillari ad medium ossis humeri integumentis nonnisi communibus corporis tegitur, tum musculis profunde immergitur, et per hunc decursum musculos vicinos, et os ipsum humeri arteriis auget. Inter condylos ambos inferiores ossis humeri finditur (emissis antea ramis pluribus in musculos vicinos, et articulationem humeri, sub nomine art. collateralium notis) plerumque in ramos binos praecipuos, quorum unus art. cubitalis, alter art. radialis dicitur.

Art. cubitalis, seu ulnaris, properat inter m. pronatorem rotundum, radiaeum internum, palmarem longum, flexores digitorum, et os ulnae fecundum m. cubitaeum internum ad carpum ufque; per hunc decurfum emittit ramos fequentes;

- 1. A. cubitalis recurrens recurrit ad condylum internum humeri, per articulationem distribuitur, et cum ramis lateralibus a. brachialis communicat;
 - 2. Rami alii minores, immersi musculis vicinis;
- 3. A. interossea externa oritur ad tres pollices transversos sub articulatione, statim ad exortum suum ligamentum interosseum persorat, secundum faciem externam ligamenti hujus ad extremitatem antibrachii anteriorem excurrit, ubi cum ramo arteriae interosseae internae conjungitur; demum vero evanescit in musculis interosseis externis manus; prosiciscuntur ex hac rami duo grandiores ad musculos in antibrachio sitos.
- 4. A. interossea interna. Oritur illico sub priori, secundum faciem internam ligamenti interossei ad musculum proficiscitur pronatorem quadratum inferiora versus, ligamentum ibi loci persorat, et, ramis arteriae interossea externae, et arteriae radialis prius unita, in facie externa carpi, et dorso manus distribuitur. Emittit insuper surculum specialem, ligamentum carpi internum persorantem, per faciem carpi internam expansum.

Emissis hisce ramis a. cubitalis ligamentum tranfeendit carpi internum, et ex latere ossis pisiformis palmam intrat; per hunc decursum musculis vicinis, et cuti largitur ramos, quorum, unus transit inter ossi metacarpi tertium, et quartum, et in dorso manus conjungitur cum arteria interossea externa. Ab osse pisiformi versus pollicem a. cubitalis arcum facit, qui

Arcus palmaris dicitur. Ex parte arcus hujus ejufdem convexa oriuntur arteriae tres, vel quatuor, excurrentes ad extremitates usque anteriores offium metacarpi; carpi; ibi quaevis in furculos duos finditur, qui ex lateribus digitorum, ordine a latere digiti minimi adufque latus externum digiti indicis ducto ad eorum ufque apices, ubi invicem conjunguntur, decurrunt, et a. digitales vocantur.

Ex parte arcus palmaris concava oritur ramus, ad pollicem cum ramo a. radialis unitus; enascuntur exin arteriae duae adhuc deficientes, digitales, quae latus internum digiti indicis, et latus vicinum pollicis emetiuntur.

A. radiaea, feu radialis, oritur subin, etsi rarius, ex ipsa etiam a. cubitali supra slexuram cubiti; largitur illico a. radiaeam recurrentem, ad slexuram cubiti redeuntem, ubi cum ramis lateralibus a. brachialis conjungitur, et in musculis circumpositis evanescit. Descendit tum a. radiaea inter musculum supinatorem longum, et radium ad usque extremitatem hujus ipsius anteriorem, emissis per decursum in musculos vicinos ramulis plurimis.

Dum loco inferiori ad carpum pervenit, sub ipsa cuti offi immediate incumbit, adeo ut iclus, quos exferit, admoti digiti facile percipiant; ad eundem etiam locum pulsum explorare folemus. Intrat fubin fuperiora versus inter pollicem, et digitum indicem palmam; nonnunquam vero magis adhuc posteriora versus flectitur, tumque vibrationes in carpo percipi nequeunt; interim tamen vix unquam eadem decurfus ratio in utroque fimul obtinet brachio. Communi maxime lege prope latus internum pollicis palmam fubit, et partibus vicinis numerofos fuppeditat ramos, quorum notatu magis dignus ille est, qui cum ramo arcus palmaris communicat, et binas a. digitales constituit : Una ex his in latere interno digiti indicis, altera in latere vicino pollicis ad cujufvis apicem excurrit, ibique loci junguntur arteriae digitali ex latere opposito appropinquanti.

RAMI

RAMI AORTÆ DESCENDENTIS IN SPECIE.

Aorta descendens incipit in thorace a fine arcus aortici ad quartam circiter thoracis vertebram, exhinc descendit ex latere sinistro vertebrarum reliquarum omnium ad vertebram ultimam lumborum usque, ubi in ramos duos sinditur, qui arteriae vocantur iliacae. Per hunc decursum ex thorace usque ad diaphragma ramos emittit sequentes quatuor;

- 1. A. bronchiales, distribuuntur hae per vesiculas pulmonales, et ramos asperae arteriae; nutritioni pulmonum dicantur. Oriuntur subin ramo unico ex aorta, qui dein bisariam sinditur; nonnunquam ex a. intercostali superiori enascuntur;
- 2. A. Oesophageae plerumque duae sunt, vel tres, nonnunquam et unica solum adest: Distribuuntur per oesophagum, et hujus glandulas;
- 3. A. intercostales inferiores; ex quovis latere octo oriuntur ex aorta, excurrunt interius secundum marginem inferiorem cujusvis costae ad hujus usque medium; finditur ibi quaevis in ramum externum, et internum; externus petit thoracem, et musculos intercostales internos. Posteriori loco ad exortum suum singulae ramos quosdam mittunt in tunicas medullae spinalis, et musculos dorsi. Ex inferioribus proficiscuntur surculi nonnulli in diaphragma.

A. intercostales omnes, quae in latere dextro decurrunt, statim ad exortum suum decursu transverso sub v. azygos transeunt.

4. A. diaphragmaticae inferiores, seu phrenicae, dividuntur in dextram, et sinistram. Dextra oritur nonnunquam et ex a. coeliaca: Ramis plurimis distribuuntur per faciem inferiorem diaphragmatis.

In

In abdomine truncus aortae descendentis largitur ramos sequentes octo:

- I. A. coeliacam; haec statim ad exortum suum, uti statim dictum suit, diaphragmaticam inferiorem dextram emittit, dein vero in ramos tres sequentes majores abit:
- 1. A. coronaria stomachica orificium ventriculi siniftrum coronae adinstar ambit, ramos reliquos mittit in faciem superiorem, et inferiorem lateris dextri ventriculi. Ramus unus inde enatus hepar petit;
- 2. A. hepatica ramus maximus est a. coeliacae, oritur ex ea dextrorsum, et ramos tres sequentes illico emittit;
- a. A. pylorica, per pylorum dispersa, cum conoraria stomachica unita;
- b. A. gastrica dextra, sive major; mittit haec sub exortum ramum in duodenum, qui a. duodenalis audit, tum ex latere ventriculi dextro secundum arcum ejus majorem excurrit, et surculos plures ad omentum ablegat, qui a. gastroepiploicae dextrae audiunt. Conjungitur saepius cum arteriis ventriculi reliquis; truncus a. hepaticae prope venam portae ad sissuram hepatis properat, ibique emittit
- c. A. cyfticas. Distribuitur demum, una cum ramis venae portae, surculis innumeris per totam hepatis sub-stantiam.
- 3. Ramum tertium a. coeliacae a. splenica constituit; oritur haec sinistrorsum ex a. coeliaca, sub ventriculo, et pancreate ad lienem pergit, perque hujus substantiam ramis quatuor aut quinque distribuitur; or riuntur per hunc decursum ex ea rami sequentes:
 - 1. A. pancreatica; per pancreas distributa,
- 2. A. gastrica sinistra, s. minor, per latus ventriculi sinistrum secundum arcum hujus majorem dispersa, in omentum

omentum a. gastroepiploicas sinistras mittens, tum demum a. gastricae dextrae unita, ex qua unione oriuntur a. gastroepiploicae mediae;

3. A. breves, per extremitatem ventriculi finistram

diftributae;

4. A. omentalis, s. epiploica, pariter ad epiploon excurrens.

II. Ramus alter aortae descendentis in abdomine est a. mesenterica superior; excurrit inter laminas ambas mesenterii, ubi innumeros emittit surculos ad intestinum jejunum, ileon, et coecum; ramum insuper specialem mittit in intestinum colon, a. colica dextra, s. superior, dicitur.

III. A. renales, s. emulgentes, oriuntur lateraliter ex aorta; duae sunt, quarum una ad renem dextrum, altera ad sinistrum decursu transverso fertur; antequam vero margini renum concavo inserantur, emittunt a. suprarenales, et a. adiposas renum.

Notandum circa eas est, a. renalem dextram longiorem esse sinistra, quum aorta ex latere sinistro vertebrarum descendat; tum et excurrere eas sub vena cava.

IV. A. spermaticae. Ex quovis latere oritur una, supra, maximam partem vero infra a. renales ex aorta: Prodit nonnunquam a. spermatica sinistra ex ipsa a. renali; tum quaevis ex suo latere exteriora versus ante musculum psoam descendit; per decursum partibus vicinis surculos varios largiuntur; sat magnus ramus fertur in pinguedinem renum, rami omnes serpentinis ductibus numerosis retro peritoneum ad annulum abdominalem descendunt; ibi loci conjunguntur ex utroque latere cum vena spermatica, cum ductu spermatico, textuque plurimo celluloso in funiculum ita dictum spermaticum, per inguina ad testes migrant, et persorata testium tunica albuginea, convolutionibus serpen-

tinis

tinis distribuuntur per testium substantiam; In feminis arteriae hae eaedem intrant ovaria et tubas Fallopianas.

V. A. meseraica inferior statim ad exortum suum abit in ramos sequentes duos; subin vero et in plures.

Ramus primus fertur ad latus finistrum intestini coli, perque id ipsum, sub nomine a. colicae sinistrae, seu inferioris, cum a. colica dextra unitae, distribuitur.

R. fecundus, feu a. haemorrhoidaria interna distribuitur per totum rectum.

VI. A. lumbares oriuntur ex utroque latere quinque vel fex; fuperiores petunt diaphragma, et musculos intercostales infimos; inferiores distribuuntur per musculos lumbares, et abdominales; ubi musculos abdominales perforant, a. hypogastricae externae audiunt. Surculi nonnulli excurrunt etiam ad medullam spinalem, hujusque tunicas.

VII. A. facrae; oriuntur subin trunco simplici, subin et principio duplici, triplici, vel et quadruplici ex aorta. Distribuuntur secundum os sacrum, et surculis quibus-dam interius per caudam equinam.

VIII. Finditur demum truncus ipse aortae ad vertebram lumborum ultimam in ramos duos majores, qui a. iliacae audiunt.

ARTERIAE ILIACAE, HUJUSQUE RAMI.

Art. iliacae ad digitos duos, vel tres transversos sub exortu suo in ramos duos, nempe in a. iliacam internam et externam dividuntur.

A. iliaca interna, seu hypogastrica a posteriori parte antrorsum slectitur, et ramos sequentes generat.

1. In foetu a. umbilicales, ex lateribus vesicae urinariae supra peritoneum ascendentes, umbilicum ibi loci perforantes,

forantes, tumque petentes placentam, ducturae fanguinem ex foetu in uterum: in adultis abeunt arteriae in ligamenta.

- 2. A. iliaca parva, f. interna minor, oritur haec ex latere postico a. iliacae internae; in os sacrum, musculum psoam magnum, et iliacum internum, tum et ad ossa ipsa ilii ramos suos mittit.
- 3. A. glutea praecedenti major, una cum nervis ifchiaticis per incifuram ischiaticam ex pelvi egreditur; per decursum musculis ani, intestino recto, et vesicae urinariae prospicit; distribuitur demum per musculos glutaeos.
- 4. A. ischiatica ramos mittit ad os sacrum, et os ischii, per eandem, uti prior, incisuram egreditur, et distribuitur pariter in musculos glutaeos, in articulationem semoris, et in periostium ossis ischii.

A. pudenda communis statim ad exortum suum in ramos duos abit :

Anterior fertur inter vesicam urinariam, et intestinum rectum, et sub symphisi ossum pubis transit; in viris excurrit in dorso penis, et sub nomine a. pudendae externae in corpora spongiosa inseritur. In cavo pelveos vesiculis seminalibus, collo vesicae urinariae, et glandulae prostatae ramos multos largitur. In seminis distribuitur per partes laterales uteri, ibique cum a. spermaticis, et hypogastricis communicat, ex quibus ultimis subin enascitur.

Ramus posterior per incisuram ischiaticam ex pelvi egreditur, et sub nomine a. haemorrhoidalis externae per sphincterem ani distribuitur; rami nonnulli veniunt in corpora spongiosa penis, et urethrae.

A. obturatoria transit una cum nervo crurali minori per foramen ovale, et per musculos obturatorios, aliosque que vicinos diftribuitur, furculos quofdam in glandulas

inguinales, et cutim ablegat.

A. iliaca externa fertur ad ligamentum Poupartii, ibique ramulos duos emittit, quorum internus a. epigafirica audit, fertur haec oblique nonnihil fub mufculo abdominali transverso, et recto, supraque musculos hos eosdem superiora versus, ramulos iisdem largitur, demum superius cum a. mammaria interna conjungitur.

Ramus externus a. iliaca externa minor dicitur, distribuitur per ossa ilii, et musculos abdominales obli-

quos.

Egreditur dein truncus a. iliacae externae fub ligamento Poupartii ex pelvi, fub nomine a. cruralis, teu femoralis; tegitur haec in femoris parte antica, et interna fola cute, inferne vero musculis, ac per musculum tricipitem femoris in poplitem usque descendit, ubi arteria poplitea dicitur.

Per hunc decurfum varios emittit ramos, quorum

Priores duo, aut tres cutim subeunt circa regionem pubis, et glandulas inguinales; tum plures exin enati distribuuntur per omnes musculos semoris; insimo loco propullulant rami laterales, cum arteriis recurrentibus tibiae coëuntes, Notandum hic venit, arteriam semoralem superiori statim loco sub ligamento Poupartii in binos nonnunquam dirimi ramos, quorum minor in sacie semoris externa inter musculum rectum, et cruraeum adscendit, major in facie interna semoris ad popitem usque migrat, et art. popliteam constituit.

Art. poplitea ramulos quoidam mittit in poplitem, et vicinos muículos; ad digitos binos transversos sub poplite bifurcatur in art. tibialem anticam, et posticam.

Art. tibialis antica fuperius jam perforat ligamentum interoffeum, hoc ipfum exfuperat, antrorfum ad dorfum ufque pedis extremi descendit, et per hunc decur-

fum ramulos spargit, unitos cum ramis lateralibus arteriae popliteae, aliosque junctos art. tibiali posticae, et art. peroneae, seu sibulari, per partes vicinas quaquaversum dispersos.

Dum in dorsum pedis versus pollicem usque profecta est, musculos ibi loci porsorat sitos inter ossa metatarsi; conjungitur tum in planta pedis cum arteria tibiali postica, et hoc ex mechanismo arcus exsurgit plantaris; rami reliqui distribuuntur per musculos metatarsi.

Art. tibialis postica denuo dehiscit in binos ramos; interior proprio nomine dicitur art. tibialis posterior, seu tibialis magna, exterior art. peronea, seu sibularis.

Art. furalis magna descendit in facie interna, et postica tibiae, et, praeter ramos varios in vicinas partes migrantes, in parte tibiae superiori ramum emittit, qui substantiam ossis hujus ejusdem subit; tum retro malleolum pedis internum ad plantam pedis properat, ubi et bisurcatur in duos ramos, sub nomine art. plantarium externarum, et internarum notas.

Art. plantaris externa unitur, ut antea dictum, ramo arteriae tibialis anticae, et cum hoc eodem arcum plantarem format, ex parte arcus hujus convexa oriuntur arteriae digitales pedum. Ex parte concava enascuntur surculi quidam properantes in musculos plantae.

Art. plantaris interna bifurcatur in medio plantae; ramus unus conjungitur cum ramis quibusdam art. tibialis anticae, ad pollicem fertur; alter distribuitur per phalanges digitorum reliquorum, ibique loci unitur cum furculis plantaribus.

Art. peronea descendit secundum faciem posticam sibulae, in extremitate hujus inferiori persorat ligamentum interosseum, in pedis dorso emergit, et ramis emissis supra hoc ipsum distribuitur; conjungitur etiam posterius cum art. tibiali antica, et postica.

ARTE

ARTERIA PULMONALIS; VENAE PULMONALES.

Arteria pulmonalis oritur ex ventriculo cordis dextro, aut antico eadem omnino ratione, uti aorta ex finistro: valvulis, uti aorta, instruitur tribus semilunaribus, quae nonnisi minores paulo, et non adeo robustae sunt, nec tuberculis semper gaudent; fertur tum ad pulmones, et in ramos illico abit duos, quorum dexter sub arcu aortae ad pulmonem dextrum, finister ad sinistrum fertur. Rami hi utrique distribuuntur surculis innumeris per pulmonum substantiam, vesiculas retis ad instar ambiunt, et in venis pulmonalibus demum finiuntur.

Venae pulmonales oriuntur furculis plurimis exiguis ex finibus ultimis arteriarum pulmonalium, coëunt demum plerumque in ramos quatuor, qui fe intra cavum pericardii exonerant in finum cordis finistrum, aut posticum. Notandum fimul occurrit, valvulis gaudere pullis.

VENA CAVA.

Vena cava dirimitur in superiorem, et inferiorem, ambae coëunt intra pericardium, et expanduntur ibi in saccum sibris plurimis muscularibus instructum, quem sinum cordis dextrum, aut anteriorem diximus. Ubi cava inferior finitur in sinum, valvula adest membranacea, semilunaris, sinum ab ipsa cava separans, ab inventore Valvula Eustachii dicta.

Cava superior omnem sanguinem excipit, ex capite, collo, thorace, et extremitatibus superioribus reducem.

Cana

Cava inferior excipit fanguinem ex abdomine, et extremitatibus inferioribus reducem.

VENAE CAPITIS.

Sanguis omnis encephali, faciei, collique exoneratur in venas duas jugulares internas, duasque externas.

Venae jugulares internae oriuntur utrinque ab ita dictis foraminibus laceris; fanguinem omnem excipiunt, ex cerebro, et cerebello in finus durae meningis refluum; ab finibus binis lateralibus; directione fupra arterias carotides fumpta in collo descendunt; recipiunt per hunc decursum,

Venam gutturalem, seu thyroideam, et venam maxillarem internam; exonerantur infra has in venas subclavias.

Venae jugulares externae oriuntur ex confluxu ra-

Venae frontalis,

- - angularis,
- - temporalis,
- - auricularis,
- - raninae,
- - occipitalis; in lateralibus colli partibus illico fub integumentis communibus descendunt, et sanguinem ab hisce partibus reducem in venas subclavias revehunt.

VENÆ EXTREMITATUM SUPERIORUM.

Venae digitales fanguinem fuum evomunt in

nus externam fecundum pollicem recurrentem, fan-

guinem fuum exonerantem in venam radialem exter-

- 2. In venam falvatellam recurrentem fecundum digitum minimum, cum priori unitam, et fanguinem fuum in venam cubitalem internam et externam evacuantem.
 - 1. Vena cephalica major,
 - 2. In v. bafilicam,
 - 3. In v. medianam.

Vena cephalica major haeret in parte superiori antibrachii, et enascitur ex unione radialis externae, et medianae cephalicae minoris.

Vena basilica ascendit in facie inferiori humeri, et enascitur ex confluxu 1. V. cubitalium extern. et intern. 2. V. satellitum, quae art. brachialem ad slexuram usque cubiti comitantur, et utrinque in musculos vicinos distribuuntur. 3. V. profundae superioris.

Vena mediana haeret in medio antibrachii, et enascitur ex unione 1. V. medianae cephalicae majoris, 2. V. profundae inferioris, 3. V. radialis internae: Adscendit in flexuram cubiti, et jungitur inibi cum V. cephalica magna, et basilica.

Omnes nunc enumeratae venae coëunt demum in humero in

Venam brachialem: Haec in facie interna humeri adscendit ad usque cavum subaxillare; dum hoc ipsum ingressa ea, nomen suum mutat, et

Vena axillaris dicitur: Haec simul recipit venam thoracicam superiorem, et inferiorem, venam muscularem, et venas scapulares internas et externas; dum sub claviculam pervenit, nomen pristinum pariter mutat, et vena subclavia appellatur.

In venas fubclavias fe exonerant:

1. Jugularis externa,

- 2. Jugularis interna,
- 3. Vertebralis, excipiens cervicalem, et finus vertebrales.
- 4. Antequam subclaviae in V. cavam terminentur, exonerantur adhuc in eas,

Mediastina,

Pericardia,

Diaphragmatica, seu phrenica,

Thymica,

Mammaria interna,

Laryngea, et interdum,

Intercostales superiores.

Subclaviae ambae ex latere dextro coëunt tum in cave thoracis in truncum unicum, quem venam cavam superiorem, seu descendentem, dicunt; haec, recepta prius vena azygos, descendit, ac, uti antea dixi, in atrium cordis dextrum sanguinem contentum evomit.

Venam azygos confluentes rami sequentes absolvunt :

- 1. Venae bronchiales,
- 2. - oesophageae superiores dextrae,
- 3. - vertebrales,
- 4. - intercostales dextrae superiores,
- 5. - - - et finistrae inferiores.

VENÆ EXTREMITATUM INFERIORUM

Sunt,

Venae digitales pedis, oriuntur in extremitatibus digitorum pedis; exonerantur,

1. In cephalicam pollicis, excurrentum fecundum pollicem, fupra malleolum internum,

2. In venam saphenam secundum digitum minimum supra malleolum externum ascendentem, et

3. In

3. In V. dorfalem pedis.

Venae hae tres confluunt tum in tibialem anteriorem, haec, loco inferiori cum tibiali postica prius unita, antrorsum adscendit, et ligamentum interosseum perforat.

Tibialis postica excipit inferius V. plantares, superius V. suralem.

Peronea retro malleolum externum secundum directionem sibulae ascendit; antequam ad poplitem perveniat, unitur cum binis praecedentibus in truncum unicum, qui vena subpoplitea dicitur.

Haec per poplitem ascendit, et, dum ex eo egressa est,

V. cruralis, f. femoralis vocatur.

Haec ulterius supra faciem anteriorem femoris ad usque ligamentum Poupartii ascendit, per hoc ipsum in pelvin ingreditur, ibique loci

Vena iliaca externa appellatur; excipit haec venas pudendas externas a glandulis inguinalibus redeuntes, et cum iliaca interna in truncum unicum confluit, cum hac eadem venam cavam inferiorem, seu ascendentem productura.

Vena cava inferior enascitur a venis iliacis ad vertebram lumborum ultimam; ex latere dextro secundum spinam dorsi ascendit, per foramen dextrum diaphragmatis cavum thoracis ingreditur, et prope cor una cum vena cava superiori in sinum anteriorem cordis unitur.

Praeter venas iliacas in cavo pelveos sequentes adhuc excipit ramos:

- 1. Venas facrales,
- 2. - lumbares,
- 3. - fpermaticam dextram,

- 4. Venas renales,
- 5. - hepaticas in cavo thoracis,
- 6. Diaphragmaticas, seu phrenicas inferiores.

Vena iliaca interna excipit,

- 1. Haemorrhoidales externas, ab ano redeuntes, et
- 2. Hypogastricas.

In has postremas confluent,

- 1. Pudendae internae,
- 2. Pudenda dorfalis penis,
- 3. Obturatoria, una cum venis aliis a partibus vicinis recurrentibus.

VENA PORTÆ HUJUSQUE RAMI.

Vena portae vocatur vena illa magna, quae fanguinem ab intestinis, omento, liene, et ventriculo ad hepar deducit; per substantiam hepatis, arteriae adinstar, ramis innumeris distribuitur. Sanguis, quem vehit, impenditur secretioni bilis; residuus vero per surculos cavae in truncum hujus desertur.

Truncus venae portae dividitur in binos ramos:

Superior, per hepar dispersus vocatur vena portae be-

Inferior vena portae ventralis audit,

Vena portae ventralis oritur ex unione ramorum fequentium trium principum;

I.

Venae splenicae; haec decursu, transverso a liene orta in latere dextro rimam hepatis ingreditur, per decursum hunc sequentes excipit ramos,

extre-

- 1. V. ftomachicam coronariam,
- 2. V. pancreaticas,
- 3. V. gastricam. seu V. gastro-epiploicam sinistram.

II.

Venae mefaraicae : haec excipit,

- 1. V. colicam dextram, et finistram, quae et cum ramulis haemorrhoidalis internae nectitur, et
- 3. V. gastro-colicam, in quam exoneratur V. gastro-

III.

Vena haemorrhoidalis interna; oritur ex ramulis redeuntibus ab ano, et intestino recto, uti et a mesocolo redeuntibus; augetur praeterea et ramulis aliis venientibus a vena mesenterica majori, et vena gastro-epiploica dextra, et sinistra.

Rami nunc dicti tres principes confluunt ad rimam hepatis in truncum unicum, qui cum trunco venae "portarum" hepaticae, per hepar distributae, unitur: hacque ratione ex eorum unione exsurgit vena portae.

CIRCULATIO SANGUINIS.

In infante jam in lucem edito, ac in omni adulto, circulatio fanguinis, uti notum nobis est, sequenti sit ratione:

Sanguis contractione ventriculi cordis dextri, aut anterioris in arteriam projicitur pulmonalem; haec denuo ab expansione contrahitur, quumque sanguis ob valvulas antea dictas semilunares, ad initium arteriae pulmonalis posita, eamque sanguine repletam claudentes, in cor refluere nequeat, in extremos hinc sines arteriae pulmonalis per omnes pulmones pellitur; ibi ab

Ιi

extremitatibus ultimis venarum pulmonalium recipitur, et in ventriculum cordis finistrum, aut posticum, revehitur; hic, accepta massa hac sanguinis, illico contrahitur, atque sic eadem ratione, uti prior, hunc in aortam propellit; aorta tum pariter constringitur, et sanguinem contentum per extremitates ultimas arteriarum in omnia viscera, omnesque corporis partes urget; ubi pro diversitate fabricae liquida varia ex sanguine secernuntur: Sanguis a secretione, nutritione partium residuus, recipitur ab surculis minimis venarum, exhinc in ramos majores, demum in venam cavam magnam superiorem, et inferiorem ducitur, quae omnium ultimo sanguinem in ventriculum cordis dextrum, ex quo prius pulsus fuit, defert.

Alia vero longe horum est ratio in embryone, seu foetu: Quum hic sanguinem suum ope venae umbilicalis matre accipiat, et per arterias umbilicales, in funiculo umbilicali reclusas ad matrem remittat.

Faniculus umbilicalis componitur vena umbilicali, binisque arteriis umbilicalibus.

Vena umbilicalis exoritur ex confluxu venarum placentae uterinae, quae fanguinem ex finibus ultimis arteriarum uteri prodeuntem excipiunt, tum una cum funiculo umbilicali per umbilicum ingreditur, fuper peritonaeo ad hepar afcendit, ac ibi in finum venae portae exoneratur: Ex finu hoc eodem canalis, fic dictus venofus, fanguinem vehit ad venam cavam retro hepar afcendentem, cujus beneficio ulterius ad cor ufque promovetur. Sanguis hic idem tum illico ab auricula cordis dextra in finistram per foramen interjectum ovale transgreditur, reliquus autem deducitur in ventriculum cordis dextrum, ex quo in arteriam pulmonalem, nonnisi parca tamen copia per pulmones, pellitur; maxima vero portio per canalem arteriosum Betalli,

falli, ex art. pulmonali enatum, et trunco aortae " defcendentis" oblique infertum, in cavum aortae vehitur.

Ex aorta ipfa fanguis, ut in homine adulto, in omnes partes corporis, fic et in arterias ante dictas umbilicales, propellitur; hae oriuntur ex arteriis iliacis internis, prope cyftidem urinariam ad umbilicum afcendunt, et per hunc una cum funiculo umbilicali ad placentam migrant, ubi fines earum ultimi cum venulis minimis uteri conjunguntur, ficque iifdem fanguinem contentum tradunt.

DOCTRINA

DE

VASIS LYMPHATICIS.

Asorum lymphaticorum sub nomine veniunt venae subtiles, diaphanae, ex diversis corporis partibus liquidum pellucidum, excolor, subin et subflavescens, aut rubellum revehentes.

Vasa haec lymphatica una cum venis lacteis, quae proprio magis termino vasa lymphatica intestinorum vocari possent, cum trunco communi, ductus thoracicus appellato, et glandulis rotundis, aut ita dictis lymphaticis, systema lymphaticum constituunt.

Fabrica. Componuntur membranis "duabus ad minimum," tenuibus, diaphanis, robustis tamen satis, ratione ad propriam illorum indolem sumpta: Gaudent membranae hae eaedem sibris muscularibus, vasisque propriis, ac nervis; uti id ex earum irritabilitate, evacuatarum liquido contento contractione, intumescentia et dolore, aperte demonstratur (20). In lumine suo, adinstar venarum aliarum, instruuntur valvulis plurimis per paria dispositis, in quibusdam locis tria, aut quatuor harum paria in interstitio pollicis unius occurrunt; ressuum liquidi contenti impediunt (21).

Oriuntur furculis minimis ex tota corporis fuperficie, ex textu cellulofo fubcutaneo, et cavis corporis majoribus. bus, ex mammis, variisque demum visceribus; surculi hi sensim in ramos, rami in truncum communem conduunt (22).

Terminantur in ductum thoracicum, in quem cuncta liquidum fuum evomunt; interim tamen et nonnulla inferuntur hinc inde in venas majores rubras (23). Antequam terminentur in truncum communem, implantantur glandulis fic dictis lymphaticis, per decurfum occurrentibus, ex latere opposito eas iifdem denuo egrediuntur, et ad ductum proficifcuntur thoracicum (24).

Adjunt "vafa lymphatica', in omnibus vix non corporis locis, tum et in omnium fere vifcerum superficie;
v. g. in extremis partibus artuum superiorum, et inferiorum, in facie, in musculis linguae, in collo, in pulmonibus, in hepate, in liene, in glandulis mesentericis,
in mammis, in testibus, in funiculo spermatico, circa
aortam, et venas iliacas, ubicunque demum glandulae
adfunt lymphaticae.

Usus. Liquida ad superficiem corporis delata, lympham coagulabilem ex cavis corporis majoribus, et succum nutritium ex cavo intestinorum resorbent (25); cuncta haec in ductum thoracicum deserunt, ut ibi demum loci invicem misceantur, diluantur.

Humor vasis lymphaticis, textu cellulari, et cavis corporis contentus, a lympha ipsius fanguinis in eo solum differre videtur, quod aquam admistam vehat.

VASA LYMPHATICA IN SPECIE.

Vasa lymphatica extremitatum inferiorum. Binae horum occurrunt classes; quaedam feruntur in superficie, alia profundius haerent; considerabimus utramque classem.

I.

Superficiaria haerent inter cutim, ac musculos, et ad integumenta corporis communia referenda sunt; ramus unus excurrit a digitis, supra dorsum pedis, et tendinem musculi cruraei antici ascendit; supra malleolos saepius sinditur, et speciem plexus constituit, producti per tibiam sub cute, tum in textu celluloso inter os nunc dictum, et M. gastrocnemium ad usque faciem internam genu, exhinc denuo immediate sub cute, et supra musculos semoris ad usque inguina, ubi rami hi varii glandulas lymphaticas subeunt.

Harum glandularum, quarum 6. vel 8. funt, quaedam haerent in angulo, quem femur cum abdomine constituit, aliae vero profundius paulo, loco anteriori in femore locantur. Postremis hisce immerguntur vasa dicta lymphatica, excepto solum unico, excurrente ad superiores, quas subeunt vasa lymphatica ex pube redeuntia. Hanc ob rationem et sedes bubonum venereorum vix non semper in glandulis hisce superioribus est, quum contraria ratione inferiores a pure ex affectis offibus resorpto maxime afficiantur. Vasa lymphatica partium genitalium cum nunc dictis rete constituunt, sub ligamento Poupartii cavum abdominis ingrediens, ubi multos illico emittit ramos, partim arteriam iliacam ambientes, maxime vero in latere arteriae hujus interno excurrentes.

Vafa haec superficiaria omnia, uti haud abs ratione conjicere licet, trunci sunt ramorum, qui per omnes partes extremitatum inferiorum, in textu cellulari, et sub cute resorptioni dicantur.

A pede ad usque inguina nulla plerumque pro vasis hisce occurrit glandula lymphatica; interim tamen et hic intercedit exceptio (25).

II. Classis secunda vasorum lymphaticorum extremitatum inferiorum, uti jam dictum fuit, profundius haeret inter musculos, et arteriam femoralem comitatur. Primus horum truncus proximus haeret malleolo interno, fecundum arteriam tibialem posteriorem excurrens. Exhine fub mufculis retro os afcendit, in medio cruris glandulae occurrit lymphaticae exiguae, arteriae femper adhaerens proximus, ex glandula hac denuo egrediens in poplitem afcendit, binifque glandulis lymphaticis immergitur. Adfcendunt hinc rami fecundum art. femoralem trans ipfum mufculum bicipitem in glandulam quandam inguinalem, reliquis omnibus profundius haerentem, demum vero in antea dictas inferiores, ubi cum vafis primae claffis, et cum aliis a pube exortis confluunt: Tota eorum classis tum per annulum abdominalem cavum abdominis intrat.

VASA LYMPHATICA ABDOMINALIA ET THORACICA.

Ab ipfo abdominali annulo rami nonnulli comitantur arteriam iliacam externam ad marginem pelveos, alia fubeunt cavum hoc ad incifuram ufque ifchiaticam excurrentia fecundum arteriam iliacam internam, per quem decurfum obviam veniunt aliis, a vefica urinaria, ab utero, vel veficulis fpermaticis, proficifcentibus, paucifque, a mufculis glutaeis exortis, et incifuram dictam tranfeunt. Vafa lymphatica uterina in utero gravido facile deteguntur.

Alia denuo fecundum art. iliacam externam fupra mufculum pfoam, tum fub aorta ad lumbos, tum ad os facrum feruntur, ubi cum vafis lateris oppositi rete elegans simileque fupra pfoam e regione haerentem conftituunt. stituunt. Inter ligamentum Poupartii, et regionem lumbarem plurimae adsunt glandulae.

Ad vertebram lumborum fecundam sub aorta invicem collecta, una cum vasis lacteis, ductum generant thoracicum.

Viscera abdominalia reliqua ramos suos principes pariter in ductum ablegant thoracicum. Plexus magnus a renibus venit, retro vasa renalia excurrit, et cum truncis ad aortam unitur; illuc etiam proficiscuntur vasa, quae a glandulis renalibus fuerunt exorta.

Trunci lienis in hujus superficie concava locantur, exhinc una cum arteria ad pancreas tendunt, et in hujus concavitate cum vasis lymphaticis visceris nunc dicti uniuntur.

Ventriculus duplici vasorum horum specie gaudet. Quaedam in curvatura minori cum vena coronaria excurrunt, et glandulas quasdam ibi haerentes transeunt, alia serpunt in curvatura majori secundum art. gastricam dextram, glandulas similes transeuntia. Utraque sibi obviam siunt ad orisicium ventriculi inferius, et ad slexuram minorem duodeni rete formant, cui et vasa symphatica lienis, cystidis selleae, et hepatis intertexuntur. Rete hoc ipsum tum supra, tum et infra intestinum ad ductum thoracicum fertur.

Viscera majora abdominalia duplici plerumque classe vasorum lymphaticorum gaudent. Una haeret in superficie, altera profundius ad arterias majores. In bepate ambae classes invicem communicant. Quaedam ex illis, quae in facie illius convexa locantur, secundum venam cavam descendunt; alia juxta ligamentum dextrum ad diaphragma demittuntur, et ductum thoracicum. Vasa faciei concavae ad venam portae conjunguntur cum extrorsum prodeuntibus.

Quae

Quae a ventriculo veniunt, ductui ipsi thoracico inseruntur omnia (27).

VASA LACTEA, RECEPTACULUM CHYLI, DUCTUS THORACICUS.

Vafa lactea vasa sunt lymphatica tenera, diaphana, valvulis pluribus semilunaribus duplicibus instructa, exorta ex intestinis tenuibus, et crassis, chylum in illis ex cibis praeparatum resorbentia, ac in receptaculum chyli deducentia. Oriuntur ex tunicae villosae facie interna, tunicas intestinorum reliquas perforant, et speciem retis formant, dum plura in textu cellulari tertio, inter tunicam muscularem, et extimam intestinorum posito, invicem conjunguntur; proficiscuntur exinde inter laminas ambas mesenterii ad glandulas ibi disseminatas conglobatas, has easdem subeunt, et partem glandulae maximam constituunt, quum repetitis vicibus per eandem distribuantur.

Emergunt ex glandulis dictis vafa lactea, ad glandulas alias excurrunt, demum alias denuo petunt, in centro mefenterii propius ad invicem haerentes; ex hifce glandulis quatuor folum, quinque, vel plura paulo vafa lactea exeunt, una cum art. mefenterica furfum afcendunt, cum vafis lymphaticis, ex partibus corporis inferioribus, et vifceribus abdominis exfurgentibus confluunt, vafque demum constituunt, quod receptaculum chyli appellatur.

Usus. Chylum ex intestinis resorbent, in receptaculum dictum deferunt.

RE-

RECEPTACULUM CHYLI faccus est membranaceus, sat latus, haerens inter aortam, et alam dextram diaphragmatis, supra hoc ipsum in cavum thoracis usque productus.

Figura superne, ac inferne conica est, hine in medio latior; ea tamen ratione, ut amplitudo maxima tres lineas non superet, longitudo vero ultra duos pollices porrigatur. Sic plerumque occurrit; interdum tamen receptaculi unius loco ductus duo, tresve minores, angustique adsunt.

Us. Lympham coagulabilem, ex corporis extremitatibus, et visceribus abdominis reducem, tum et chylum, in glandulis mesentericis partim jam dilutum, excipit, miscet, magisque diluit, attenuat.

Receptaculum hoc chyli terminatur in Duclum thoracicum, ab itinere, quod emetitur, fic dictum.

Ductus Hic Thorncicus ponitur retro pleuram, inter venam azygos, et aortam; varie flexus ascendit; per hunc decursum vasa lymphatica gastrica, oesophagaea, et pulmonica excipit (28).

Figura cylindrica est, saepius tamen, imprimis superiora versus sinditur, denuoque invicem in unum tubum coit. Ad vertebram dorsi quintam retro oesophagum sinistrorsum fertur, per latus thoracis sinistrum retro vasa subclavia sursum ascendit ad vertebram circiter sextam colli; hinc jam simplex, jam et bisurcatus denuo descendit, ac ad nexum venae subclaviae sinistrae cum jugulari interna implantatur.

Valvulis donatur paucis, et abs ordine dispositis, ante aperturam vera valvula fere circularis adest, sanguinis ingressum in ductum impediens.

Descripta nunc ratione ductus thoracicus ordinaria lege occurrit; est tamen ubi duplex invenitur, mox vero in unum truncum denuo conjungendus. Finditur et interdum ad finem suum in ramos binos, et horum ope implantatur in venam utramque subclaviam; vel et ramus unus inseritur venae azygos aut jugulari sinistrae.

Dum vero ramis pluribus terminatur, ad cujusvis finem valvula adsidet.

Usus. Succum nutritium per vasa lactea in receptaculum usque chyli delatum diluit, et in venas paulo antea dictas promovet.

In pulmonibus vafa quaedam e quovis lobo ad ductum thoracicum, alia anterius ad venas jugulares, vel et ad venam fubclaviam tendunt.

Notandum hic imprimis est, non omnia vasa lymphatica viscerum abdominalium ferri per GLANDULAS. Idem et de vasis lacteis tenendum. Hinc obstructionem glandularum mesentericarum tabes non semper sequitur.

Non supervacuum fuerit, inseruisse hic exactiorem glandularum lymphaticarum expositionem.

Praeter glandulas mesenterio, et mesocolo proprias, tum et ventriculo adnatas, pancreas glandulis plurimis ex utroque latere, imprimis arcte ad duodenum, instruitur. In omento plerumque binae etiam occurrunt. Magna interiori faciei ligamenti Poupartii insidet; variae adfunt in musculo psoa, uti et ad arteriam iliacam internam in pelvi, pluresque ad vertebras lumborum.

Gaudent et renes, glandulae suprarenales, splen, et hepar glandulis suis lymphaticis.

Haerent quaedam in medio thoracis ad ductum thoracicum, arcte ad egreffum vaforum lymphaticorum; ad radices pulmonum adfunt plurimae, in ipfo autem pul-

mone

mone omnino nulla adest. Sunt demum et quaedam inter superficiem pulmonum, et venas sabclavias, aliae in angulo, quem vena haec cum vena jugulari format; ad aortam proper pharyngem, subin et loco interiori inter costas.

Glandulae nigricantes ad ramos asperae arteriae, indolis pariter ejusdem cum glandulis lymphaticis sunt, uti in Adenologia dicetur, et mucum nullum secernunt: Non constanti lege adsunt similes glandulae ad columnam spinae dorsi.

Haerent infuper glandulae lymphaticae ad glandulas maxillares, et parotides, ad art. mentalem, ad art. occipitalem, et una ad processum mastoideum. Intumescunt hae glandulae nonnunquam a pure resorpto, in vulneribus capitis, aut abscessibus, a cariosis dentibus, aut ulceribus labiorum.

VASA LYMPHATICA COLLI, ET CAPITIS.

Secundum venam jugularem internam excurrit vas lymphaticum, quod truncum vasorum horum, partem mediam capitis, et colli occupantium constituit; rami quidam carotidem externam comitantur.

In cerebro vasa haec non conspiciuntur (29); nec pituitaria glandula lymphaticae est indolis; vero tamen videtur simile, et cerebro sua esse vasa lymphatica.

Ramuli juxta carotidem externam errantes, in collo coëunt in truncum unicum, jugularem venam comitantem, et prope ingressum venae hujus glandulas lymphaticas transeuntem. Adsunt et quaedam glandulae ad angulum venae jugularis, et subclaviae, per quas feruntur vasa lymphatica, a postica colli parte, et scapula venientia.

Glan-

tere

Glandula thyroidea gaudet vasis multis lymphaticis, quae slatu adacto conspicua magis reddi queunt. Pars ad angulum antea dictum, pars ad ductum thoracicum feruntur.

VASA LYMPHATICA EXTREMITATUM SUPERIORUM.

Extremitatibus fuperioribus pariter duae classes vaforum propriae funt; fuperficialium et profundiorum.

I.

Superficialia in macilentis hydropicis omnium optime conspiciuntur; sub cute in facie postica antibrachii afcendunt, proxime ad caput radii antrorfum feruntur; ramus unus in facie interna afcendit, fub condylo interno humeri protenditur, et furculum trans tendinem inter musculos et ossa antrorsum mittit, ubi cum profundiori alio conjungitur. Afcendunt dein rami priores reliqui a capite radii fupra mufculum fupinatorem longum, et bicipitem, ac cavitate fubaxillari glandulas transeunt. Ramus vero specialis, a quo surculus paulo antea dictus miffus fuit, condylum articularem fuperfcandens, glandulam ingreditur; exhinc in facie antibrachii interna ad glandulas axillares proferpit. Vas lymphaticum aliud a metacarpo in facie brachii antericori furfum fcandit, et cum alio a latere postico fupra cubitum adveniente textum format, interius in humero and glandulas axillares productum.

II.

Inter vasa lymphatica profundiora, vasa sanguisera majora comitantia indicabimus hic imprimis illud, quod venam radialem sequitur. Procurrit hoc inter art. cubitalem, et interosseam, ac arteriam brachialem in la-

tere interno comitatur; in medio humeri per binas transit glandulas, tum vero diductum magis emergit, et sub una arteriarum anastomoticarum transit, ad glandulas ascendens lymphaticas cavi subaxillaris. Tales vero rami, uti videtur, vasa fanguisera majora quaevis aderunt. In omnibus enim brachii partibus vasa adesse debere resorbentia apparet ex inoculatione variolarum, quae, respectu ad locum insitionis sumpto, nunquam non succedit.

Rami duo principes vaforum lymphaticorum extremitatum fuperiorum fub vena fubclavia in truncum unicum confluunt, qui plerumque ad ingressum ductus thoracici in angulo venarum illo inferitur. Ibidem loci cum eo junguntur rami quatuor venientes a capite, collo, glandula thyroidea, et facie antica pulmonum.

Omnia haec dicta fint circa latus finistrum. Vasa lymphatica lateris dextri eundem plerumque servant decursum (30). Truncus, ductui thoracico junctus, ramis gaudet quatuor principibus. Unus venit a brachio, tres reliqui oriuntur a glandula thyroidea, capite, et pulmonibus. Perspecta bene decursus hujus vasorum lymphaticorum lateris dextri ratio inservire poterit expositioni tumorum topicorum.

NEURO-

NEUROLOGIA.

NERVIIN GENERE.

TERVI fasciculi funt molles, filamentis plurimis albis medullaribus parallelis constantes (31), pia cerebri meninge cincti, organa sensus, et motus in corpore constituentes.

Oriuntur (32.) omnes aut ex encephalo, aut ex medulla fpinali: Primi dicuntur nervi cerebrales, posterioores nervi spinales; ex his utrisque oriuntur nervi reliqui omnes universi corporis.

Nervi cerebrales enascuntur vel ex cerebro solo, vel ex partibus aliis, medulla conjuncta cerebri, ex cerebelli compositis. Ex cranio per foramina propria utrinque egrediuntur, et in locis determinatis ulterius distribuuntur: Novem nervorum horum sunt paria:

- 1. Olfactorii,
- 2. Optici,
- 3. Oculorum motorii,
- 4. Trochleatores, f. pathetici,
- 5. Trigemini, f. divifi,
- 6. Abducentes,
- 7. Auditorii, f. acoustici,
- 8. Vagi,
- 9. Linguales.

Nervi spinales enascuntur ex medulla spinali, per soramina rachidis egrediuntur, et exhinc per totum corpus distribuuntur. Triginta horum sunt paria, in classes quatuor discreta:

- 1. 8 paria nervorum cervicalium,
- 2. 12 - - dorfalium,
- 3. 5 - - lumbarium,
- 4. 5 - - facralium, f. nervorum offis facri.

Nervi nunc enumerati omnes cerebri, et medullae spinalis amiciuntur ad exortum suum a tenera meninge, ad foramen autem egressus ex cranio, aut rachide a meninge dura, aliove textu sirmo celluloso, donec ad locum destinatum perveniant, ubi involucrum hoc ipsum denuo deponunt, ac in pulpam mollem resolvuntur (33).

Ex illis nervi omnes omnino alii exfurgunt.

Ganglia nervorum dicuntur nodi rubicundi, oblongi, magnitudine, formaque diversi, nervis ipsis nonnihil duriores, tunica speciali cincti; constant substantia medullari, sibrisque plurimis sibi invicem intertextis nerveis, sub specie textus tenuissimi cohaerentibus; intra quem fibrae diversae nerveae mutuo coëunt.

Usus eorum nondum est determinatus (34),

Dum vero nervi plures, retis adinftar, invicem texuntur, quin tamen colorem, et tunicas fibi proprias mutent, *Plexus* exfurgunt (35); nomina hi fua adipifcuntur ratione figurae fuae, fitus, aut vifceris cui dicantur: Ex utrifque exfurgunt numerofi ramuli nervei, per partes vicinas diftributi.

Ufus nervorum eft:

- 1. Ut organa constituant quinque sensuum;
- 2. Irritabilitati, fenfationi, et motui corporis perficiendis dicantur (36).

NERVI CEREBRALES IN SPECIE.

- 1. Nervi paris primi, f. olfactorii, enascuntur ex medullari substantia loborum cerebri anteriorum, prope exortum crurum medullarium cerebri; per foramina offis ethmoidei intrant in cavum narium, ramulis numerosis distribuuntur per membranam pituitariam narium, et organon olfactus constituunt.
- 2. N. paris fecundi, f. optici, oriuntur a thalamis fic dictis nervorum opticorum, et partim etiam a cruribus cerebri, quae transcendunt; hoc facto, arcte sibi mutuo uniuntur, 'fibrae intime miscentur, et sese invicem decus'fatim transcunt;' tum quivis ex suo latere ab altero denuo recedit, per foramina ossi sphoenoidei insculpta, posterius, et lateraliter orbitam intrant, tunicam externam deponunt, et in tunicam retinam expanduntur, anterius ad ligamentum fere ciliare pertingentem, visus organon proprie constituentem.
- 3. N. paris tertii, s. oculorum motorii, exsurgunt a cruribus cerebri infimis prope pontem Varolii. Feruntur tum extrorsum et antrorsum versus apicem processus petrosi, meningem crassam ibi perforant, per sissuram superiorem orbitam intrant, et in ipsa orbita maximam partem musculis bulbi oculi inseruntur, unde et nominis deducta suit ratio. Ramus superior fertur ad musculum oculi rectum superiorem, et ad elevatorem palpebrae superioris; alter ad m. rectum internum; tertius, inserior, et minor ad m. rectum inferiorem; quartus demum, inferior, isque simul major, ad m. obliquum inferiorem.

Ex quarto, vel tertio oritur ramus, qui cum ramo primo paris quinti communicat ad formandum ganglion lenticulare, seu ophthalmicum, ex quo surculi

L1

prodeunt exigui ad ligamentum ciliare excurrentes, et in iride evanescentes.

4. N. quarti paris, seu trochleatores, oriuntur principio simplici, vel et duplici ad valvulam Vieussenii lateraliter a cruribus cerebelli, exhinc antrorsum feruntur, duram meningem illico retro par tertium perforant, et cum eo transeunt per sissuram orbitalem superiorem; inseruntur musculo trochleatori bulbi oculi: Ramuli quidam petunt musculos oculi reliquos, alii vero conjunguntur cum nervis orbitalibus.

5. N. paris quinti, seu trigemini, oriuntur a parte anteriori crurum cerebelli: Nervi hi crassi anterius ad apicem
processus petrosi subeunt sinum durae meningis cavernosum ad latus sellae turcicae positum; ibique loci expanduntur in ganglion semilunare a cl. Professore Gasferio omnium primo detectum (37). Ex ganglio hoc
eodem enascuntur tres rami, quorum primus nervus ophthalmicus, seu orbitalis, secundus maxillaris superior, tertius maxillaris inferior dicitur.

a. N. orbitalis prope exortum fuum ramo fexti paris unum vel plures ramos subpeditat, ut simul constituant nervum intercostalem magnum, tum transit per sissuram orbitalem, ubi in tres illico subdividitur ramos, nempe in frontalem, lacrymalem, et nasalem externum.

Ramus frontalis in orbitae parte superiori antrorsum excurrit; per hunc decursum periostio, et musculo elevatori palpebrae superioris largitur surculos, per foramen superciliare egreditur, ac in musculis, integumentisque frontis evanescit.

R. lacrymalis in latere orbitae externo antrorsum ad glandulam lacrymalem proficiscitur.

R. na-

R. nasalis ramus est inferior nervi orbitalis; illico ramum exiguum ad formandum ganglion ophthalmicum emittit, tum antrorsum versus canthum oculi internum pergit, ibique unum, duosve ramos spargit, recurrentes per foramen orbitale internum in cavum cranii, illico tamen una cum nervis olfactoriis trans laminam cribrosam ossis ethmoidei in nares denuo redeuntes, ubi in membrana pituitaria evanescunt.

Rami alii proficifcuntur ad faccum lacrymalem, canalem nafalem, et carunculam lacrymalem.

In fundo orbitae exoritur, uti antea dictum fuit, ex conjunctione ramuli nervi nafalis cum ramo paris fecundi ganglion ex albo rubellum rotundum, quod ganglion lenticulare, feu ophthalmicum, dicitur; ex ganglio hocce enafcuntur ramuli varii nervei, in tunica oculi felerotica, et choroidea, uti et in uvea et ligamento ciliari evanescentes.

b. Ramus fecundus quinti paris, seu N. maxillaris, superior, praecedenti major est, per foramen rotundum ex cranio egreditur, surculum exiguum ibi emittit, transeuntem per os maxillare, et cum portione dura nervi acoustici conjunctum; dirimitur tum in tres ramos:

In N. sphoenopalatinum: Transit per foramen osse palatino et sphoenoide interceptum, ramulos mittit ad musculum pterygoideum internum, hoc sacto cavum narium ingreditur, ibique distribuitur per sinum pituitarium ossis sphoenoidei, per tubam acousticam, et partim etiam per palatum molle; abscedit insuper ab eo ramus, qui saepius in duos alios denuo sinditur, ad orisicium canalis carotici fertur, ibique jungitur ramo uni, vel duobus paris nervorum sexti, ut exin generetur nervus intercostalis magnus. Ramus alius transit per foramen

pterygoideum medium, et conjungitur cum nervo maxillari inferiori :

In N. alveolarem posteriorem. Recta hic descendit, in surculos aliquot abit, quorum unus per foramen surpra dentem ultimum molarem positum in cavitatem maxillarem intrat, ibi per dentes molares distribuitur, et cum nervo alveolari anteriori communicat; surculi minores reliqui adeunt musculum buccinatorem.

N. infraorbitalis ramus tertius est N. maxillaris superioris, per foramen orbitale inferius intrat canalem orbitalem, et per hunc decursum dentibus molaribus, aliisque maxillae superioris partibus ramulos mittit varios; tum per foramen orbitale anterius denuo egreditur, per musculos genarum, nasi, et labiorum distribuitur, et hinc inde cum ramulis portionis durae nervi acoustici communicat.

c. Tertius, isque maximus ramus quinti paris, N. est maxillaris inferior; egreditur hic ex cranio per foramen ovale, per decursum surculos mittit in glandulas vicinas, et musculos; qui et saepius cum ramis portionis durae nervi Auditorii junguntur: Dum supra m. pterygoideos ad faciem internam maxillae inferioris pervanit, in ramos duos finditur, quorum

N. lingualis internus, seu minor, dicitur primus: Connectitur hic prope musculum pterygoideum internum cum nervo constituente chordam tympani, et distribuitur per glandulas sublinguales, musculos vicinos, imprimis vero per ipsam linguam, ubi cum ramis paris noni saepius pariter communicat.

Ramus major est maxillae inferiori proprius; descendit hic inter m. pterygoideum externum et internum ad foramen maxillare posterius, perque id ipsum canalem maxillarem subit, ubi denti cuivis surculum largi-

tur; per foramen maxillare anterius denuo egreditur, et mento labioque inferiori furculos mittit.

6. N. paris sexti, seu abducentes, oriuntur inter corpora pyramidalia medullae oblongatae, et pontem, tum antrorsum excurrunt, ubi duram meningem perforant, et sinui spongioso prope sellam turcicam inseruntur: Emittunt ibi loci ramulos quosdam, qui prope canalem caroticum uniuntur cum surculis nervi maxillaris rioris, ut ex hac unione enascatur nervus intercostalis magnus.

Nervi autem ipfi fexti paris egrediuntur una cum pari nervorum tertio, et quarto per fisfuram orbitalem fuperiorem; distribuuntur per musculum bulbi oculi rectum externum.

- 7. N. paris septimi, s. acoustici, utrinque in ramos duos sunt divisi, pars posterior, major, et mollior ramus dicitur mollis, seu portio mollis; minor dicitur ramus durus, seu portio dura nervi acoustici: Utrique excurrunt ad soveam meatus Auditorii ossis petrosi.
- a. Portio mollis enascitur ex medulla oblongata, et ventriculo cerebri quarto, per foramina exigua soveae ossis petrosi intrat meatum acousticum internum, ac ramulis innumeris distribuitur tum per cochleam, tum per vestibulum, ubi tunicae inhaeret vestibulum, et canales semicirculares interne obvestienti.
- b. Portio dura oritur ex crure cerebri prope pontem, ad foveam offis petrofi per foramen speciale transit, (quod foramen initium est aquaeductus Fallopii, excurrentis in facie offis petrosi interna, et antica ad cavum tympani, tum per partem hujus posteriorem producti, demumque foramine stylomastoideo retro condylum maxillae inferioris terminati) canalem hunc emetitur portio

portio dura; ubi vero canalis retro tympanum deorfum flectitur, ramulum emittit per canalem alium
in tympanum; adfcendit hic fub nomine chordae tympani inter malleum, et incudem fupra membranam tympani, fuperius per fiffuram retro articulationem maxillae inferioris ex tympano denuo egreditur, et cum n.
linguali parvo unitur.

Truncus princeps hujus nervi transit aquaeductum Fallopii, per foramen stylomastoideum foras prodit, auri externae, et parotidi ramos largitur varios, et, parotide ipsa perforata, per faciem ramis septem, vel octo dispanditur, qui rami pedem sic dictum anserinum constituunt; producitur hic latescens antrorsum, postrorsum, et sursum versus tempora, et communicat cum ramis tribus paris quinti, cum pari octavo cerebrali, uti et cum pari tertio cervicali.

8. N. paris octavi, aut vagi, oriuntur radicibus plurimis retro pontem inter tubercula olivaria, et pyramidalia ex medulla oblongata, et partim etiam ex ventriculo cerebri quarto; ftatim ad exortum fuum conjunguntur nervis accefforiis Willisii: Oriuntur nervi hi ex nervo cervicali secundo, quarto, et quinto, superiori postico, lateraliter secundum vertebras colli, et per soramen occipitale magnum in cavum cranii ascendunt, ibique uniuntur pari octavo, quin tamen cum eodem in unum confluant: sic uniti una cum jugulari interna per soramina lacera ex cranio egrediuntur, a pari octavo denuo abscedunt, et in musculis mastoideis, et cucullaribus evanescunt.

Par ipfum octavum ad ipfum ex cranio egreffum ramos fpargit varios, quorum praecipui in collo ad linguam, pharyngem, laryngem, et glandulam thyroideam proficifcuntur, ac ab enumeratis nunc partibus fua acquirunt acquirunt nomina: uniuntur cum ramis paris quinti, eum portione dura nervi acoustici, cum n. recurrente, intercostali magno, pari nono, omnibusque n. cervicalibus.

Emissis hisce ramis, in cavum thoracis descendent.

In thoracis cavo truncus nervorum vagorum emittit fequentes ramos:

- 1. N. recurrentem dextrum, et sinistrum.
- a. Dexter oritur dextrorfum ad arteriam fubclaviam, hanc eandem ambit, tumque ad glandulam thyroideam furfum revertitur.

b. Sinister inferius nonnihil enascitur, sub arcu aortico, et circa hunc circumit, ac secundum oesophagum, et asperam arteriam ad laryngem usque adscendit. Distribuuntur utrique per musculos laryngis, et pharyngis.

- 2. Ad exortum n. recurrentium ramuli adhuc enafcuntur plurimi alii, conjungendi cum ramis pluribus n.
 intercoftalis magni, cum ganglio cervicali fupremo,
 medio, ac infimo, tum et cum n. recurrentibus, diaphragmaticis, et pari primo n. cervicalium: nervi nunc
 dicti omnes in latere fuperiori pericardii confluunt, et
 fic plexum generant cardiacum; rami quidam inde abfcedentes inter aortam, et art. pulmonalem fecundum
 ductum a. coronariae dextrae ad cor migrant, ac per
 ventriculum cordis dextrum, et finistrum, per faciem
 externam cordis, perque vicinas partes, disseminantur.
- 3. Tum truncus paris octavi in facie postica pulmonum utrinque producitur, et ramos quosdam emittit, queis junguntur rami alii venientes a plexu cardiaco, et n. recurrentibus; sicque enascitur plexus pulmonalis, dexter et sinister, tum per pulmones, tum per asperam arteriam, distributus.

- 4. Descendunt dein ambo trunci paris octavi secundum oesophagum ea ratione, ut ramus dexter in facie ejus postica, sinister in facie antica haereat, ibique spargunt plures surculos, qui uniti plexus oesophageos producunt; nervi exin proficiscuntur in oesophagum partesque vicinas.
- 5. Trunci demum n. vagi una cum oefophago per diaphragma ad ventriculum descendunt, ibi, imprimis circa orificium superius unione ramorum suorum plexus duos stomachicos gignunt; plexus anterior, et minor expanditur per faciem ventriculi anteriorem, arcumque majorem, posterior, isque major, distribuitur per faciem posticam, arcumque minorem; ramos varios mittit ad hepar, pancreas, et diaphragma.
- 6. Uniuntur rami nonnulli nervi hujus etiam cum ramis n. intercostalis magni, et concurrunt sic ad formationem plexus hepatici, splenici, renalium.
- 9. N. linguales faciunt nonum, et ultimum par nervorum cerebralium. Oriuntur a medulla oblongata inter corpora olivaria, et pyramidalia, per foramina anteriora proceffiuum condyloideorum offis occipitis ex cranio egrediuntur, communicant cum pari octavo n. cerebralium, et cum pari primo n. cervicalium; feruntur tum inter venam jugularem, et art. carotidem antrorfum, et nonnihil furfum verfus angulum maxillae inferioris; ibi loci introrfum flectuntur, ac per fubstantiam musculosque linguae, offisque hyoidis distribuuntur, ubi nervis linguae dicatis aliis pariter uniuntur.

Apparet ex descriptione hac, oriri ex cerebro magno nonnisi nervos olfactorios, opticos, oculorumque motorios, seu par primum, secundum, et tertium; oriri ex cerebello solum trochleatores, et trigeminos, seu par quartum,

quartum, et quintum; reliquos vero omnes, seu par sextum, septimum, octavum, et nonum enasci ex iis locis, ubi medullofae fubstantiae cerebri, et cerebelli jam invicem unitae funt.

N. intercostalis magnus, aut, ob commercium quod inter hunc et nervos plurimos alios intercedit, sympathicus magnus dictus, nec a cerebro, nec a cerebello, nec a medulla oblongata, fed a ramo fexti paris oritur, cui unitur ad foramen caroticum furculus minimus rami fecundi paris quinti; ex unione ramorum horum binorum enascitur N. intercostalis magnus, per foramen caroticum inter corpora, et processus vertebrarum colli transversos in collo descendens; per hunc decurfum augetur furculis nervorum cervicalium omnium, ac una cum hisce ganglia tria cervicalia constituit.

a. Gangliorum horum supremum haeret retro pharyngem ad vertebram colli fecundam; ramulos emittit, contribuentes ad plexum pulmonicum, et cardiacum, tum et furculos alios, qui cum nervo linguali, pari octavo et gangliis duobus cervicalibus reliquis uniuntur.

b. Medium haeret ad vertebram colli quintam.

c. Infimum reliquorum minimum, lateraliter ad vertebram colli ultimam positum est, art. subclaviam, quam undique ambit, superscandens, deorsum fertur.

Ex ganglio hoc cervicali oriuntur ramuli varii nervei, conjungendi cum ramis paris octavi, et plexum notatu imprimis dignum cardiacum generantes.

Truncus ipse N. intercostalis retro art. subclaviam ex lateribus proc. transversorum vertebrarum dorsi per cavum thoracicum descendit; per decursum nervorum dorfalium, ex medulla spinali prodeuntium quivis, surculos duos in illum mittit, cum quibus ganglia totidem conflituit : Fettur tum una cum art. aorta ex lateribus vertebrarum

Mm

vertebrarum lumborum, offisque sacri, cum quorum offium ramis nerveis varia denuo producit ganglia, ad extremitatem usque offis coccygis, ibi loci versus socium introrsum slectitur, et cum eo communicat.

In thorace notandi imprimis veniunt rami quinque, ex quibus inferiori magis loco ganglia femilunaria oriuntur. Primus horum ramorum enascitur a ganglio dorfali quinto, secundus a sexto, tertius a septimo, quartus ab octavo, quintus a nono, decimo, et fubin ab undecimo; rami nunc dicti omnes secundum ductum vertebrarum dorsi descendunt, diaphragma transeunt, ac inibi utrinque in truncum unum confluunt, nervus Splanchnicus, aut intercostalis parvus, f. anterior, dictum. Truncus quilibet illico sub diaphragmate in facie aortae anteriori lateraliter ganglion magnum semilunare producit, ex quo propullulant furculi quidam exigui nervei; uniti hi invicem generant plexum folarem : ex gangliis binis femilunaribus oriuntur praeterea plurimi ramuli, cum aliis ex plexu folari advenientibus jungendi, et ad formandos plexus abdominales omnes facientes.

- 1. Primus horum plexuum plexus est coeliacus; oritur ex conjunctis ramis plexus solaris, et ganglii semilunaris.
- 2. Secundus est plexus hepaticus; oritur ex ramis plexus abdominalis, et ganglii semilunaris dextri; oriuntur inde nervi venae portae, cystidis felleae, hepatis, intestini duodeni, et omenti.
- 3. Tertius est plexus splenicus, ortus ex eodem plexu abdominali, et ganglio semilunari, una cum vasis per excisuram magnam in lienis viscus proficiscitur; surculos etiam mittit ad ventriculum, et pancreas.
- 4. Quartus est plexus mesentericus superior; enascitur ex unitis ramis gangliorum duorum semilunarium, plex-

us folaris, et abdominalis. Mittit ramos ad partem superiorem mesenterii, ad mesocolon, et ad glandulas meferaicas; rami nonnulli a. mesentericam retis adinstar ambiunt.

- 5. P. renalis oritur ex ramis ganglii semilunaris, plexus superioris mesenterici, et superlumbaris; distribuitur per renes, et glandulas renales. Rami quidam plexus hujus, et praecedentis prope aortam descendunt, ad generandum plexum mesentericum posteriorem, inferiorem.
 - 6. P. mesentericus inferior, et
- 7. P. mesocolicus, s. mesentericus posterior, oriuntur exramis supra aortam decurrentibus plexus mesent. superioris, et renalis: ambo ramos mittunt in mesenterium, et intestina.
- 8. P. hypogastricus oritur ex ramis pl. mesenterici superioris, et inferioris, ad vertebram lumborum quartam ex utroque latere in unum confluentibus.

Plexus hic loco paulo inferiori in duos denuo abit. ramos, quorum quivis ex fuo latere in ganglion planum intumescit, cujus rami ad partes vicinas, intestinum rectum, vesicam urinariam, glandulas spermaticas, prostatam, et uterum proficiscuntur.

9. P. spermaticus oritur ex plexibus mesentericis, cum nervis lumbaribus, et sacralibus connexis; mittit ramos ad vasa spermatica, testes, ovaria.

Ex ortu, et conjunctione plexuum horum omnium apparet, omnes in universum aut immediate, aut ope viscerum invicem conjungi, in viscera etiam abdomina-lia omnia nervos suos mittere.

NERVI MEDULLAE SPINALIS IN GENERE.

Nervi spinales dicuntur nervi orientes ex medulla spinali, per foramina lateralia vertebrarum colli, dorsi, et lumborum, uti et ossis sacri prodeuntes. Nervorum horum quivis oritur ex medulla spinali radice duplici, anteriori, et posteriori, quae lateraliter coëunt, et ubique, antequam ex canali vertebrarum exeant, ganglion parvum generant. (38.)

N. spinales superiores decursu fere transverso ex vertebris exeunt; inferiores vero, quo magis descendunt eo magis oblique deorsum ex vertebrarum foraminibus prodeunt: superiores minores sunt, inferiores (exceptis n. duobus infimis sacralibus) crassiores, et majores: truncus quivis illico ubi ex ganglio enascitur, ramos duos emittit, quorum unus jungitur socio superiori, alter inferiori, tum et duos alios, n. intercostalibus unitos.

Amiciuntur omnes meninge crassa, et tenui ad partes usque, in quibus ultimo terminantur.

Dividuntur n. spinales,

1. in 8. paria n. cervicalium,

2. in 12. p. n. dorfalium,

3. in 5. p. n. lumbarium,

4. in 5. p. n. facralium.

NERVI CERVICALES.

Par primum n. cervicalium, quod aliqui pro pari decimo n. cerebralium habuerunt, oritur illico sub foramine mine occipitali magno, ubi incipit medulla fpinalis, fertur dein lateraliter inter marginem hujus ejufdem foraminis, et vertebram colli primam a posterioribus anteriora versus; supra proc. transversum vertebrae colli primae cum ramis quibusdam nervi cervicalis secundi ganglion format, ex quo n. occipitalis oritur per foramen laterale egrediens.

Par fecundum n. cervicalium exit inter vertebram colli primam, et fecundam; una cum pari primo diftribuitur per musculos capitis, et colli, parotidem, et aurem externam; surculum insuper ablegat ad nervum accessorium Willissi.

Par tertium exit inter vertebram colli tertiam, et fecundam, ramis suis distribuitur per integumenta communia scapulae, per musculum cucullarem, et per musculum brachii triangularem: mittit etiam surculos nonnullos ad formandum nervum diaphragmaticum.

Par quartum, quintum, sextum, septimum, et octavum invicem confluunt, et plexum constituunt brachialem, ex quo enascuntur nervi sex brachiales.

N. accessorius Willissi oritur utrinque ex unitis ramis paris secundi, quarti, et quinti nervorum cervicalium, et, uti jam antea dictum suit, in cerebrum redit, inde una cum pari octavo denuo egreditur, et per musculum cucullarem distribuitur.

N. diaphragmaticus, seu phrenicus, enascitur utrinque ex unione ramorum paris tertii, quarti, et quinti nervorum cervicalium, augetur insuper ramo abscedente a pari primo nervorum dorsalium, et alio veniente a N. intercostali magno; tum inter claviculam, et art. subclaviam proficiscitur in cavum thoracis ad pericardium; exin

exin descendit ad partem superiorem diaphragmatis, ac in eo ramis plurimis evanescit.

Plexus brachialis oritur ex unione nervorum quinque infimorum cervicalium, ramoque magno paris decimi tertii nervorum dorfalium, in fuperiori regione humeri inter claviculam, et fcapulam.

Ex plexu hoc, praeter furculos multos exiguos, statim ab illius exortu ad vicinas partes proficiscentes, enascuntur rami sex sequentes principes, per extremitates superiores distributi:

- I. N. axillaris, f. articularis,
- 2. N. cutaneus brachii externus,
- 3. - internus,
- 4. N. medianus,
- 5. N. ulnaris, f. cubitalis,
- 6. N. radialis.
- 1. N. axillaris ab exortu suo posteriora, et exteriora versus excurrit ambiens collum ossis humeri; distribuitur per musculum triangularem brachii, et ramulis plurimis per musculos vicinos scapulae. Oritur saepe non a plexu brachiali, sed a n. radiali.
- 2. N. cutaneus brachii externus proficifcitur per partem superiorem musculi coracobrachialis, a superioribus inferiora versus oblique hunc eundem persorat, ramosque ei nonnullos largitur; tum inter m. bicipitem, et internum brachii, inferiori autem loco sub solis integumentis communibus ad slexuram cubiti descendit, hanc eandem superscandit, et prope venam medianam sub cute in latere externo antibrachii ad pollicem usque migrat, ubi ramulis dispersis in cute evanescit.

3. N. cutaneus brachii internus: nervus hic exiguus descendit in latere interno humeri cute, et musculis obtectus; per decursum hunc in ramos binos sinditur, qui ad slexuram usque cubiti una proficiscuntur; tum vero ramus anterior prope venam sic dictam basilicam sub cute, ac inter m. palmae longum, et m. radiaeum internum in palmam excurrit, hujusque cuti inseritur: ramus posterior excurrit secundum faciem internam antibrachii inter cutem, et m. cubitaeum internum ad digitum minimum manus, ubi in cute disparet.

4. N. medianus una cum arteria brachiali secundum latus internum m. bicipitis brachii ad cubitum descendit; exhinc sertur secundum longitudinem antibrachii inter m. brachiaeum internum, pronatorem rotundum, ac inter perforatum, et perforantem digitorum sub ligamento carpi interno in palmam; surculos parvos ubique in musculos manus spargit.

Rami ultimi constituunt nervos digitales; excurrunt hi ex utroque latere pollicis, digiti indicis, medii, et ex uno latere digiti annularis ad extremos usque horum apices; prospiciunt per decursum surculis multis cuti, tendinibus, et ligamentis.

- 5. N. cubitalis descendit in latere interno antibrachii inter art. brachialem, et venam basilicam, tum vero sub cute inter condylum internum humeri, et olecranon, loco magis inferiori ex latere musculi cubitaei interni secundum ductum antibrachii, in cujus extremitate anteriori in binos ramos sinditur.
- a. R. internus major N. cubitalis internus dicitur: Ligamentum carpi internum transcendens, in facie interna ossis sesamoidei carpi ad manum migrat; ibi in tres denuo subdividitur ramos; quorum duo priores ex latere digiti annularis, et auricularis ad horum pergunt apices; tertius in palma versus pollicem arcum facit,

cum ramo nervi mediani conjungitur, et in musculis vicinis evanescit.

- b. R. externus minor, s. cubitalis externus, transcendens tendinem m. cubitaei externi, et dorsum manus, ad digitos duos ultimos meat, et ramis suis per facies digitorum horum convexas dispergitur.
- 6. N radialis statim ab exortu suo ab anteriori parte posteriorem versus circa os humeri ambulat; exhinc in latere externo humeri inter m. brachii internum et externum ad slexuram usque descendit: Tum fertur inter m. manus supinatorem longum, et brevem ad extremitatem posticam, seu superiorem radii; per hunc decursum in musculos vicinos varios ramos mittit, et loco antea dicto in binos ramos finditur, quorum
- a. Minor fecundum radium, inter musculum manus supinatorem longum, et m. radiaeum externum ad dorsum manus labitur, ac in musculis interosseis, in pollice, digitisque tribus primis terminatur.
- b. R. major inter extremitatem posticam radii, et m. supinatorem brevem transit; ramis suis evanescit in musculis antibrachii.

Quidam ex nunc dictis nervis brachialibus diversis in locis invicem communicant.

NERVI DORSALES.

Diximus antea duodecim esse nervorum dorsalium paria; haec omnia, prout per foramina vertebrarum dorsi exeunt, ramos varios postrorsum ad musculos dorsi mittunt; hinc interiora versus secundum marginem inferiorem costarum ad sternum usque progrediuntur; quinque vero inferiores processus cartilagineos costarum attingunt: N. costales audiunt: Superiores distribuuntur

per musculos intercostales, serratos, et pectorales inferiores, errant per m. abdominales, diaphragma, et integumenta communia.

Par primum ramum ablegat ad plexum brachialem.

NERVI LUMBARES.

Nervorum lumbarium quinque esse paria diximus; exeunt per foramina lateralia vertebrarum lumborum, et largiuntur lumbis, ossibus ilii, et musculis abdominalibus ramos; nonnulli feruntur una cum funiculo spermatico ad scrotum, et in feminis ad ovaria; alii errant per inguina, et musculos semoris superiores; surculi quidam excurrunt ad diaphragma; ab omnibus quinque paribus rami ablegantur, uti antea diximus, in n. intercostalem magnum.

Ex unione nervi lumbaris fecundi. tertii, et quinti oritur utrinque N. obturatorius; descendit hic fecundum
latus internum M. psoae in pelvin, musculos obturatores ambos perforat, per excisuram superiorem foraminis ovalis ossium innominatorum egreditur, ac surculis
suis distribuitur per m. obturatores, tricipitem femoris,
pectineum, &c.

Par tertium, et quartum nervorum lumbarium una cum ramis nonnullis paris fecundi nervum generat cruralem.

N. cruralis anticus, f. medius, oritur ex unione ramorum N. lumbaris tertii, et quarti, tum et ex furculis paris secundi, et quinti horum nervorum; supra os ileon scandit, sub M. psoa decurrit, et sub ligamento Poupartii in latere externo art. cruralis ex pelvi egreditur; plurimos tum spargit ramos, quorum nonnulli ad glandulas inguinales, alii ad musculos semoris feruntur; distribuuntur

Nn

praeterea

praeterea pars magna inter integumenta communia, et fasciam latam, in cuti tandem evanescentes. Ramus unus secundum ductum M. Sartorii ad condylum usque internum ossis femoris descendit, exhinc in latere pedis interno prope venam saphenam ad condylum internum migrat, et ex eo loco ad pollicem usque cuti sensim implantatur.

Par N. lumbarium quintum cum pari primo nervorum facralium praecipue conjungitur.

NERVISACRALES.

Nervi facrales, aut nervi ossis sacri, paribus quinque denuo absolvuntur; enascuntur ex cauda sic dicta equina medullae spinalis, et per foramina anteriora ossis sacri egrediuntur; nervorum horum quatuor supremi, emissis quibusdam ramis ad partes in pelvi positas, junguntur cum pari ultimo N. lumbarium in plexum crassum, magnumque nervosum, unde exoritur N. ischiaticus magnus; par quintum totum fere ramis suis distribuitur per intestinum rectum, collum cystidis urinariae, urethram, corpora cavernosa penis, ac in seminis per uterum, hujusque vaginam.

N. ischiaticus, seu cruralis posterior, et magnus, nervorum corporis humani est maximus: Oritur, uti statim dictum suit, ex plexu, quem nervi quatuor supremi sacrales cum nervo ultimo lumbari constituunt; ramulos illico ad vesicam urinariam, intestinum rectum, et genitales partes ablegat; tum per incisuram ossis ilei inter tuberositatem ischiaticam, et trochanterem majorem in parte postica semoris ad poplitem usque descendit; ibi loci nomen suum mutat, ac N. dicitur popliteus; nervus hic mox bifurcatur in ramos binos, quorum

- 1. Externus, minor N. peronaeus,
- 2. Internus, robustior N. tibiaeus, dicitur.
- a. N. peronaeus externe in fibula descendit, in parte hujus inferiori a posterioribus anteriora versus slectitur, et ibi loci, emissis in musculos vicinos ramis pluribus, finditur in ramos binos.

R. externus sub aponeurosi ad malleolum properat externum, et exhinc supra dorsum pedis, et per cutim expanditur; internus prospicit partibus interioribus, et musculis pedis; ramuli nonnulli in digitos producuntur.

b. N. Tibaeus retro m. popliteum inter m. ambos gastrocnemios descendit, gastrocnemium inferiorem perforat, et inter hunc, et m. slexorem digitorum longum ad extremitatem tibiae pertingit; per decursum hunc surculos ablegat in musculos vicinos, et cutim: Ramus unus perforat ligamentum interosseum, et ad malleolum descendit externum, exhinc supra dorsum pedis ad digitos duos ultimos properat, ac saepius cum n. peronaeo communicat.

Ramus princeps retro malleolum internum per excavationem offis calcanei ad plantam fertur, ubi in binos ramos finditur, quos n. plantares dicunt.

- a. N. plantaris externus excurrit in latere externo plantae, et mufculis, aponeurofique plantari plures largitur ramos.
- b. N. plantaris internus excurrit in latere interno plantae; uniuntur hi in planta, uti n. cubitaeus, et medianus in palma, invicem; ac, uti hi per palmam, fic et illi per plantam, et digitos omnes distribuuntur.

ADENOLOGIA.

MIDOLOGUA.

lock emilie in mo B C vicione camis pluribus

GLANDULIS IN GENERE.

et mufculis posise samuli monnule in dignos procis-

ur ; ignornus profpicit partibus interioribus,

CI LANDULA pars est corporis sirma, rotunda, aut oblongata, organica, membrana propria cincta, arteriis, venis, et nervis composita, secretioni, aut mutationi liquidi determinati, dicata (39).

Glandulae dividuntur aut ratione fabricae, aut ratione fucci contenti in diversas classes.

Ratione fabricae distinguuntur in classes quatuor (40):

- r. In fimplices,
- 2. In e fimplicibus compofitas,
- 3. In conglobatas,
- 4. In conglomeratas.

Ratione succi contenti distinguuntur aptius (41).

- 1. In muciparas,
- 2. In febaceas,
- 3. In lymphaticas,
- 4. In falivales,
- 5. In lacrymales.
- I. GLANDULÆ SIMPLICES sunt folliculi exigui, cavi, membrana speciali cincti, ductu proprio excreto-

rio instructi, per quem liquidum in cavo suo secretum excernunt.

Huc referentur glandulae muciparae narium, linguae, faucium, afperae arteriae, ventriculi, inteftinorum et cyftidis urinariae; tum et glandulae febaceae circa anum positae, et glandulae parvae, in meatu auditorio externo cerumen secernentes.

Glandulae hae simplices aut hinc inde dispersae sant, aut plures in congeriem arcte sibi mutuo adhaerenta ea tamen ratione, ut membrana communi cinctae aqua sint, et quaevis ductu excretorio speciali gaudeat, qui cum ductu excretorio glandulae alterius nunquam conjungitur. Priores glandulae dicuntur simplices saltariae; posteriores glandulae simplices aggregatae; tales congregatae sunt glandulae intestinorum tenuium Peyerianae. Huc spectant et glandulae tales aggregatae, quae praeter membranam sibi propriam et alteri communi sunt inclusae, et quarum quaevis per ductum excretorium specialem liquidum suum in cavum quoddam mucosum, seu pituitarium exonerant, tales canglutinatae dicuntur; v.g. tonsillae.

II. GLANDULÆ COMPOSITÆ constant glandulis multis simplicibus, quarum ductus excretorii, in ductum excretorium communem conjunguntur; tales sunt glandulae multae sebaceae faciei, labiorum, palati, variarum cutis regionum, imprimis circa pedes, et regionem pubis.

III. GLANDULÆ CONGLOBATÆ, aut sic dictae lymphaticae, vocantur illae, queis vasa inseruntur, et ex quibus denuo exeunt lymphatica; tales sunt glandulae mesentericae, omnesque lymphaticae reliquae, v. g. lumborum, inguinum, subaxillares, &c. occurrunt et quaedam ad truncos majores venarum: Componuntur

(42.) textu vasorum lymphaticorum, tunica cellulosa mutuo nexorum. Notandum est, ductus iis nullos esse excretorios, in foetu etiam esse multo majores, minui in infante nato, evanescere fere in senibus.

IV. GLANDULÆ CONGLOMERATÆ componentur congerie glandularum plurimarum fimplicium, quarum ductus excretorii in truncum communem abeunt; tunica etiam cellulofa communi hae involvuntur; huc referuntur: Parotis, pancreas, glandulaeque falivales omnes: A glandulis compositis parum discrepant, glandulis tamen pluribus simplicibus constant, quam compositae: Minima glandularum harum corpora amiciuntur textu celluloso, et acinis, uti examinanti patebit, denuo minoribus absolvuntur.

Sunt et glandulae multae conglomeratae, quarum ductus excretorius detectus nondum est; v. g. gland. thyroidea, glandulae suprarenales.

Ductus excretorius glandularum dicitur ductus liquidum in glandula confectum excernens.

Vosa, et nervi (43.) glandularum enascuntur semper a partibus vicinis.

Usus glandularum est, ut earum ope humores determinati secernantur, aut mutentur: Usum glandularum conglobatarum prorsum hactenus ignoramus (44).

GLANDULÆ IN CAVO CRANH CONTENTÆ.

1. Glandulae durae matris glandulae funt ovales, plerumque albae, subin et rubicundae; haerentes tum secundum ductum sinus longitudinalis superioris durae matris, matris, tum extra eundem in specialibus cavitatibus offis frontalis, offiumque binorum fincipitis, tum demum et sub finu dicto in meninge pia. Occurrunt etiam nonnullae in septo transversali.

- 2. G. plexus choroidei glandulae funt conglobatae; in ventriculis cerebri, plexui choroideo maximam partem unitae occurrunt (45).
- 3. G. Pituitaria; inhaeret excavationi speciali sellae turcicae, ubi infundibulum terminatur cerebri, pia meninge, duraeque lamina interna obtecta. Glandula non est, sed pars ipsius cerebri: Vocarunt eam veteres glandulam pituitariam, quum crederent, secerni per eam pituitam ex cerebro in nares.
- 4. G. pinealis pariter glandula non est, sed protuberantia medullaris, eminens in medio inter tubercula quadrigemina cerebri.

GLANDULÆ OCULORUM.

- 1. Glandulae Meibomianae triginta, aut quadraginta numero; dispositae sunt serie simplici, vel et duplici secundum marginem internum palpebrarum sub cute, quam ductibus suis excretoriis in margine tarsorum perforant.
- 2. G. lacrymalis glandula est conglomerata, supra canthum oculi externum in orbita excavationi speciali ossis frontis inhaerens; ductibus excretoriis sex vel septem instruitur, supra adnatam palpebrarum tunicam excurrentibus, et prope cartilaginem tarsum in facie interna tunicae adnatae hiantibus. Humorem secernit aquosum, subsalsum, oculum nunquam non humectantem, et si copia majori secretus suerit, lacrymarum sub titulo per genas depluentem.

3. G. Carunculae lacrymalis glandulae funt parvae febaceae, a caruncula lacrymali obtectae, cantho oculi interno inhaerentes, et, quum in cantho hoc eodem glandulae Meibomianae nullae adfint, harum loco fuccum fubviscidum secernentes; oriuntur ex illis pili exigui, pulverem uti et inspissatum lacrymarum liquidum a punctis lacrymalibus arcentes, hincque efficientes, ut sordes oculorum in cantho colligantur oculi interno.

GLANDULÆ NARIUM.

Glandulae muciparae membranae pituitariae narium exiguae funt; hinc inde per membranam pituitariam, imprimis vero circa septum narium dispositae, pituitam secernentes.

GLANDULÆ AURIUM.

Glandulae ceruminosae auris externae glandulae sunt parvae, flavicantes, in meatu auditorio externo sub cute haerentes, secretioni ceruminis dicatae.

GLANDULÆ ORIS.

magnae sunt, ex utroque latere sub aure spatium totum inter proc. mastoideum, et angulum maxillae inferioris explentes, anteriori loco ad m. masseterem, superiori ad proc. Zygomaticum usque productae. Ductus omnes excretorii exigui glandularum singularium consluunt demum in ductum excretorium majorem albicantem,

ab inventore Ductus falivalis Stenonianus dictum. Ductus hic vasis plurimis praeditus enascitur ex parte infima glandulae, sub initium sursum nonnihil adscendit; tum vero transverso decursu antrorsum fertur supra faciem externam m. masseteris, tum ab interioribus descendit, m. buccinatorem perforat, ac inter glandulas buccales circa dentem molarem secundum et tertium in os hiat.

Superius ad initium m. masseteris glandula conglomerata haeret adhuc alia, parotidi ipsi subin unita; ductus tamen hujus excretorius cum ductu Stenoniano nunquam non unitur. In parotide haerent insuper glandulae duae, tres, vel plures lymphaticae, ductu excretorio privatae, hinc et cum ductu salivali dicto nunquam unitae.

- 2. G. maxillares glandulae duae conglomeratae sunt, recubantes ex utroque latere ad angulum maxillae inferioris internum sub m. mylohyoideo, et ceratoglosso cute tectae; ductus earum excretorius transiens intermusculos sublinguales, ductus Whartonianus dictus, aperitur anterius ex lateribus froenuli sublingualis.
- 3. G. fublinguales, glandulae duae conglomeratae, oblongae, angustae sunt, sub lingua inter faciem internam maxillae inferioris, et linguam m. mylohyoideo incumbentes, ductibus excretoriis quindecim, aut viginti in lateralibus linguae partibus apertae: ductu excretorio gaudent et alio, cum ductu Whartoniano plerumque unito, subin et ab illo sejuncto, lateraliter in lingua hiante.
- 4. G. buccales, f. genales, glandulae funt exiguae fimplices, racematim dispositae circa ostium ductus Stenoniani; quaedam haerent et inter m. masseterem, et buccinatorem.

- 5. G. labiales glandulae sunt exiguae prioribus similes residentes in facie labiorum interna. Liquidum salivae analogum in cavum oris exonerant.
- 6. G. molares, ex utroque latere haeret una inter m. masseterem, et buccinatorem: glandulae salivales compositae sunt, ad dentem molarem ultimum ductu suo excretorio aperiuntur.

GLANDULÆ FAUCIUM.

In tunica oris interna, et faucium, quae continuatio membranae pituitariae narium est, plurimae haerent glandulae mucilaginosae: praecipuae harum sunt:

- 1. G. palatinae glandulae sunt exiguae; per faciem palati integram, imprimis per posteriorem, dispersae.
- 2. G. uvulae copiofae infident regioni circa uvulam; glandulae funt muciparae.
- 3. Tonfillae, seu amygdalae, nomen a sigura sortiuntur; glandulae duae sunt muciparae, quarum ex utroque latere una retro binos arcus veli penduli palatini haeret; liquidum mucilaginosum per ductus parvos excretorios illuc effundunt.
- 4. Glandulae multae muciparae in radice linguae, ductus earum excretorii in foramen sic dictum caecum linguae hiant.

GLANDULÆ COLLI EXTERNÆ ET INTERNÆ.

1. Gl. thyoridea glandula magna est, anterius in collo sita, superius cornubus suis binis, seu productionibus partes laterales cartilaginis thyroideae, inferius cartilagi-

nem

nem cricoidem, una cum parte superiori asperae arteriae obtegens; continet liquidum aquosum, subviscidum; indeterminatum vero hactenus est, an ad classem glandularum conglomeratarum, vel conglobatarum referri debeat, nec de illius usu constat, quum ductus excretorius illius detectus nondum fuerit.

- 2. G. jugulares glandulae funt quatuordecim ad viginti quatuor, quae fub classem glandularum conglobatarum referri debent; disponuntur circa venas jugulares externas, cute colli obtectae.
- 3. G. cervicales, f. occipitales, glandulae funt conglobatae, in cervice, et lateribus colli haerentes; in infantibus faepius tumidae.
- 4. G. laryngeae muciparae simplices sunt, residentes in membrana interna rimae glottidis, liquidum secernentes mucilaginosum.
- 5. G. pharyngeae, et oefophageae haerent in tunica interna pharyngis et oefophagi, liquidum tale, uti priores, fecernunt.

GLANDULÆ THORACIS.

1. Gl. thymus mollis, rariorifque texturae est, haerens, in spatio anteriori cavo mediastini infra partem superiorem sterni.

Inferiora, et superiora versus duobus cornubus producitur; in foetu maxima est, mollis, interne succo aquoso albido referta; in adultis parva est, dura, sensimque evanescit. Ductus excretorius detectus nondum est, hinc et nondum constat, ad quam referri debeat glandularum classem, aut quis ei tribuendus sit usus. (46.)

2. G. bronchiales glandulae funt majores minoresve fubcoeruleae, aut nigricantes, haerentes ad extremita-

tem asperae arteriae inferiorem, ubi haec in binos ramos bifurcatur, inter tunicam externam, et secundam anteriori posteriorique loco, textui insidentes celluloso; ductus excretorii asperam arteriam persorant, et in hujus lumen succum nigricantem deponunt: occurrunt nonnullae et in ipsis bronchiis.

- 3. G. dorfalis oefophagi haeret, si adsit, in regione vertebrae dorsi quartae, aut quintae, in facie postica, externa oesophagi. Nonnunquam duae adsunt; ductus excretorius detectus nondum fuit. (47.)
- 4. G. mammariae glandulae multae parvae funt, inhaerentes tunicae adiposae mammarum, ductus earum candicantes terminantur in papillis mammarum. In seminis lac in mammis secernunt.

GLANDULÆ ABDOMINIS.

In cavo abdominis funt :

- 1. Pancreas glandula est magna conglomerata haerens in regione epigastrica sub parte ventriculi posteriori, per ductum suum excretorium succum salivae analogum in duodenum exonerat.
- 2. G. gastricae exiguae, simplices sunt, haerentes in textu ventriculi celluloso tertio imprimis versus orisicium ventriculi dextrum; ductus harum excretorii in cavum aperiuntur ventriculi.
- 3. G. intestinales glandulae sunt simplices, tum solitariae hinc inde positae, tum racematim congestae, muciparae; quarum priores ab inventore Brunnerianae, posteriores Peyerianae dicuntur. Recubant in intestinis tenuibus, et crassis inter tunicam villosam, et nerveam; mucum in intestina secernunt. Maxima earum copia adest in intestino ileo.

- 4. G. mesentericae glandulae sunt copiosae, molles, conglobatae, inter laminas mesenterii, magnitudine, posituque diversis, occurrentes; inferuntur his, praeter vasa lymphatica ex partibus corporis inferioribus redeuntia et vasa lactea intestinorum tenuium, haec tamen ultima ex altero latere denuo egrediuntur, et ad receptaculum properant chyli. Glandulae verae lymphaticae sunt, in quibus chylus, uti videtur, diluitur, et sic quadam ratione mutatur.
- 5. G. cyfticae glandulae funt parvae, obscure fuscae, simplices, positae sub tunica cystidis felleae intima, imprimis circa hujus collum, et ductum biliarium communem; ductibus suis excretoriis mucum in cystidis cavum secernunt.

Extra cavum peritonaei.

1. G. suprarenales, s. capsulae atrabiliariae, s. renes succenturiati, glandulae duae conglomeratae sunt, utrinque renibus incumbentes; cavitatem recondere videntur; in infantibus recens natis maximae sunt, succo ex slavo rubente turgidae: Ductus excretorius nondum detectus; usus nondum determinatus.

Plura videantur in SPLANCHNOLOGIA.

- 2. G. lumbares glandulae funt parvae, conglobatae, circa receptaculum chyli dispositae.
 - 3. G. facrales, adhaerentes offi facro, et
- 4. G. iliacae positae ad exortum vasorum pelveos; utraeque glandulae sunt parvae, conglobatae, lymphaticae, excipientes vasa lymphatica extremitatum inferiorum, eaque tradentia receptaculo chyli.

GLAN

claudolae lina copiolica, mollet,

GLANDULÆ PARTIUM GENITALIUM VIRILIUM.

ane, incer laminas molanteril, magaintalines po

- maque sub collo vesicae urinariae anteriora versus urethrae, posterius intestino recto incumbens. Figura ejus cor resert, versus vesicam urinariam lata, crassa, et exscissa, antrorsum tenuior est. Urethram ad bulbum usque undique ambit, eique ope textus cellulosi firmi, vesicae ipsi urinariae ope fibrarum carnearum arcte unitur. Facies superior, symphisin ossium pubis respiciens, complanata est, in medio sulco donata, cui incumbit vena penis. Ductibus excretoriis 10—12 gaudet, qui omnes anterius circa caput gallinaginis hiant, et liquidum suum albidum viscosum, ubi id requisitum fuerit, in urethram exonerant: in feminis glandula haec ipsa non adest: fabrica ejus, et usus contenti liquidi nondum constant.
- 2. G. duae sat magnae conglomeratae, ex utroque latere retro bulbum haerentes singulae, antrorsum excurrentes, in urethram apertae, succum suum lubricantem in eam effundentes.
- 3. G. mucosae urethrae plurimae exiguae glandulae sunt, sub interna urethrae tunica haerentes, in ejus cavum succum lubricum pro defensione membranae internae ab acrimonia excernunt.

Glandulas reliquas urethrae ab aliis anatomicis defcriptas hactenus nunquam vidi.

4. G. odoriferae glandis penis, glandulae funt exiguae febaceae fimplices, circa collum, et coronam glandis penis dispositae, liquidum unctuosum, speciali odore donatum secernunt.

GLAN-

GLANDULÆ PARTIUM GENITALIUM MU-LIEBRIUM.

1. Glandulae odoriferae labiorum majorum, et nympharum, glandulae funt febaceae, inhaerentes faciei internae labiorum vulvae, et nympharum, liquidum unctuofum speciali odore praeditum ibi secernentes.

2. G. odoriferae clitoridis haerent in basi clitoridis, ejusdem cum praecedentibus sunt indolis.

3. G. muciparae urethrae analogae funt glandulis mu-

4. G. vaginae glandulae sunt muciparae, sub intima vaginae uteri tunica recubantes, in cavum hujus mucum suum deponentes; glandulae muciparae, quae in postica vaginae parte haerent majores, ab inventore suo Bartholinianae dicuntur.

GLANDULÆ EXTREMITATUM.

- 1. Glandulae axillares, ejusdem sunt indolis cum glandulis conglobatis lymphaticis; resident in sovea axillari prope vasa magna axillaria inter tendines m. pectoralis imajoris, et latissimi dorsi; recipiunt vasa lymphatica ab extremitatibus superioribus, et mammis redeuntia.
- 2. G. inguinales pariter ad g. lymphaticas conglobatas referri debent: Plures inhaerent ex utroque latere sub ceute textui celluloso, in parte inferiori inguinum; excepiunt vasa lymphatica penis, et partim etiam extremitatum.
- 3. G. mucilaginosae Haversianae, s. synoviales, sic dictae ab inventore fuerunt; glandulae sunt molles, et tenerae, ubique

ubique fere inter articulationes offium in cavitatibus articularibus dispositae. Maximae haerent in excavatione acetabuli ossis innominati, cui os semoris inseritur. Secernunt in cavitates dictas liquidum unctuosum lubricans, quod cum humore ex offium finibus exsudante oleoso, et cum succo ex ligamentis exhalante aquoso jungitur, et smegma constituit, articulationes lubricans, motibus reddens, servans aptas.

GLANDULE CUTANEE.

Glandulae cutaneae glandulae funt minimae febaceae recubantes in facie interna cutis, ductu suo excretorio cutim perforantes, ac in epidermide hiantes, ut in ea deponant liquidum lubricans, cujus ope illius mollities conservatur. Per totam corporis superficiem dispersae funt; copiosiores tamen occurrunt in quibusdam locis, v. g. circa nasum, aures; scrotum, &c. quam quidem in aliis.

* Vid. Observ. 5.

HUMANI

HUMANI CORPORIS

orervic birdenes

DIVISIO.

CORPUS HUMANUM dividitur

In Caput,

- truncum, et
- extremitates.

CAPUT dividitur denuo

In faciem, et

- partem capillatam.

In facie notanda veniunt;

Frons,

Tempora,

Aures,

Oculi,

Os,

Mentum, et

Buccae: duae posteriores partes in viris ornantur

on lab umbilice, protenci

as In sec. modelledding are al as

In parte capillata notentur;

Sinciput, in hujus medio vertex,

Occiput, et

Partes binae laterales.

TRUNCUS dividitur in

Collum,

Thoracem, et

Abdomen.

PF

In

298 CORPORIS DIVISIO.

In collo notentur; pars anterior; in qua cernitur caput asperae arteriae, in viris, sub nomine pomi Adami, magis prominens;

Pars posterior; in qua conspicua est sovea nuchae, partesque binae laterales.

THORAX dividitur

In partem anteriorem, cui incumbunt mammae; in parte infima thoracis fub sterno adest foveola, ferobiculus cordis dicta:

In partem posticam, seu dorsum; In partes binas laterales.

ABDOMEN dividitur

In partem anticam, seu abdomen proprie sic dictum:

In parten posticam, seu lumbos; In partes binas laterales.

Regio abdominis anterior subdividitur in regiones qua-

- 1. In regionem epigastricam, cujus partes laterales sunt hypochondria; extenditur a scrobiculo cordis ad tres usque digitos transversos supra umbilicum;
- 2. In reg. umbilicalem; cujus laterales partes audiunt regiones lumbares. Describitur haec peripheria trium digitorum supra, totidemque infra umbilicum.
- 3. Reg. hypogastrica, cujus laterales partes appellantur regio iliaca. Oritur ad distantiam trium digitorum transversorum sub umbilico, protenditur ad usque regionem pubis:
- 4. Reg. pubis in adultis crinibus obsita, cujus partes laterales sub nomine inguinum seu regionis inguinalis veniunt: Infra regionem pubis cernuntur partes genitales utriusque sexus.

Spatium

Spatium partibus genitalibus et orificio ani interceptum perinaeum dicitur.

ARTUS seu EXTREMITATES dividuntur in supe-

Superiorum extremitatum quaevis dividitur;

In fummitatem bumeri, sub qua haeret fovea subaxillaris;

In brachium,

In antibrachium, in quo notentur, flexura et protuberantia cubiti;

- manum, instructam vola, et dorfo.

Manus fubdividitur

In carpum,

- metacarpum, et .

- digitos.

Digiti dividuntur

In pollicem.

- indicem,

- medium

- annularem, et

- auricularem.

Inferiorum extremitatum quaevis dividitur

In femur, cujus pars suprema, et exterior regio ifchiatica dicitur;

- crus; quo et referuntur;

Genu,

Poples, et

Sura:

In pedem extremum, instructum dorso, et planta pedis; ad hujus initium loco superiori notentur;

- malleolus internus, et externus.

Pes extremus dividitur
In tarfum,
— metatarfum, et
— digitos.

INTEGUMENTA CORPORIS COMMUNIA, UNGUES, PILI.

Partes corporis humani omnes amiciuntur integumento communi, quod in genere cutis dicitur.

ANATOMICI ad cutim referent;

- 1. Epidermidem,
- 2. Cutim,
- 3. Tunicam adipofam,
- 4. Ungues, et
- 5. Capillos.

EPIDERMIS involucrum est diaphanum, insensile, cutim obducens, eique ope vasorum plurimorum, et pilorum, qui id ipsum persorant, adhaerens, vasis tamen, nervisque omnino destitutum (48).

Facies externa subcornea est, sicca, incorruptibilis, rugosa, poris plurimis pertusa: Facies interna in Europaeis mollis, semissuida est, et ex integro fere mucilaginem referens, cum priori unicam nonnisi laminam
constituit: In Aethiopibus autem facies haec eadem
interna sirma, membranacea est; ac in statu etiam sano
ab exteriori facile separari potest. Foveolis gaudet exiguis, papillas nerveas, in facie cutis externa conspicuas,
excipientibus; lamina haec interna rete Malpighianum
dicitur.

Epidermis obducit non folum fuperficiem externam universi corporis, sed et partes amiciuntur ab ea internae, quum intestinum rectum, vaginam uteri, urethram, nares, os, aures, oculos subeat, et involucrum harum partium internum subpeditet. In quibusdam corporis partibus densior est, tenerior in aliis: In locis, qui aduruntur, aut saepius atteruntur, laminae novae exsurgunt inter epidermidem, et cutim; densior illa exin sit, atque hac ratione Callus.

Fabrica Epidermidis, uti videtur, absolvitur condensata ope aëris et attritus parte externa muci Malphighiani; mucus vero hic ipse, qui et, uti antea dictum suit,
rete Malphigianum vocatur, succus videtur inspissatus,
per vasa cutanea secretus: Quum rete hoc in Aethiopibus suscum, et in Europaeis album sit, dubitandum jam
non est, pendere ab eo colorem corporis.

Cutis proprie dicta textus est cellulosus arcte ad invicem compactus, haerens inter epidermidem, et tunicam adiposam, elasticus, sensilis, foraminibus pertusus numerosissimis, compositus nervis, arteriis, venis, vasseque lymphaticis (49).

Epidermidis adinstar, universum corpus obducit. Facies externa, epidermidis superficiei internae obversa, densior est. Deteguntur per eam ubique imprimis in apicibus digitorum tactu papillae exiguae obtusae, compositae vasis, nervis, textuque uniente haec omnia: Papillae nunc expositae sub nomine papillarum nervearum veniunt: Facies interna cutis, membranam respiciens adiposam, rarior est, soveolis multis praedita, quae eminentias membranae adiposae excipiunt.

Inter faciem hanc, et membranam adiposam haerent, hinc inde glandulae multae sebaceae tum simplices, tum compositae, quarum excretorii ductus cutim perforant, in epidermide hiant, et illuc liquidum pingue, molle, aut viscosius secernunt, cujus ope partes ab aëre,

et attritu defenduntur. Haerent ibi loci et bulbi pilorum, pilique inde enati cutim pariter perforant. Notandum insuper est, cutim in quibusdam locis esse delicatiorem, duriorem, robustioremque in aliis, differre cam pro ratione aetatis vitae generis.

Arteriae cutis exiguae, brevesque sunt; oriuntur ubique ex arteriis vicinis sub cute positis.

Venae sanguinem suum in venas subcutaneas pariter exonerant

Nervi copiofissimi in cutem proficiscentes dirimuntur in ramulos minimos; tactui per universum corpus, imprimis in apicibus digitorum, dicantur.

Usus cutis:

- 1. Corpus amicit, tuetur;
- 2. Vafa exhalantia, et resorbentia ordinat;
- 3. Tactus organon constituit.

MEMBARNA ADIPOSA componitur celluloso textu, sub cute musculis incumbente, ex vesiculis, seu folliculis minimis, elasticis, infensilibus, invicem patentibus, in plerisque locis pinguedine turgidis, constato. (50.)

Facies externa eminentiis multis inaequalis est, quae in cute foveolas imprimunt, eique uniuntur; facies interna interstitia explet musculorum.

Usus: partes internas a frigore tuetur, motum cutis fupra musculos liberum conservat; colorem candicantem, et pulchritudinem formae externae adauget.

Ungues laminae sunt tenues, corneae, insensiles, plus minusve rigidae, digitorum manuum, pedumque apicibus incumbentes.

Fabrica unguium: constant muco Malpighiano condensato epidermidis.

Oriuntur

Orientur inter plicam semilunarem epidermidis radice quadrangulari ab extrema digitorum phalange;
ac ab eadem in extremitate sua externa, et interna ad
anteriorem usque extremitatem egredientes obteguntur.
Dividuntur ungues

- alba, of decelount, the detail of the state of the state
 - 2. In corpus, feu partem mediam, et assessar audia
 - 3. In marginem anteriorem scindentem asqueso meno

Usus. Papillas subjectas nerveas tuentur, apices digitorum, sub attactu corporis cujusdam, eidem apprimunt.

Dubitandum non est, uti iisdem nos posse pro defen-

PILI, CRINES, CAPILLI filamenta funt exigua, cylindrica, diaphana, infenfilia, elastica, ex cute prominentia, eique ope radicum parvarum firmiter inferta.

Fabrica, absolvitur textu spongioso, cellulari, in quo succus coloratus recluditur, et vagina speciali.

Color enascitur a succo, textum cellulosum replente.

Duplicis sunt speciei: Longi, enati ex parte capillata cranii, genis, mento, thorace in viris, ex parte insuper anteriori brachiorum, et crurum, sub axillis, in inguinibus, et circa regionem pubis: Pili breves, mollesque adsunt per totum corpus, excepta solum planta, et vola. Oriuntur in membrana adiposa ex bulbo membranaceo oblongo, vasis praedito, haec ambit bulbum denuo alium, sanguine irrigatum, huicque demum inhaeret pilus.

Pili omnes, vagina ex bulbo oriunda obducti per cutim ad epidermidem pergunt, hanc eandem elevant, et vaginae adinftar secum ducunt; textus internus spongicosus, et cellulosus membranis nunc dictis inclusus ab

exortu

ditur. dad generation ufque pili apicem proten-

Pili continuo crefcunt, et abscissi denuo recrescunt, quum medulla in iisdem contenta versus apicem protrudatur et epidermidem sic necessario longiorem reddat. Dum vero pili in senibus medulla haec eadem privantur, siccescunt, sinduntur, et excidunt. Nominibus praeterea insigniti fuerunt diversis ratione situs, quem occupant, uti suis locis dicetur.

Circa usum pilorum respectu corporis, determinati quid affignari nequit.

Afferunt nonnulli, exhalare pilos per apicem, et fors per totam suam superficiem quemdam humorem. Capilli inserviunt praeterea calori sovendo, et pulchritudini; cilia, et supercilia sudorem, et insecta ab oculis arcent: Aliis praecavetur, ne cutis ob majorem attritum excorietur.

Fatering, abfolvitur textu (pongiolo) cellulari, in quo

Outre continue a faceto, textum cellulofum replentel --

cranii, genis, mento, thorace in viris, ex parte infuper a -N A L P 2 dorum, et erurum, fub axillis, in languant

faceus cooratus reciuditur, et vagina fosciali,

bus, es alrea regionem publis : Pill breves, mollefqueadfunt per totum cospus, excèps a folsan planta, et vola. Orientese la membrana adipote en suite dembranaces

oblongs, wass praedito, base avolit bulbum demin

Pili ompés, vagina su bulbo origada obducii per cu-

the adepidermident perguet, have condens elevant; en

ofus, et cellulofus membranis, nune dellis includus ab

SPLANCHNOLOGIA.

SECTIO PRIMA.

CAVUM ABDOMINIS.

CAVUM hoc magnum definitur superius a diaphragmate; inferius ab ossibus pubis, et ischii; ex utroque latere a musculis variis, costis brevibus, et ossibus ilii; anterius a musculis abdominalibus; posterius a vertebris lumborum, osse sacro, et osse coccygis; externe ambiunt illud undique musculi, et integumenta communia, interne peritonaeum.

Interne in cavo abdominis haerent antrorsum, et late-

- 1. Mesenterium,
- 2. Epiploon,
- 3. Ventriculus,
- 4. Intestina tenuia, et crassa,
- 5. Vafa lactea,
- 6. Pancreas,
- 7. Splen,
- 8. Hepar, cum cyftide fellea.

Retrorsum, extra peritonaeum, ponuntur;

- 1. Renes,
- 2. Glandulae fuprarenales,
- 3. Ureteres,
- 4. Receptaculum chyli,
- 5. Aorta descendens,
- 6. Vena cava adscendens.

Qq

Inferius

Inferius in pelvi, et extra peritonaeum; In viris;

Vesica urinaria; Vesiculae spermaticae, et

Intestinum rectum :

In feminis praeter vesicam urinariam, et intestinum, rectum;

Uterus,
Ligamenta quatuor uteri,
Tubae duae Fallopianae,
Ovaria bina,
Vagina uteri.

Divisionem abdominis in regiones varias antea expefuimus.

PERITON ÆUM.

Periton & um membrana est simplex, cujus facies interna laevis, humescens, externa textu cellulari cincta, pinguisque est. Obducit faciem diaphragmatis totam inferiorem, retro musculos abdominales anteriora versus in pelvim descendit, vesicam urinariam; in feminis uterum obtegit; conjungitur ad intestinum rectum cum parte sua altera, posterius a renibus supra regionem lumbarem in pelvim descendente, ibique loci intestinum rectum obducente; hac vero ratione viscera abdominalia omnia involvit.

Omnia, intra faccum hunc eundem haerentia, utpote ventriculus, splen, hepar, omentum mágnum, et
parvum, pancreas, intestina tenuia, et crassa una cum
mesenterio, et mesocolo, peritonaeo contineri dicuntur; extra peritonaeum locantur omnia ea, quae sacco
dicto non involvuntur, scilicet, renes, vesica urinaria,
uterus,

uterus, glandulae spermaticae, vasa majora haematophora. Si quis vero proprie loqui velit, viscera abdominalia omnia extra peritonaeum haerere dicere jure poterit, quum omnia integumentum suum extimum inde repetant.

Textus cellularis faciei externae peritonaei, in quibustam locis pinguedine repletur plurima; in aliis productiones format varias; quarum praecipuae ex utroque latere per annulos abdominales exeunt, funiculum spermaticum, ac testes obducunt; aliae involvunt vasa iliaca, intestinum rectum, penem, vasa cruralia, &c. aliae, per foramina diaphragmatis cum aorta, et oesophago in thoracem penetrant, ibique cum pleura junguntur: videmus exin maximam communicationem peritonaei per totum corpus imprimis in hydropicis.

Formantur insuper a peritonaeo in diversis locis et productiones breviores, quae ligamenta audiunt: Oriuntur haec a duplicata productione peritonaei, dum id ipsum a facie interna recedit, textum cellulosum in medio recludit, et ad viscus quodpiam accedit; quamprimum id ipsum attigit, laminae peritonaei ab invicem secedunt, et viscus excipiunt; textus cellulosus, qui prius in facie illius haeserat, nunc pariter in medium recipitur, et faciem visceris externam cum peritonaeo conjungit. Productiones tales sunt mesenterium, ligamenta quatuor hepatis, ligamenta duo vel unum splenis, alia intestini coli, renum, uteri, et vaginae.

Vasa ejus veniunt anterius ab arteria mammaria, epigastrica, diaphragmatica; lateraliter ab art. lumborum,
costarum, renum, et iliaciis; posterius ab art. diaphragmatis, hepatis, splenis, ventriculi, renum, mesenterii,
spermaticis, lumbaribus, intercostalibus, hypogastricis,
et intestini recti internis. Venae iisdem donantur nominibus, et feruntur ad venam cavam.

Usus peritonaei est:

- 1. Viscera abdominalia cuncta in situ retinet.
- 2. Vi humoris exhalantis viscerum concretionem impedit.
- 3. Productionibus suis internis viscera omnia ambit, et ligamenta varia format.

MESENTERIUM.

MESENTERIUM productio, uti dixi, peritonaei est: componitur hinc binis laminis, textum cellulosum recludentibus. Oritur principio angusto a vertebra lumborum prima, secunda, et tertia; antrosum fertur; per decursum magis magisque latescit, demumque laminis suis intestinum totum jejunum, et ileon, colon, partemque superiorem recti excipit. Mesenterium proprie dicitur illud, quod intestinis adhaeret tenuibus; annexum crassis, mesocolon audit. Tum hoc, tum illud plurimam recondit inter laminas suas pinguedinem, glandulas numerosissimas et nervos copiosos, a plexibus mesentericis ortos.

Arteriae mesentericae omnes veniunt ab aorta: venae terminantur in venam portae.

Notanda in eo adhuc funt vafa plurima lactea et lymphatica, per id ipfum ad ductum thoracicum excurrentia.

Ulus mesenterii utriusque est;

- 1. Intestina firmant;
- 2. Tunicam illis extimam largiuntur,
- 3. Glandulas, vafa lactea, lymphatica, et haematophora excipiunt.

OMENTUM.

OMENTUM, seu Epiploon membrana est peritonaeo fere similis, tenuis tamen, facileque dilaceranda, anterius retro peritonaeum intestina obtegens.

Constat laminis binis; textu tenuissimo celluloso exacte invicem unitis, pinguedinem per vasa secretam excipientibus. Oritur pariter a peritonaeo, ac in omentum parvum, et magnum subdividitur; cohaerent tamen invicem, ejusdemque simul sunt fabricae.

OMENTUM MAGNUM, feu Gastrocolicum enascitur a toto arcu majori ventriculi ad lienem usque, liberum exin retro musculos abdominales, supraque intestina ad umbilicum, subin et in pelvim usque descendit; marginem suum inferiorem introrsum ibi vertit, denuo adscendit, ac tunicae extimae intestini coli, cavitatique lienis, ubi vasa magna viscus hoc ingrediuntur, affigitur; terminatur demum in oesophago sub diaphragmate.

Colon omento praeterea instruitur adhuc alio, ex dextro magis latere posito, cum omento magno simul excurrente, et omentum colicum dicto. Enascitur ex tunica extima, quae duplicata, et longius producta ab intestino colo secedit, et apice cuneisormi supra intestinum coecum terminatur.

OMENTUM PARVUM, enascitur loco posteriori profundius ex sissura transversa hepatis; componitur tunicis conjunctis peritonaei, ibi loci immersis, superscandit dein duodenum, et lobum hepatis minorem; lobulum Spigelii, et pancreas praeterit, in colon proficiscitur, ac immergitur demum orificio ventriculi inferiori, et curvaturae minori; durius exhinc factum, minusque pingue in ligamentum abit verum, oesophago implantatum, eumque cum diaphragmate connectens.

Notari debet in omento hoc eodem apertura naturali lege eidem insculpta, a Winslow omnium primo detecta; slatu per foramen hoc adacto distendi potest omenti cavitas, una cum reliquis ejus saccis; adest foramen hoc nunquam non retro lobulum Spigelii minorem inter dextram partem hepatis, et vasa hepatica, venam portae, vicinumque intestinum duodenum, retro productionem membranaceam, ex quo omentum minus enascitur.

Nervi omenti minimi funt, exorti ab octavo nervorum pari.

Arteriae omenti magni oriuntur a ventriculo; binae funt, dextra, et sinistra. Omentum colicum arterias suas acquirit ab art. colica, epiploica dextra, et duodenali.

Venae majores omenti ad venam feruntur portae, et truncum venae splenicae, et mesentericae: Minores excurrunt cum arteriis ejusdem nominis.

Anatomici recentiores vasa lymphatica in omento etiam detexerunt.

Usus omenti multiplex est:

- ventriculum lubricat; ne viscera haec ob affricatum continuum tum inter sese, tum ad peritonaeum laedantur, impedit.
- 2. Secernitur in eo pinguedo, per vafa reforbentia ad hepar reducenda, bilis partem potiffimam conftituens.
- 3. Fovendis intestinis, et ventriculo; tum et digestioni perficiendae, inservit.
- 4. Morbi plures demonstrare videntur, ab omento, uti a mesenterio resorberi liquida in cavum abdominis exha-

exhalantia; quum hydropici faepe fiant illi, in quibus viscera haec eadem obstructa, aut alia ratione male affecta funt.

VENTRICULUS.

Ventriculus faccus est membranaceus, lyripipium referens, positus sub diaphragmate, in regionis epigastricae medio, partim et in regione hypochondriaca sinistra retro hepar, et costas sinistras spurias, excipiendis cibis dicatus.

Figura ex oblongo rotunda est, ex latere sinistro verfus oesophagum amplior, versus latus dextrum ad orisicium ventriculi inferius sensim angustior sit.

Connectitur orificiis suis superius cum oesophago, inferius cum intestino duodeno; ex latere sinistro cum splene ope majoris partis omenti, et vasorum brevium; anterius, et posterius cum omento majori, et minori.

Notanda in ventriculo veniunt fequentia:

Orificia bina, Superficies binae, Arcus bini, seu curvaturae binae.

Tunicae quatuor, una cum glandulis multis, arteriis, venis, vasis lymphaticis, et nervis.

Orificia bina ventriculi funt,

- 1. Sinistrum, seu superius, in regione epigastrica, verfus hypochondrium sinistrum posteriori magis loco positum oesophagi sinem constituens.
- 2. Dextrum, seu inferius, haerens pariter in regione epigastrica, sed versus hypochondrium sinistrum, et anteriora magis respiciens; ad extremitatem suam, ubi intestinum

intestinum duodenum incipit, plica instructum est magna, annulum crassum, laevem, carnosum referente; componitur haec fibris muscularibus transversis, textu celluloso, et tunica ventriculi nervea, intimaque villosa, ab intestino duodeno amicitur.

Pars ventriculi media locatur maximam partem sub cartilagine ensiformi.

Superficies ventriculi funt,

- 1. Anterior, musculos abdominales respiciens,
- 2. Posterior, vertebris lumborum obversa.

Arcus, seu curvaturae funt,

1. Arcus major, cui adhaeret omentum majus, antrorsum, et deorsum magis ponitur, ab orificio uno ad alterum producitur.

2. Arcus minor haeret pariter inter ambo orificia, fed loco superiori, et posteriori, inseritur huic omentum

minus.

Tunicae funt sequentes:

- ventriculi reliquas ambiens; oritur ab hac ipfa utrumque omentum; fibrarum ei fubjectarum carnearum ventriculi robur ab hac tunica augetur.
- 2. Altera muscularis dicitur, quum sibris variis muscularibus componatur. Fibrae longitudinales oesophagi ad ventriculum usque delatae diversa ratione per eum disseminantur; excurrunt quaedam per arcum ventriculi minorem ad orificium dextrum, et per hoc ipsum in ipfum duodenum, ubi sensim evanescunt: Distribuuntur per hunc decursum plurimae dictarum sibrarum in facies ambas ventriculi; aliae evanescunt ex latere sinistro in sacco clauso ventriculi: Aliae a sibris circularibus oesophagi oriundae saccum hunc, et una cum sibris cir-

circularibus ipfius ventriculi ventriculum ipfum ad orificium ufque inferius ambiunt. Aliae demum fibrae longitudinales proficifcuntur inter arcus ambos ventriculi ad orificium illius inferius; orificium hoc ipfum constringunt, et ligamenta orificii ventriculi inferioris dicuntur. Inter tunicam hanc, et priorem textus cellulofus haeret.

Tertia tunica nervea, ' rectius cellulofa,' vocatur; candicans haec est, firma, crassa, et genuinam ventriculi fabricam constituit. Inter hanc et priorem denuo textus cellulosus intercipitur.

Sequitur tum loco intimo

Quarta, tunica villosa dicta; simplex haec est, rubicunda, muco obducta, constans villis prominentibus brevibus, amplisque plicis. Oritur, uti antea dictum fuit, ab epidermide, hinc et hujus adinstar, destructa denuo resarciri potest.

Villi funt ipfa exigua vascula, quae liquidum determinatum aut secernunt, aut resorbent. Inter hanc et tunicam nerveam denuo occurrit textus cellulosus, per quem, prioris adinstar, vascula exigua dispersa sunt, tunicam villosam penetrantia.

Glandulae ventriculi fimplices funt; distribuuntur per textum cellularem tertium, et ductibus suis excretoriis tunicam villosam perforant. Copiosiores adsunt circa orificium ventriculi dextrum, quam quidem in aliis illius regionibus.

Arteriae ventriculi oriuntur maximam partem ex arteria coeliaca: Sunt vero sequentes:

1. Superior, seu coronaria sinistra, cujus ramus orisicium ventriculi superius ambit; alter excurrit secundum curvaturam minorem, et conjungitur ibi loci cum art. coronaria ventriculi dextra minori, quae ex ramo dextro art. coeliacae exsurgit.

Rr

- 2. Art. gastro-epiploica sinistra oritur ab art. splenica, per omentum ad ventriculum proficiscitur, et ramis suis per utramque illius superficiem distribuitur.
- 3. Art. coronaria dextra oritur ab art. hepatica, per arcum ventriculi minorem finistrorsum recurrit, et cum cognomine majori conjungitur.
- 4. Art. gastroepiploica dextra enascitur ex art, hepatica, per omentum ad ventriculum properat, et cum socia cognomine unitur.
- 5. Vasa brevia oriuntur ex art. splenica, excurrunt per arcum majorem ventriculi ad diaphragma.
- 6. Art. superior orificii dextri enascitur ex arteria hepatica.
 - 7. Inferiores autem ab art. gastroepiploicis.

Venae secundum arterias ambulant, iisdem donantur nominibus, demumque in venam portae omnes exonerantur. Notandum circa eas est, quod valvulis non donentur.

Nervi ventriculi numerofi funt; oriuntur maximam partem a pari octavo; rami quidam proficifcuntur a nervis intercostalibus; hinc et ventriculus in universum, imprimis vero ad insertionem oesophagi, maxima gaudet sensilitate.

Vafa lymphatica distribuuntur per totum ventriculum, copiosissima vero adsunt in arcu minori: Demonstravit cl. Monno injectionibus artificiosissimis exonerari omnia in ductum thoracicum.

Usus ventriculi est:

Famem, partimque sitim, si corpori necessarium id sit, excitat, alimenta, et potulenta, per oesophagum in ventriculi cavum delata, excipit, et tamdiu retinet, donec tum motu visceris hujus, tum admissione variorum liquidorum, (51) aliisque mutationibus pluribus apta reddantur, ut per orisicium dextrum transire, et in intesti-

nis chylum largiri queant; ipfe demum ventriculus partem fucci tenuissimi resorbet.

INTESTINA.

Intestinorum sub nomine tubus venit longus ille, membranaceus, cylindricus, varie slexus, ad orificium ventriculi dextrum ab illius extremitate incipiens, in ano terminatus.

Dividuntur intestina in tenuia, et crassa.

Tenuia dirimuntur denuo,

- 1. In duodenum,
- 2. In jejunum,
- 3. In ileum, etsi quidem signa determinata charactetistica non suppetant, quibus bina haecce prostrema ab invicem distingui possint.

Graffa dividuntur denuo,

- 1. In coecum,
- 2. In colon,
- 3. In rectum.

Annectuntur omnia, excepto duodeno, ad mesenterium, de quo antea egimus.

Observata docent, longitudinem intestinorum, longitudinem corporis, ex quo desumpta fuerunt, sexies exfuperare (52).

INTESTINA TENUIA IN GENERE.

Fabrica intestinorum tenuium convenit sere cum fabrica ventriculi, et oesophagi ; quatuor donantur tunicis, quae eadem cum tunicis ventriculi habent cogno-

- 1. Extima oritur, excepta solum parte intestini duodeni, a peritonaeo, aut a mesenterio, et intestina exacte ambit. Mediante membrana hac eadem, et mesenterio intestina sirmantur, et in situ retinentur naturali.
- 2. Muscularis est; fabrica hujus convenit cum fabrica tunicae muscularis ventriculi, et in eo solum differt, quod fibrae longitudinales in intestinis tenuibus adsint rariores; circulares adsunt copiosissimae, et maxima donantur irritabilitate; constant arcubus imperfectis, quorum plures circulum absolvunt. Inter tunicam hanc, et priorem adest textus cellularis, pinguedine saepius turgens.
- 3. Nervea analoga est nerveae ventriculi tunicae; constat silamentis exiguis, arcte ad invicem sitis, quarum robur sirmitatis intestinorum causa est. Vasa excipit, venientia ex textu cellulari, inter hanc et muscularem tunicam posito, eaque transmittit in tunicam intimam: Inter hanc et sequentem denuo textus ponitur cellularis; tumque sequitur,
- 4. Tunica intima, f. villosa; a villosa ventriculi haee satis differt; constituit enim una cum textu subjecto cellulari, imprimis in intestino duodeno, et jejuno, plicas seu rugas magnas semicirculares; ac per totam superficiem internam intestinorum tenuium innumeris obsidetur villis, qui formantur a ductibus angustis ampullularum lactearum, tunicam internam penetrantibus; aperiuntur praeterea in tunicam hanc intimam ductus excretorii majores, et minores plurimi glandularum mucipararum simplicium, et compositarum, quarum multae in textu cellulari tertio duodeni, plures vero in intestino ileo haerent; simplices ab inventore glandulae intestinorum Brunnerianae dicuntur: Liquidum

dum fuum omnes exonerant in cavum intestinorum tenuium.

Arteriae oriuntur ab art. mesenterica superiori.

Venae intestinorum tenuium confluunt omnes in venam portae.

Nervi exigui, fed copiofi adfunt. Duodenum fuos acquirit a plexu posteriori paris octavi. In reliqua intestina tenuia veniunt ex plexu medio nervi intercostalis.

Usus intestinorum tenuium est. Chylum consiciunt; resorbendo huic dicantur; ciborum residuum corpori factum inutile in intestina crassa propellunt.

INTESTINA TENUIA SPECIATIM EXPOSITA.

Intestinum duodenum situm est in regione epigastrica dextra; nomen a longitudine, quam exaequat, fortitum fuit. Enascitur ab orificio ventriculi dextro : flexum decurfu transverso dextrorsum, et nonnihil prostrorfum ad collum ufque cystidis felleae proficifcitur; descendit hinc ex latere dextro, posteriori magis loco, a rene dextro ad laminam ufque inferiorem mefocoli, inter cujus laminam superiorem, et inferiorem intercipitur: fertur hinc transversim, et sinistrorsum retro pancreas, et truncum venae portae, ante aortam, et venam cavam usque, retrorsum, ea tamen ratione, ut magis anteriora versus, et sursum simul adscendat. Curvaturam denuo novam facit ad vafa prius dicta fanguifera magna dextram versus; et per aperturam ibi positam fpecialem, ubi pars transversa mesocoli, et mesenterium intestinorum tenuium coëunt, in abdominis partem inferiorem descendit; ad ipsam vero nune dictam aperturam nomen priftinum cum alio novo mutat, et intestinum jejunum dicitur. Laxum caetera hoc intestinum est, et amplum, imprimis in arcubus suis prioribus, ubi lamina peritonaei extima illud nondum cingit. Rubicundum est, et sibris muscularibus donatur crassioribus nonnihil, quam in reliquis sint intestinis tenuibus. Arteriis gaudet sibi propriis, quae ab intestino, quod petunt, duodenales audiunt, et ab art. coeliaca enascuntur; ramus unus venit ab art. mesenterica superiori. Perforatur intestinum duodenum loco posteriori ad digitos quatuor transversos a ductu choledocho, et ductu pancreatico.

Usus. Ingesta nonnihil remoratur, ut cum bile, et succo pancreatico exacte permisceri queant.

2. Intestinum jejunum a veteribus sic dictum suit, quum vacuum vix non semper sit, et in eo contenta, maximam partem sint liquida. Distingui intestinum hoc ab aliis dicunt colore magis rubicundo; vasis plicisque copiosioribus, glandulis paucioribus; tum et quod in regione magis umbilicali haereat.

3. Intestinum ileon a praecedente, sub initium faltem, omnino non differt; etsi vero veteres dixerint, instructum esse tunicis magis albicantibus, vasis paucioribus, et plicis, glandulisque pluribus, haerere etiam magis circa regionem hypogastricam, et iliacam; initium tamen ejus aegre adeo determinari potest, ut ill. HALLERUS optimo jure intestinum hoc et praecedens sub nomine communi intestini tenuis complectatur. Terminatur in regione iliaca dextra sub rene in intestinum coecum, et parte superiori in intestinum colon.

INTESTINA CRASSA.

Priufquam intestina examinemus crassa, consideranda venit valvula dicta Tulpii, ad sinem intestini ilei posita;

producitur nempe ad initium intestini coli superius, et inserius tunica villosa et nervea una cum sibris transversis muscularibus intestini ilei, et coli, ea ratione, ut
plica, seu valvula mobilis, mollisque ab inserioribus superiora versus, ac alia similis a superioribus in canalem
intestini promineat; in medio valvulae hae non coëunt
invicem, sed aperturam intercipiunt, rimam transverfam referentem.

Usus ejus in eo versatur, ut vi fabricae suae omnia ex intestino ileo exeuntia transmittat; contentis vero in crassis intestinis viam in tenuia intercludat.

Different crassa a tenuibus, quod,

- 1. Haec postrema fint longiora,
- 2. Teneriori fabrica composita,
- 3. Angustiora; et
- 4. Quin diffecentur, a crassis separabilia.
- Intestinum coecum enascitur infra insertionem ilei; spectari potest ceu productio intestini crassi in saccum ampliorem expansa: Tres circiter, quatuorve transverssos digitos longum latumque est, haeret in regione iliaca dextra, extremitate vero coeca sua incumbit alae latae ossis ilei: Inseriori loco protuberat ex sacie ejus externa processus longus, acutior, exiguus, varie slexus, glandulis muciparis interne obsitus, processus vermisormis intestini coeci dictus. Glandulae in eo contentae secernunt mucum, quo soeces ex intestino ileo venientes obducuntur.
- 2. Intestinum colon productio praecedentis est; amplum hoc, crassiumque cernitur; fabrica etiam robustitori gaudet, quam quidem intestina tenuia.

Oritur in regione iliaca dextra, secundum renem dextrum in angulum usque hypochondrii dextri adscendit; sub hepate, et ventricule transversim imprimis ad splenem decurrit; slectitur saepius ibi loci in angulo pro-

fundo

fundo sub costis sinistris versus semetipsum; descendit exhinc denuo in regionem iliacam sinistram, ubi denuo curvaturam magnam facit, in pelvin progreditur, et intestinum rectum dicitur.

Connectitur ligamentis specialibus cum utroque rene, et splene.

Fabrica hujus cum fabrica intestinorum tenuium in genere convenit. Differt tamen,

- 1. Quod fibrae musculares longitudinales omnes in tres fasciculos unitae sint, qui a processu oriuntur vermiformi, et ad sinem usque coli excurrunt, ubi in duos tantum contrahuntur, quum duo minores in unicum majorem abeant; disperguntur fasciculi dicti per totum intestinum rectum. Fasciculorum horum maximus nudus haeret, alter a mesenterio, tertius a mesocolo amicitur.
- 2. Quod plicis majoribus, et amplioribus donetur, faeces nonnihil remorantibus, regressum impedientibus.
- 3. Tunicam internam esse tenériorem, villis carentem, sed rugis, porisque multis praeditam.
- 4. Adesse in eo glandulas plures simplices, mucum suum per dictos poros in intestini cavum evacuantes.
- 3. Intestinum rectum oritur ab intestino colo ad vertebram lumborum ultimam; deorsum nonnihil sub exortum suum, tum vero et antrorsum slectitur, ac in cute terminatur orificio anus dicto. Intestinum hoc latum, planum, crassorum amplissimum, et pinguedine plurima obductum est. Incumbit faciei internae ossis sacri, et coccygis, et connectitur tum his, tum et in viris, vesicae urinariae, glandulae prostatae, et vesiculis seminalibus, in seminis autem utero, et vaginae uteri.

Fabrica hujus a reliquorum intestinorum fabrica in eo differt, quod,

1. Peritonaeo anterius folum cingatur,

2. Fibrae

2. Fibrae musculares, imprimis longiores robustiores multo esse, et intestinum ex integro amicire; fibras circulares, ad finem suum constituere musculum sphincterem internum, quem una cum musculis aliis huc pertinentibus in Myologia exposuimus;

3. Instructam esse tunicam internam poris multis, plicisque retiformibus, teneris, et lacunis specialibus, in quas ductus excretorii glandularum magnarum mucipararum hiant.

Peripheria ani cingitur imprimis glandulis febaceis, fmegma fecernentibus, ne anus a faecibus duris, acribuíque excorietur, praecavens.

Arteriae crafforum intestinorum sunt art. mesenterica superior, colica media, et mesenterica inferior. Prosiciscuntur et in rectum intestinum rami varii ab haemorrhoidali media, arteriae iliacae postremae propagine, enati.

Venae terminantur in venam gastrocolicam, vel in haemorrhoidalem internam, ex hac vero in venam portae: Confluent quaedam in haemorrhoidalem mediam, et externam, ac in truncos venarum ischiaticarum.

Vafa lymphatica intestini coli, et recti feruntur in vafa lymphatica lumborum.

Nervi crafforum intestinorum oriuntur a plexu colico sinistro, qui a pari octavo repetendus est; veniunt et alii ab intercostalibus infimis, aliique a nervis sacralibus.

HEPAR ET CYSTIS FELLEA.

Hepar viscus est profunde rubrum, magnum, ponderosum, haerens immediate sub diaphragmate in hy-S s pochondrio pochondrio dextro, parte angustiori regionem epigastricam etiam occupans.

In hominibus dividitur hepar in binos lobos, quorum dexter major, finister minor est; dirimuntur lobi in uno latere ligamento lato, in altero fossa. Inter ambos haeret lobulus tertius Spigelii dictus.

In hepate notentur:

- I. Ligamenta quatuor, quae omnia oriuntur a peritonaeo.
- 1. Ligamentum laterale dextrum connectit lobum craffiorem dextrum cum parte postica diaphragmatis.
- 2. Lig. lat. sinistrum connectit faciem convexam, et marginem lobi finistri cum diaphragmate, et in qui-busdam subjectis, quorum hepar maximum est, cum oesophago, et splene.
- 3. Lig. bepatis latum suspensorium, sive medium proficiscitur a diaphragmate in faciem convexam; lobum hepatis dextrum a finistro separat, dum a superiori parte per sissuram magnam hepatis in faciem usque concavam illius descendit, distribuitur tum supra totum hepar.
- 4. Lig. hepatis rotundum in adultis absolvitur vena umbilicali in ligamentum concreta.

Referent nonnulli auctores huc sub nomine ligamenti coronarii hepatis tunicam hepatis externam.

II. Facies duae, quarum,

Superior convexa, et laevis,

Inferior concava, et foveis, impressionibusque multis donata est, quae tum viscera vicina, tum et vasa in hepar decurrentia excipiunt.

III. Margines bini, quorum Posterior superior obtusus, Anterior inferior acutus est. IV. Tubercula duo ad ingressum venae portae.

V. Fiffura in facie hepatis concava.

VI. Sinus pro fitu cyftidis felleae.

Vasa hepatis funt haematophora, cholephora, et lymphatica.

Vafa haematophora funt:

1. Art. hepatica orta a coeliaca, inferta faciei concavae hepatis. Largitur etiam cystidi felleae suam arteriam. Sanguinem pro nutritione harum partium affert.

2. Vena umbilicalis, in foetu fanguinem ex matre in illius hepar ducens, haeret in finu hepatis, ramus ejus unus, canalis venosus dictus, inferitur in venam cavam, reliqui in venam portae.

In adultis canalis hic concretus ex integro est.

3. Vena portae truncus magnus est enatus ex venis intestinorum tenuium, et crassorum, ventriculi, splenis, omenti, et pancreatis, constans tunicis robustis, et crassis, ex latere dextro in cavitatem lobi minoris insertus, tum vero in ramos duos divisus, quorum dexter amplior in lobum magnum, seu dextrum, sinister minor in lobum finistrum, et lobulum Spigelii proficiscitur.

Ubi vena portae in hepar recipitur, tunicam robuftam acquirit, quae textu cellulari, ex vasculis multis exiguis, et nervis hepaticis constante, absolvitur, venam portae per totum hepar comitatur, et Vagina Glissonii dicitur. Ramus venae portae quivis finditur in multos alios, denuo in minores surculos dividendos, bili secernendae dicatos.

4. Vena cava per lobulum Spigelii ad foramen tendineum diaphragmatis postrorsum adscendit. Excipit per hunc decursum venas, 'fcil. cavas hepaticas,' ab ramis extimis venae portae, et arteriae hepaticae oriundas, sanguinem hinc ex hepate ad cor deducit.

Vafd

Vasa lymphatica numerosa sunt; oriuntur undique per faciem convexam et concavam hepatis sub hujus membrana extima, liquidum suum in ductum thoracicum evomunt.

Ductus cholephori oriuntur per totum ambitum, et intimam hepatis fubstantiam ex finibus extremis venae portae, confluent deinde in majores ramos, ex his in binos truncos, hi vero in finu hepatico ad lobum minorem coëunt in truncum unicum, ductus hepaticus dictum (53).; jungitur hic mox cum ductu alio, ab ortu fuo ductus cyfticus vocato; juncti hi bini ductus communi nomine ductus choledochi donantur. Ductus choledochus versus pancreas retro intestinum duodenum defcendit, et ad pollices circiter fex infra orificium ventriculi inferius duodeno implantatur; fpatium quoddam inter intestini tunicas emensus conjungitur inter tunicam fecundam, et tertiam hujus ejusdem intestini cum ductu pancreatico; demum vero confusis invicem bilis, et pancreaticae lymphae humoribus, in cavum intestini duodeni hiat.

Nervi hepatis fat copiofi funt; oriuntur a nervo intercostali magno, et a pari octavo; proficiscuntur una cum arteria hepatica, et vena portae in hepar.

Fabrica hepatis interna nota fatis nondum est; momenta tamen sat gravia vascularem, non vero glandularem (54), eam esse evincere videntur.

Usus hepatis potissimus est, ut bilem, concoquendis cibis necessariam secenat, eamque tum immediate in duodenum excernat, tum in cystidem selleam deserat.

Videtur praeterea, quod hepatis beneficio in foetu, ubi bilis nullus adhucdum ufus, hepar tamen maximum est, ut impetus sanguinis ex placenta, vasisque cunctis abdominalibus hic confluentis minuatur.

CYSTIS

CYSTIS FELLEA receptaculum est membranaceum, adnexum sinui lobi dextri hepatis transversim a posteriori parte anteriorem versus ea ratione, ut extremitas obtusa, hemisphaerica, fundus dicta, anterius in margine hepatis praemineat, et intestino colo incumbat, pars angustior, seu collum posteriora respiciat; collum hoc sub initium versus semetipsum retorquetur, tum adscendit, et in ductum terminatur cysticum, qui, uti antea diximus, cum ductu hepatico conjunctus ductum choledochum constituit.

Ductus cyfticus interne plicis multis magnis, cyftis ipfa plurimis exiguis inftruitur.

Magnitudo cyftidis felleae in diversis hominibus diversa est. In subjecto mediocriter magno, statuque naturali, duas tresve uncias bilis continet.

Figura pyrum fere refert.

Tunicae ejus funt :

- 1. Extima venit ab hepatis involucro extimo, hinc a peritonaeo, cyftidem totam, 'praeter latus jecinori appositum,' obducit. Sub hac textus haeret cellulosus, pinguedine saepe turgens. Excurrunt per hunc vasa lymphatica, multaque sanguisera.
- 2. Muscularis componitur fibris non rubentibus, sed candicantibus potius, et albis, quae ipsam cystidem secundum totam fere longitudinem emetiuntur, ac invicem oblique decussantur. Sub tunica hac eadem textus denuo cellulosus haeret, in quo arteriae elegans rete constituunt.
- 3. Nervea, nerveae intestinorum simillima est, excipit hanc ordine textus cellularis tertius.
- 4. Villosa, ejustdem cum villosa intestinorum fabricae; ea solum intercedente diversitate, quod uti in ductibus biliariis cellulas, et reticula formet, ac rugas exiguas producat, versus collum cystidis secundum hujus longitudinem excurrentes.

In medio cyftidis, et circa collum illius glandulae exiguae adfunt, quae in ejus cavum mucum rubicundum fecernunt.

In animantibus ductus speciales adsunt, ex hepate in vesiculam fellis tendentes; in homine evicti certo nunquam fuerunt.

Vasa, et nervi cystidis felleae ex hepate veniunt.

Usus. Bilem ex ductu hepatico per ductum cysticum allatam tamdiu remoratur, donec dissipetur bilis pars sluidissima, reliqua amarior, acrior, spissiorque facta sit: Haec vero tum pressione intestini duodeni, et ventriculi, qui, dum repletus est, in cystidem fellis immediate agit, vel et causis aliis per eandem viam, per quam bilis sluidior intraverat, deducitur denuo in ductum cysticum, exhinc vero per ductum choledochum in intestinum duodenum.

Bilis ipfa infervit miscendis exacte digestis cibis; conficiendo chylo, motui intestinorum peristaltico conservando.

SPLEN.

Splen viscus est spongiosum, ex rubro caerulescens; forma, situ, magnitudine (55), varium valde, ut adeo haec determinari aegre queant. Haeret tamen in homine sano ex sinistro semper latere in hypochondrio sinistro, infra costam undecimam et duodecimam spuriam. Ambitus ex rotundo oblongus est, ovalem referens siguram. Vacuo ventriculo in genere loquendo major est; minor vero, dum a repleto comprimitur, et evacuatur.

Notandum in specie circa viscus hoc est, convexum id esse versus costas, concavum ex latere interno, donari ibidem excavatione, cui vasa inferuntur.

Conjungitur

Conjungitur cum partibus fequentibus:

- 1. Cum ventriculo per vafa brevia, et ligamentum,
- 2. Cum omento, et rene finistro,
- 3. Cum diaphragmate per partem peritonaei,
- 4. Cum initio pancreatis per vafa,
- 5. Cum intestino colo per ligamentum.

Lien in homine membrana donatur unica, fimplici, firma, ope textus cellulofi firmissime eidem adnata, a peritonaeo oriunda (56).

Vasa splenis funt:

Arteria splenica a caeliaca oriunda, et ratione ad molem splenis habita, major multo, quam ad hujus nutritionem soret requisitum. Fertur a decursu suo reptatibus serpentinis supra pancreas, et retro ventriculum;
emissis in vicinas partes ramis inseritur saciei antea
dictae concavae splenis. Finditur dein in ramos minores, qui in alios denuo dirimuntur adhuc exiliores, sanguinemque suum illico venis tradunt, quin eum aliorsum emittant. Consuunt venae tandem in unicam,
quae vena splenica dicitur, et, recepta praeter venas alias
vena coronaria magna ventriculi, ramum principem sinistrum venae portae constituit.

Nervi splenis exigui sunt, arterias ramis suis ambiunt, et oriuntur ex plexu speciali, qui a ramis posterioribus paris octavi, nervique intercostalis magni consicitur.

Vasa lymphatica in homine per superficiem fere solam splenis errantia conspiciuntur.

Usus splenis pro certo assignatus nondum suit; videtur tamen, si ad fabricam ejus respiciamus, et situm, in eo potissimum consistere, ut sanguinem per quoddam temporis spatium remoretur, calore adaucto solvat, hinc vero sluidiorem reddat

PANCREAS.

Pancreas glandularum falivalium omnium maxima est. Latitudine digitos transversos duos, longitudine unum exaequat.

Sita est glandula haec in regione epigastrica retro ventriculum, et ante glandulam suprarenalem sinistram, ac aortam in spatio triangulari intestini duodeni.

Color ex albo rubet.

Longitudo octo, novemve pollicum est.

Figura linguam caninam refert; pars latior duodenum, acuminata lienem spectat. Oritur ab exscissura profunda splenis, transversim sere, et dextrorsum ad intestinum protenditur dodecadactylon, cui ductus excretorius pancreaticus implantatur.

Dividitur

- 1. In extremitatem acutam, ex latere finistro lieni obversam, et latam, ex latere dextro duodeno adnexam;
- 2. In faciem superiorem, et inferiorem;
- 3. In marginem anticum et posticum; in posteriori ductus locatur excretorius.

Componitur, glandularum falivalium omnium adinstar, glandulis plurimis exiguis simplicibus, textu celluloso invicem nexis, liquidum secretum in ductum communem evacuantibus. Ductus hic albidus, tenerque est, enatus a pancreatis extremitate acuminata, per medium glandulae excurrens, intra duodeni tunicas cum ductu choledocho unitus, et in cavum nunc dicti intestini demum apertus.

Conneclitur cum ventriculo, et splene ope membranarum, et vasorum cum duodeno ope ductus sui.

Arteriae

Arteriae oriuntur ab art. duodenali, et mesenterica, tum et ab art. pylorica.

Venae terminantur in venas duodenales, mesentericas, splenicas.

Nervi exigui funt; oriuntur a plexu postico gastrico, et a plexu hepatico, et splenico. (57.)

Usus pancreatis. Liquidum salivae analogum secernit, ac per ductum suum excretorium in duodenum exonerat.

Usus lymphae pancreaticae. Bilem ex cystide sellea reducem diluit, acrimoniam ejus minuit, eamque cum ingestis miscet.

Prope pancreas glandula conspicitur adhuc alia minor, pancreati forma, et fabrica similis, ductu suo excretorio proprio in ductum pancreaticum patula. Pancreas parvum dicitur.

Sita est loco inferiori, et anteriori, ubi ductus pancreaticus intestino duodeno implantatur.

GLANDULÆ SUPRARENALES.

Va, quoad fabricam glandulis analoga, quorum ex utroque latere unum reni incumbit. Tunica cinguntur duplici, et cavum internum fucco ex rubro fuscescente repletur. Figura fere triangularis est; magnitudo in foetu ipsum renem superat; in adultis renibus minores funt. Dextra hepati, sinistra lieni, et pancreati, ambae diaphragmati, et renibus affiguntur.

Arteriis gaudent, venis, vasis lymphaticis, et nervis.

Arteriae oriuntur ex arteriis diaphragmatis, ex aorta, et ex arteriis renalibus.

Vena

Vena dextrae glandulae suprarenalis evacuatur in venam cavam, sinistrae in venam renalem.

Vasa lymphatica feruntur in ductum thoracicum.

Nervi iis cum renibus communes funt.

Ductu excretorio instructae funt nullo; usus hactenus omnino latet.

RENES, URETERES, VESICA URINARIA.

Renes viscera bina sunt pallide rubra, et sirma, fabam aut phaseolum sigura referentia; haerent extra peritonaeum in regione lumbari ex utroque latere rachidis; musculo psoae magno, quadrato lumborum, et transverso abdominis incumbunt ea ratione, ut ren dexter sub hepate, intestino colo, profundius nonnihil, magisque posteriora versus; ren sinister sub splene, ventriculo, pancreate, et colo elatius, et antrorsum magis locetur.

Longitudo quinque circiter aut sex, latitudo quatuor pollices aequat.

In renibus notentur:

Superficies duae;

anterior, cayum abdominis, et

posterior, rachidem spectans.

Margines duo, quorum exterior convexus,

interior concavus, inaequalis exfciffura donatus, cui vafa renalia implantantur.

Extremitates binae, cujus

Superior craffa,

inferior longa, plana, tenuifque est.

Ren dexter connectitur ope peritonaei cum intestino colo, diaphragmate, et splene; ambo vero cum glandulis glandulis fuprarenalibus; et ope ureterum cum vesica urinaria.

Vafa renum funt :

Arteriae renales magnae, quae oriuntur ex aorta.

Venae evacuantur in venam cavam magnam.

Vafa lymphatica terminantur in ductum thoracicum.

Ductus excretorius, quem fub nomine ureteris illico describam.

Nervi veniunt ex ganglio femilunari paris octavi, et nervo intercostali.

Fabrica renum triplex est, et componitur

1. Externe carne rubicunda, molli, fubstantia corticalis dicta; cortex hic vasculis constat numerosissimis exiguis;

2. Glandulis multis parvis, quae arteriis gaudent, venis, vasisque lymphaticis:

3. Substantia papillosa, papillis decem, vel duodecim constante, ex quibus canales subtiles membranacei oriuntur, in cavum commune infundibulisorme terminandi, quod pelvim renum dicunt. Papillarum harum quaevis amicitur membrana, quam calicem vocant.

Ab extrinseco renes circumdantur tunica robusta, firma, arcte illis adcreta, non tamen a peritonaeo oriunda. Tunica haec eadem cum peritonaeo per textum cellularem, pinguedine semper repletum, connectitur.

Usus renum. Lotium ex sanguine secernunt, in ureteres deducunt.

URETERES canales duo membranacei funt, quorum quivis ex pelvi fui renis oritur, peritonaeo obtectus fupra pfoam magnum, et vafa magna cruralia in pelvim descendit, ibi loci vesicam urinariam lateraliter in parte postica, et inferiori collum versus, oblique valde perforat, ut per spatium aliquod inter tunicas vesicae excurrat, antequam in hujus cavum hiet.

Amplitudo

Amplitudo ureterum constans non est, sub initium, et finem plerumque dilatati sunt. Longitudo spithamam circiter aequat; decurrunt ad siguram litterae Latinae s. slexi.

Componuntur tunicis variis, quarum

Primam, et extimam facit textus cellulofus, Secundam membrana tenuissima cellularis, Tertiam membrana alba, sirma, nervea,

Quarta, et intima perforatur a ductibus excretoriis glandularum mucipararum inter tunicas distributarum, hinc et muco multo nunquam non obducta est.

Nervi, et vasa iis adveniunt a vicinis partibus.

Usus. Lotium in renibus secretum deserunt in vesi-

VESICA URINARIA faccus est membranaceus ex oblongo rotundus, haerens in parte anteriori cavitatis pelveos extra peritonaeum; textu plurimo cellulari ossibus pubis assixus.

Sita est in viris inter ossa pubis, et intestinum rectum; in feminis inter ossa dicta, et uterum.

In vesica urinaria notentur:

Pars superior, amplior, fundus, et inferior, angustior collum vesicae dicta.

Superficies antica, laevior;

- postica, magis convexa,
- duae laterales.

Conjungitur textu celluloso in viris cum intestino recto, in seminis cum utero; in utrisque adhaeret ope ejusem textus, et sibrarum muscularium ossibus pubis; fundus vero peritonaeo, et per urachum vincitur ad umbilicum.

Collum terminatur anterius orificio angusto in canalem ampliorem, urethra dictum.

Componitur tunicis sequentibus:

I. Tunica

Tunica cellulofa, cujus ope nectitur cum vicinis

2. Tunica musculari, constante magna copia fibrarum fibi intertextarum irritabilium: Oriuntur praecipuae anterius ab offibus pubis, ad fundum vesicae adscendunt, eumque superscandunt, ac per faciem vesicae posticam ad prostatam denuo deorsum migrant.

Agentibus itaque nunc dictis fibris, vesica necessario deorsum premi debebit, hinc vero lotium ad partem infimam, seu collum vesicae urgeri: Fibrae musculares reliquae oriuntur a prostata, et decursu tum obliquo, tum transverso vesicam emetiuntur.

- 3. Tunica nervea in vesica imprimis sensilis, caetera vero nerveae ventriculi similis est. Inter hanc et priorem textus haeret cellulosus tenuissimus.
- 4. Tunica intima ab epidermide corporis enata, et hujus adinstar post destructionem denuo refarcienda cum nervea exacte cohaeret, et plicas format varias. Muco semper obducta est, per ductus excretorios glandularum tunicam hanc penetrantes secreto.

Peritonaeum vesicam non ex integro ambit, sed fundum ejus solum tegit; posteriori autem loco ad ingresfum fere usque ureterum eam vestit, ubi ab vesica denuo abscedit, ac ad intestinum rectum, vel in feminis ad uterum ambulat.

Arteriae vesicae oriuntur ab iliacis, et umbilicalibus.

Venae rami funt venarum, quae cum arteriis iifdem donantur nominibus, ac in venam cavam magnam terminantur.

Vafa lymphatica deteguntur in primo ftatim textu cel-

Nervi oriuntur a pari tertio, quarto, et quinto nervorum facralium, quidam veniunt et a plexu hypogaftrico, qui a nervo formatur intercostali. Usus vesicae. Lotium ex renibus per ureteres allatum excipit, per quoddam temporis spatium retinet, per urethram ex corpore demum eliminat.

URETHRA componitur

- 1. Membrana, quae productio est epidermidis.
 - 2. Tunica firma nervea.
- 3. Utrisque interjacet textus rarior cellulosus, qui corpus spongiosum urethrae dicitur, et una cum membrana prima glandem constituit.

Notandum venit, urethram loco posteriori ad ortum suum angustiorem esse una sere vice quam per decursum sit. Ad ortum suum circumdatur a prostata; dein vero ad exiguam ab hac distantiam ambit eam undique bulbus sic dictus urethrae; superius et ex latere ponuntur corpora spongiosa urethrae; ipsa autem urethra hacret inter bina haecce corpora, et anteriori loco glandem penis persorat. Musculos urethrae in Myologia vidimus.

VIRORUM GENITALIA.

Genitalia virorum funt:

- 1. Teftes, cum scroto,
- 2. Vesiculae spermaticae,
- 3. Penis, ieu membrum virile.
- 1. Testes corpora duo parva, ovali figura donata funt, quae in adultis lege naturali extra cavum abdominis, sub pene, sacco proprio, serotum dicto, inclusa haerent: In foetu vero, et subin etiam in adultis non in seroto, sed in ipso cavo abdominali latent; descendunt tamen sensim circa mensem septimum in inguina, hinc in serotum:

Invo-

Involucra testium funt,

- 1. Serotum; componitur hoc epidermide, cute, pilis multis obfita, et textu celluloso crasso vasis sanguiseris instructo, cuti arcte adnato, testem quemvis seorsim ambiente, ac, etsi sibras musculares nullas omnino habeat, tunica tamen muscularis, seu Dartos dicto. Quum Dartos testem quemvis seorsim ambiat, scrotum dirimitur in cava duo ovalia, quae inferius, ubi invicem coëunt, eminentiam formant asperam, raphe seroti dictam.
- 2. Testem quemvis undique obducit musculus Cremaster, e sibris musc. obliqui interni abdominis maximam partem enatus.

Usus ejus est, ut testem comprimat, elevet, evacuet.

3. Tunica vaginalis componitur textu cellulofo, flatuadacto facile distendendo, a peritonaeo oriundo. Testem laxe ambit, et triplex est.

Extima amicit tum vasa spermatica, tum ipsum testem conjunctim; absolvitur textu externo cellulari peritonaei.

Secunda vas quodvis spermaticum separatim vestit. Tertia testem quemvis seorsim involvit.

Enascitur haec ab ipso peritonaeo, et vasa obducit spermatica; arcte vero adeo illis adnata est supra initium testium, ut, in statu naturali, ne quidem slatu adactus aër in testem penetrare queat; amplius dein praebet involucrum, et laxe testi adhaeret.

Tunica albuginea. seu tegmen testium intimum, fortis est, albens, densa, testem immediate cingens.

Notanda insuper circa testes sunt :

- 1. Extremitates binae, quarum ea, quae sursum, et nonnihil extrorsum tendit, acuminata, inferior autem obtusior est.
- 2. Margines duo, anterior et posterior cui insidet epididymis.

Involues telliner funt,

Vasa testium sunt:

1. Art. spermatica: ex utroque latere una, ex aorta supra, vel infra art. renales, interdum et ex ipsa art. renali enascitur; exteriora versus ante m. psoam magnum ad annulum abdominalem usque descendit, unitur ibi loci cum vena spermatica, cum ductu spermatico, textuque multo celluloso in funiculum teretem, funiculus spermaticus dictum, per annulum abdominalem inguina ingreditur, et in scrotum ad testes ipsos descendit.

Arteriae ad tunicas testium extimas decurrentes oriuntur ab art. coeliaca, ad scrotum feruntur rami ex art. crurali, et pudendis externis enati.

2. Venae spermaticae: Dextra sanguinem suum in venam cavam, sinistra in unam vel ambas renales essundunt: Enascuntur ramis multis tenuibus ex ipsis testibus, et consluunt in truncos serpentino more slexos, qui in abdomen usque illas comitantur, et plexum ibi formant, sub nomine corporis pampinisormis notum, art. spermaticam amicientem.

Venae integumentorum externorum testium eadem cum arteriis gerunt nomina, sanguinem suum tradunt venae saphenae, et crurali.

3. Vasa lymphatica tam in testibus, quam in funiculo adsunt spermatico.

Nervi testium copiosi adsunt, in testis intimam substantiam penetrantes; oriuntur autem a plexu renali; adveniunt iis et surculi a trunco nervi intercostalis, a plexu magno mesenterico, a nervis lumbaribus, et a plexu mesocoli; uniuntur hi omnes cum funiculo spermatico, et una cum hoc eodem ad ipsum proficiscuntur testem. Nervi scroti, et m. cremasteris oriuntur a nervo lumbari secundo, tertio, et quarto.

Fabrica testium. Componuntur testes canaliculis exiguis serpentino more slexis, ex art. spermatica ortis, et

in glomeres exiguos convolutis, qui feptis cellulofis ab invicem discriminantur. In quovis septo adest ductus excipiens femen ex canaliculis spermaticis; ductus nunc dicti omnes rete fimul constituunt, tunicae testium albugineae adnatum; ex reti huc eodem exfurgunt vafa viginti, vel et plura, quae omnia varie contorta, revoluta ad marginem testium posticum adscendunt, ibique in facie testium externa coëunt in ductum communem unicum; Ductus hic in margine testium posteriori denuo varia ratione complicatur, ac in gyros torquetur ferpentinos; qui omnes tunica albuginea cincti corpus illud generant, quod Epididymidem recepto in arte termino appellant. Notandum in epididymide fuperius est caput crassum, convexum; inferius adest extremitas complanata magis, ac tenuior; his binis extremitatibus adhaeret testi; pars media est libera, et saccum format, cui affigitur vaginalis testium tunica (58).

Ductus hic, ex quo epididymis conflatur, sensim latescit, in rariores slectitur gyros, tunica vaginali obvolutus una cum vasis spermaticis sub nomine Vasis Deferentis in inguinibus ad annulum usque adscendit abdominalem, hunc eundem transit, extra peritonaeum in pelvi usque ad collum vesicae urinariae descendit, ubi quivis ex suo latere in vesiculas ibi loci positas spermaticas inseritur.

Funiculus spermaticus componitur ex vase deferente, arteria, venaque spermatica, vasis lymphaticis, nervis, et tunica vaginali cremasterem ambiente.

Vesiculae spermaticae receptacula duo exigua, candicantia sunt, parti vesicae urinariae infimae adhaerentia, tum intestino recto, tum glandulae prostatae incumbentia; ab exterioribus interiora versus oblique decurrunt ca ratione, ut extremitates superiores, crassioresque latius ab invicem remotae, inferiores, ac tenuiores mutuo unitae fint.

Fabricam quod attinet, intestinum referunt diversa ratione contortum, implicatum; tunica extima crassa, et spongiosa, interior rugosa, villisque subtilissimis instructa est.

Vesicula spermatica quaevis ductu plerumque excretorio unico instruitur, a glandula prostata obtecto, urethrae initium ex inferiori latere perforante: Ad ostium horum ductuum in urethram hians eminentia in hominibus conspicitur parva, oblongata; tunica urethrae interior hanc generat; posteriori parte latior est, anteriori terminatur in extremitatem rostriformem, unde et capitis gallinaginis nomine donata fuit.

Vasa sanguisera, et nervi a vicinis oriuntur partibus.
Vasa lymphatica glandularum seminalium evacuantur
in glandulas lymphaticas, circa lumbos haerentes.

Usus testium. Sperma ex sanguine secernunt.

Usus vasis deserentis. Semen testium ope secretum conservat; in vesiculas spermaticas deducit.

Usus vesicularum spermaticarum. Semen servant, partim in massam sanguinis universalem resorbent, tempore congruo in urethram expellunt.

MEMBRUM VIRILE, s. PENIS, vocatur corpus cylindroideum, extra pubis regionem scroto incumbens; facies superior compressa parum dorsum penis dicitur.

Longitudo penis in adultis sex plerumque pollices aequat; crassities diversam servat molis legem,

Dividitur,

In radicem,

In corpus, et

In caput, quod glans penis audit.

Constat urethra, et corporibus binis cavernosis penis, quae omnia integumentis obvolvuntur corporis communibus.

Urethra

Urethra canalis est membranaceus, ex collo vesicae urinariae, inferius per medium corporum cavernosorum utrinque positorum ad extremitatem usque penis excurrens, ibique loci in parte glandis anteriori orificio longitudinali terminatus.

Figura in genere spectata cylindrica est, tribus tamen manifestioribus gaudet dilatationibus; prima conspicitur in glandula prostata, prope caput gallinaginis; altera in bulbo; tertia sub initium glandis.

Componitur tunicis duabus, quarum extima productio est nerveae tunicae vesicae urinariae; intima laevisfima oritur ab epidermide, ductibus hinc inde persoratur excretoriis multis glandularum mucipararum.

Inter tunicas has ambas textus locatur cellularis, qui ab irruente fanguine, et aëre adacto intumescere, rigere aptus natus est, et corpus cavernosum urethrae dicitur. Corpus hoc cavernosum oritur illico, sub glandula prostata secundum inferiorem primum, dein et lateralem, ac superiorem urethrae partem, hanc eandem per totum comitatur penem. Posteriori loco ad exortum suum dilatatione longitudinali, bulbus urethrae dicta, donatur.

Illico retro bulbum urethrae adest protuberantia longitudinalis, quam antea caput gallinaginis diximus; obtegit haec orificia bina spermaticarum vesicularum; circa eam posita funt orificia decem, aut duodecim, exorientia ab excretoriis ductibus glandulae prostatae. Anterius ad penis sinem corpus urethrae spongiosum tunicis suis duabus obvolutum exteriora versus, ac retrorfum slectitur; hac vero ratione format

Glandem penis, compositam epidermide, corpore spongioso, et urethrae tunica interna, quae externam nunc format glandis tunicam, et hic loci copiosissimis gaudet nervis.

Figura conum refert obtusum, cujus apex anteriori loco urethrae perforatur orificio; basis nonnihil excavata postrorsum haeret, ut recipiat corpora spongiosa penis; ab exteriori parte margine donatur rotundo, prominenti, qui corona glandis dicitur. Pars angustior, minusque lata sub corona posita collum vocatur glandis, cingitur hoc glandulis multis, liquidum mucosum secernentibus.

Corpora bina spongiosa penis enascuntur utrinque loco interiori a prominentia ossis ischii, et parte ossis pubis cum osse ischii cohaerente, ubi tunica cellulari densa, sirmaque adnectitur. Exhinc introssum, simulque antrossum ad urethram feruntur, hanc eandem illico ante bulbum ambiunt, eique ope textus cellularis adhaerent, sic unita antrossum tendunt, et apice obtuso in glande terminantur.

Quum cylindros binos referant arcte fibi mutuo adhaerentes, loco inferiori per totam fuam longitudinem in medio fulcum intercipiunt, cui urethra incumbit, minorem etiam fulcum loco fuperiori, in quo vafa decurrunt.

Fabrica interior componitur textu spongioso cellulari, qui ab influxu sanguinis intumescere, ab aëre slatu adacto distendi valet. Secundum longitudinem uniuntur invicem septo membranaceo, hinc inde, potissimum vero anteriora versus orificiis instructo, per quae liber transitus ex corpore spongioso dextro in sinistrum patet.

Ab exteriori parte tunica tendinea amiciuntur. Gaudent praeterea posteriori parte ligamento sirmissimo, a symphisi ossium pubis enato, et penis dorso, ubi corpora dicta invicem jungi incipiunt, implantato. Anteriora versus ligamentum hoc ipsum evanescit in textum cellularem subtilem, corpora cavernosa obvolventem. Ex-

terne

terne teguntur cute, et epidermide, quae, dum anterius glandem transcendunt, versus semetipsas retrorsum, et introrsum revolvuntur. Cutis haec revolutio, in cujus medio textus cellularis haeret, praeputium dicitur, et supra glandem retrahi potest. Inferius praeputium ope ligamenti duplicis triangularis textui celluloso penis ad orificium usque urethrae adnectitur; ligamentum hoc, uti notum est, ligamentum praeputii vocatur.

Glandulae penis funt,

Proflata glandula denfa, firmaque est, haerens inter collum vesicae urinariae, et urethrae bulbum, urethram non solum inferiori, sed et laterali, superiorique parte exacte ambit. Figura cordiformis est, posterius crassior, latior, anterius tenuior, angustior.

Fabrica interna fingularis est, nec satis adhuc evicta: Ductibus gaudet decem, vel duodecim excretoriis, circa gallinaginis caput apertis, et in urethram succum albicantem, spissum, subviscidum evacuantibus. Externe tunica cingitur cellulari, cui sibrae plures musculares vesicae urinariae adhaerescunt.

Glandulae Couperianae glandulae funt duae exiguae, hemisphaericae, compositae, quarum ex utroque latere urethrae extra corpus spongiosum, et musc. acceleratores inter bulbum, et prostatam haeret una. Ductu quaevis gaudet excretorio, per quem liquidum mucosum in faciem urethrae internam pro hujus defensione excernitur. Glandulae reliquae, quas auctores nonnulli hic enumerare solent, incertae sidei sunt.

Vafa penis funt:

Art. pudenda communis, seu haemorrhoidalis inferior, enascitur ab art. iliaca; dirimitur in binos ramos, quorum interior ad bulbum urethrae, et prostatam fertur; exterior finditur denuo in binos ramos, quorum unus excurrit per medium corporis totius cavernofi; alter proferpit per dorfum penis, terminandus furculis fuis exiguis in corpora cavernofa, et cutim.

Veniunt praeterea in cutim penis rami alii ab art. coeliaca, et femorali enati.

Venae pari in genere passu ambulant cum arteriis, evacuantur saepius in venam iliacam; maxima illarum penis dorso incumbens, vena penis dicta, supra prostatam in venam haemorrhoidalem, haec in cavam demum terminatur.

Vasa lymphatica haerent sub cute, feruntur in glandulas inguinales.

Nervi oriuntur ex nervo crurali magno, et facrali postremo. Proficiscuntur praeterea in urethram surculi nonnulli a plexu infimo mesenterico enati.

Musculos penis in MYOLOGIA vidimus.

Usus urethrae; lotium, et in adultis sperma, una cum succo prostatae ex corpore eliminat; corporum cavernosorum; penem, et urethram expandunt, vigescere faciunt.

MULIERUM GENITALIA.

Genitalia mulierum dirimuntur in externa, et interna. Ad externa referuntur:

- 1. Labia pudendorum majora.
- 2. Clitoris.
- 3. Labia minora, f. Nymphae.
- 4. Orificium urethrae.
- 5. Orificium vaginae uteri.
- 1. Labia pudendorum majora labia, seu lobi duo molles sunt, enati a symphisi ossium pubis, terminati in perinaeum. Supra exortum eorum regio cernitur prominaeum.

nens, mollis, pinguedine multa instructa, in adultis crinibus crispis obsita, Mons Veneris dicta.

Ad extremitatem fuam uniuntur invicem ope ligamenti robusti, quod in infantibus, et adultis optime conspicitur; in seminis vero, quae frequentiores ediderunt partus, laxissimum est, vel subin omnino dilaceratur. Spatium ligamento hoc eodem, et ani orificio interceptum Perinaeum dicitur.

Fabrica labiorum constat epidermide, cute, et cellulari textu, pinguedine plurima farcto, vasis praedito, intumescentiae apto: Facies interna rubet, ac multis gaudet glandulis muciparis, et sebaceis; externa cuti concolor, pilis plurimis crispis obsita est.

2. Clitoris constat, uti penis in viris, corporibus binis cavernosis, ab ossibus ischii etiam enatis, eadem ratione unitis, anterius tamen orificio carentibus, quum urethram non eadem ratione uti in viris cingant.

In statu naturali exigua est, brevisque, ob nervos vero copiosos sensilissima; locatur in superiori labiorum majorum angulo.

Penis virilis adinstar expandi, rigescere valet; instruitur etiam, uti hic, vasis, nervis, musculis elevatoribus, ligamento a symphisi ossium pubis oriundo, et clitoridi inserto, ac praeputio retractili.

3. Labia minora, s. Nymphae, alas duas exhibent membranaceas, a praeputio clitoridis enatas, et extremitate latescente orificio vaginae uteri implantatas. In naturali statu exiguae nonnisi sunt; subin tamen adeo increscunt, ut ad notabilem propendeant longitudinem.

Fabricam quod attinet, componuntur, uti statim dictum fuit, ex praeputio clitoridis, textum cellularem, intumescentiae aptum natum in medio recludente: ex

utraque

utraque superficie glandulae plurimae adsunt sebaceae. Nymphae maxima gaudent sensilitate, quum copiosi in illis lateant nervi, qui, uti et vasa haematophora a vicinis oriuntur partibus.

Usus. Voluptati inserviunt; lotium, quod inter illas ex urethra profluit ea ratione dirigunt, ne semora madefacere queat.

- 4. Orificium urethrae locatur illico sub clitoride ad nympharum exortum. Urethra ipsa in feminis amplior multo, sed duos nonnisi pollices longa, hinc brevior multo quam quidem in viris est: caetera ad urethrae virilis fabricam accedit; orificium fere triangulare est, glandulisque gaudet muciparis magnis.
 - 5. Orificium vaginae uteri latet sub orificio urethrae.

Orificium hoc ipsum occlusum est in infantibus ope membranae semilunaris, a tunica vaginae, epidermide enatae, Hymen dictae; dum membrana haec attritu lacerata suit, remanent ita dictae carunculae myrtiformes, quae duae vel et quatuor cernuntur.

Ad genitalia mulierum interna referuntur;

- 1. Vagina,
- 2. Uterus cum ligamentis,
- 3. Tubae Fallopianae,
- 4. Ovaria.
- 1. Vagina dicitur canalis membranaceus, orificio paulo antea dicto sub urethra enatus, sursum, et post-rorsum nonnihil proficiscens, ac orificio uteri undique adnatus, magnae extensionis capax, sub exortum suum angustior, sub sinem amplior multo est: longitudine 6. circiter aut 7. aequat pollices.

Fabrica

Fabrica membranacea est, et componitur :

1. Epidermide molli, subtilissima, et tunica crassa, alba, nervea; quae utraque in facie interna vaginae plicas multas tum obliquas, tum transversas generant,

2. Papillis plurimis, fenfilissimis nerveis, a nervo fa-

crali postremo enatis,

3. Fibris muscularibus, a fundo clitoridis proficiscentibus, musculis ani insertis, hinc orificium vaginae sphincteris adinstar ambientibus.

Lacunae praeterea adfunt mucofae multae, per quas mucus in vaginam undique effunditur.

Vasa circa totum vaginae ambitum speciem retis formant; arteriae oriuntur ex pudenda communi; venge terminantur in haemorrhoidalem externam.

2. Uterus receptaculum est cavum fibris muscularibus, vasisque instructum, in cavo pelveos inter vesicam urinariam, et intestinum rectum positum.

Figura lagenam oblongam, nonnihil complanatam. refert, cujus pars inferior, angustior collum, pars amplior corpus, pars suprema, convexa fundus uteri dicitur.

Circa uterum notentur;

- 1. Collum uteri interne cavum, plicis plurimis, in medio vero rima transversa, in cavum uteri ducente, orificium uteri dicta, instructum esse; undique cingi a vagina uteri,
- 2. In corporis interiori adesse cavum triangulare, et in quovis angulo orificium unum; inferius constituit rima oris uteri; bina superiora utrinque posita, exigua orificia faciunt tubarum uterinarum. In exteriori parte notentur

Facies binae convexae,

Anterior, et

Posterior, ex utroque latere margo acutus, ubi facies dictae una coeunt.

Componitur uterus textu cellulofo denfo, duriori, fpongioso tamen, fibris muscularibus tum planis, tum teretibus, imprimis in fundo, colloque uteri, dotato. In collo, et orificio uteri glandulae muciparae copiofae adfunt, una cum veficulis multis exiguis, fphaericis, diaphanis, quas Nabothus pro ovulis feminarum falso declaravit. Cavum uteri interne vestit membrana tenuis, ab epidermide enata, plicas colli uterini generans. Fundus et partes laterales uteri, excepta tamen facie illius anteriori, et posteriori, obteguntur exterius peritonaeo; quum vero peritonaeum latius utero fit, ex utroque latere, ubi lamina illius posterior, cum anteriori coit, plicam latam format, quae per latera pelveos, ad vafa hujus ufque, expanditur, et fub nomine ligamentorum uteri latorum nota est. Laminis binis ligamenti hujus ejufdem textus cellularis intercipitur una cum vasis plurimis, et nervis. Ligamentis hisce latis includuntur etiam tubae uterinae, seu Fallopianae, de quibus mox agetur. Pars ligamentorum inter tubas et ovarium haerens, partesque has invicem uniens, a figura, quam refert alarum vespertilionum sub nomine venit.

Ligamenta uteri rotunda oriuntur utrinque ex lateribus uteri infra, et ante initium tubarum, decurrunt, uti in viris funiculus fpermaticus per annulum abdominalem, et evanescunt in labia externa pudendorum. Ligamenta proprio sensu non sunt, sed fasciculo absolvuntur vasorum, et sibrarum, laminae duplici peritonaei inhaerentium: sibras auctores nonnulli pro sibris habuerunt muscularibus; interim tamen a solo enascuntur textu cellulari.

3. Tubae uterinae, seu Fallopianae canales bini sunt, qui ad uteri fundum ex angulis cavi uterini lateralibus prope ligamenta rotunda enascuntur, tum laminis ligamentorum

mentorum latorum binis inclusi, transversim progrediuntur, ac proxime ad ovaria extremitatibus suis deorsum inclinatis finiuntur. Principium tubarum angustum est, in medio ampliores paulo fiunt, in extremitate denuo contrahuntur. Septem circiter, aut octo pollices exaequant; extremitas quaevis ostio patet.

Fabrica vaginae uterinae fabricae fimilis est; componitur scilicet vasis plurimis sanguiseris, et lymphaticis, a vicinis partibus advenientibus; fors et sibris quibusdam gaudent muscularibus.

4. Ovaria corpora duo funt oblonga, utrinque complanata, duplicaturae antea dictae ligamentorum uteri latorum inhaerentia, ad duos circiter pollices a lateribus uteri, retro et fupra tubas Fallopianas posita, hisque ope ligamenti, a figura sua sic dicti ala vespertilionis, adnexa. Figura ovariorum diversa est: longitudo unum duosve pollices, latitudo sex aut decem lineas aequat.

Notentur in ovariis:

Facies duae: Anterior, et posserior; complanatae parum sunt, et ligamento antea dicto lato amiciuntur.

Margines bini: Superior, rectus, ligamento eidem adhaeret, inferior, convexus libere haeret, vasaque excipit.

Fabrica. Constant textu celluloso crasso, firmo, et ad fabricam ipsius uteri satis accedunt; externa tunica a peritonaeo venit, hic loci crassissimo, et sere cartilagineo. Margo ligamenti lati, ovarium cum utero conjungentis, crassus, teres, non vero, uti veteres credebant, cavus est; ligamentum vocatur ovarii.

In superficie cujusvis ovarii sub tunica externa vesiculae conspiciuntur decem, (59.) vel et quindecim, constatae ex membrana firma, et substantia cellulari; fibris cellularibus, vasculisque ovario minimis adnexae; cavum earum liquido diaphano, coagulabili plerumque repletum est. (60.)

Magnitudo diversa est.

Arteriae uteri oriuntur ab art. iliacis, ab haemorrhoidali externa; rami nonnulli veniunt ab art. spermaticis.

Venae titeri analogae in genere funt arteriis; valvulas nullas habent; terminantur in venas iliacas, in haemorrhoidales externas; rami quidam in venas spermaticas abeunt.

Nervi uteri oriuntur a facralibus, ab ischiatico magno, et a plexu infimo mesocolico.

Arteriae, et venae ovariorum proficiscuntur a vasis spermaticis, quae simili ortu gaudent, uti vasa spermatica in viris, pampinisormem similem plexum sormant, et ovariis demum implantantur.

Vasa lymphatica rarius occurrunt; observata tamen ab Anatomicis clarissimis fuerunt. (61.)

Nervi ovariorum oriuntur ex plexu renali.

Usus uteri: Foetum, seu embryonem excipit, nutrit, ad legitimum usque partus tempus retinet, demum expellit; menstrua simul per eum evacuantur.

UTERUS GRAVIDUS, &c.

UTERUS GRAVIDUS ob humorum copiosiorem adfluxum per omnem suum ambitum major, substantia ejus crassior, sed spongiosa sit; quum vasa, in utero virgineo gineo prius minima, jam increscant magnitudine, et sanguine turgeant.

Cavum uteri a foetu fensim magis magisque increfcente magis etiam indies dilatatur, expanditur: Collum uteri, substantiae totius adinstar, crassius, et spongiosum sit. Os uteri clauditur; cessant menstrua, quum sanguis prius eliminandus jam nutritioni dicetur embryonis.

PLACENTA corpus est spongiosum, laeve, rotundum, disco simillimum, sundo uteri plerumque adfixum.

Confideranda in placenta veniunt,

Facies superior, inaequalis birta, textu cellulari adnata finibus extremis vasorum umbilicalium, atque hac ratione cum ipso utero cohaerens,

Facies inferior, laevis, cujus medio implantatur funiculus umbilicalis,

Margo rotundus,

Fabrica. Conflatur ex ramis vaforum umbilicalium, textuque denfo cellulari. Facies ambas amicit membrana chorion.

Usus. Sanguinem ex utero excipit; venis umbilicalibus tradit. (62.)

FUNICULUS UMBILICALIS constat arteriis binis, vena, et uracho; uniuntur invicem ope communis membranae, interius spongiosae, cutis foetus productionis.

Arteriae exoriuntur ab art. iliacis internis foetus, terminantur in placentam.

Vena umbilicalis oritur ramulis plurimis ex placenta, per decurfum in tubercula quasi hinc inde insurgit; una cum vasis umbilicalibus reliquis inter secedentes

arcus

arcus cutis musculorumque abdominalium umbilicum intrat, terminatur demum in hepate embryonis.

URACHUS oritur a basi vesicae urinariae, finitur in funiculo umbilicali; in animantibus cavus est; cavitatem et in humano uracho anatomici nonnulli detexerunt. (63.)

Longitudo tres plerumque spithamas aequat.

Usus venae umbilicalis: Sanguinem ex placenta in foetum ducit: Usus arteriarum binarum; sanguinem ex foetu in placentam propellunt.

FOETUS ipse, seu EMBRYO in cavo uteri involucris sibi propriis inclusus haeret.

Involucrorum foetus;

Primum et extimum membrana villosa est, facile dilaceranda, vasis sanguiseris dotata, superficies placentae ambas obducens, faciei toti internae uteri tum textu cellulari, tum vasculis exiguis adnexa, chorion dicta.

Tunica media, priori subjecta, alba, pellucida, firmior, inferiorem solummodo tegit placentae faciem, foetui obversam, cohaeret ope textus cellularis tam cum chorio, quam et cum amnio.

Intimum involucrum, foetui proximum, tunica est diaphana, laevissima, tunicae mediae adinstar sub placenta haeret, aquoso latice undique repletur, membrana amnios appellari consuevit.

Maximus anatomicus Hunter praeter tunicas enumeratas tres embryonis quartam insuper detexit, quae faciem totam internam uteri gravidi, et placentae obducit, membranae deciduae nomen eidem imposuit. (64.)

Si foetus plures fimul adfint, cuivis membrana amnios propria, et peculiaris est.

Liqui-

Liquidum nunc dicta tunica contentum quoad indolem fuam convenit cum fero fanguinis, ad ignem uti ferum coagulatur; prout graviditas increscit, minuitur liquidi hujus copia.

Usus. Foetum ab impressionibus tuetur validioribus, forsan et nutrit; sub partus negotio uteri orificium dilatat, vaginam humefaciens reddit lubricam. (65.)

DIVERSITAS EMBRYONIS AB HOMINE ADULTO fequentibus potifiimum absolvitur:

- 1. In foetu copia humorum adest major; folida omnia in genere molliora funt, quam quidem in adultis.
- 2. In foetu canalis fic dictus venosus specialis a finu venae portae in venam cavam proficiscitur; canalis vero hic, venae umbilicalis, et art. umbilicalium adinstar in adultis concrescit.
- 3. Ratione molis corporis habita, hepar in foetu majus multo ac in adultis est.
- 4. Pulmones in foetu exigui, firmi, ex atro rubentes, aquae fundum petentes funt; in adultis viventibus respirationis ope magni, expansi conspiciuntur, spongiosi, et albicantes, tum et aquae superficiei innatant.
- 5. Ex trunco art. pulmonalis in foetu decurrit ductus in aortam, fanguinem ex illa in hanc promovens, canalis anteriosus dictus; occluditur in adultis.
- 6. Foramen ovale septo intermedio inter ambas auriculas cordis in foetu insculptum, fanguinem ex auricula dextra in finistram transmittens, in adultis pariter coalescit.
- 7. Valvula Eustachii, haerens interius inter venam cavam interiorem, et saccum, in quem vena haec prope cor expanditur, in foetu major, quam in adultis est.
 - 8. Glandula thymus, caput, glandulae fuprarenales,

processus vermiformis intestini coeci, in foetu majora multo ac in adultis sunt.

- 9. Ventriculus, et intestina replentur in foetu faece ex nigro viridescente, tenaci, meconium dicta: Intestina crassa angusta sunt, post partum vero dilatantur: Ventriculus in longitudinem magis diducitur.
- 10. Membrana tympani in foetu vestitur membrana alia alba, mucosa, post partum denuo evanescente.
- 11. Meatus auditorius externus embryonis, cujus fulcui membrana adaptatur tympani, ab offe petrofo fejunctus est; coalescit vero post partum cum offe nunc dicto.
- 12. Pupilla cingitur membrana sic dicta pupillari post partum pariter evanida.
- 13. Dentes folliculorum mucoforum adinftar latent in maxillis; post partum firmiores sensim siunt, donec demum foras prodeant.
- 14. In vertice offa parietalia cum offe frontis nondum coalueruut; hinc aperturam intercipiunt, membrana folum obtectam, fontanella, seu fons pulsatilis dictam.
- 15. Ossa omnia corporis molliora, epiphyses cum offibus ipsis nondum concretae sunt.
- 16. Cavitates etiam articulares, et mucosae formatac perfecte nondum sunt.

SECTIO

SECTION

before donatum, for aminuits (fen. offiis dodamen e

THORAX

HORAX vocatur pars corporis a collo ad diaphragma ufque producta; sterno, costis, et vertebris dorsi undique circumscripta; interius tunica communi, quam pleuram dicunt vestita, mediastini ope in binas cavitates dirempta.

Externe thoraci binae incumbunt mammae.

In cavo thoracis reconditur cor una cum vasis magnis, et pulmonibus;

Anterius locatur glandula thymus;

Posterius haeret oesophagus, vena azygos, ductus thoracicus, par nervorum octavum, nervus intercostalis magnus, et diaphragmaticus.

MAMMÆ.

Mammae dicuntur partes duae hemisphericae, convexae, subdurae, anterius thoraci utrinque incumbentes, secretioni succi albi, nutritii, quem lac vocamus, dicatae.

Instratae sunt musculo pectorali majori; externe 2miciuntur integumentis corporis communibus: Notanda in mammis veniunt:

Yy

I. In

- r. In medio, seu centro cujusvis mammae corpus prominens, irritabile valde, cellulari, et spongiosa fabrica donatum, foraminulis (seu ostiis ductuum excretoriorum galactophororum) pertusum, Papilla mammae dictum.
- 2. Circa papillam adest halo, seu circulus rubicundus, in senioribus suscescens, glandulis multis sebaceis cinctus, area mammae dictus.

Fabrica interior mammarum constat pinguedine plurima molli circumposita, quae potissimum mammarum molem externam constituit; glandulaque magna, eminenti, quae denuo glandulis multis minoribus, arteriis, venis, nervis, vasis lymphaticis, dustibusque propriis excretoriis galactophoris constat; partes hae singulae textu cellulari sirmo, albente non solum amiciuntur, sed et mutuo interius uniuntur.

Arteriae mammarum veniunt ab art. mammariis internis, ex art. fubclavia oriundis; ab art. mammariis externis, ab art. humerali, et intercostali: Surculi arteriarum harum exigui uniuntur etiam cum art. epigastricis.

Venae iisdem cum arteriis donantur nominibus, manisestius adhuc uniuntur cum venis epigastricis.

Vafa lymphatica feruntur in glandulas axillares.

Nervi copiosi oriuntur a nervis intercostalibus superioribus.

Ductus excretorii galactophori ductus funt subtilissimi, molles, albi, ex glandula prius dicta mammaria magna enati, ad medium papillae undique decurrentes, in area coëuntes, ac in ipsa demum papilla octo, decemve orificiis aperti (66).

Usus mammarum. Lac nutritioni infantis dicatum

fecernunt, affervant.

In viris etiam glandula dicta mammaria magna, una cum papilla, et hanc cingente area adest; interim tamen rarissime nonnisi in viris lac secretum fuisse constat.

PLEURA, MEDIASTINUM, PERICARDIUM.

PLEURA tunica crassa, robusta, diaphana, cellularis est; interne cingens costas, sternum, vertebras dorsi, diaphragma, hinc totum cavum thoracicum.

Facies pleurae interna laevissima est; externa textu cingitur cellulari.

MEDIASTINUM productio pleurae est; constat scilicet ex binis pleurae laminis, textu celluloso invicem nexis. Mediastinum cavum thoracis perpendiculariter in duas cavitates dirimit, hinc una cum pleura saccos duos membranaceos constituit, quibus obvolvuntur pulmones; sacci hi bini pulmonici oblique ea ratione haerent, ut inferiora versus ab invicem removeantur, et spatium intercipiant triangulare, cui incumbit saccus tertius, cor obducens, pericardium dictus.

Anterius mediastinum superiori loco ipsi sterno, prout vero descendit, ex sinistro magis latere margini sterni, tum cartilaginibus costarum adhaeret; unde cavitas thoracis dextra latior redditur sinistra.

Posterius nectitur vertebris dorsi; Inferius diaphragmati, et pericardio; Superius vasis magnis haematophoris.

Posteriori loco ad vertebras dorsi saccis binis pulmonalibus, intercipitur spatium triangulare, cui aspera arteria, retro hanc oesophagus, vena azygos, ductus thoracicus, et partim aorta incumbunt: Anteriori loco glandula thymus simile replet spatium. Vasa sanguifera pleurae et mediastini a vicinis appropinquant partibus.

Usus tunicarum harum: Cavi thoracici interiora vestiunt, in binas cavitates illud dirimunt, pulmonibus, et cordi extimam subpeditant tunicam.

Pericardium faccus est membranaceus, quo cor includitur, cum substantia tamen cordis non concretus. Locatur in spatio inferiori faccorum pulmonalium, hinc lateraliter, et superne a mediastino circumdatur.

Fabrica. Constat membranis binis, quarum extima venit a mediastino, interna vero propria est, textu constans cellulari sirmo, denso; utrisque textus cellularis texturae rarioris interponitur.

Adhaerescit superius vasis majoribus cardiacis, et mediastino, inferius sibris tendineis diaphragmatis. Notandum simul venit, adesse nunquam non et in statu naturali aquosum laticem in cavo pericardii; usus hujus liquoris est, ut concretio impediatur cordis cum pericardio.

Arteriae pericardii oriuntur ab art. asperae arteriae, quaedam et ab art. mediastini, et diaphragmaticis.

Venae terminantur in venam fine pari, in venas intercostales, thymicas, et asperae arteriae proprias.

Vasa lymphatica feruntur ad glandulas quasdam vicinas lymphaticas.

Usus pericardii. Cor amicit; motum exorbitantem coërcet.

COR; PARTES CORDI PROPRIÆ.

Cor musculus cernitur cavus, pericardio inclusus, in hominibus transversim sere diaphragmati ex sinistro latere, ac in anteriori thoracis cavitate positus.

In

In corde notentur:

Basis, aut pars latior, latus respiciens dextrum.

Apex, lateri obversus sinistro, costam veram sextam quodammodo feriens.

Facies Superior, convexa, et

- - inferior, complanata, diaphragmati incumbens.

Margo anterior, acutus, a basi cordis ad apicem usque productus, a ventriculo cordis dextro, seu anteriori efformatus.

- - posterior, rotundus, eadem, uti prior, decurrens ratione, a ventriculo cordis postico, seu sinistro generatus.

Dividitur cor

- 1. In cor, proprie fic dictum;
- 2. In atria cordis;
- 3. In truncos principes vaforum haematophororum, cordi adnatos.

Cor ipfum dirimitur in binos ventricules.

Ventriculus cordis posterior, seu sinister, qui cor constituit primitivum, angustior, et in genere minor est; interim tamen cernitur crassior multo, robustior, longior, magisque rotundus, priori; dirimitur ab hoc ope septi, sibi maximam partem proprii.

Ventriculus anterior, seu dexter, latior, amplior, sed simul brevior, tenuior multo, et debilior posteriori est. Septi, cujus ope a ventriculo posteriori sejungitur, pars minima ventriculo huic anteriori propria est, sed adpendicis potius in morem sibris muscularibus cordi sinistro alligatum videtur.

Fabrica universa cordis componitur fibris muscularibus, quae in tria potissimum dirimi queunt strata.

Fibrae cordis extimae feruntur a basi illius ad apicem, et cor totum ambiunt.

Medias

Mediae extimis inmediate subjacent, transversa magis, quam priores, ambulant directione; ope hujus ejusdem decursus ambos effingunt cordis ventriculos.

Intimae oblique feruntur a basi ad apicem; plurimae aliae, eadem, uti descenderunt, ratione intra ventriculos cordis ambos recurrunt; aliae perpendiculari demittuntur decursu, in fasciculos uniendae exiguos, quibus formantur columnae, trabes, diversique sulci cordis; evanescunt demum tendineis extremitatibus in valvulis amborum ventriculorum.

Ambit faciem cordis externam universam tunica firma, laevis, cujus interior paries textu cellulari, pinguedine maximam partem repleto, vestitur.

Ventriculus cordis quilibet orificiis gaudet binis, quorum unum in adhaerens atrium, alterum in arteriam ducit.

Orificium ventriculi anterioris versus atrium directum ovale est, terminatum margine albente subtendineo; a margine hoc eodem oritur circulus membranaceus, partibus constans tribus inaequaliter quadrangularibus, a veteribus valvularum tricuspidalium nomine insignitis: Valvulae hae versus parietes cordis ope sibrarum tendinearum fortium columnis carneis cardiacis affiguntur.

Orificium ventriculi posterioris versus atrium patens duabus tantum gaudet valvulis, quae valvulae dicuntur mitrales.

Arteriae nutriendo cordi sacrae oriuntur ex aorta, et sub nomine art. coronariae dextrae, et sinistrae notae sunt.

Ad venas refertur vena coronaria magna, auriculae dextrae, et coronaria minor ventriculo cordis inferta.

Vasa lymphatica exonerantur in glandulas vicinas lymphaticas.

Nervi

Nervi oriuntur ex plexu cardiaco, cujus genefin vidimus in NEUROLOGIA.

ATRIA cordis cavitates duae sunt, in basi cordis supra orificia ventriculorum positae; quaevis instruitur sinu, et auricula.

Saccis duobus parvis coecis serratis, qui in atriis conspiciuntur, auricularum, reliquo atriorum cavo sinuum cordis donatum suit nomen; nectuntur tum membranis, tum venis coronariis cordi; dirimuntur, cordis adinstar, septi ope in atrium dextrum, seu anterius, et sinistrum, seu posterius; septum hoc in foetu, uti antea diximus, perforatum, in adultis plerumque occlusum est.

Sinus dexter una cum auricula fua amplior nonnihil finistro est.

Componuntur membranis binis, inter quas fasciculi plures fibrarum muscularium decurrunt: Membrana interna non solum totum ambit cavum atriorum, sed et ventriculos cordis; concurrit simul ad formandas valvulas tricuspidales, easque columnis adnectit cordis.

Vasa et nervos cum corde cosdem habent.

Usus. Sanguinem ex venis magnis fibi unitis reducem excipiunt; in ventriculos cordis exonerant.

TRUNCI MAGNI PRINCIPES vaforum fanguiferorum cordis funt:

Aorta ex ventriculo cordis finistro, et

Art. pulmonalis ex ventriculo cordis dextro enata.

Vena cava, terminata in atrium dextrum;

Venae pulmonales, sanguinem suum tradentes atrio sinistro cordis.

Ampliorem vasorum horum descriptionem vide in Angiologia,

Connectitur cor fuperius cum vasis magnis, et cum

pericardio, inferius cum diaphragmate.

Usus cordis. Sanguinem per venas in sinus reductum ex his in ventriculos suos excipit, et illico arteriarum ope in pulmones, et totum corpus projicit.

PULMONES.

Pulmones vocantur viscera bina, cavo thoracis inhacrentia, saccosque binos pleurae replentia. Dirimuntur ope mediastini, cavum thoracis bisariam sejungentis in pulmonem dextrum et sinistrum; dexter, major subdividitur in lobos tres, sinister minor, in lobos duos.

Color in infantibus laete rubet, in adultis fubcaeru-

lescens est.

Figura saccorum, queis includuntur, figuram refert; basis lata, facies antica ex integro fere plana, exterior subconvexa, posterior rotunda, interior plana est; extremitas inferior pulmonis sinistri ob cordis vicini situm excavata est; extremitas superior amborum pulmonum cono obtuso similis est.

In statu naturali superius solum ope asperae arteriae collo, inferius per vasa pulmonalia magna cordi adnectuntur: caetera undique sunt liberi.

Involucrum pulmonum externum tenerum, albens est, ac a pleura oritur. Subjicitur huic textus cellulofus, rarus, pinguedine semper carens.

Fabrica pulmonum interior componitur lobulis pluribus, involucro pulmonum externo invicem junctis; lobulorum horum interstitia textus antea dictus cellularis explet, per quem vasa distribuuntur. Lobulorum horum quivis componitur copia maxima lobulorum denuo minorum, qui ex similibus magnitudine semper decrescentibus

trescentibus exsurgunt; interstitia omnium textus explet cellularis; lobuli demum exilissimi abeunt in vesiculas parvas membranaceas, quae in soetu vacuae, et collapsae, in infante vero nato, ac in adultis aëre sunt repletae, ac invicem patent. Arteria pulmonalis, venaeque pulmonales distribuuntur ramis suis per totos pulmones in vesiculas antea dictas, donec demum surculi omnium subtilissimi vasorum horum vesiculam quamvis retls adinstar cingant.

Praeter vasa haec magna pulmones gaudent arteriis adhuc aliis minoribus, nutritioni visceris hujus dicatis, et sub nomine art. bronchialium notis; oriuntur ex aorta, vel art. intercostalibus.

Venae iifdem cum arteriis donantur nominibus, et terminantur in venam azygon, et venam intercostalem.

Vafa lymphatica textum retiformem in superficie pulmonum faciunt; excurrunt in ductum thoracicum.

Glandulae bronchiales nigricantes, aut caerulescentes haerent circa ramos bronchiorum, secretioni dicantur muci (67).

Nervi oriuntur imprimis a pari octavo, et n. intercostali magno; dividuntur in plexum pulmonalem posticum, et anticum.

Usus pulmonum. Conficiendo, et elaborando sanguini, respirationi, vocis formationi dicantur (68).

COLLUM IN GENERE.

Partes collum constituentes dividuntur in externas et internas.

Externae funt,

- 1. Integumenta communia corporis,
- 2. Musculi,
- 3. Vertebrae colli 7. cum parte his inclusa medullae spinalis,
- 4. 8. paria nervorum cervicalium,
- 5. Par octavum nervorum cerebralium, et n. intercostalis magnus,
- 6. Art. duae carotides,
- 7. Art. vertebrales,
- 8. Venae 2. jugulares externae et internae,
- 9. Glandulae parvae colli,
- 10. Glandula thyroidea;

Partes internae funt :

- 1. Larynx,
- 2. Aspera arteria,
- 3. Fauces,
- 4. Pharynx,
- 5. Oefophagus.

LARYNX, ET ASPERA ARTERIA.

LARYNX corpus cavum est, cartilaginibus, musculis, ligamentis, et glandulis compositum, retro linguam in parte colli anteriori situm.

Larynx nectitur superius musculis, et ligamentis ad os hyoides; posterius membranis quibusdam ad basin linguae, musculis demum variis ad pharyngem.

Cartilagines laryngis quatuor funt :

- 1. Cartilago cricoidea, f. annularis,
- 2. - Scutiformis, f. thyroidea,

3. Cartilagines

piunt

- 3. Cartilagines binae arytenoideae,
- 4. Epiglottis.
- 1. Cart. cricoidea nomen a figura sortita suit: anterius angusta, posterius lata est, ibique loci spina in excavationes duas dividitur, queis cart. arytenoideae excipiuntur.

Basin reliquarum omnium constituit; jungitur inferius cum aspera arteria ope ligamentorum quorundam, et sibrarum muscularium, superius cum cart. thyroidea, et arytenoideis.

2. Cart. thyroidea perpendiculariter annulari supraimponitur, et partem laryngis anteriorem superiorem, et
maximam constituit; constat laminis binis cartilagineis,
fere quadrangularibus, anterius in angulum obtusum
coëuntibus, posterius ab invicem remotis. In viris cartilago haec eadem durior, magisque prominens est, ac
in mulieribus; nomen hinc apud auctores quosdam invenit pomi Adami.

Posteriori parte, superius et inserius processibus binis gaudet, qui cornua dicuntur, cornua superiora recta ligamentis rotundis cohaerent cum cornubus ossis hyoidis; inferiora, et breviora affiguntur cavitatibus huic usui dicatis articularibus cart. annularis; ligamentis et musculis adhaerescit ad cartilagines reliquas.

3. Cart. binae arytenoideae perpendiculari positione haerent retro cart. scutiformem in binis excavationibus cart. annularis. Figura donantur speciali: basis latior est, nonnihil excavata, cum cartil. crycoide articulatione mobili jungitur; superiora versus angustiores siunt, et triangulares; latus posticum excavatum, anterius convexum est; terminantur demum in cartilaginem subovalem, et crassiorem nonnihil. Superius, et inferius a sese remotae sunt, vinciuntur tamen ope sibrarum plurium muscularium: spatium itaque, quod interci-

piunt perpendiculare pro diversa actione fibrarum ha-

rum angustius, latiusve reddi potest.

Uniuntur praeterea cum cart. scutiformi ligamentis robustis elasticis, membrana laryngis pituitaria obductis, infra medium cart. arytenoidearum enatis, transversa fere directione antrorfum excurrentibus, faciei internae partium lateralium cart. scutiformis affixis, ac in cartilaginis nunc dictae angulis obtufis demum evanescentibus.

Sub ligamentis his adfunt bina adhuc alia minora, a cartilaginibus arytenoideis pariter enata, inferiorum adinstar antrorsum excurrentia, in medio autem cart. scutiformis terminata. Inter ligamenta haec duo superiora, et inferiora utrinque cavitas est, quae sub nomine ventriculi Galeni venit. Superius, et inferius intercipiunt in medio hiatum angustum ovalem, rima glottidis dictum. Hiatus hic posterius una cum spatio perpendiculari, fuperius inter cartilagines binas arytenoideas pofito fimul excurrit, ac hujus adinftar, prout cartilagines contrahuntur, aut dilatantur, angustior, ampliorve reddi potest. Rima haec glottidis in statu naturali posterius amplior semper, anterius angustior.

Usus rimae glottidis. Vocem diversissima ratione mutat.

4. Epiglottis supraimponitur aperturae laryngis, nomen ab officio habet.

Figura fere ovalis est, postrorfum concava, antrorfum convexa. Apex, seu extremitas superior haeret libera, et vi fibi propria elaftica furfum femper elevatur; dum vero sub deglutitione dorsum linguae retrotrahitur, epiglottis imponitur aperturae laryngis, hinc viam ex cavo oris in laryngem claudit; basis ligamento robusto affigitur cart. thyroideae, offi hyoidi, basique linguae. Larynx Larynx totus obducitur externe textu fubtili cellulofo, interne membrana pituitaria, ex cavo oris enata.

Glandulae laryngis omnes referendae funt ad classem glandularum mucipararum, ac tum dispersae funt per tunicam totam internam laryngis sub forma granulorum exiguorum, tum et, uti v. g. supra cartilagines arytenoideas, plures simul invicem cohaerent.

Usus succi mucosi harum glandularum est, ut partes has humefaciat, mobiles, hinc muneri suo aptas conservet.

Musculi laryngis, quorum quinque sunt, in MYOLO-GIA fuerunt expositi.

Usus laryngis. Vocem, variosque vocis sonos format; aër sub respiratione per laryngem in pulmones intrat, et ex iis denuo egreditur.

Glandula thyroidea. Vide circa hanc Adenologiam.

Arteriae ejus veniunt ex art. fubclaviis, et carotidibus; venae terminantur in jugulares.

Succo subaquoso, viscido parum, et slavicante turget; usus nondum constat; quum, an ductu gaudeat excretorio, determinatum non sit.

ASPERA ARTERIA tubus est annulis cartilagineis, membranis, fibrisque muscularibus compositus; oriens in collo infra cartilaginem laryngis annularem, exhinc in cavum thoracis descendens, ibique in binos bisurcatus ramos, qui in plurimos denuo minores ramulos per pulmones distribuuntur, finibusque demum ultimis vesiculas constituunt pulmonales.

Fabrica asperae arteriae constat

1. Tunicis binis; extima absolvitur textu cellulari; interior nervea, sensilissima, ductibus multis mucosis gaudet, ac epidermide velatur; utrisque interponuntur; 2. Annuli

2. Annuli cartilaginei, mediantibus fibris muscularibus invicem nexi. Circulos integros non absolvunt, hinc fines eorum postici fibris muscularibus robustis, rectis, circuli deficiens segmentum explentibus uniuntur.

Annuli hi cartilaginei tenues sunt, elastici, anterius crassiores paulo quam ex lateribus: superiores majores sunt; inferiores, que magis descendunt, eo et siunt minores.

Fibrae musculares, annulos dictos unientes, tum transversim excurrunt, atque hae asperam arteriam arctant; tum perpendiculares sunt, ab annulo uno ad alterum descendentes; his aspera arteria brevior redditur: subveniunt postremis sibrae musculares aliae, a cart. annulari ortae, posteriori loco secundum totam longitudinem asperae arteriae descendentes, in pulmonibus demum evanescentes.

Inter tunicam internam asperae arteriae, et musculares sibras glandulae multae simplices locantur, mucum diaphanum, subaquosum in asperae arteriae cavum excernentes.

Aspera arteria in superiori parte cavi thoracici ad tertiam colli vertebram in binos bisurcatur ramos, quorum dexter brevior, et amplior, sinister angustior, et longior paulo est; prior dextrum, sinister sinistrum petit pulmonem.

Fabrica horum ramorum, quamdiu extra pulmones adhuc decurrunt, trunco ex toto similis est, ad ipsum vero in pulmones ingressum annuli cartilaginei sensim abeunt in laminas formae irregularis, angulos; pars muscularis, et membranacea illis interjecta magis magisque augetur, donec demum surculi minimi meris compositi cernantur tunicis, cartilagine carentibus, et in vesticulas

ficulas abeant minimas, quas antea fub nomine veficu-

Arteriae asperae arterae veniunt ex carotidibus, quaedam adveniunt ex subclaviis.

Venae terminantur in jugulares.

Nervi veniunt ex ramo recurrente, a pari octavo oriundo.

Usus asperae arteriae. Dum loquimur, et respiramus, arem introrsum, et extrorsum mittit.

FAUCES; PHARYNX; OESOPHAGUS.

FAUCIUM sub nomine cavum venit amplum, retro linguam, et palatum molle positum, in pharyngem terminatum.

Limitatur retrorfum vertebris omnibus colli; fuperius offe occipitis, parteque media offis fphoenoidis; anterius, et lateraliter palato molli; inferius pharynge, et faucibus; externe undique musculis; lateraliter, et posterius textu plurimo celluloso. Lateraliter aperiuntur in fauces tubae binae acousticae.

Cavum totum faucium vestitur interne tunica rubente, spongiosa, ex cavo oris, et narium adveniente.

Arteriae veniunt a carotide externa, et imprimis a maxillari interna.

Venae terminantur in jugularem internam.

Musculos huc pertinentes, et ossa in Myologia, et Osteologia vidimus.

Nervi veniunt a pari quinto, et octavo.

Usus faucium. Deglutitioni dicantur, respirationi, loquelae, et ob orificia tubarum, auditui.

PHARYNX,

PHARYNX, seu pars oesophagi summa, saccus est carnosus, infundibuliformis, retro laryngem situs, a faucibus incipiens, in oesophagum terminatur.

Fabrica constat meris musculis, tunica pituitaria oris

interne obductis.

Musculorum suorum ope cohaeret cum basi cranii, vertebris colli, larynge, et osse hyoideo; uti in Myo-Logia diximus.

OESOPHAGUS tubus est tum membranaceus, tum muscularis, a pharynge incipiens in collo inter asperam arteriam et vertebras colli ex sinistro paulo magis latere, tum vero in spatio triangulari postico mediastini per thoracem et soramen sinistrum diaphragmatis descendens, et ventriculo demum insertus.

Componitur tunicis sequentibus, quarum

- 1. Extima a pleura venit.
- 2. Muscularis, constat fibris multis, tum per totam longitudinem excurrentibus, tum annularibus, quibus oesophagus brevior, et angustior reddi valet. Utrisque textus interponitur cellularis.
 - 3. Nervea.
- 4. Intima venit ab epidermide; inter hanc, et praecedentem copiosae adsunt glandulae muciparae, quarum
 ductus excretorii membranam hanc persorant. Duae
 ob magnitudinem suam notatu imprimis dignae adsunt,
 circa regionem vertebrae dorsi quartae, aut quintae positae; glandulae dicuntur dorsales.

Usus. Deglutita ingesta in ventriculum defert.

SECTIO III.

CAPUT IN GENERE.

EXTERNÆ partes capitis funt

- 1. Integumenta corporis communia, una cum capillis,
- 2. Musculi varii, quos in Myologia vidimus,
- 3. Osta faciei, et cranii, una cum periostio; de quibus actum suit in Osteologia.

Partes internae funt ;

- 1. Cavum oris,
- 2. Lingua,
- 3. Nasus,
- 4. Aures,
- 5. Oculi,
- 6. Cerebrum partesque omnes ad cerebrum pertinentes.

CAVUM ORIS.

Partes cavum oris extrinfecus ambientes funt :

3 A

1. Labia

- 1. Labia divisa in superius, et inserius. Labium quodvis in medio ligamento speciali, et ex cutis plica generato, froenulum labiorum dicto, supra dentes incisivos gingivae alligatur. Quum labia componantur musculis, et tunica vasculis numerosissimis instructa, epidermide subtili obducta, in sanis hominibus laete rubent. Extremitates ambae, ubi labia invicem uniuntur, anguli dicuntur labiorum.
- 2. Mentum pars infima, media, prominens faciei est, sub labio inferiori posita. Mentum, et labia in viris obsidentur barba.
- 3. Buccae, s. genae partes carnosae, fornicatae faciei sunt, sub oculis orientes, ad maxillam usque inferiorem productae.

Fabrica. Componuntur partes hae integumentis communibus, musculis variis, et offibus binis maxillaribus.

Arteriae oriuntur a carotide externa; funt art. maxillaris, coronaria labiorum, angularis, pluresque rami a partibus vicinis advenientes.

Venae analogae funt cum arteriis, terminantur omnes in jugulares externas.

Nervi oriuntur a pari quinto, et septimo, scilicet:

Nervus orbitalis inferior, labialis N. maxillaris inferioris, et portionis durae N. acoustici.

Cavum oris terminatur interne et superne a palato duro, et molli; inferius a lingua, et musculis sub ea positis; anterius, et lateraliter ab alveolis et dentibus; protenditur postrorsum in fauces usque.

In cavo oris notentur;

1. Arcus alveolares, gingiva cincti, dentes ambientes,

2. Gingiva, alveolos amiciens, dentes ad coronam usque, tum et maxillas ex interiori parte amiciens.

Constat

Constat tunica rubicunda, vasis copiosis dotata, spongiosa, fabricae singularis.

Palatum pars est superior fornicata oris; ab anteriori parte posteriorem versus maxilla superior, ac uvula limites ejus definiunt.

Dividitur in palatum durum, et molle.

Palatum durum componitur anterius offibus maxillae fuperioris, perioftio, ac tunica communi oris, quae, in animantibus inprimis, rugas copiosas sat manifestas format, obductis.

Palatum molle, f. velum pendulum palatinum, dicitur feptum, enatum a margine extimo offium palatinorum, ac lateraliter a proceffibus pterygoideis offis fphaenoidis; antipendii mobilis adinftar inter foramina poftica narium, feu choanas, et os in cavum faucium deorfum propendens.

Velum hoc pendulum palatinum componitur tunica oris, et narium interna, quibus glandulae plures, et musculi haerent inclusi; arcus format binos ex utroque latere ab ipso palato descendentes; arcuum horum anteriores duo minores, ac subtiliores adhaerescunt lateraliter linguae; duo posteriores, ac majores inseruntur lateraliter pharyngi. In medio arcuum duorum posteriorum producitur velum pendulum palatinum in corpusculum conoideum, glandulis plurimis dotatum, uvula seu columella dictum. Ex utroque latere haeret inter binos arcus glandula oblonga, subovalis, postrorsum convexa, antrorsum magis complanata, superius crassior, duodecim pluribusve ductibus majoribus excretoriis in cavum oris aperta. Glandulae hae ob siguram suam amygdalae, vel et tonsillae dicuntur.

Musculos palati mollis in MYOLOGIA vidimus.

Cavum

Cavum oris integrum vestitur interius tunica rubente, spongiosa; constat vero haec productione epidermidis, et textu cellulari; utrisque interjiciuntur, imprimis in velo pendulo palatino, et faucibus, glandulae multae exiguae, quarum succo partes hae lubricae, mollesque conservantur.

Glandulae falivales magnae, liquidum fuum in cavum oris exonerantes expositae fuerunt in ADENOLOGIA.

Arteriae harum partium veniunt a carotide externa, et maxillari interna.

Venae terminantur in jugulares internas.
Nervi oriuntur a par quinto, et octavo.

Usus hujus cavi: Masticationi dicatur, et deglutitioni alimentorum; aëri ad respirationem necessario transitum concedit; dicatur demum et loquelae distinctae, et lactationi.

LINGUA.

Lingua pars est mollis, carnosa, in omnem sensum mobilissima, inferius in cavo oris posita, organon gustus verum constituens.

Dividitur,

- 1. In basin, seu partem posticam, ossi hyoidi, et mediante hoc eodem ossibus vicinis, et musculis adnexam.
- 2. In corpus, seu partem mediam, aut majorem, anterius in apicem liberum, et mobilem terminatam.
- 3. In dorsum, seu faciem superiorem; in qua notetur linea mediana per medium excurrens, linguam bisariam dirimens, et posterius foramen sic dictum coecum, glandulis undique obsitum, liquidum suum mucosum illuc exonerantibus.

4. In faciem inferiorem, ope ligamenti sublingualis, quod, uti fraenulum labiale, productio cutis est, partibus infra positis adnexam.

5. In partes duas laterales, ligamentis membranosis maxillae inferiori adnexas.

Fabrica linguae interna componitur fibris muscularibus, quas in Myologia vidimus. Fibrae linguae musculares omnes amiciuntur tunica, productione epidermidis, reticuli subjecti hic loci imprimis crassi Malpighiani, tunicaque faciei, et oris; est vero tunica haec eadem ob copiosam salivam, et glandularum plurimarum, faciei dictae tunicae internae subjectarum mucosum laticem, nunquam non mollis, et madescens. In tunicae dictae superficie superna, dorso linguae, imprimis vero apici, marginibusque binis lateralibus inductae, corpuscula plurima conspiciuntur verrucas referentia, sub papillarum nervearum lingualium nomine nota.

Figura papillarum harum varia est; tres tamen earum species potissimum distingui solent.

Quae ad primam referuntur, maximae funt: Septem circiter, aut novem, in parte linguae postica circa foramen coecum dispositae cernuntur; figura pyramidem, aut conum inversum refert; radice donantur tenui, acuta, crassiori, obtusoque apice; constant vasculis pluribus exiguis, et nervis, textus cellularis interventu invicem nexis; superius in medio foraminulis videntur pertusae, aut saltem excavatae.

Alteram classem papillae constituunt fungiformes; minores prioribus, et teneriores sunt; mediam imprimis dorsi linguae partem tenent; anteriora versus magnitudine sensim decrescunt; ad linguae accedentes apicem confertiores adsunt; sigura harum cylindro sere similis, in apicem obtusum, hemisphaericum superiora versus terminato.

Ad tertiam classem conoideae referentur papillae; bafis harum latior adhaeret linguae, apex sursum tendens cernitur tenuior; copiosissimae hae prae reliquis omnibus adsunt; insident imprimis parti solum anteriori linguae, et apici, ubi inslexae nonnihil cernuntur; obsident quaedam et soramen linguae coecum.

Papillis nunc dictis omnibus interjiciuntur papillae aliae filiformes cylindraceae, ad eandem pertinentes classem; tegit has, uti et priores, membrana semidiaphana, albicans; productio epidermidis faciei haec est, ac in hominibus nunquam, uti in animalibus, perforata deprehenditur.

Arteriae linguae copiosae sunt; maxima, quae lingualis, seu ranina audit, enascitur ex carotide externa, ac in facie inferiori linguae ad apicem hujus usque excurrit. Minores aliae enascuntur ex ramis art. labialis.

Venae confluent in venam lingualem magnam, quae fanguinem fuum tradit jugulari externae.

Nervi oriuntur ex pari octavo, nono, et quinto; motui, sensuique dicantur linguae.

Usus linguae. Loquelae facra est, masticationi, deglutitioni, suctioni, et gustui.

N A S U S.

Nasus apte dividitur in partem prominentem externam, et latens cavum iuternum.

Pars prominens, externa, seu nasus proprie sic dictus, triangularis est, et componitur musculis variis, superius ossibus, inferius cartilaginibus, quae in universum corporis vestiuntur integumentis communibus.

Externe in naso veniunt consideranda:

1. Radix, seu pars superior, fronti adnata.

2. Dorfum, seu prominentia media, secundum illius Iongitudinem decurrens.

3. Apex, seu pars inferior, subrotunda, et

4. Alae, seu pinnae, partes nasi laterales, mobiles.

Osfa, et musculos suis locis jam consideravimus.

Cartilagines nasi quinque sunt; nimirum:

1. Media, partem fepti narium cartilagineam consti-

2. Ex utroque latere septi duae ponuntur; quarum anteriores, antrorsum inflexae, unione sua apicem nasi, posteriores vero alas nasi producunt.

Pars nasi interior cavum exhibet amplum, profundum, irregulare, exortum anterius ope binorum orificiorum ab alis nasi, posterius orificiis totidem in cavum faucium apertum.

Componitur offibus multis; ac interventu fepti perpendicularis tum cartilaginei, tum offei dirimitur in binas cavitates; quarum capacitas cavitatibus multis accefforiis offis frontalis, ethmoidei, fphoenoidei, et maxillaris fuperioris, tum et laminis fpiralibus concharum et canali lacrymali augetur.

Cavitates nunc enumeratae omnes vestiuntur tunica molli, spongiosa, rubicunda, periostio sirmiter undique adnata, ab Anatomicis tunica pituitaria dicta.

Tunica haec eadem gaudet nervis plurimis odoratum perficientibus, vafisque, mucum secernentibus; forsan et glandulis dotata est muciparis.

Nervi in naso nudi sere haerent; dicatum naso totum par nervorum cerebralium primum est, una cum ramis variis a quinto pari enatis.

Arteriae veniunt ab art, maxillari interna, et carotide interna.

Venae terminantur in venas orbitales et temporales, hae vero in jugulares internas.

Usus. Dicatur nasus olfactui, distinctae loquelae, et respirationi eo expeditiori. Nasus externus ad venustatem plurimum facit. Pili, seu vibrissae, quibus foramina antica narium obsidentur, insectis viam in nares praecludunt.

AURIS.

Auris ab Anatomicis dirimitur in tres regiones.

- 1. In auriculam, et meatum auditorium externum,
- 2. In cavitatem tympani,
- 3. In labyrinthum.

AURIS EXTERNA componitur cartilagine ovali, cujus facies posterior caput versus convexa; anterior concava, cavitatibus multis, flexisque prominentiis praedita est; singulas ordine jam videbimus.

- 1. Helix gyrum auris extimum faciens, oritur fupra lobulum, incurvus adfcendit, tum vero deorsum, ac introrsum torquetur; evanescit demum in linea prominenti concham bifariam dirimente.
- 2. Antihelia priori subjacet; et componitur binis eminentiis, in angulum acutum coëuntibus: helici, et antihelici interponitur excavatio, scapha dicta.
- 3. Concha cavum est, antihelici subjectum, et uti prius dictum suit, ab helice bisariam sectum; pars ejus inferior, profundior terminatur in meatum auditorium.
- 4. Tragus prominentia est parva, cartilaginea, anterior, extremitati anteriori helicis adnexa, pilis parvis plurimis obsita, introitum in meatum auditorium quodam modo defendens.

5. Antitragus prominentia similis est, sed minor, priori obposita, cartilaginea; producitur ab inferiori parte anthelicis, parteque concava conchae.

6. Pars inter tragum, antitragum, et initium meatus auditorii propendens versus inferiora, mollis lobulus auris dicitur; membranaceus lobulus est, plurima pinguedine farctus; pars haec antiquissimo aeque, ac nostro aevo diversa ratione ornatur.

Fabrica auris externae componitur cartilaginibus, membrana tenui, textuque cellulofo, cui glandulae multae febaceae inhaerent, obductis.

Adnectitur praeterea ligamentis binis offi temporum, quorum anterius oritur a basi proc. mastoidei, et terminatur in latere antico meatus auditorii, et cartilagine auris externae; posterius enascitur supra proc. mastoideum, et basi affigitur meatus auditorii.

Musculos, auris externae motui facros examinavimus in Myologia.

Meatus auditorius canalis est tum cartilagineus, tum, (in homine adulto maximam partem) offeus, ex integro fere diametri cylindricae, a trago, et concha incipiens, introrfum, et nonnihil antrorfum flexus, ad membranam tympani terminatus; anterius, et posterius amplior est, in medio contractior; in infantibus recens natis, ac in foetu canalis hic totus cartilagineus est, et extremitati folum adhaeret circulus imperfectus offeus, cui fuperintenditur membrana tympani; fuccessu temporis circulus nunc dictus una cum parte canalis interna offefcit; pars vero anterior, et externa in adultis etiam conchae adinstar, cujus productio est, cartilagineam retinet indolem. Canali toti supertenditur membrana tenuis, fenfilissima, epidermide tecta, inferius textus cellularis ope meatui auditorio affixa; textui dicto, imprimis loco anteriori glandulae infident plurimae flavicantes, fuccum tenuem, flavum, fub nomine ceruminis notum, fecernentes.

Annulus offeus extremitati meatus acoustici appositus, cum offe petroso in unum sensim concrescens, sulco gaudet, cui undique adnata est membrana, extremitatem internam meatus auditorii a cavo tympani sejungens, ob siguram, quam refert, membrana tympani dicta.

Membrana haec ipfa ovalis, infra medium versus cavum tympani convexa, versus meatum auditorium concava; supra medium autem convexa versus meatum, concava versus cavum tympani.

Situ nonnihil obliquo ponitur, ea ratione, ut pars fuperior antrorfum, inferior postrorfum magis tendat. Componitur, ex observatis Anatomicorum, laminis sex; prima, et extima productio est epidermidis; secunda productio membranae meatum acousticum vestientis; tertia textus cellularis, in quo vasa elegans faciunt rete; quarta splendens, tenuis, diaphana enascitur a periostio meatus; quinta textus cellularis est, simili vasorum plexu, uti tertia, donata; sexta demum, eaque intima proficiscitur a periostio cavi tympani.

Etsi vero membrana haec laminis componatur pluribus, satis tamen tenuis est, a malleo, hujusque musculis intensa, ac sensilissima, uti inslammationes id evincunt.

Fabrica, fitus, et sensilitas membranae hujus aptam candem reddunt, ut undas sonoras aëris per meatum auditorium in eam irruentes, excipiat, et in aurem internam ulterius deducat.

Foramen, quo membranam tympani, plures perforatam crediderunt, in statu naturali praesens nunquam est.

CAVUM TYMPANI, seu tympanum nomen suum deducit a sigura, quae tympano bellico similis est. Insculptum fcultum est ossi petroso; sigura irregulariter rotunda est, ut longitudo profunditatem superet; cingitur anterius a membrana tympani, posterius in parte interiori ossis petrosi a septo osseo, cujus ope sejungitur a labyrintho, seu intima auris regione; septum hoc pertusum est binis foraminibus, ob siguram suam nomine senestrae ovalis, et senestrae rotundae insignitis: paries osseus, interfenestras ambas in tympanum prominens promontorium dicitur; cavum tympani in binas dirimit partes.

Anterius et superiori loco cavum tympani perforatur a tuba acoustica, quam exactius mox contemplabimur; sub tuba meatus adest, quem carotis transit; superius, et posterius plurimae conspiciuntur cellulae, et soveae, ex postica parte cavum tympani in adultis augetur cellulis contiguis processus mastoidei, quae in soetu nondum adsunt; cellulae hae omnes plurimum ad soni repercussionem faciunt. Tunica vasis copiosissimis instructa, trans tubam adveniens, a membrana pituitaria narium exorta, superficiem totam internam obducit.

In eavo tympani confideranda veniunt:

1. Ossicula quatuor auditus, quorum nomina a figura quam referunt, fuerunt deducta.

Malleus, a capite cassiore, incudi unito sic dictus: caput hoc rotundum locatur in parte superiori, et externa tympani, lineis donatur prominentibus binis, sulco per medium divisis; terminatur in collum angustius, processus binos emittens, quorum brevior crassior, connoideus membranae adhaeret tympani; longior, complanatus incumbit canali tubae. Ex ipso collo descendit inter laminas membranae tympani ad hujus usque medium manubrium longum, extremitate latiori, et extrorsum nonnihil versa ibidem loci alligatum.

Musculos

Musculos mallei vidimus in MYOLOGIA.

Incus; retro malleum locatur, cujus capiti crassiori superficie latiori, binis excavationibus, et prominentia media gaudente connectitur articulatione mobili: caput hoc incudis terminatur in bina crura, brevius unum, alterum longius. Crus brevius introrsum excurrit ad parietem offeum tympani, ac ope ligamenti extremitate sua duplici parieti huic adhaerescit; longius eadem cum malleo directione ad medium fere cavi tympani descendit, ac extremitate sua introrsum curvata ossiculum ovale excipit.

Officulum subrotundum, ovale, ex uno latere convexum, et altero complanatum est; unitur cum incude, et sta-

pede.

Stapes obliquo, et horizontali fere positu introrsum, versus promontorium locatur: basis laevigata, plana supra promontorium adaptatur foramini, quod antea fenestram diximus ovalem.

Ex basi hac eadem oriuntur crura bina incurva inaequaliter longa, quorum extremitates inflexae coëunt in capitulum excavatum, anterius membranam tympani respiciens, ossiculum subrotundum excipiens, et mediante hoc nectitur cum crure longo incurvo incudis.

Crura ambo donantur interius fulco, ex quo undique enafcitur membrana, bafi ftapedis adnexa.

Musculum stapedium vidimus in Myologia.

Officula nunc dicta quatuor obducuntur periostio, et membranulis invicem nectuntur.

2. Tubae acousticae, seu Eustachianae; quaevis ex aure sua enascitur ope semicanalis ossei ab extremitate antica tympani, ante promontorium enascitur; excurrit tum antrorsum, et simul introrsum, per hunc vero decursum sensim angustior sit; et, persorato osse petroso, terminatur apertura aspera inaequali in meatum partim cartilagineum,

cartilagineum, partim membranaceum, sub exortum angustum, per decursum sensim ampliorem, antrorsum, et introrsum excurrentem, demum vero retro palatum molle prope alam externam proc. pterygoidei orificio amplo, et obliquo in scapham abeuntem. Per orificium hoc ipsum membrana pituitaria narium, tubae faciem internam obducens, tympanum ingreditur. Tuba ipsa nunquam non patet, hinc per eam liber transitus est aëri in tympanum, humorum liber exitus ex tympano in sauces: per hanc eandem viam Chirurgi recentiores in quibusdam aurium morbis requisitas faciunt injectiones.

Aër tympanicus ad auditum requifitus.

3. Fenestra ovalis, uti antea dictum fuit, posteriori loco in medio fere septi ossei supra promontorium, hinc e regione fere membranae tympani cernitur insculpta. Tegitur basi stapedis, ac in vestibulum ducit.

4. Fenestra rotunda in parte inferiori, et postica septi nunc dicti haeret; membranula clauditur propria; in cochleam ducit.

5. Chorda tympani nervus est, qui chordae adinstar per medium faciei internae membranae tympani defcendit, a portione dura nervi auditorii enatus.

In regione auris intima, ob anfractus plures variosque, labyrinthus dicta, notentur:

1. Vestibulum, cavum exhibens rotundum, in osse petroso retro tympanum positum; in cavo hoc tres cernuntur cavitates contiguae, quarum inferior subrotunda, superior ellyptica, tertia canali similis est. Vestibulum totum amicitur membrana molli nervea; ea tamen ratione, ut membrana haec eadem ope halitus subtilis, in siquidum demum coëuntis a parietibus ossis maneat sejuncta. In vestibulum aperiuntur senestra ovalis, ori-

ficia quinque canalium trium femicircularium, meatufque nervorum, ac arteriarum.

Cavitas haec tota repleta est aqua, per canalem specialem allata; canalis hic oritur a sinu transverso durae meningis, substantiam ossis transit, et orisicio speciali, aquaeductus vestibuli dicto, in cavum vestibuli hiat.

2. Canales tres semicirculares hacrent postrorsum, et superius in osse petroso.

Componenter cortice offeo duro, circulum dimidium magnitudine nonnihil fuperant, in medio angustiores quam in extremitatibus, interne vero cavi funt.

Vestiuntur interne periostio, ac pulpa nerve replentur; utrisque latex aquosus interponitur.

Nomen a fitu obtinuerunt; fuperior anterior oblique ponitur, et cum offe petrofo angulum rectum constituit; inferior postremus reliquorum maximus situm perpendicularem obtinet; extimus minimus cum offe petroso situ ponitur horizontali. Canales hi aperiuntur omnes in vestibulum, quinque tamen nonnisi orificiis, quum ostium internum canalis superioris una cum oftio superiori canalis inferioris in orificium commune-hiat.

Quum substantia interior offis petrosi in foetu rarae valde, spongiosaeque texturae sit, in adultis vero sensim indurescat, et cum canalibus dictis in os unicum abeat; ratio apparet, cur canales semicirculares in foetu facillime, in adultis autem vix ab osse petroso sejungi queant.

3. Cochlea nomen a figura fortita fuit. Haeret in offe petrofo anterius ante canales femicirculares ea ratione, ut basis postrorsum, apex antrorsum et extrorsum spectet.

Componitur gyris binis cavis cochleideis, et axi offea conoidea, in medio per canalem divifa, ac per totam longilongitudinem, uti et in basi foraminulis plurimis exiguis pertusa. Cochlea secundum cavitatem suam septo tum membranaceo, tum osseo, lamina spiralis dicto, in duos semicanales, qui scalae audiunt, dirimitur; scala interna posterior terminatur in senestram rotundam, et scala dicitur tympani; anterior aperitur in vestibulum, atque haec scala vestibuli appellatur.

Ex apice cochleae enascitur cavitas alia infundibuliformis, mediante orificio exiguo cum utraque scala communicans.

Lamina spiralis oritur ex axi ossea, tum exteriora verfus in membranam abit, et a periostio interno cochleae undique obvolvitur.

Cochlea tota repletur aqua, per canalem offeum adducta; canalis hic oritur ex cavo cranii ope orificii fpecialis, os petrofum perforat, in fcala tympani prope feneftram rotundam terminatur, et aquaeductus cochleae audit. Distribuuntur praeterea per cavum cochleae fibrae nerveae mollissimae, a pari nervorum septimo ortae.

Nervi externi, et interni auris veniunt maximam partem a pari feptimo, ad excavationem proficifcuntur in parte interna, et superiori offis petrosi retro labyrinthum sitam, quae meatus acoustici interni nomine venit, ac in ramos dirimuntur binos, quorum minor portio dura, major portio mollis appellatur.

Portio dura transit per foramen, superius excavationi nunc dictae offis petrosi insculptum; per canalem ibi loci proprium transiens sub initium adscendit parum, dein recta progreditur, ac retro tympanum, et stapedem demum descendit. Canalis hic sub nomine aquaeductus Fallopii notus est. Portio dura per hunc decursum specialem ramum mittit in tympanum, inter malleum, et incudem surfum adscendentem, per sissuram,

retro articulationem maxillae inferioris ex tympano egredientem, et nervo linguali unitum. Pars reliqua
nervi hujus per foramen stylomastoideum egreditur, ac
in aurem externam, parotidem, magnam partem faciei,
tempora, et partem posticam capitis ramos multos
mittit, quicum ramis tribus quinti paris, cum pari octavo, et nervo intercostali magno conjunguntur.

In aurem externam praeter portionem duram veniunt et nervi alii anterius a ramo tertio paris quinti, posterius a nervo secundo, et tertio cervicali enati.

Portio mollis portione dura major est; oritur ex medulla oblongata, et ventriculo cerebri quarto; prioris adinstar excurrit ad excavationem offis petrofi, et sub hoc eodem per foramina fundo excavationis hujus infculpta exigua ramulos fuos mittit in vestibulum et cochleam. Ramuli ad vestibulum properantes distribuuntur per piam meningem, et arachnoideam membranam, quibus facies interna vestibuli, et canalium semicircularium obducitur, ac una cum membranis nunc dictis expansionem generant, cujus ope vestibulum in partem superiorem, ac inferiorem dirimitur; hanc ob rationem Cottunius expansionem hanc feptum dixit nervojum: Observavit idem vir clarissimus, ramos in cochleam abeuntes exire per foramina axeos cochleae, ac fibras horum tum per scalam tympani, tum per septum cochleae dispergi.

Arteriae auris externae oriuntur ab art. temporali, et ab art. postica auris externae. Arteriae membranae tympani veniunt ab eadem art. temporali. Arteriae cavi tympani veniunt a carotide interna, a ramo art. durae meningis.

Ab art. maxillari interna pariter proficifcitur ramus in tubam, et meatum auditorium externum. Arteriae vestibuli, canalium semicircularium, et cochleae rami funt funt arteriae durae meningis, et arteriarum vertebra-

Venae similes sunt arteriis, terminantur in jugulares internas.

Detexit cl. Cottunius et vasa lymphatica, ex vestibulo et cochlea per canalem specialem in cavum cranii excurrentia.

Usus auris. Motus tremulos aëris excipit, ad officula auditus, exhinc vero per partes auris intimas omnes in cerebrum usque deducit; atque hac ratione organon auditus constituit (69),

OCULUS.

Oculi in homine, ac animantibus plerisque anterius sub fronte cavo osseo, orbita dicto, insident.

Circa oculum notentur;

- 1. Partes ad oculum pertinentes confervationi hujus, motui, ac perfectioni famulantes,
- 2. Organon visus, seu oculus proprie sic dictus, aut bul-

Partes ad oculum pertinentes funt;

- 1. Supercilia,
- 2. Palpebrae, cum suis cartilaginibus tarsis, et ciliis,
- 3. Puncta lacrymalia, ductus lacrymales, et saccus la-
 - 4. Glandula lacrymalis,
 - 5. Caruncula lacrymalis.

Superciliorum sub nomine venit stratum pilorum brevium, denso agmine sibi superimpositorum, in parte 3 C ossis ossis frontis infima arcum orbitae prominentem superiorem obsidentium. Adhaerent arcui huic basi radicem nasi, apicibus canthum externum spectantes; hinc musculorum suorum ope sursum, et deorsum, duci, simul et corrugari queunt.

Usus. Radios irruentes lucis debite frangunt, pulverem deciduum, sudorem per frontem desluum ab oculo arcent; pathemata animi partim exprimunt.

Palpebrae productiones binae mobiles, semilunares cutis faciei sunt, oculum obtegentes. Oculus quivis gaudet duabus, superiori una, altera inferiori; superiori major, mobilior; inferior minor est, ac musculorum vicinorum magis, quam sibi propiorum auxilio movetur. Ubi palpebrae invicem coëunt, utrinque generant angulum; naso propinquus internus, et major, oppositus externus et minor oculi canthus dicitur.

Externa palpebrarum superficies constat integumentis corporis communibus, hic loci tenerioribus, tenuioribus, sensuque exquisitiore praeditis; internam constituit membrana fubtilis, rubra, fenfilissima, anteriorem bulbi oculi partem obtegens, hinc et membrana adnata, feu conjunctiva oculi dicta. Utrifque interjicitur in margine palpebrae fuperioris, et inferioris lamella arcum referens, cartilaginea, tarsus oculi vocata. Palpebrae superioris tarfus major, magisque flexus est. Marginem externum tarforum obtegit cutis palpebrarum, quae hic firmior, craffiorque est: Ex hac enascuntur pili, extrorfum flexi, breviores, claufis palpebris fefe invicem interfecantes, ciliorum sub nomine noti. Impressionem radiorum lucis, prout requiritur, dirigunt, et infecta ab oculis arcent. In margine interno dispositae haerent fecundum longitudinem cujufvis palpebrae glandulae parvae

parvae conglobatae fimplices, sebum mollius, unctuofum secernentes, glandulae sebaceae Meibomianae dictae.

Palpebrae ob nervos copiosos, quos a ramo primo, et secundo paris quinti, ac a portione dura paris septimi acquirunt, sensilissimae sunt.

Arteriis, venisque copiosis donantur; adveniunt ab vi-

Musculi palpebrarum in MYOLOGIA fuerunt expofiti.

Usus palpebrarum. Oculos durante somno tegunt; pulverem, aliaque corpuscula exigua ab oculis nunquam non abstergunt, eosque a radiis valide nimis irruentibus lucis tutantur.

Puncta Lacrymalia orificia bina sunt exigua, quorum in quavis palpebra unum ad extremitatem cartilaginis tarsi prope canthum oculi internum conspicitur: Ex quovis intra cutem ductus specialis deorsum, et nonnihil introrsum progreditur, unus horum ductuum infra, alter supra carunculam lacrymalem excurrit; retro hanc in faccum consluunt communem, qui faccus lacrymalis dicitur. Inhaeret hic soveae, ab osse unguis, et canali ossis maxillaris superioris essormatae; interne obducitur tunica firma, tendinea, ac membrana pituitaria narium, terminatur demum in canalem osseum sic dictum nasalem. Descendit hic postrorsum nonnihil slexus, in nares, ac sub osse conchisormi inferiori in eas aperitur.

Usus horum ductuum omnium. Ad deductionem lacrymarum in nares dicantur.

GLANDULA LACRYMALIS glandula durior, granulofa est, in orbita supra canthum externum excavationi speciali offis frontis incumbens; descendunt ex ea ductus excretorii sex pluresve in facie interna tunicae adnatae palpebrarum descendentes, eam ad distantiam linearum aliquot a tarsis totidem orificiis perforantes, sicque inter palpebras et oculi bulbum liquidum aquosum subsalsum, Lacrymarum sub nomine notum exonerantes. Exhalant praeterea extremitates arteriolarum minimarum per totam supersiciem tunicae conjunctivae humorem, qui una cum latice lacrymali, et smegmate glandularum Meibomianarum, oculum, et faciem internam palpebrarum nunquam non madefacit, lubricat.

CARUNCULA LACRYMALIS tuberculum cernitur longiusculum, extrorsum conoideum, rubrum, cantho interno oculi ante ipsam palpebrarum conjunctionem incumbens.

Exfurgit ex complicatione tunicae palpebrarum internae; glandulas multas febaceas continet, ex quibus pili minimi propullulant.

Usus. Palpebras in canthis ab invicem removet; in parte hac palpebrarum, ubi glandulae Meibomianae deficiunt, ejus glandulae liquidum secernunt lubricans; lacrymas imprimis in puncta lacrymalia deducit.

Circa bulbum oculi notentur:

exists ab occurs numanan

Bulbus inhaeret in parte superiori faciei cavo osseo, ex septem ossibus in Osteologia descriptis composito: Inter cavum hoc et bulbum sita est pinguedo plurima, una cum musculis bulbi, in Myologia expositis.

Figura globofa est;

Fabrica; constat tunicis pluribus, ac humoribus tunicis inclusis:

Tunicae funt ;

1. Extima, dura, ob suam sirmitatem Sclerotica dicitur; alba haec est, tenax, et densa; posterius crassior, anterius tenuior est; anterius aperturam intercipit, cui tunica alia diaphana valde, circularis, magisque convexa undique adhaerescit, laminis multis constata; ob pelluciditatem suam cornea vocata. Cornea densa pariter, robustaque est, insensilis, ac vi diaphaneitatis suae radiis lucis in oculi centrum intimum transmittendis apta nata. Inter laminas corneae occurrit semper humidum diaphanum aquosum, per speciales poros exhalandum, perque alios denuo resorbendum.

Tunica haec ipfa una cum parte antica feleroticae tegitur a tunica adnata, membranae internae palpebrarum productione; utrifque interjicitur textus cellulofus, vafis rubris et diaphanis refertiffimus, inflammationum oculi plerarumque fedes.

Tunica altera Choroidea est; subjacet scleroticae, eique vasorum interventu plurimorum affigitur; facies interna speciali voce membrana Ruyschiana vocatur, quum Ruyschius assumferit, choroideam ex laminis binis esse compositam.

Constat arteriolis plurimis exilissimis, ac venulis; una cum sclerotica antrorsum ad initium usque corneae progreditur, ubi textu plurimo celluloso scleroticae sub forma limbi albi, Orbiculus Ciliaris dicti, adhaerescit; recedit tum a sclerotica, et cornea, ac ab hoc ipso orbiculo undique deorsum, ac introrsum recta progreditur, hacque ratione discum rotundum format, cujus facies anterior ob diversos, quibus gaudet, colores Iris audit; posterior facies, quam prius membranae Ruyschianae nomine notavimus, a colore, quo inducta est, nigro Uvea appellatur. Discus dictus in medio perforatus est foramine,

mine, quod Pupilla dicitur, pro diversis circumstantiis contractili, aut dilatabili.

In Iride conspiciuntur striae multae majores, minoresque, in diversis hominibus diverso colore praeditae, ac radiatim a margine externo iridis ad oram ejus usque interiorem, et minorem excurrentes; dividuntur ibi in ramos duos, circa pupillam in circulum coëuntes, ex quo aliae denuo similes striae in marginem usque extimum pupillae abeunt. Striae hae, una cum circulo dicto a plerisque Anatomicis, pro sibris habitae suerunt muscularibus, quibus pupilla diduceretur, et contraheretur. Contracta pupilla, striae omnes rectae sunt, dilatata eadem, in serpentinos convolutae gyros.

Facies postica choroideae, seu Uvea colore nigro undique inducta est, facile abluendo; abluto colore hoc, eadem sere, uti in priori, ratione striae conspiciuntur versus pupillam radiatim excurrentes.

Retro uveam oriuntur ex choroidea ab orbiculo ciliari antea dicto striae albae, complicatae, colore nigro undique inductae, exhinc postrorsum excurrentes, ac membranae subtili substantiae vitreae, ubi lenti inseritur crystallinae, sirmiter alligatae; extremitates earum sluctuantes ad ipsam usque disseminantur lentem crystallinam, cui incumbunt, non tamen accrescunt; vocantur omnes simul sumptae nómine Ligamenti Ciliaris, vel seorsum spectatae processus dicuntur ciliares. Ex observatis recentissimis productione videntur absolvi vasculorum minimorum choroideae.

Usus, uti videtur, in eo versatur, ut tum lentem sirment crystallinam, tum radios lucis ex lateribus irruentes absorbeant, ne visus evadat perturbatus.

In foetu membrana adhuc adest alia, subtilissima, cinerei coloris, ex margine interno iridis orta, pupillam lam ex integro obtegens, hinc Membrana Pupillaris dicta.

Tunica tertia, et intima oculi Retina vocatur, quae pro expansione pulpae nervorum opticorum habenda, vasisque plurimis instructa est. Oritur loco posteriori a nervo optico; facies posterior ex integro pulposa co-haeret cum membrana Ruyschiana; anterior, seu interna, vasis magis composita, substantiae vitreae immediate incumbit, ad ligamentum usque ciliare antrorsum fertur, eique adhaeret, exhinc, uti nonnulli autumant, versus lentem progreditur, hujusque limbo accrescit.

Tunica haec ipía genuinum vifus est organon.

HUMORES OCULI, ex quibus tamen aquosus nonnisi ob fluiditatem suam nomen hoc meretur, quum secundus firmum, tertius molle corpus sit, enumerantur sequentes:

1. Humor aqueus humor est fluidissimus, diaphanus, interstitium magnum inter corneam, et pupillam, uti et spatium triangulare parvum ab uvea ad lentem usque productum explens. Interstitia haec ipsa vocantur a quibussdam camerae oculi, prius, idque majus cameram anteriorem, posterius minus cameram posteriorem dicunt.

Humor hic aquae fimilis est, deperditus facile refarcitur; sub majori frigore in glaciem congelascere valet.

2. Humor vitreus, seu potius substantia vitrea, aut corpus vitreum corpus molle est, rotundum, diaphanum, faciem totam excavatam retinae ad uveam sere, hinc maximam oculi partem explens; anterius soveola donatur, cui lens crystallina incumbit.

Componitur cellulis multis, invicem patentibus, quarum interstitia liquido repleta sunt diaphano, aquae simillimo, millimo, paulo magis tamen denfiori; deperditum hoc majori copia, non amplius refarcitur.

Ambit externe substantiam vitream membrana subtilissima pariter diaphana, membrana byaloidea dicta: sinditur haec ibi loci, ubi ligamentum ciliare substantiae
vitreae incumbit, in laminas binas, quarum anterior,
posteriori derelicta, a substantia nunc dicta secedit,
oram lentis extimam superscandit, ac supra hanc eandem in facie anteriori convexa lentis margini hujus adhaerescit: Anatomici nonnulli Zonae ciliaris nomen eidem tribuunt. Lamina postica tunicae hyaloideae cum
praecedente simul non excurrit, sed corpori vitreo manet unita, ac antrossum super corpus hoc ad faciem
usque lentis posticam descendit, lentisque membranae
propriae pariter ibidem loci connectitur.

Inter laminas hasce binas anteriori loco, ubi anterior a posteriori secedit, interstitium remanet cavum triangulare, in statu naturali vapore humido madidum, ab inventore Canalis Petitianus distum.

Arteriae humoris vitrei oriuntur ex arteria centrali retinae.

Usus illius est, ut frangat radios lucis, ac unitos in posticam usque oculi partem promoveat; tum et oculi tunicas expansas retineat.

3. Lens crystallina a figura, et diaphaneitate sic dicta, firmum corpus est, glaciato gelatinoso analogum, hinc inter humores proprie dictos non reponendum. Haeret anteriora versus pupillae directe opposita in excavatione siphoeriodea humoris vitrei lens crystallina; humori vitreo, uti antea dictum fuit, ope tunicae hyaloideae, a qua undique cingitur, est adnexa. Lentis adinstar superficiebus binis convexis donatur, quarum anterior planior, posterior convexa magis est. In soetu, et neonatis siphaeram

fiphaeram vix non refert; in adultis tamen complanata magis redditur. Amicitur tunica propria, firma, craffa, diaphana, posteriori loco a tunica hyaloidea cincta, lenti tamen nullibi accreta; capsula haec audit lentis crystallinae.

Componitur lens haec laminis pluribus, fibi mutuo impolitis, diaphanis, interiora versus magis ad sese accedentibus, filamentis cellularibus subtilissimis conjunctis; inter laminas hasce humor subaquosus reconditur.

Lens in statu naturali, et in junioribus diaphana maxime est, nec ullo instructa colore; in senibus flaves-cens nonnunquam occurrit; color hic centrum sub initium obsidet, demum et ad peripheriam expanditur.

Idem fit, dum opaca redditur, et cataracta, cujus sedes in lente crystallina est, enascitur.

Posteriori ex parte in lentem proficiscitur arteria, quae ramus est arteriae centralis retinae, et ex axi humoris vitrei egreditur; tum et ramuli ligamenti ciliaris.

Usus. Radii lucis in ea magis adhuc, quam in humore aqueo franguntur, tumque substantiae traduntur vitreae.

Arteriae oculi funt :

Art. ophthalmica a carotide interna orta, ramificationibus variis per palpebras, glandulam lacrymalem, mufculos, et tunicam choroideam dispersa.

Art. centralis retinae ramus est art. ophthalmicae, in pulpam usque nervi optici penetrans, cum illo oculum subiens, ac surculis exiguis in retina evanescens.

Art. ciliares oriuntur pariter ex art. ophthalmicis; distribuuntur per tunicam choroideam, et uveam, ubi prope orbiculum ciliarem circulum efformant. Venae confluent omnes in truncum unicum venae ophthalmicae nomine notum; terminatur haec in jugulares externas.

Nervos opticos per retinam ex integro distributos organon visus genuinum constituentes totum par secundum nervorum opticorum constituit. Oculum non per ipsam ejus axin, sed lateraliter per foramen sic dictum opticum subeunt.

Ramus ophthalmicus ramus primus paris quinti est; adveniunt praeterea rami varii a pari tertio, quarto, et sexto, qui tum per oculum ipsum, tum per partes ad oculum pertinentes distribuuntur.

Notari adhuc imprimis meretur:

Ganglion ophthalmicum, enatum ex unione rami nervi ophthalmici, rami alius tertii paris, et nervi optici.

Usus oculi. Radii lucis ejus ope excipiuntur, franguntur, in focum adunantur, ac ratione hac objecta externa in retina depinguntur, imago vero depicta in encephalon ulterius propagatur.

In hominibus, cornea, lenteque convexioribus donatis, radii citius franguntur, hinc citius coadunantur; fecedunt dein ab invicem, et puncta plura retinae tunicae feriunt; ratio haec est, cur homines tales objecta solummodo propinqua melius percipiant; Myopum his inditum suit nomen; malo mederi queunt ope vitri concavi. Si vero cornea, et lens planior sit, radii non adeo franguntur, atque tales, Prebyopes dicti, remota solum manisestius distinguunt objecta. Remedio his est tubus nigro pigmento inductus, aut lens convexa.

CEREBRI MENINGES.

CEREBRUM externe ambit tegumen offeum, in foetu tenuissimum, extensile; in adultis crassium, et sirmum; contentum encephalon a laesione quacunque desendens.

Osa, queis tegmen dictum, seu galea cranii componitur, in Osteologia suerunt enumerata.

Praeter galeam vero hanc eandem cerebrum vestiunt et membranae sequentes:

- 1. Dura meninx, seu dura mater,
- 2. Arachnoidea,
- 3. Pia, seu tenuis meninx.
- 1. Dura menina membrana est ex textu cellulari composita, robusta, firma, insensilis, (70.) ac irritabilitatis expers, sub cranio sita, laminisque binis composita, quarum exterior faciem totam cranii obducit, eique undique imprimis vero ad suturas firmiter accreta est, hinc periostei vices explet. Lamina interna cum exteriori in multis locis connexa est; in quibusdam vero ab invicem distant. Lamina haec interior varias productiones, aut processus format durae meningis; praecipui horum sunt:
- 1. Processus falcisormis enatus anteriori loco ab osse sphoenoidali, a crista galli, tum secundum suturam totam sagittalem, ac a medio ossis occipitis; anterius angustus est, posteriora versus latescit, et in apicem demum terminatur: subit hemisphaeria magna cerebri, ac margine suo insimo acuto septo medio cerebri adnatus est.

In falce, tum et per meningem duram reliquam confpiciuntur fibrae multae albae tendineae, irritabilitate carentes.

- 2. Septum transversum, seu tentorium cerebelli, enascitur a spina inferiori ossis occipitis, horizontali decursu antrorsum decursit, spinae frontali, et processibus ephippialibus ossis sphoenoidis posticis utrinque implantatur; separat hinc cerebrum a cerebello. In medio perforatur foramine ovali, per quod, et foramen occipitale magnum medulla oblongata cerebri ex cranio egreditur.
- 3. Septum cerebelli, uti in cerebro magno falcem, breviorem tamen, refert; enafcitur ex spina occipitali media, terminatur ad foramen ossis occipitis magnum; cerebellum in binas partes principes perpendiculariter dirimit.

4. Processus bini laterales.

Lamina externa durae meningis exit demum per foramina omnia cranii, et processus format totidem; queis, ut specialia dentur nomina, supervacuum duco.

Usus septorum horum diversorum est, ut cerebrum tueantur, ne pars una alteri incumbere, aut eandem comprimere queat.

Considerandi adhuc sunt in dura meninge Sinus diversi, in quos venae cerebri, et meningum sanguinem suum effundunt. Praecipui sinuum horum sunt:

- 1. Sinus longitudinalis: Cavitas hujus non rotunda, fed fere triangularis est: Enascitur anterius a crista galli, exhinc adscendit, ac inter laminas ipsas processus falciformis ad finem hujus usque excurrit, ubi cum septo transversali unitur, ac in sinus binos laterales evacuatur.
- 2. Sinus laterales; dexter scilicet transversus et sinister; haerent ambo in spina cruciata ossis occipitalis.

Dexter sinistro plerumque major est; in sulco sibi proprio, ossi occipitis, et ossi temporum insculpto, sub initium transversim, tum vero decursu incurvo deor-

ium

fum fertur ad foramen sic dictum lacerum seu jugulare; ibi loci amplior multo sit, quum recipiat sinus duos alios; sinum nempe inferiorem petrosum, et occipitalem, de quibus mox dicemus; exoneratur demum in venam jugularem internam.

Sinister, plerumque minor, exoneratur pariter in venam jugularem sui lateris; recipit sinum quartum, paulo post describendum, et sinum occipitalem sui lateris.

- 3. Sinus longitudinalis inferior parvus est; adhaeret margini falcis inferiori, acuto; excipit venas quassam a falce, plures vero ab ipso encephalo, et corpore calloso enatas; sanguinem acceptum essundit ope venarum exiguarum in sinum quartum.
- 4. Torcular Herophili, seu sinus quartus, exoritur ubi falx, et septum transversum invicem coëunt; excurrit inter laminas durae meningis posteriora versus, sanguinem a corporibus striatis, plexu venoso, septo lucido, aliisque partibus encephali reducem excipit; maximam partem in sinum transversum sinistrum, vel et in dextrum, subin vero in utrosque simul exoneratur.
- 5. Sinus quatuor petrosi; ex utroque latere superior unus, ac inferior adest.

Superior enascitur plerumque in extremitate maxime antica sulci ossi petroso insculpti, in hoc eodem postrorsum ambulat, ac inseritur vel in sinum transversum, ubi sinus hic deorsum slectitur, aut in sinum petrosum inseriorem. Sanguinem ex venis quibusdam meningis, ac partis anterioris cerebri advenientem, excipit.

Inferior fitus est secundum radicem ossis petrosi; conjungitur prope processus posticos ephippiales cum socio ex altero latere adveniente, cum sinu cavernoso, et petroso superiori; excipit et venas quasdam durae meningis; exoneratur in sinum transversum.

6. Sinus occipitalis, posterior ac anterior.

Posterior excipit venas inferiores, et posticas durae meningis, tum et quasdam ex vertebris colli reduces; in processu falciformi cerebelli cum socio ex latere opposito adveniente in unum confluit, ac terminatur una cum hoc eodem ope orificii communis, subin et duplicis, in sinum transversum.

- 7. Anterior enascitur a praecedente; deorsum ad soramen occipitale magnum descendit, et aperitur in sinus duos inferiores petrosos; implantatur subin ramus ejus in venam vertebralem.
- 8. Sinus duo cavernosi utrinque prope ephippium positi. Fabrica interna constat textu cellulari, sanguine farcto. Communicant cum sinu petroso superiori, et inferiori, et cum sinu occipitali anteriori; terminantur huc variae venae encephali; tum et nonnunquam vena iis implantatur ophthalmica.

Per sinum quemvis cavernosum excurrit arteria carotis interna, ac tertium, quartum, sextumque par nervorum cerebralium.

Notandum praeterea est, ad sinus hosce enasci nervum intercostalem magnum.

9. Sinus rotundus interius ephippium undique ambiens, textu pariter donatur cellulofo, fanguine turgido, glandulam pituitariam circumdante; conjunctus est cum sinubus petrosis superioribus, et cum sinu occipitali antico; venas excipit ossis sphoenoidalis, et glandulae pituitariae.

Sinus nunc dicti omnes verae funt venae, ac ab aliis venis in eo folum differunt, quod inter laminas haereant durae meningis, huic eidem uniantur, et robustiores multo venis communibus sint: Figuram etiam sinus nonnulli triangularem potius quam cylindricam exhibent.

Usus.

enatos

Usus. Sanguinem cerebri in jugulares internas, ac interventu ramorum diversorum per foramina varia cranii transeuntium, in venas alias, effundunt. Quum praeterea numerosis adeo vicibus invicem communicent, sanguini, variis ex causis, v.g. cantu, instrumentorum instatu, &c. in encephalon congesto commodum praebent secessium, quin ullum exin detrimentum in corpus redundet; id vero venarum aliarum ope facile adeo sieri non potuisset.

Arteriae durae meningis:

1. Anteriores adveniunt per fissuram supra orbitalem: Mediae, a carotide enatae, per foramen speciale ossi sphoenoidali insculptum: Posterius veniunt ab arteriis vertebralibus.

Venae copiosae exiguae terminantur in sinus, hi vero in jugulares, subin simul in vertebrales.

Notandum adhuc venit haerere sub meninge dura, imprimis ad sinum longitudinalem superiorem glandulas multas exiguas, ovales, "Pacchionas dictas," quarum usus nondum constat.

Nervi in dura meninge detecti nondum fuerunt.

2. Altera cerebri tunica arachnoidea dicitur; membrana haec est simplex, tenuissima, diaphana, inter duram, tenuemque meningem posita, cerebrum undique obducens. Cohaeret ope textus cellulosi cum vasis sibi subjectis, et tenera meninge; hanc vero, cerebri interstitia subeuntem nunquam comitatur, sed ubique supra eam excurrit.

Flatu adacto demonstrari facile potest.

3. Tertium cerebri involucrorum pia mater, seu tenuis meninz dicitur. Componitur textu celluloso tenui, diaphano, paulo tamen densiori, ramos plurimos ad encephalon decurrentes ab art. carotidibus et vertebralibus enatos una cum venis excipiente; arachnoideae subjicitur, cerebrum magnum per omne gyros, ac interstitia, cerebellum, et medullam totam spinalem obducit.

Usus tunicarum harum: Partes subjectas obtegunt, vasa in eas decurrentia ordinant, comitantur.

CEREBRUM.

SYSTEMA totum nervofum dividitur,

- 1. In cerebrum,
- 2. In cerebellum,
- 3. In medullam oblongatam; haec galeae cranii inhae-
 - 4. In medullam spinalem, vertebris inclusam;
- 5. In nervos, et ganglia; ex partibus nunc dictis quatuor enatos, per corpus totum distributos.

CEREBRUM magnum partem occupat superiorem cranii, ac in hemisphaeria duo ovalia, dextrum et sinistrum dirimitur, in quibus facies tres distinguuntur.

Facies fuperior convexa, inferior inaequalis; laevis ex utroque latere posita. Hemisphaeriorum quodvis in facie sua inferiori inaequali subdividitur denuo in lobos tres minores; in lobum scilicet anticum sossae coronali inhaerentem; in lobum medium soveae insidentem inter os sphoenoidale et os temporum positae, et in lobum posicum; septo transverso, cerebellum obtegenti, incumbentem.

Gerebrum constat substantia duplici, subcineritia, subflantia corticalis, et interiori, alba, substantia medullaris dicta (71)). Corticalis substantia excineritio colore rubet, mollissima est, composita vasis plurimis subtilissimis haematophoris, aliisque; medullarem substantiam ambit, quae prioris esse videtur productio, quum arctissime eidem cohaereat: In superficie illius occurrunt excavationes plurimae irregulares, slexuosae, ac eminentiae. (72.)

Medullaris substantia alba, mollisque est, corticali subjecta, constans vasis copiolis mollibus, tum et sibris numerosissimis albis, exilissimis, tenerrimis, mollibus, parallelis. Interiora versus augetur semper, demum vero inferius consluit in massam unam, hemisphaeria bina connectentem, a VIEUSSENIO centrum ovale dictam, quum Anatomicus hic assumserit, sibras medullares omnes dicto loco in unum coire centrum.

Pars haec media alba, medullaris, hemisphaeria cerebri bina conjungens, et diductis his ipsis ab invicem sub falce in conspectum illico prodiens corpus appellatur callosum cerebri.

In hujus superficie conspiciuntur striae duae albae, parallelae, pluresque transversales: Anteriori loco corpus callosum angustius paulo est, et cum cruribus cerebri anterioribus conjungitur; posteriora versus latescit, et unitur tum cornu inferiori ventriculi anterioris, tum pedi hippocampi, partibusque sibi ipsi subjectis.

Sub corpore calloso in conspectum prodit corpus quadricorne medullare, fornix dictum. Cornua bina anteriora enascuntur ex medulla cerebri, et per commissuram cerebri anteriorem, a lobo uno ad alterum decurrentem, conjunguntur; posterius terminatur fornix in fasciam latam, tenuem; haec in cornua, seu crura bina alia denuo finditur, ob si-

guram suam pedes hippocampi dicta. Uniuntur pedes hippocampi posteriori loco mutuo secedentes ope corporis medullaris, striis transversis, palmarum ramulos aemulantibus, inscripti, psalterium dicti. A corpore calloso septum medullare, tenue perpendiculari ductu secundum cerebrum in medium fornicis descendit, cavum corpori calloso subjectum in partes binas aequales dirimens, nomine septi pellucidi insignitum.

Ventriculi cerebri anteriores teguntur superius a corpore calloso, ac a septo lucido bisariam ex aequo dirimuntur. Crura eorum anteriora sibi invicem obversa sunt, ab anteriori parte secundum latera corporis callosi horizontali ductu postrorsum excurrunt, per decursum vero magis semper magisque ab invicem recedunt; deorsum dein, et a posteriori parte antrorsum slectuntur; hac ratione ad se denuo accedunt, ac in lobo cerebri medio demum terminantur. Amiciuntur interius a tenui meninge, et in statu naturali madescunt a vapore subaquoso, qui morbose affectus in gelatinam saepius coagulatur, vel et copia adeo magna increscit, ut ventriculi hi aqua turgeant. (73.)

In ventriculorum dictorum quovis fecundum cujuflibet longitudinem porriguntur vafa copiofa, exiliffima haematophora, et lymphatica; quae una cum globulis multis parvis, rotundis, diaphanis, hydatides referentibus, a tenui meninge in fasciculum, plexus choroideus dictum, coadunantur.

Thalami nervorum opticorum corpora funt duo fibi mutuo propinqua, alba, in basi ventriculi anterioris prominentia, et secundum ventriculum hunc introrfum, deorsum parum, antrorsumque excurrentia. Exteriora

teriora versus superficies eorum convexa, introrsum plana est.

Substantia externa gaudent albente, medullari; interna corticali, cineritia. Constituunt partim nervos opticos, partim crura cerebri.

Corpora striata dicuntur eminentiae duae longiores, cineritiae, in basi ventriculi anterioris elevatae; anteriora versus magis haerent, et corporum striatorum nomine donantur, quum facies externa striis multis longitudinalibus, subrotundis, albis notata sit.

Componuntur externe corticali, interne medullari eerebri fabstantia. Simul unitae concurrunt ad formationem crurum cerebri.

Ventriculus tertius fissuram longitudinalem refert, quae sub ventriculis anterioribus, ubi facies planae thalmorum nervorum opticorum coëunt, sita est. Antrorsum, versus basin cranii per speciem columnae exiguae, cineritiae, cavae, infundibulum dictae, ducit in glandulam rotundam, excavationi speciali sellae turcicae incumbentem, glandula pituitaria dictam, cujus vero nondum detectus est usus. Posteriori loco terminatur ventriculus hic ope orificii in canalem, aquaeductus Sylvii dictum, et in ventriculum quartum, cerebello proprium, tendentem.

Tubercula, s. eminentiae quadrigeminae tubercula sunt exigua, alba, subovalia, quorum ex utroque bina supra orificium posticum ventriculi tertii, et aquaeductum Sylvii ponuntur: Tribuerunt iisdem Veteres nomina specialia incongrua.

Tuberculis nunc dictis infidet eminentia parva, conoidea, cineritia, glandula pinealis dicta; basi cum cerebri medulla jungitur; cui dicetur usui, nondum con-stat.

Consideranda adhuc veniunt inferiori loco crura cerebri; albissima sunt, et oriuntur in basi cranii ex cerebri medullari substantia. Junguntur posteriora, et inferiora versus cum cruribus cerebelli; hac vero ex unione medulla sic dicta oblongata, seu principium medullae spinalis enascitur.

CEREBELLUM.

CEREBELLUM cerebro magno minus multo est, ac ope septi horizontalis a dura meninge enati, septum cerebelli dicti ab illo sejungitur.

Situm est sub cerebro magno in parte postica, et inferiori cranii, excavationibus binis internis ossis occipitis
incumbens: Secundum superficiem suam dirimitur incisione profunda in hemisphaeria duo aequalia; connectuntur haec mutuo superiori, inferiorique loco intermedia substantia, fabrica cerebello analoga, annulum referente, protuberantia vermisormis dicta.

Fabrica, uti in cerebro, duplici abfolvitur substantia; exterior cineritia, mollis, sulcis, anfractibusque multis superficialibus, et longitudinalibus, arcus parallelos circulares constituentibus gaudet; interna medullaris est; exsurgit haec per totum ambitum cerebelli, et coadunatur in hujus centro in crura sic dicta quatuor cerebelli, cruribus cerebri unita, unione hac medullam oblongatam producentia.

Crura

Crura haec cerebelli ratione duplici, vel, fi partem exiguam fubstantiae medullaris, cum medulla spinali inferius confusam, simul consideremus, triplici terminantur.

Crura duo interiora adscendunt versus eminentias quadrigeminas; junguntur ibi cum cruribus cerebri, et truncum constituunt unicum, qui illico infra pontem medulla oblongata dicitur.

Incumbit haec faciei excavatae proc. offis occipitis, offi sphoenoideo adnati.

Crura duo exteriora, eaque maxima ab invicem fecedunt, antrorfum et deorfum nonnihil flectuntur; hinc arcuum binorum adinftar crura cerebri ambiunt, et, fub hifce denuo unita, eminentiam producunt annularem, Pons Varolii dictam.

Sub cruribus hifce oritur pars ea medullae, quae a cerebello deorfum procurrit, et medullae fpinali implantatur.

Illico ante pontem crura interiora cerebelli quatuor progignunt eminentias; externae anteriores corpora olivaria, inferiores pyramidalia a figura, quam referunt, appellantur.

Inter crura haecce quatuor, inter medullam fcilicet oblongatam, et protuberantiam vermiformem cavum parvum fubovale est, quod antea ventriculum quartum diximus. Cavo huic, uti tribus reliquis, plexus venofus incumbit; basi ejus medullari species canalis infculpta est, quae calamus vocatur scriptorius. Superius obtegitur

obtegitur velo medullari, quod VIEUSSENIUS valvulam magnam cerebri dixit: anteriori loco per aquaeductum Sylvianum aperitur in ventriculum tertium; inferius terminatur in medullam spinalem. (74.)

MEDULLA SPINALIS.

MEDULLA SPINALIS productio est medullae oblongatae cerebri, cavo, quod vertebris colli, dorsi, lumborum, et ossis sacri componitur inhaerens; inferiori loco, ad vertebram plerumque secundam lumborum, in fasciculum nervorum magnum, a figura, quam refert, cauda equina dictum, terminata.

Figura columnam exhibet, anterius, et posterius parum compressam, dictisque nunc locis per totam longitudinem sulcis binis notatam.

In collo minor, in dorso angustior, infimo demum loco crassior denuo est.

Fabrica medullae spinalis, uti in cerebro, componitur substantia medullari, alba, aliaque cineritia; ca tamen hic intercedente diversitate, quod substantia medullaris, alba in medulla spinali mollior sit, externe haereat, sibrisque componatur plurimis, oculo nudo facile distinguendis; cineritia vero, opposita ratione ac in cerebro, interius recondatur. (75.) Cerebri adinstar obducitur dura meninge, arachnoidea, tenuique meninge; tunicae duae priores medullam spinalem laxe solum amplectuntur: extima praeterea supersicies durae meningis a vertebra colli prima ad vertebram usque duodecimam dorsi

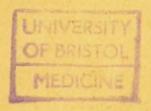
dorsi ligamento serrato interstitiis exortus nervorum obducitur. (76.)

Arteriae cerebri, cerebelli et medullae fpinalis oriuntur a carotidibus internis, et ab arteriis vertebralibus.

Venae terminantur in finus omnes capitis, finusve vertebrales.

Usus cerebri. Sensuum internorum, externorumque organa perficit, nervos emittit, queis constituuntur motus, sensusque corporis organa. (77.)

FINIS.

SPILLMCHWORGGIAN, day

Price of the second sec

When which I had those to be to be a supplied to be a common to the comm

A STATE OF THE PARTY.

to Autolia parietas, ecurios lapuide att. arrealis alle a const

rakin pamerangan kapa samunga danang kalung ika keli salah salah salah salah salah salah salah salah salah sal Salah sa Salah sa

2 T 12 T 20

发展的,并不是一个一个

